

Kutsal Kitap'ı Keşfetmek

**Herkes için tasarlanmış bir Kutsal Kitap
Öğrenme Kursu.**

Bu;

- Kutsal Kitap'ı Yaradılış'tan Esinleme'ye kadar inceleyen
- Kutsal Kitap'ın temel öğretilerini açıkça sıralayan
- Kutsal Kitap'ın tarihsel çerçevesini doğru sunan
- Tanrı'nın, dünya için planı ve amacını ortaya koyan
- İsa Mesih'in öğretisi ve çalışmalarını açıklayan
- Kutsal Kitap kehanetlerinin yorumu için anahtar sağlayan
- Müjde aracılığıyla paydaşı olabileceğimiz Umut'tan bahseden bir kurstur.

Kutsal Kitap'ı Keşfetmek

Herkes için tasarlanmış bir Kutsal Kitap Öğrenme Kursu

Christadelphianlar sunar

Christadelphianlar; imanları, Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Kitap'ı tarihi çerçevesinde okuyup öğrenmeye dayalı, Kutsal Kitap öğrencilerinin oluşturduğu bir dünyaya yaygın topluluktur. "Christadelphian" kelimesi, "Mesih'te kardeş" anlamına gelir. Ücretli rahipleri olmayan bir yardımsever topluluktur. Arzuları, birinci yüzyılda öğrencilerinin de yaptığı gibi İsa Mesih'in öğretileri ile örneğini izlemektir. Bu dersleri sunmaktaki yegane amaç size, Kutsal Kitap ile umut müjdesi hakkında bilgilenmeniz ve onu öğrenmenizde yardımcı olmaktır.

Bu dersler hakkında sorunuz olduğu takdirde, herhangi bir Kutsal Kitap konusu hakkında daha fazla bilgi istediğinizde veya bölgenizdeki Christadelphianlar ile irtibata geçmek istediğiniz durumda bize ulaşabilirsiniz:

Email contact@bibleinturkey.com
Web sayfası www.bibleinturkey.com

Ed. 4

Kutsal Kitap'ı Keşfetmeye Giriş

Kutsal Kitap, keşfedip anlaşılması için etkileyici bir kitaptır. Bu kurstaki amacımız, sizin de iyi bir Kutsal Kitap okuyucusu olmanıza yardım etmektir. Kurs, Kutsal Kitap'ın en başından, Yaradılış kitabının birinci bölümünden başlar. Birkaç hafta içinde kendinizin de Kutsal Kitap'ı okuma ve keşfetmekte ne kadar beceri kazandığınızı gösterecek birçok işaret olacaktır. Kısa süre içinde, bulduğunuz hazineleri başkaları ile paylaşıyor olacaksınız.

Bu kurs ilk olarak sizin gibi Kutsal Kitap'ı ve temel öğretisini daha yakından tanımak isteyenler için geliştirilmiştir. Notlar, ilk olarak Christadelphian Hall, Enfield, Güney Avustralya'da yapılan bir Kutsal Kitap'ı Keşfetme dersi için, kursa devam edenlerin her akşam tekrar yapabilmeleri için kurs öğretmeni David Evans tarafından hazırlanmıştır. Notlara olan talep nedeniyle notları, Kutsal Kitap'ı keşfedip mesajını anlamak isteyenlere ulaştırma kararı alınmıştır. Yeniden baskı için hazırlama aşamasında, öğretmenler ve öğrencilerin yorumları dikkate alınmıştır. Bu çalışmada emeği geçen herkese teşekkürlerimizi borç biliriz.

Bu notlar birçok yönden faydalı olmuştur. Mevcutta;

- birçok ülkede Kutsal Kitap seminerleri
- yaşlı ve gençler için Başlıca Prensipler Dersleri
- velilerin, evlatlarına Kutsal Kitap'ın temel öğretisini aşılması
- Kutsal Kitap tanışma kursu
- Çalışma notları

için kullanılır.

Sizin de en kısa zamanda, sizden öncekilerin Kutsal Kitap'tan gördüğü faydaları görebileceğinizi umuyoruz.

Başlamadan önce bir not

Kutsal Kitap'ı tek başınıza, kendinize güvenerek ve verimli bir şekilde keşfetme yolunda ilerlemeniz için uygulamanız gereken bazı basit adımlar vardır. Şunları öneririz:

1. Kutsal Kitap, ders kitabıdır. Notlarınızın başında adı geçen bölümü dikkatlice okuyunuz. Başlangıçta anlamadığınız pek çok şey varmış gibi gelebilir. Merak etmeyiniz. Yakında anlayacaksınız.
2. Notları dikkatlice okuyunuz. Kutsal Kitap'tan her alıntıyı araştırınız ve dersi anlamanız için yeterli olup olmadığına bakınız. Sorunuz olduğu takdirde bunları bir köşeye yazınız ve bize ulaştırınız.
3. Elinizde Kutsal Kitap'ın diğer bölümlerini referans gösteren dipnotlu bir nüsha varsa, bunu destekleyici olarak yararınıza kullanınız. Çoğu zaman bu dipnotlar sizi, size daha fazla yardımcı olacak ayetlere yönlendirecektir.
4. Dipnot, okuduğunuz ayetin Yeni Ahit'te geçtiğini belirtiyorsa, ona bakınız. Bir parçayı anlamanıza en büyük yardımı, İsa Mesih veya elçilerinden birinin verdiği açıklamadan sağlayabilirsiniz.
5. Bir dersi bitirdiğinizde, her bölümün sonundaki özeti dikkatlice okuyunuz. Aynı sonuca varıp varmadığınıza bakınız.
6. Okumaya devam ettikçe kendiniz de not alınız. Bu, gelecekteki çalışmalarınızın önemli noktalarıyla aşinalık kurmanıza yardımcı olur.
7. Kutsal Kitap'ı öğrenirken, kitapların yerlerini bulabilmek işinizi kolaylaştırır. Çok sürmeden Kutsal Kitap'ın kitaplarının sırasını ezberlersiniz. Biraz sabır ve gayretle alfabeyi bildiğiniz gibi onları da bilirsiniz.
8. Her dersin sonunda sorular mevcuttur. Bunlar, derste öğrendiklerinizi tekrar etmenize yardımcı olur. Yanıtlarınızı ayrı bir kağıda yazınız ve yanıtlarınızı Sayfa iii'te belirtilen adresten bize e-mail atınız. Adınızı ve adresinizi okunaklı bir şekilde yazmayı unutmayınız. Size bir sonraki ders gönderilecektir.

Unutmayınız ki, hepimizin Kutsal Kitap'ı ciddi olarak öğrenmeye başlamadan önce onun hakkında çok az şey bildiği bir dönem olmuştur. Bu nedenle sorularınızı bize yöneltmekten çekinmeyiniz, çünkü ilk başta karmaşık gelebileceğini biliyoruz.

Kutsal Kitap'ın Genel Açıklaması Başlamadan Önce

Bu kurs bizi, Kutsal Kitap'ın ilk bölümünde ("Yaradılış") anlatılan yaratılıştan, Tanrı'nın amacının yeryüzünde gerçekleşeceği zamana götürür.

Kutsal Kitap şu sözlerle başlar: "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı." Sonra yaratılış işindeki sıralamayı kısaca açıklar. Etrafımızdaki yaratılışı gördükçe ardında yatan tasarım ve bilgelikten etkileniriz. Ancak Kutsal Kitap'ı okuyarak Tanrı'nın yaratılıştaki amacını görebiliriz. "Çünkü gökleri yaratan Rabb, dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, üzerinde yaşanmasını diye değil, yaşansın diye biçimlendiren Rabb – Tanrı O'dur – şöyle diyor: 'Rabb benim, başkası yok'" (Yeşaya 45:18). Tanrı'nın amacı, sadece bir büyük ve etkileyici hayvanat bahçesi yaratmak değildir. Bu harika yaratma eyleminin amacı; Tanrı'nın, insan ve çocuklarını, bu harikaları tecrübe edebilmesi için yerleştireceği ortamı yaratmaktır.

Tanrı, amacını çok açık bir şekilde ifade eder: "Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki, yüceliğimi, Mısır'da ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınayan, sözümü dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek" (Sayılar 14:21). Bu, günümüzde alışlagelmiş felaketler ile hastalıklar, şiddet ile yolsuzluk, ahlaksızlık ve istismarların nihayetinde yok edileceği anlamına gelir. Tanrı, varlığı adına yeryüzünü yüceliği ile doldurmak için ant içmiştir. Kutsal Kitap'ın son kitabı bize açık ifadelerle bunun, Tanrı ve Sözü'ne inananlar için ne anlama geldiğini anlatır: "Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ızdırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı" (Esinleme 21:3–4). Son olarak Kutsal Kitap'ın son cümlelerinden birinin şöyle olması olağandır: "Gel, ya Rabb İsa!" (Esinleme 22:20) çünkü dünya, Tanrı'nın dünyayı yüceliği ile doldurmasıyla sonuçlanacak bu değişime, Oğlu İsa Mesih'in dönüşü ile başlayacaktır.

Bu geniş bakış açısından biraz daha yaklaşıalım. Tanrı'nın amacı buysa günümüzde yeryüzünde neden bunca ızdırap ve günah, bu sıkıntı ve kötülük vardır? Kutsal Kitap'ın ilk bölümlerini okudukça Tanrı'nın ilk insan olan Adem'i

bir yasaya tabi tuttuğunu görürüz. Bu, çok basit bir yasa olmakla birlikte karşı gelinmesinin ve Tanrı'ya karşı günah işlenmesinin bedeli çok ağırdır. Tanrı der ki, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin. Ama iyile kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün" (Yaradılış 2:16-17). Yaradılış kitabının ilk bölümlerini izledikçe insanın Tanrı'ya karşı günah işlediğini, yasaklanmış ağacın meyvesinden yediğini görürüz. Tanrı, sözüne sadık kalır ve Adem ölüme mahkum edilir. Hepimiz Adem'e biçilen ölümlülük cezasını miras almış bulunuruz. Yeni Ahit'te şöyle der: "Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi" (Romalılar 5:12). O zamandan bu yana günah ve ölüm, insanlığın nasibi olmuştur.

Ne var ki Tanrı merhametiyle bize, günahların bağışlanması ve ölümün üstesinden gelinmesi için bir yol sunar. Tanrı'nın bu planı, günaha ayartılmayı reddeden ve her daim O'na itaat eden bir kişiyi dahil eder. Bu kişi, İsa Mesih'tir. Kutsal Kitap'ı okumaya devam ettikçe İsa Mesih'in doğumuyla ve günahın üstesinden gelerek ve böylece insanlık için kurtuluş yolunu sağlayarak gerçekleştireceği işlerle ilgili sözlere birçok referans görürüz.

Derslerimiz bizi Nuh Tufan'ına ve sonra da İbrahim'in, yeryüzünü miras alacağı soyu konusunda söz veren Tanrı'ya seslenişini görürüz (Yaradılış 13:14-17). Bu sözü verilen kişi göreceğimiz üzere İsa Mesih'tir (Galatyalılar 3:16, 26-29). İbrahim, İbrani halkının atası olur ve Kutsal Kitap, Tanrı'nın özellikle bu halk ile alakası üzerinde durur. Ne var ki bu tarihçenin arkasında, Tanrı'ya sevgi ve sadakatle dönenlerin kurtuluşu amacının gerçekleştiğini görürüz. Tanrı'nın, soyunun yeryüzünde sonsuza dek egemenlik süreceğine dair söz verdiği Kral Davut'un hayat hikayesini okuruz (2 Samuel 7:12-16). Bu da verilen İsa Mesih sözüne işarettir ve bu söz, İsa'nın doğumundan bin yıl önce verilmiştir.

İsa Mesih'in doğumu ve melek Cebrail'in Meryem'e sözlerini öğreniriz: "Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecektir, egemenliğinin sonu gelmeyecektir" (Luka 1:31-33). Çalışmalarımızda bu sözler üzerinde düşüneceğiz çünkü bu sözler, Tanrı'nın İsa Mesih'teki amacını gösterir. Şimdilik şu noktaların üzerinde duralım:

- Adı İsa olacaktır. Anlamı, “Tanrı kurtarır”dır.
- O’na, Yüceler Yücesi’nin Oğlu veya Tanrı’nın Oğlu denecektir.
- Kendisi aynı zamanda Davut’un Oğlu’dur, çünkü onun soyundan doğmuştur.
- Sonu gelmeyecek bir egemenliğin kralı olacaktır.

Kurtuluş ve egemenlik

İsa Mesih aracılığıyla günah ve ölümden kurtuluş mesajı ile gelecek egemenliğin haberi, Kutsal Kitap’ın her erkek ve kadına Müjdesi’dir.

İsa öğrencilerine, egemenliğin geleceği gün için dua etmeyi öğretmiştir: “Göklerdeki Babamız, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de

Senin istediğin olsun” (Matta 6:9–10). İsa Mesih yeryüzünde egemenlik sürdüğünde dünya çok değişecektir. “Dünyanın egemenliği Rabbimiz’in ve Mesih’inin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek” (Esinleme 11:15). Kutsal Kitap bize bu Egemenlik hakkında çok sayıda ayrıntı verir ve sizin de kursa devam ettikçe bu bilgiyi ilginç ve heyecanlandırıcı bulacağınızı düşünmekteyiz. Ne var ki öğreneceğiniz en önemli şey, bizim bu vaade nasıl paydaş olabileceğimizdir. İsa Mesih döndüğünde O’nun izinden sadakatle gidenlere, “Sizler, Babam’ın kutsadıkları, gelin! Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın” (Matta 25:34).

İsa’nın hayatını izledikçe gördüğü kötü muamele ve çarmıha gerilerek ölümünü okur, üç gün sonra da ölümden dirilişine seviniriz. Bu önemli anları ve alınacak dersler üzerinde düşünürüz, çünkü “Mesih günahlarımız için ölmüştür”. Mesih aracılığıyla günahlarımızın nasıl bağışlanacağını ve döndüğünde O’nunla sonsuz yaşamı nasıl paylaşabileceğimizi inceleyeceğiz.

İsa’nın göğe yükselmeden önce elçilerine verdiği son önemli buyruk, Müjde’yi paylaşımımıza anahtardır. İsa demiştir ki, “Dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun. İman edip vaftiz olan kurtulacak” (Markos 16:15–16). İsa’nın dediği üzere kurtuluş; Müjde’yi anlayan, ona inanan ve vaftiz olanlara sunulmaktadır. Dolayısıyla Kutsal Kitap’ın gerçek öğretilerini anlamamız çok önemlidir. Bu kurs size bu konuda yardımcı olmamız için hazırlanmıştır.

Kurs süresince, Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın Sözü olduğunu ispatlayan ilginç kehanetlerin gerçekleşmesini ve daha gerçekleşmesi beklenen, İsa Mesih'in yeryüzüne döneceğini anlatan kehanetleri inceleyeceğiz. Peygamberlerin; dünyada bu denli gerginlik yaratan, İsrail ve Orta Doğu'daki sorunları kehanetlerinde öngördüğüne tanıklık edeceğiz. Benzer şekilde dünyada yaygın şiddet, zorbalık ve ahlaksızlığın, İsa Mesih'in dönüşüne işaret olduğunu göreceğiz.

Bu genel açıklamanın size, Tanrı'nın Sözü'nde önemli bir umut mesajı olduğunu göstereceğini umuyoruz. Derslerle Kutsal Kitap'ta ilerledikçe mesajını takdir edip kendi anlayışınıza göre imana sahip olursunuz, çünkü bunları kendiniz için görmüş bulunuyorsunuz.

Tanrı sizi çalışmanızda ve Sözü'nü tefekkürünüzde kutsasın.

Tanrı'nın Esinlenen Sözü Kutsal Kitap

Birinci Ders

Okuma: 2 Petrus 1:19-21

Başlarken Kutsal Kitap ve mesajı hakkında bazı sıkça sorulan sorulara değinelim.

“Kutsal Kitap” ne demektir?

“Kutsal” kelimesi, Tanrı tarafından ayrı tutulmuş veya Tanrı için adanmış olmayı ifade eder. Dolayısıyla bu kitaba, Kutsal Kitap denir çünkü yazılan diğer kitaplardan farklı olarak Tanrı'nın vahiy ettiği sözüdür.

Kutsal Kitap ne zaman yazılmıştır?

Kutsal Kitap aslında, yaklaşık 1600 yıllık bir süre içinde çok farklı yazarlar tarafından kayda alınan kitaplar veya yazılar derlemesidir. İlk kitaplar, yaklaşık M.Ö. 1500 civarında Musa tarafından kaleme alınmıştır ve sonuncusu, Havari Yuhanna tarafından birinci yüzyılda yazılmıştır.

Kutsal Kitap neden Eski ve Yeni Ahitler olarak ayrılmıştır?

Kutsal Kitap'ın önündeki içerikler sayfasına bakacak olursak 66 kitap olduğunu görürüz. Çevirmenler bu kitapları, yazılmalarından çok yıllar sonra Eski Ahit ve Yeni Ahit olarak ayırmıştır. Eski Ahit'te, Mesih'in doğumundan önce İbranice yazılan 39 kitap vardır. Yeni Ahit'te ise Mesih'ten sonra Yunanca yazılan 27 kitap vardır.

Kutsal Kitap nerede yazılmıştır?

Tanrı'nın, bu uzun dönem içinde Kutsal Kitap'ı yazması için seçtiği birçok kişi olmuştur. Çoğunun İsrail'de yazılmış olmasına karşın Daniel ve Hezekiel gibi Babil'de, yine bazı diğerleri gibi Roma İmparatorluğu'nun farklı vilayetlerinde yazanlar olmuştur. İlginç olan, her ne kadar da bunca uzun bir süre içinde farklı yerlerde ve farklı yazarlar tarafından kaleme alınmış olursa olsun, mesajının tutarlılığıdır. Bu kendi başına, yazarın Tanrı olduğunun işaretidir.

Tanrı, insanların Kutsal Kitap'ı yazmasını nasıl sağlamıştır?

Kutsal Kitap'ta; Tanrı'nın, mesajını nasıl kaydettiğine dair birçok referans vardır. Havari Petrus konuyu şu şekilde açıklar: “Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan

isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yönetilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler" (2 Petrus 1:20-21).

Petrus, isteğini iletebilecek kişiler için Tanrı'nın kutsal kişiler seçtiğini izah etmektedir. Bu insanlar, Tanrı'dan aldıkları mesajı yazmıştır. Bu yazıların derlemesi, Kutsal Kitap olarak bildiğimiz kitap olmuştur.

Kutsal Kitap neden yazılmıştır?

Havari Pavlus, bu soruyu şöyle yanıtlamıştır: "Kutsal Yazılar'ın tümü tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur" (2 Timoteyus 3:16-17).

Dolayısıyla Kutsal Kitap insana, onu Tanrı ve amacı hakkında eğitmek ve onun, Tanrı'ya hoşnut etmek ve O'na itaat edenler için ödüllendirici yaşamlara yönlendirmek amacı ile verilmiştir.

Tanrı'nın varlığını ve Kutsal Kitap'ın, O'nun Sözü olduğunu nasıl kanıtlayabiliriz?

Bu çok mantıklı bir soru olmakla birlikte yanıtı ne karmaşık ne de anlaşılması zordur, çünkü Tanrı kendisi bu gibi soruları beklemiştir ve yanıtlarını Kutsal Kitap'ta birçok yerde vermiştir. Bunlardan biri, Yeşaya'nın kehanetidir: "Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok. Sonu ta başlangıçtan, henüz olmamış olayların çok önceden bildiren, 'Tasarım gerçekleşecek, istediğim her şeyi yapacağım' diyen benim" (Yeşaya 46:9-10).

Tanrı'nın söylediklerine dikkat ediniz:

- O, tek tanrıdır ve başkası yoktur. Bu doğruysa, Kutsal Kitap'taki Tanrı, evrenin tanrısıdır ve böylece başka bir tanrıya tapınan dinler yanlıştır.
- O, geleceği görebilmektedir. Tecrübeden biliriz ki hiç kimse geleceği göremez. Kutsal Kitap'ta Tanrı, tahmin etmesi imkansız olan ancak tam doğruluk ile gerçekleşmesini sağladığı olaylar hakkında kehanette bulunur.
- Buradan Tanrı'nın, gerçeği arayanların, "Tanrı var mıdır ve Kutsal Kitap Sözü müdür?" sorusuna yanıt bulması için çok basit bir yöntem sunduğunu görmekteyiz. Yanıtı bulmak için çok zeki veya iyi eğitim görmüş olmamız gerekmemektedir. Bu tamamen, bizim Kutsal Kitap'ta sunulan gerçekleri mantıkla değerlendirme dürüstlüğümüze bağlıdır. Kutsal Kitap'ın kehanetleri, Tanrı esinlemesi olduğunu desteklemektedir. Kimi basit kehanetleri dikkate alıp Tanrı'nın, geleceği görebildiğine dair iddiasını sınavacağız.

Dikkate alınması gereken kimi hususlar

- Kutsal Kitap'ın Eski Ahit'i, İsa Mesih'in doğumundan 200 yıl önce tamamlanmıştır. Eski Ahit'in Yunanca tercümesi olan Septuagint, bu tarihi gerçeğe tanıklık eder.
- Kurman Elyazmaları, Eski Ahit'in tarihlendirilmesini destekler.
- İsa Mesih'in var olduğu, Müjde'yi vaaz ettiği ve öldürüldüğü gerçeği, Kutsal Kitap dışında çağdaşı tarihçiler tarafından kaydedilmiştir.

Bu bilgiler herhangi bir kütüphaneden teyit edilebilir.

Bu tarihi bilgilerden şimdi Tanrı'nın gerçekten geleceği görüp görmediğini sınavabilir ve Eski Ahit'te bahsedilen kehanetlerin Yeni Ahit döneminde gerçekleştirilmesinden 250 yıl önce yazıldığını anlayabiliriz.

Mesih'in haça gerilmesine dair kehanet

Mezmun 22'de İsa'nın haça gerilmesi konusunda bahsi geçen kehanetin ince ayrıntısını ve her ayrıntının nasıl gerçekleştiğini dikkate alınız. Bu mezmur, olayın gerçekleşmesinden 1000 yıl önce Kral Davut tarafından yazılmıştır.

Mezmun 22	Olay	Nerede Gerçekleştiği
Ayet 1	İsa'nın haçta söyleyeceği sözler	Matta 27:46
Ayetler 7, 8	Yahudiler'in, haçın dibinde eylemleri ve sözleri	Matta 27:39-43
Ayet 16	Ölüm şekli – haça gerilmek	Matta 27:35; Yuhanna 19:23
Ayet 18	Giysilerinin nasıl paylaşıldığı	Yuhanna 19:23-24; Matta 27:35

İnsanın, bu gibi olaylar konusunda bu kadar ayrıntılı kehanette bulunması imkansızdır. Geriye kalan tek açıklama, Kutsal Kitap'ın, Tanrı'nın sözü olduğu yönünde insanları kaldırmak için; İsa'nın kendisi, O'nun Mesihliğini reddeden Yahudi yöneticiler ve putperest Romalı askerlerin el birliği ile bir Eski Ahit kehanetini yerine getirmek için İsa'nın haça gerilmesini gerçekleştirdikleri olurdu. Bu ne mantıklıdır ne de rasyoneldir.

Mezmun 22, Mesih'in çarmıha gerilmesini öngörmekle kalmayıp, 22nci ayette dirilişinden de bahsetmiştir.

Uluslarla ilgili kimi kehanetler

Peygamber Yeşaya, M.Ö. 760-700 yıllarında yaşamıştır. Onun zamanında dünyaya egemen iki güç, kuzeyde Asur ve güneyde Mısır'dır.

13üncü bölümde Tanrı, onun aracılığıyla Babil'in yükselişini ve çöküşünü anlatır. Burada anlamamız gereken husus; Babil'in yükselişinden bir asır önce bu konuda kehanette bulunulduğudur. Ne var ki kehanetin kapsamı, Babil'in yükselişiyle sınırlı kalmayıp Medler tarafından yıkılışından da bahsetmektedir. Medler Babil'i M.Ö. 536'da yıkar. Dolayısıyla bu husus konusunda 200 yıl önce kehanette bulunulmuştur.

Yeşaya, Babil'in yıkımından bahsetmekle kalmamış, şehrin harabe olacağını söylemiştir. Bu söylem, zamanının en ihtişamlı şehirlerinden biri için oldukça iddialı bir kehanettir (Yeşaya 13:17-22).

Ancak hepsi bu değildir. Yeşaya aynı zamanda Babil'i yıkacak kralın adını da vermiştir. Bu kişinin adı Koreş'tir (Yeşaya 45:1-2). Buna ek olarak Yeşaya; Koreş'in, imparatorluğunun dört bir yanına dağılmış Yahudiler'i Yeruşalim'e dönüp Babilliler'in yıktığı Tapınak'ı yeniden inşa etmeleri için teşvik eden buyruğundan bahsetmiştir (Yeşaya 44:27-28; Ezra 1:1-4).

Bu kehanetler, insanın tahmin yeteneğini aşar. Yalnız Tanrı geleceği öngörebilir.

Günümüzde böyle bir kehanetin ne anlama geleceği konusunda biraz düşünelim.

Şunları gerektirecektir:

- günümüzden bir asır sonra egemen olacak dünya gücü hakkında tahmin yürütmek
- günümüzden iki asır sonra bu gücü yıkacak gücü tahmin etmek
- bu ikinci ulusun yöneticisinin adını vermek
- gücü eline geçirdiğinde vereceği buyruğu bilmek

Elbette insanoğlunun bunu bilmesi imkansızdır. Ne var ki Tanrı, peygamberi Yeşaya aracılığıyla bu kehanette bulunmuştur. Böylece Tanrı geleceği görmekle kalmayıp kehanetlerin gerçekleşmesini de sağlamaktadır.

Daniel'in önemli kehanetleri

Daniel M.Ö. 600-534 yılları arasında yaşamıştır. Kehaneti şunlardan bahseder:

- Babil İmparatorluğu'nun yıkılışı (Daniel 5:25-31)
- Medo-Pers İmparatorluğu'nun yükselişi ve yıkılışı (Daniel 8:20)
- Yunan İmparatorluğu'nun yükselişi ve yıkılışı (Daniel 8:21)

- Yeruşalıml'n Romalıllar tarafından M.S. 70 yılında yıkımı (Daniel 8:9-11)
- İsa Mesih'in çarmıha gerileceği yıl (Daniel 9:24-27).

Daniel'in kehanetlerinin doğruluğu, gerçeği arayan insanları hayret içinde bırakmıştır ve skeptik ile ateistler için zorluk çıkar mıştır.

Tanrı gelecek için ne öngörmüştür?

Kutsal Kitap'ı, Tanrı'nın geçmişte kehanetleri yerine getirdiğini ve gelecekte de kehanetlerini yine yerine getireceğini bilerek okuyabiliriz.

Çağımız için öngörülenlerden bazıları şunlardır:

- Toplumda ahlaki çöküntü olacaktır (Luka 17:26-30)
- Yahudiler, İsrail topraklarına dönecektir, Yeruşalıml ise uluslar arası gerilimin merkezi olacaktır (Zekeriya 12:2-3; Hezekiel 38:8, 12)
- İsa Mesih dünyaya geri dönecektir (Elçilerin İşleri 1:9-11)
- Tanrı, yeryüzünde insanoğlunun hükümlranlığının yerini alacak Egemenliği'ni kuracaktır (Daniel 2:44)
- Bu Egemenlik, Rabb'in Duası'nı yerine getirecektir: "Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun" (Matta 6:9-10).
- Bu krallığın başkenti, Yeruşalıml olacaktır (Yeremya 3:17)
- İsa Mesih o gün Kral olacaktır (Esinleme 11:15, 18)
- O gün dünya halkı istekli olarak Tanrı'nın yolunu öğrenecektir ve dünyada savaş kalmayacaktır (Yeşaya 2:2-4).

İncil'de bizim için özel mesaj var mıdır?

Evet, mevcuttur. Tanrı erkek ve kadınlara; dönüşünde, Rabb İsa Mesih ile bu egemenliği paylaşma olanağı tanımıştır. Bu umut mesajına Müjde denir, anlamı da Tanrı'nın Egemenliği'nin geleceği, Rabb İsa Mesih aracılığıyla günah ve ölümden kurtarılacağımız zaman için sevindirici haberdur. Mesih ile havarilerinin vaaz ettiği mesaj budur (Markos 16:15–16).

Özet

- Kutsal Kitap, Kutsal Ruhu aracılığıyla Tanrı'nın esinlenen sözüdür (2 Petrus 1:20-21).
- Kutsal Kitap; insanın, Tanrı'nın tasarısı ve amacı ile yolunu öğrenmesi için verilmiştir (2 Timoteyus 3:16-17).
- Kutsal Kitap'taki kehanetlerin doğru bir şekilde yerine getirilmesi, Tanrı'nın varlığı ve Kutsal Kitap'ın, O'nun esinlenen sözü olduğunu kanıtlar (Yeşaya 46:9-10).
- Henüz gerçekleştirilmemiş kehanetler, İsa Mesih'in yeryüzüne dönüp Tanrı'nın Egemenliği'ni kuracağından bahseder (Daniel 2:44; Matta 6:9-10; Elçilerin İşleri 1:9-11).

Birinci Ders Soruları

1. "Kutsal Kitap" ne anlama gelir?
2. Kutsal Kitap'ta kaç kitap vardır?
3. Tanrı, Kutsal Kitap'ın yazılmasını nasıl sağlamıştır?
4. Tanrı, Kutsal Kitap'ın yazılmasını neden sağlamıştır?
5. Kehanet; neden Kutsal Kitap'ın, Tanrı'nın sözü olduğuna dair en büyük kanıtlardan biridir?
6. Tanrı'nın, gerçekleşeceği konusunda kehanette bulunduğu ve henüz gerçekleşmesi gereken olaylardan bazıları nelerdir?

Başlangıçta Tanrı Yarattı...

İkinci Ders

Okuma: Yaradılış 1

Tanrı Kendini İncil'de Gösterir

Yaradılış 1'de kaydedilen olayları dikkate almadan önce Tanrı'nın kendisiyle ilgili Söz'de, yani Kutsal Kitap'ta sunduğu ayrıntıların listesini yapacağız. Bu ayrıntıları iyi kavramamız, Tanrı'nın yaratma gücü ve amacını iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

- Tanrı, "sonsuz" olduğunu belirtir (Mezmunur 90:1-2; Yeşaya 43:10)
- Tanrı, ölümsüzlüğün tek sahibidir (1 Timoteyus 6:14-16; 1:17)
- Tanrı'dan başka ilah yoktur (Yeşaya 45:5-7; Tesniye 6:4; Markos 12:29-32; Efesliler 4:6; 1 Korintliler 8:6).
- Göklerde (Mezmunur 123:1; Matta 6:9; Yeşaya 66:1-2).
- O her şeyi bilir. O'ndan hiçbir şey saklanamaz (Mezmunur 139:1-12; Yeremya 23:24).
- Yarattıkları, bilgeliğinin kanıtıdır (Mezmunur 104:24; Romalılar 11:33-36).
- İnsan vücudunun karmaşık yapısı, O'nun büyük gücünün kanıtıdır (Özdeyişler 20:12; Mezmunur 94:9; 139:14).
- Geleceği bilip onu gerçekleştirendir (Yeşaya 46:9-10; Sayılar 23:19).
- Kutsal Kitap, Tanrı esini olmuştur (2 Petrus 1:19-21; 2 Timoteyus 3:15-17).
- Adalet ve merhamet doludur. Vefalılara merhamet gösterir, O'na karşı gelenlere gazap yağdırır (Mısır'dan Çıkış 34:6-7; Romalılar 11:22; Mezmunur 103).
- Bize olan sevgisini, günahlarımızın bağışlanması ve sonsuz yaşam umudu için Oğlu'nu göndermiş olmasıyla göstermiştir (1 Yuhanna 4:8-10; Yuhanna 3:16).
- Tanrı, insanların Söz'de esinlenene karşılık vermesini bekler (Elçilerin İşleri 17:30-31; İbraniler 11:6). O'nu tanımamız kadar hiçbir şey O'nu hoşnut edemeyeceği gibi bize de fayda sağlayamaz (Yuhanna 17:3).

Tanrı'nın Yaratmaktaki Amacı

Yaradılış 1'de bahsedildiği üzere Tanrı'nın yaratmaya başladığında özel bir amacı vardır. Bu amaca Kutsal Kitap'ta birçok kez değinilir. Bu nokta, aşağıdakilerle özetlenmiştir:

- Tanrı dünyayı yaşansın diye yaratmıştır (Yeşaya 45:18).
- Tanrı, dünyanın yüceliği ile dolacağını belirtmiştir (Sayılar 14:21).

- İsa, yumuşak huyluların yeryüzünü miras alacağını belirtmiştir (Matta 5:5; bkz. Mezmur 37:11).
- Her şey Tanrı'yı hoşnut etmek için yaratılmıştır (Esinleme 4:11).

Bu ifadelerden Tanrı'nın yaratmakta belirli bir amacı olduğunu görmekteyiz. Bu amaç, nihayetinde dünyanın Tanrı'nın şanını yansıtacak insanlarla doldurmaktır.

Tanrı'nın Varlığını İnkâr Etmek Akılsızlıktır

Maalesef dünyada cehalet veya istemli sapkınlık yoluyla Tanrı'nın varlığını, Tanrı'nın gökler ile dünyayı ve de yeryüzündeki insanları yarattığını inkâr edenler mevcuttur.

Bu tür insandan Kutsal Kitap'ta şu şekilde bahsedilmiştir:

- "Akılsız içinden 'Tanrı yok!' der" (Mezmur 14:1).
- Akıllı olduğunu iddia ederken Tanrı'nın Sözü ile esinlenen varlığını inkâr ederek akılsız olup çıkanlardan bahsedilir (Romalılar 1:18-25).

Havari Pavlus Elçilerin İşleri 17:22-31'de Atinalı putperestlere Tanrı'nın yaratılış mucizelerinden bahseder. Bu ayetler, Pavlus'un bu konudaki mantığını kavramak için okumaya değerdir.

Evrimi ispatlayacak bir bilimsel delilin henüz keşfedilmediğini bilmeliyiz. Evrim, halen hayatın dünyada nasıl oluştuğuna dair muhtemel varsayımlardan oluşan bir kuramdır. Dolayısıyla bu kuram; Zeus, Atlas ve başka mitolojik tanrılara inanan putperest Yunanlar'ın, yeryüzü ve üzerindeki hayatın oluşumunu ele alan kuramlar ile aynı minvaldedir.

Tanrı'nın Yaratmasının Başlangıcı (Yaradılış 1:1-2)

Şimdi de Yaradılış 1'in bir değerlendirmesine başlayacağız ve burada Tanrı'nın yaratmasıyla ilgili olarak kaydedilen bazı önemli noktaları dikkate alacağız.

Ayet 1

"Başlangıçta." Başlangıcın ne zaman olduğu bize belirtilmemiştir. Başlangıç, Yaradılış'ta dünyanın yaratılmasıyla ilgili olarak anlatılan bazı olaylardan bir müddet öncedir. Bize anlatılan, Tanrı'nın bu zamandan önce var olduğudur (Mezmur 90:1-2).

Ayet 2

“Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu.” Sanki yeryüzünün bir süre önce yaratılmış olup sonra boş ve şekilsiz kaldığı intibasını bırakır.

Bunun neden veya nasıl olmuş olabileceğinin üzerinde durmak gereksizdir, çünkü nedeni Kutsal Kitap’ta açıkça belirtilmemiştir. “Şekilsiz” için İbranice “tohu” denir ve “ıssız” (Tesniye 32:10) veya “boşluk” (Eyüp 26:7) anlamına gelir. İbranice “boşluk” için “bohu” kullanılır. Bu iki kelime Yeşaya 34:11 ve Yeremya 4:23’te birlikte kullanılır.

“Yeryüzü ... engin karanlıklarla kaplıydı.” Işık, yeryüzüne ulaşmıyordu. İbranice “engin,” bir “tamu” veya “fışkıran kaynak” anlamına gelir. Bu kelimeye, Mezmur 33:7 ve Yaradılış 7:11’de rastlanır.

“Tanrı’nın Ruhü.” Bu ruh, Tanrı’nın mucizelerini gerçekleştirdiği ve yarattığını sürdürdüğü gücüdür (Mezmur 104:30; Eyüp 26:13; 33:4; Mezmur 139:7-12).

Yaratılışın Altı Günü (Yaradılış 1:3-31)

Tanrı’nın kimi yaratma işlerini gerçekleştirdiği altı gün vardır. Her iş, “Tanrı ... diye buyurdu” ile başlamıştır. Bu olayları düşündükçe Mezmur takdir edilir: “Ya Rabb, ne çok eserin var! Hepsini bilgece yaptın; yeryüzü yarattıklarınla dolu.” (Mezmur 104:24).

Ayet 3

Tanrı’nın sözüyle isteği yerine gelir (Mezmur 33:6; 2 Petrus 3:5; Yeşaya 55:10-11). Melekleri, söylediklerini yerine getirir (Mezmur 103:20).

“Işık karanlıktan parlayacak.” Tanrı, fiziksel kadar ahlaki ışığın da kaynağıdır (1 Timoteyus 6:16; 1 Yuhanna 1:5; 2 Korintliler 4:6; Yuhanna 3:19). Onun sözü, bizim ışık kaynağımızdır (Mezmur 119:105; 2 Petrus 1:19; Yeşaya 8:20).

Her gün 24 saattir.

Her günün sonunda, “Akşam oldu, sabah oldu ve... gün oluştu” diye okuruz (Ayetler: 5, 8, 13, 19, 23, 31). Günün bir güneş batımından diğerine kabul edildiği İbrani yönteminin kullanıldığını görüyoruz. Dolayısıyla burada bahsedilen süre, bir gün akşamüstü 6’dan başlayıp, sonraki sabah devam eder ve sonraki gün batımında son bulur.

Bahsedilen bu günlerin 24 saatlik altı gün olduğunu reddetmek için bir sebep yoktur. Bu günlerin hepsi, Tanrı’nın İsrail’e verdiği Şabat Yasası’na göre 24 saatliktir. Okumaya devam ettiğimizde şu bilgiyi ediniyoruz: “Rabb yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattı, yedinci gün işe son verip dinlendi” (Mısır’dan Çıkış 20:11; 31:17).

Ayet	Gün	Olaylar
3-5	1	Aydınlık ve karanlık
6-8	2	Atmosferin oluşumu
9-13	3	Su ile karanın ayrımı, bitki örtüsünün oluşumu
14-19	4	Burçlar, mevsimler, günler ve yılların belirlenmesi için dünyanın diğer semavi cisimlere göreceli olarak yerleştirilmesi
20-23	5	Kuşlar ile deniz canlılarının yaratılışı
24-31	6	Hayvanlar alemi ile insanoğlunun yaratılışı – Tanrı, insanoğlunu yaratmaktaki amacını açıklar
2:1-3	7	Tanrı işini bitirir ve dinlenir

Kuşlar, balıklar ve hayvanlar neden “canlı yaratıklar” olarak betimlenir? (Yar. 1:20-25)

Bu ifadede “canlı, hayvan bedeni” anlamında kullanılan iki İbranice kelime vardır.

Bunlar şunlardır:

- “Nefeş.” Bu kelime, İbranice “solunak” anlamına gelen kökten türetilmiştir ve nefes alan bir beden anlamına gelir. Kutsal Kitap’ta “yaratık,” “ruh,” “can,” “insan” olarak tercüme edilmiştir ve hayvanlar ile insan için kullanılır. Aynı zamanda yaşamını yitirmiş bir beden için de kullanılır (örn. Yeşu 10:28; Hezekiel 18:20).
- “Çayım.” Bu kelime, “yaşamak” anlamına gelen kökten türetilmiş olup “nefes” ile anıldığında “canlı yaratık” veya “yaşayan varlık” olarak tercüme edilmektedir. Kuşlar (Yar. 1:20), balıklar (1:21), yabani ve evcil hayvanlar (1:24, 30; 2:19) ve insanın (2:7) doğal hayatından bahsedildiğinde kullanılır.

“Ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü” (Yaradılış 1:29-31)

Birinci bölümün son ayetlerinde insanoğlu, hayvanlar ve kuşlara yiyecek için her türlü ot ve tohum verildiğinden bahsedilmektedir. Dünyaya günahın girişinden beri bu huzurun bozulduğunu ve insanoğlu ile diğer yaratıkların et yediğini biliyoruz. Bu değişime özellikle Yaradılış 9:3’te değinilmiştir. Ne var ki, Kutsal Kitap’ın belirttiği üzere, Tanrı’nın Egemenliği kurulduğunda bu durum,

eski haline geri getirilecektir. Tanrı'nın tasarladığı mükemmel uyumda olması gerektiği gibi "Aslan, sığır gibi saman yiyecek" (Yeşaya 11:7; 65:25). "Her şeyin çok iyi olduğunu gördü" ifadesi (1:31), yaratılanların Yaradan ile mükemmel uyum içinde olduğunu anlatır. Ancak günahın dünyaya girişiyle bu "iyi" durum değiştirilmiştir ve "yaratılış... birlikte inleyip" (Romalılar 8:22-23) İsa Mesih'in dönüşüyle tekrar hüküm sürecektir. Beklenmektedir.

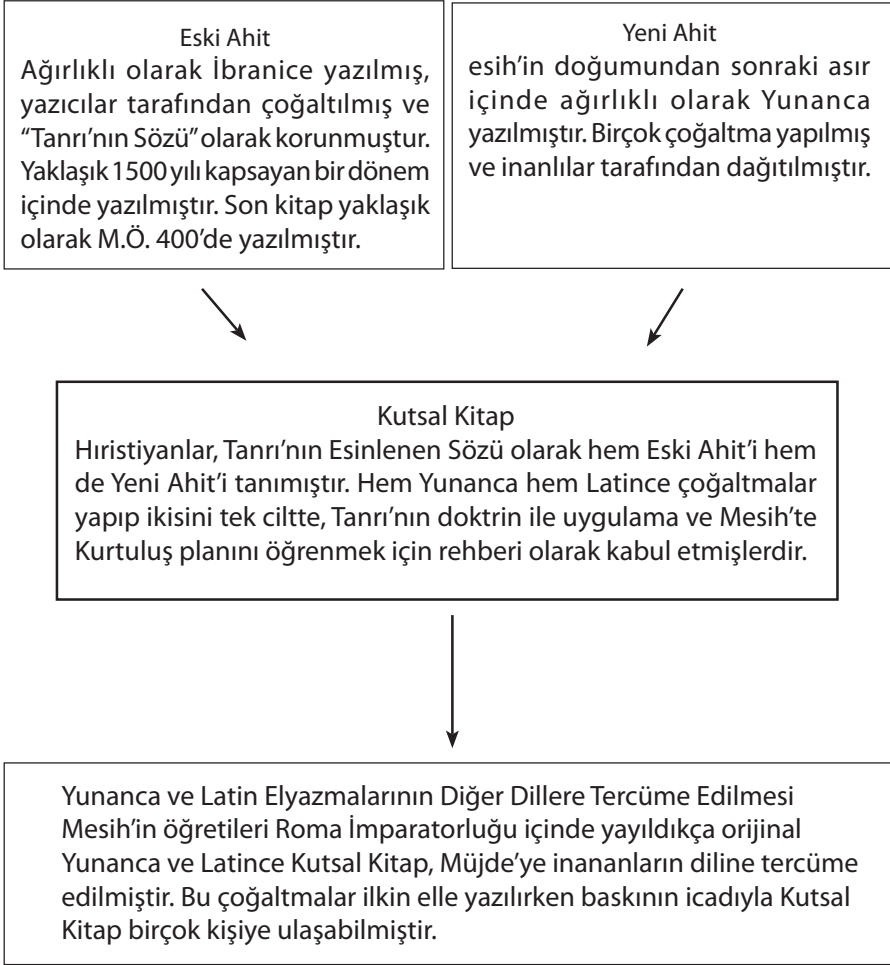
Özet

- Tanrı Kutsal Kitap'ta, ihtişamı ve gücü, şanlı karakteri ile ilgili birçok ayrıntı göstermiştir.
- Tek Tanrı O'dur (Tesniye 6:4; Efesliler 4:6).
- Göklerde (Matta 6:9).
- Tanrı'nın karakteri; merhamet, adalet ve sevgiyi bir arada barındırır (Mısır'dan Çıkış 34:6-7; Mezmur 103 ; 1 Yuhanna 4:8-10).
- Tanrı'nın yaratmaktaki amacı, dünyayı yüceliği ile doldurmaktır (Yeşaya 45:18; Sayılar 14:21).
- Tanrı'nın Ruhu, O'nun yaratıcı gücü veya enerjisidir (Mezmur 104:30; Eyüp 26:13; 33:4; Mezmur 139:7-12). Tanrı, yapmak istediği her şeyi Ruhu ile gerçekleştirir.
- Yaradılış, her biri 24 saatten oluşan altı günlük bir süreyi kapsar (Yaradılış 1:5; Mısır'dan Çıkış 20:11).
- "Canlı yaratık" ile "yaşayan varlık," İbranice nefes ve çayım kelimelerinin tercümesidir. İnsanoğlu ve hayvanlar için kullanılır (Yaradılış 1:20, 24; 2:7, 19).

İkinci Ders Soruları

1. Tanrı, Kutsal Kitap'ta kendi hakkında birçok şey açıklamıştır. Aşağıdaki soruları yanıtlayınız.
 - a. Tanrı nerededir?
 - b. Tanrı hangi gücü ile her şeyi bilir?
 - c. Tanrı'nın karakterinin bazı özelliklerini sayınız.
2. Tanrı'nın yaratmaktaki amacı nedir?
3. Yaradılış 1:2'de "Tanrı'nın Ruhu" diye bir ibare geçer. Bu neyi ifade etmektedir?
4. Tanrı'nın, Yaradılış'ın altı gününde neler yarattığını kısaca sıralayınız.
5. "Canlı yaratık" ne demektir?

Kutsal Kitap Bize Kendi Dilimizde Nasıl Ulaşmıştır

İnsanoğlunun Yaradılışı

Üçüncü Ders

Okuma: Yaradılış 1 ve 2

Balıkların, kuşların, hayvanların yaratılışıyla ilgili ayrıntılar bize sunulmamış ise de insanoğlunun yaratılış nedeni (Yaradılış 1:26-30) ve yordamı (Yaradılış 2:7) konusunda bilgi verilmiştir. Aynı zamanda ilk kadının yaratılışının ayrıntıları ile nedeni (Yar. 2:18-25) bize sunulmuştur. Bu bölümde bu ayrıntıları ele alacağız.

İnsanoğlunun Yaradılış Nedeni (Yar. 1:26-30)

“Tanrı, ‘İnsanı... yaratalım’ dedi” Tanrı için kullanılan İbranice kelime, “Elohim”dir ve “kudretliler” anlamına gelir. İbranice “El” yani “güç” kelimesinden türetilmiş çoğul haldir. Bu “El” kelimesi Kutsal Kitap’ta çoğu zaman “Tanrı” olarak tercüme edilmiştir (örn. Mezmur 90:2; Yeşaya 40:18).

Elohim kelimesi, meleklerden bahsedilirken kullanılabilir çünkü onlar Tanrı’nın isteği ve sözünü yerine getirmektedir. Yaradılış 1:26’nın yorumu olan Mezmur 8:5’te bu şekilde kullanılmıştır. Dolayısıyla “O’nun sözünü dinleyen, söylediklerini yerine getiren güç sahipleri” meleklerle (Mezmur 103:20), insan şekli verilmiştir.

* Bu dersin sonundaki ekteki ilave notlara da bakınız – “Tanrı, ‘İnsanı... yaratalım’ dedi”

Ayet 26

“Suretimize, benzeyişimize göre”

İnsanın meleklerle benzer yaratılmıştır. İnsanın meleklerin şekline göre yaratılmış olmasından dolayı melekler, insanlara görüldüğünde insan zannedilmiştir (Yaradılış 18:1; 19:1 ile karşılaştırınız; Yeşu 5:13-15; Matta 28:5-6; Markos 16:5-6 ile karşılaştırınız; Yakup 3:9 ile karşılaştırınız; Yaradılış 9:6).

İnsan, Tanrı’nın düşüncelerini idrak edebilmek için ve ahlaki değerlerini yansıtabilmek için zihinsel kapasite olarak O’na benzer yaratılmıştır. İnsanı hayvanlardan farklı kılan yanı, insanın ahlaki düzlemde mantık yürütebilmesi, manevi fikirleri anlayabilmesidir. Tanrı’nın insanoğluluyla ilişkilerinin temeli bu farklılığa dayanır.

Tanrı’nın, insanı kendi “sureti” ve “benzeyişi”nde yaratmasındaki amaç;

insanın, Yaradan'ın şanlı karakterini görmesini ve bu karakteri kendisinin de geliştirmesini sağlamaktır. Tanrı'nın arzusu, insanların suretini tüm yüceliği ile gönüllü olarak yansıtmasıdır.

Adem Tanrı'ya karşı günah işleyerek bunu yapmaktan başarısız olmuştur. Ne var ki her zaman Babası'nın isteğini yerine getiren İsa Mesih, Babası'nın karakterinin tam yansımasıdır. O'nun, "Görünmez Tanrı'nın görünümü" (Kolosaliler 1:15) ve "Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümü" (İbraniler 1:3) olduğunu öğreniriz. İsa öğrencilerine, "Beni görmüş olan Baba'yı görmüştür" (Yuhanna 14:9) demiştir, çünkü kendisi Babası gibi konuşmuş ve davranmıştır.

İsa'nın, Tanrı'nın karakterini yansıttığı gibi Tanrı'ya hizmet etmeyi arzulayanlar da "Oğlu'nun benzerliğine" dönüştürülecektir (Romalılar 8:28-29). O, Tanrı gibi olabilmemiz için izlememiz gereken bir örnektir.

"egemen olsun" Tanrı, insanın; O'nun yarattığına egemen olmasını amaçlamıştır. Bu ancak Tanrı ile mükemmel uyum içinde kaldığı sürece sürdürülebilir. Ne var ki insan günah işlemiş ve egemenliğini yitirmiştir. Bu, Tanrı'nın amacında başarısızlığa uğradığı anlamına gelmez, bilakis insanın Yaradanı ile uyumu tekrar sağlamanın yollarını araması gerektiği anlamına gelir.

Tanrı merhametle bu yolu, Tanrı'yla mükemmel uyum suretiyle günah ve ölümün üstesinden gelen Rabb İsa Mesih'in işleri ile sağlamıştır. O'nun aracılığıyla Tanrı, O'nun öğretisine sadık kalanların gelecekte bu egemenlikte yer almaları için yol göstermiştir.

"Rabb Tanrı Adem'i topraktan yarattı" (Yaradılış 2:7)

Tanrı'nın insanı nasıl yarattığını okuruz.

"yarattı" Bu kelime, İbrani dilinde "çömlekçi" kelimesinin kökü ile aynıdır. Böylece melekler bir çömlekçinin kile şekil verdiği gibi öncelikle kendi suretlerine göre insanın şeklini vermiştir. Hatta ve hatta aynı kelime, hayvanlar ile kuşların yaratılması için de kullanılır (Yaradılış 2:19).

- "Yaşam soluğu" İbranice neşama çayim, "yaşamların soluğu" anlamına gelir. Bu, hayvanlar tarafından solunan nefes aynısıdır (Yaradılış 7:22-23).
- "Yaşayan varlık" İkinci derste bu kelimelere baktık ve hayvanlar, kuşlar ile balıklardan bahsedilirken "canlı yaratık" (İbranice nefes çayim) olarak tercüme edildiğini gördük. Bu kelimeler, insanın ölümsüz bir ruhu olduğu iddiasını kesinlikle desteklemez. İnsanın doğal bir hayvan vücududur. Ölümsüzlük, Tanrı'ya sadakatle hizmet edenlere verilen bir vaattir (1 Korintliler 15:45-54).

“Adem’in yalnız olması iyi bir şey değil” (Yaradılış 2:18-25)

İnsanın, tanrısal özellikler geliştirebilmesi için yoldaşa ihtiyacı vardır. Onun “uygun bir yardımcı”ya ihtiyacı vardır (Ayet 18). “Yardımcı” İbrani dilinde, “eş” demektir. Burada üzerinde durulan nokta; bu yardımcının, Adem’in karakterini yansıtıp Yaradan’a tanrısal benzerlikte yaklaşılmasında yardımcılaşabileceği biri olmasıdır.

Eşi olmadan Adem kendini tamamlanmış hissetmemektedir. Kadının yaratılmasından önce Adem gibi topraktan yaratılan bütün yaratıklar, Adem’in önünde getirilmiştir. Hepsine anılacağı bir ad verirken (Ayet 19) her birinin birer dişi eşinin olduğunu, kendisinin eşi olmadığını fark etmiştir. Erkek ve dişi hayvanlar arasındaki çekim tamamen şehvete dayalıdır. İnsanın ise, Tanrı’nın karakterinin tamamını yansıtabilmesi için bir eşte bundan fazlasına ihtiyacı vardır. Adem’in, ona yardım edecek, yaratıldığı amaçta ona yardımcı olacak bir eşe ihtiyacı vardır. Böylece Tanrı farklı bir yaratma şekliyle kadını erkekten yaratmıştır. Tanrı Adem’e derin uyku verir ve kaburgalarının birinden eşi kadını yaratır. Adem derhal onda, diğer hayvanlarda bulamadığı benzerliği görür. Dolayısıyla ona, adamdan yaratıldığına atfen kadın (İbr. İş=adam; İşşa=kadın) der.

Tanrı, evliliğin ilkelerini çizer. Kadın ile erkeğin birbirine eşliği, Tanrı’yla uyumlulukta bir birliktelik sağlayacaktır. Bu ilkeler Tanrı tarafından değiştirilmemiş olup o günkü geçerliliğini bugün de korur. Evlilik birlikteliğindeki bu amaç, erkek ile kadının Tanrı’ya ve birbirlerine olan sevgileri ve Tanrı’ya “benzerlik”te yaklaşabilme arzusu aracılığıyla tanrısal özellikler kazanmalarınıdır.

Yeni Ahit’te Evliliğe Dair Söylenenler

- Ferisiler tarafından sorguya çekildiğinden İsa Mesih, geçerliliklerini koruduklarını belirtmek için Yaradılış 2’deki evlilik ilkelerine gönderme yapar (Matta 19:3-9).
- Havari Pavlus karılar ve kocalar konusundaki öğretiminde Havva’nın yaratılmasında gördüğü benzetmeden bahsetmiştir (Efesliler 5:22-23). Adem’i İsa Mesih’e, Havva’nın yaratılması için uyuduğu derin uykuyu da İsa’nın ölümüne benzetmiştir.
- İsa’nın ölümü ve dirilişi ile O’na inanıp itaat edenlerin günahları affedilir ve onlar gelini olarak onunla birleşmek için dönmesini bekler (Esinleme 19:6-9).
- Kutsal Kitap’ta evlilik hakkında öğrenilecek birkaç ders daha vardır (1 Petrus 3:7 ve Malaki 2: 14-16 ile karşılaştırınız).

Şabat (Yaradılış 2:1-3)

İkinci ayetteki "bitirdi" kelimesi, birinci ayetteki "tamamlandı" kelimesini destekler. Anlamı, "tamamlandığı veya bittiği için bir şeyi sonlandırmak"tır. Dünyayı kaotik halinden hayatın sürdürülebileceği güzel bir yer haline getirecek şekilde yeniden düzenleme işi tamamlanmıştır. Bitkiler boldur ve bu güzel ortamlara balık, kuş, hayvanlar ve son olarak insan yerleştirilmiştir. Dolayısıyla yedinci güne geliyoruz ve bu günün bize sunduğu dersleri alıyoruz.

"Yedinci güne geldiğinde... dinlendi" İbranice "dinlenme" kelimesi "şabat"tır. Anlamı, "sonlandırmak"tır. Tanrı'nın dinlenmesi, yorgun düşüp istirahat etmeye ihtiyaç duyduğundan değildir (Mezmun 121:4; Yeşaya 40:28-31).

"Yedinci günü kutsal" Tanrı bu güne özel bir anlam verir ve onu diğerlerinden "ayrı tutar." Bunun nedeni:

1. Yüzlerce yıl sonra İsrail'e verdiği kanunda bunu emredecektir (Çıkış 20:8-11).
2. Yarattıklarının kendisiyle uyum içinde olması amacıyla dünyayı yüceliğiyle doldurma hedefine ulaşma yolunda benzetme olarak kullanacaktır (Esinleme 4:11; Sayılar 14:21)

Şabat Günü ile ilgili olarak şu noktalara dikkat etmeliyiz:

- Şabat Günü'nün, İsrail'in Mısır'dan çıkmasına kadar özel bir gün olarak ayrıldığına dair kayıt yoktur. İlk olarak Mısır'dan Çıkış 16:23-30'da bahsedilir.
- Şabat Yasası, On Buyruk'tan biridir (Çıkış 20:8-11).
- Buyruk sadece İsrail için geçerli olup Şabat'ı tutmak İsrail dışındaki ülkeler için geçerli değildir (Çıkış 31:12-17; Tesniye 5:12-15).
- Şabat'ın amacı, insanın kendi işine ara verip Tanrı'yı yüceltme işini yapmasıdır (Yeşaya 58:13).
- İsa'nın ölümünden sonra Musa'ya verilen Yasa'nın bir parçası olan diğer ritüeller ve özel günler gibi Şabat'ı tutmak da inanlılara şart koşulmamaktadır (Yuhanna 1:17; Efesliler 2:15; Koloseliler 2:16-17; Galatyalılar 4:9-10; 2 Korintliler 3:6-11).
- Hıristiyanlar'a, bir günü diğerinden ayırt etmemeleri emredilmiştir (Romalılar 14:5-6).
- Diğer sözde "kutsal günler" gibi Şabat Günü de günümüzde İsa'ya inananları bağlamamaktadır (Koloseliler 2:16-17).

- İsa, insanın Şabat günü için değil, Şabat gününün insan için yaratıldığını belirtmiştir (Markus 2:27).
- Şabat Günü Tanrı'nın, sadakatli çocukları için ayırdığı dinlenme gününe işaretir (Mezmun 95:11; İbraniler 4:4-11).

* Ek İlave Notu: "Tanrı, 'İnsanı... yaratalım' dedi" (Yaradılış 1:26)

Yukarıdaki alıntıda İbranice "Tanrı" kelimesi "Elohim"dir. Kelimenin Kutsal Kitap'taki kullanımı itibariyle, şunları öğreniyoruz:

- "kudretliler" anlamına gelen bir çoğul anlamlı sözcüktür.
- İbranice "kudret" kelimesinin kökü olan "el"den türetilmiştir. Bu şekilde Tanrı'dan yaratıcı olarak bahsedildiğinde kullanılır (Mezmun 90:2; Yeşaya 40:18).
- Kelime, Tanrı'nın işini yaptıklarında melekler için kullanılır. Melekler kudretlerini "El"den almıştır (Mezmun 103:20).
- Meleklerin işleri şu şekilde özetlenir: "Rabb'e övgüler olsun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, söylediklerini yerine getiren güç sahipleri! Rabb'e övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel orduları, isteğini yerine getiren kulları!" (Mezmun 103:20-21). Melekler, Tanrı'nın onlara verdiği güç ile kuvvetlidir. Onlar, Tanrı'nın sözleri ile konuşan ve O'nun buyruklarını yerine getiren habercileridir. Böylece melekler günah işlemez ve insanları günah işlemeye yöneltmez.
- Tanrı Musa'ya çalidan yükselen alevlerin içinden görüldüğünde orada mevcut olan melek için Tanrı kelimesi (İbranice "elohim") kullanılmıştır (Çıkış 3:2-8). Stefanos'un, orada bulunanın bir melek olduğunu belirtmesine dikkat ediniz (Elçilerin İşleri 7:30, 35). Dolayısıyla "Tanrı" ünvanı (İbranice "kudretliler" anlamına gelen elohim kelimesi) melekler için de kullanılabilir. Melekler için de kullanılabilir.
- Yasa, Tanrı tarafından verilmiştir (Çıkış 20:1-5), ancak Stefanos konuşanın bir melek olduğu üzerinde durmuştur (Elçilerin İşleri 7:38).
- Aslında bir melek görmüş iken (Hoşea 12:3-4; Yaradılış 32:1-2) Yakup der ki, "Tanrı ile yüzyüze görüştüm" (Yaradılış 32:30).
- İbrahim ve Lut "Rabb" denen melekler tarafından ziyaret edilmiştir (Yaradılış 18 ve 19; İbraniler 13:2 ile karşılaştırınız).

Yeni Ahit'te, "melek" için kullanılan Yunanca kelime "angelos"tur ve o da "haberci" anlamına gelir. Genelde "melek" olarak tercüme edilen İbranice kelime "malak"tır ve "haberci" anlamına gelir. Aynı zamanda Tanrı'nın bu kudretli habercileri için "elohim" kelimesinin kullanıldığını da görürüz.

Ölümsüzlük verilecek inanlılar için, tabiat olarak meleklere benzer ve dirilişin çocukları oldukları söylenir (Luka 20 :35-36).

Yaradılış 1:26'nın Elohim'i Kim(ler)dir?

Yaradılış 1:26'ya yorum olan Mezmur 8:4-6 şöyle der: "İnsan ne ki, onu anasın, ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin? Neredeyse bir tanrı yaptın onu, başına yücelik ve onur tacını koydun. Ellerin yapıtların üzerine onu egemen kıldın, her şeyi ayaklarının altına serdin."

Bu ayetlerin alıntılarını İbraniler 2:6-8'te de görürüz. Burada Yunanca "angeloi" kelimesinin İbranice "elohim" kelimesini tercüme etmek için kullanıldığını görürüz, bu da Yeni Ahit yazarlarının tercümelerde "Tanrı" olarak verilen "Elohim" kelimesinin Tanrı'nın melekleri için kullanılabileceğinin farkında olduklarının göstergesidir. Onlar O'nun "görevli ruhları" ya da O'nun işini yapan habercileridir (Mezmur 104:4; İbraniler 1:14 ile karşılaştırınız). Dolayısıyla İncil'in kendini yorumlamasına müsaade ederek kendi suretleri ve benzeyişlerine göre insanın yaratılmasında rol oynayanların, Tanrı'ya vekalet eden melekler olduğunu görmekteyiz.

Özet

- Diğer yaratıkların aksine insanoğlu, Tanrı'nın isteklerini idrak edebilme ve inanç, sevgi ile ona itaat edebilme kapasitesi ile donatılmıştır. Tanrı bu konuda "özgür irade" tanımış olmasına karşın onu da eylemlerinden sorumlu tutmuştur. Alt yaratıkların Yaradan'la bu "benzerliği" yoktur (Yaradılış 1:26).
- "Yaşayan varlık" ifadesi (Yaradılış 2:7), İbranice "canlı yaratık" ile aynıdır (Yaradılış 2:19). "Etten ve kandan" vücuda atıfta bulunur ve yaygın olduğu kadar yanlış bir inanç olan "ölümsüz ruh" kavramını desteklemez. İncil'de "ölümsüz ruh"lardan bahsedilmemektedir (1 Korintliler 15:45-54 ile karşılaştırınız).
- Kadın (Havva) Adem'den, ona eşlik etmesi için "uygun bir yardımcı" olarak yaratılmıştır. Bu ikisinin birleşmesi Tanrı'nın bütün evlilikler için öngörüsünü teşkil eder (Yaradılış 2:24; Efesliler 5:22-33; Matta 19:3-9). Evlilik aynı zamanda Mesih'in geri dönüp "gelini," yani O'na inananları yanına alacağı birlikteliğin simgesidir (Efesliler 5:32; Esinleme 19:7-9).
- İsrail'in Şabat Yasası, Tanrı'nın "dinlendiği" yani yaratma işine son verdiği güne dayanır (Çıkış 20:8-11). Şabat Günü, Tanrı'nın sadık hizmetkarları için ayırdığı "dinlenme" gününü simgeler (İbraniler 4:4-11). Şabat Günü, günümüz Hıristiyanlarını bağlayıcı bir buyruk değildir (Koloseliler 2:16-17).

Üçüncü Ders Soruları

1. Tanrı Adem'i nasıl yaratmıştır?
2. Tanrı'nın "suret" ve "benzeyiş"ini hayatımızda nasıl gerçekleştirebiliriz?
3. İnsan bir "yaşayan varlık" olmuştur. Bu ifade ne anlama gelmektedir?
(Bkz. İkinci Ders'te "yaşayan varlık" tanımı.)
4. Tanrı kadını nasıl yaratmıştır?
5. Tanrı kadını neden yaratmıştır?
6. Şabat ne demektir?

Günahın Dünyaya Giriş ve Etkileri

Dördüncü Ders

Okuma: Yaradılış 3

“Rabb Tanrı doğuda, Aden’de bir bahçe dikti” (Yaradılış 2:8-15)

Yaradılış 2:8-15’te, Adem ile Havva’nın yerleştirildiği harika bahçeden bahsedilmektedir. Nehirlerin tarifinden bahçenin, Fırat Nehri’nin Basra Körfezi’ne döküldüğü yere yakın olduğu anlaşılmaktadır. Kutsal Kitap Aden’i, Akdeniz’den Basra Körfezi’ne uzanan bir bölge olarak tanımlar (Hezekiel 31:9-18; 28:13). Bahçe; “doğuda, Aden’de”dir (Yaradılış 2:8). “Aden,” “cennet” demek imiş ve gerçekten de bu şekilde betimlenebilir.

Bu bahçenin ortasına yerleştirilen iki ağaçtan bahsedilmektedir. Biri, “yaşam ağacı” olup diğeri “iyiyle kötüyü bilme ağacı”dır (Ayet 9).

“Ondan yeme” (Yaradılış 2:16-17)

Adem’e, bahçeye bakma ve onu işleme görevi verilmiştir. Ancak Tanrı, Adem ile Havva’ya bir şart koşturmuş ve şöyle demiştir: “Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin. Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme.” Tanrı onlara, ihtiyaç duyabilecekleri her şeyi sağlamıştır. Yeterince yiyecek vardır ve dolayısıyla bu kural, ihtiyaçlarını karşılamalarına engel olmamıştır. Peki Tanrı neden bu şartı koşturmuş? Çünkü Adem ile Havva, Yaradan’ı yüceltmek için yaratılmıştır. Sadakat ile sevgi, sınav ile sınanır. “Özgür irade”ye sahiptirler – Yaradan’a vefa ve itaat gösterecekler midir yoksa O’nun emrine karşı mı geleceklerdir?

Yasanın kendisi belirtildiği gibi, yasaya uymama cezası da belirtilmiştir: “Ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.” Böyle bir cezanın Adem için anlamı nedir? Yaratılan diğer canlılar gibi “çok iyi” yaratılmış olmasına karşın, hayatı bir deneme sürecidir. Kaderi, Yaradan’na göstereceği sadakat veya sadakatsizliğe bağlıdır.

Neden böylesine basit bir yasa için ölüm cezası verilmiştir? Olaya bir de Tanrı’nın bakış açısından bakalım. “Çünkü günahın ücreti ölüm” (Romalılar 6:23) diye yasayı koyan Tanrı’dır. Yarattığı herşey “çok güzeldir” ancak günah, Tanrı ile yarattığı arasındaki uyumu bozmaktadır.

Günah Nedir?

“Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur.” (1 Yuhanna 3:4) Başka bir deyişle, “Günah başıbozukluktur.” Tanrı’nın günahı nasıl değerlendirdiğine bakmak lazım. Günah işlediğimizde Tanrı’ya, “Senin dediğini değil kendi istediğimi yapacağım” demiş oluyoruz. Günah işleyerek Tanrı’yı inancımız ve sevgimizin merkezinden uzaklaştırmış ve Tanrı’ya ait olan bu mekana günahı (kendi arzularımızı yerine getirme isteği; Yakup 1:14-15; 1 Yuhanna 2:15-17) yerleştirmiş oluyoruz. Dolayısıyla Tanrı, günah işleyenlere ölüm cezasını hükmetmekle haklıdır. Bunun alternatif Tanrı’nın, aradan çekilip günahın dünyaya sonsuza dek hükümlerlik sürmesine izin vermesi olurdu.

“Kesinlikle ölmezsiniz” (Yaradılış 3:1-7)

Adem ve Havva sınanmıştır. Bu konuyu, Yılan ile Havva arasında geçen diyalogdan öğrenmekteyiz.

“Yılan.”Yılan, Tanrı’nın yarattığı yaratıklardan biridir (2 Korintliler 11:2-3). İbranice yılan kelimesi, “nahawş”tur ve “gözlemlenme, algılama” anlamına gelen kökten türetilmiştir ve olumlu belirti (1 Krallar 20:33) ve “fala bakarak” (Yaradılış 30:27) olarak çevirilir. Diğer hayvanlar gibi yılanın da şehvet duygularını tatmin etmek için muhakeme kapasitesi olduğunu unutmamalıyız. Ancak ahlaki bir mantık yürütememektedir. Hayvanlarda ahlak olmadığı için bu kabiliyetleri yoktur. Tanrı yılanı, konuşabilme yetisini vermiştir. Böylelikle yılan, aydınlanmamış ve dolayısıyla ulvi ahlak ilkelerini kavrayamayacak hayvan aklından geçenleri ifade edebilmiştir.

“Kurnaz = hilekar” (Bkz. Eyüp 5:12; 15:5) Bu kelime aynı zamanda ihtiyatlı anlamında da kullanılmaktadır (Özdeyişler 12:16; 14:8, 15). İsa havarilerine yilandan bahsederken bu özelliğine değinmiştir (Matta 10:16).

Tanrı yılanı konuşabilme yetisini vermiştir ve böylece yılan, kadın ile iletişime geçmiştir. Yılan, Tanrı’nın söylediklerini dinlemiştir ve Havva’yı sorguya tutmuştur. Havva yanıtında Tanrı’nın iyiyi kötüyü bilme ağacından yeme yasağından bahsetmiştir. Yasağın yanı sıra cezasını da belirtmiştir: “Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz.” (Ayet 3) Havva bunu çok iyi anlamıştır.

“Kesinlikle ölmezsiniz.” Böylelikle ilk yalan söylenmiştir. Yılan, ağacın meyvesinden yemenin iyi veya kötü olduğunu ahlaki yönden ayırt edememektedir.

Bunu yapamamaktadır, çünkü o bir yilandır. İçgüdüsel olarak meyveyi yemekte avantaj görmektedir. Bu, insanı meleklerle eşit kılacaktır. Demiştir ki, "İyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

Kadın yılanın bu sözlerine kanar (Yar. 3:13). Aklını Tanrı'nın emirlerinden uzaklaştırarak ağaç ve meyvesine başka bir gözle bakar:

1. Meyvenin "yemek için uygun" olduğunu görmüştür. Meyveye daha önce bu gözle bakmamıştır, çünkü Tanrı bahçedeki diğer ağaçlardan istedikleri gibi yiyebileceklerini söylemiştir ve bu onu tatmin etmiştir.
2. "Ağaç güzeldir." Şimdi görüldüğü kadar çekici görünmemiştir. Gerçekten de yasak olan şey daima çekicidir!
3. "Bilgelik kazandırmak için çekicidir." Meleklerle eşit olma, iyiyle kötüyü bilme fırsatını görmüştür. Gururu heyecanlanmıştır.

Böylece Yuhanna'nın 1 Yuhanna 2:15-17'de bahsettiği üç tutku, kadında ortaya çıkmıştır:

1. "benliğin tutkuları
2. gözün tutkuları ve
3. maddi yaşamın verdiği gurur"

Yuhanna bu tutkular için "Baba'dan değil, dünyadandır" der.

Kadının yılanı kanmış olmasından dolayı ilk günahı dünyaya o vermiştir. Meyveyi yedikten sonra kocasını da meyveden yemeye teşvik etmiştir. Etkisi hemen belirmiştir. Gözleri açılmıştır ve çıplak olduklarının farkına varmışlardır. Günahın o anki etkisi, korku ve utançtır. Adem yeni halini böyle izah eder: "Korktum, çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" (Ayet 10). Bu yolla çıplaklık İncil'de işlenen günah nedeniyle yaşanan utancı temsil etmektedir (Esinleme 16:15-16).

Bunu, Tanrı'nın Adem'i sorguya çekmesi takip eder. Adem ilk olarak yanına kadını verdiği için Tanrı'yı, sonra da meyveyi verdiği için Havva'yı suçlamaya çalışır. Havva da sorguya tutulur ve o da suçu yılanı atar: "Yılan beni aldattı, o yüzden yedim" (Ayet 13).

Pavlus yazılarında bu konuya iki kere değinir (2 Korintliler 11:2-3; 1 Timoteyus 2:14). İncil'in bazı kısımları, İncil'den esinlenen yazarlarca açıklanmasında yardımcı olmaktadır.

“Düşman edeceğim.”Tanrı, yasası ile günah arasına düşmanlık koyar (Romalılar 8:7; Yakup 4:4).

“Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim.” Yılan, tutkularına yenik düşüp günah işlemeye yeltenen düşünce şeklinin babasıdır. Bu nedenle hem Vaftizci Yahya hem de İsa yaşadıkları dönemin din adamlarından “engerekler soyu” olarak bahsetmektedir, çünkü onlar günahın peşinden gitmektedir (Matta 3:7; 12:34; 23:33; Yuhanna 8:44). “Onun soyu,” yani kadının soyu, bir kadından doğmuş olmasına karşın Tanrı’nın Oğlu olan İsa Mesih’e işaret etmektedir (Luka 1:33-35). İsa, her zaman babasının emrini yerine getirmiştir, bencil tutkularına kapılmamıştır: “Benim değil, senin isteğin olsun” (Luka 22:42; Yuhanna 5:30). Ölümüyle, “günahı insan benliğinde” yargılar (Romalılar 8:3) ve Adem’den miras aldığı ölümlü tabiatı yener, o tabiat ki bize günah işletir ancak İsa’ya günah işletememiştir.

“Senin başını ezecek.” Rabb, ölümlü “ölüm gücüne sahip olanı ... etkisiz” kılarak (İbraniler 2:14) günahkarlığa ölümcül bir darbe vurmuştur.

“Sen onun topuğuna saldıracaksın.” Rabb İsa Mesih’in “günah” a karşı verdiği ölümcül savaşta Rabb, galip gelmiş ve günahın gücünü etkisiz kılmıştır, ancak bunu yaparken “topuğundan” yara alması nedeniyle ölmüştür. Ancak bu yara geçicidir çünkü Tanrı O’nu bir daha ölmek üzere ölümden dirilmiştir (Elçilerin İşleri 2:24; Romalılar 6:9).

İsa’nın Olayı Anlatışı

İsa yılanın yalan söyleyerek hem yalanların babası olduğunu hem de katil olduğunu anlatmaktadır (Yuhanna 8:44). Yılanı cezbeden ruhtan, “şeytan” – iblis olarak bahsetmektedir. Bu “iblis” kelimesi Yunanca “diabolos” tur ve aynı zamanda iftiracı anlamına da gelir (1 Timoteyus 3:11; 2 Timoteyus 3:3; Titus 2:3). “Diabolos” kelimesi, Tanrı’nın buyruğuna karşı gelen günahkar düşünceye meylin açıklanması için kullanılır.

Bunun basit bir örneğine, İsa’nın günahlarının üstesinden gelmesinden bahsedilen alıntıda rastlanır. “Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı (günah ölüm gücüne sahiptir; Romalılar 6:23; 5:12), yani İblis’i (Yunanca “diabolos”), ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı” (İbraniler 2:14). Yani her insan gibi günah işlemeye açık olan İsa bizim gibi her şekilde cezbedilmiş ve denenmiştir (İbraniler 4:15) ancak bu denemelerin hepsini geçmiştir ve haçta ölümlü tutkularını etkisiz kılmıştır.

Burada “iblis”; bireysel, dini ve siyasi olarak var olup Tanrı'nın buyruklarına karşı gelen günah işleme eğiliminden bahsetmek için kullanılmaktadır.

“Topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin” (Yaradılış 3:19) Bilindiği üzere insan, topraktan yaratılmıştır (Yaradılış 2:7) ve Tanrı onun toprağa dönmesini emretmiştir. Günah nedeniyle insanoğluna ölümlülük hükmolunmuştur. İnsanlığın tamamı günah yoluyla gelen bu ölümlülüğü miras almıştır (Romalılar 5:12; 1 Korintliler 15:21). Tanrı günahkarları ölümlülükle cezalandırmakta haklıydı. Ne var ki merhametiyle günahkar insanın kurtuluşuna da kapı açmıştır. Bunun bir örneği, Adem ile Havva'nın çıplaklığını deri ile örtmesidir.

Adem'in Günahının Kendisine ve İnsanoğluna Etkisi

Havari Pavlus, Adem'in günahlarının etkisini şöyle açıklar: “Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi” (Romalılar 5:12).

Adem günah işleyerek sadece kendine ölümlülük ve ölüm getirmekle kalmamış, çocukları ve torunlarının hepsinin ölümlü olmasına neden olmuştur. Bunun yanı sıra günahın aldaticılığıyla yüreği nasırlaştırmıştır (İbraniler 3:13) ve günahkarlığa bu meyil, torunlarına aktarılmıştır. Tanrı'dan olmayan bu “aldatıcı tutkular” (1 Yuhanna 2:15-16), İsa Mesih hariç çocuklarının ve torunlarının hepsinin kaçınılmaz şekilde Tanrı'ya karşı günah işlemesine neden olmuştur.

Hepimizde mevcut olan bu günah işleme eğilimi şu şekilde açıklanmıştır:

- “Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayatılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur” (Yakup 1:14-15).
- İsa der ki, “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.” Daha sonra insanın içinden kaynaklanan günahları sayar ve şöyle bitirir: “Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirlendir” (Markos 7:20-23).
- Pavlus der ki, “İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok” (Romalılar 7:15-20).

Bu günahkar tutkuları tatmin etme arzusu, doğamızın bir parçasıdır ve mazisi Adem'in ilk günahına dayanır. Bu, çocuklarının hepsine aktarılmıştır ve hepsi günaha yönlendirilmiştir, dolayısıyla Tanrı da insanoğluna ölümlülük vermekte haklı kılınmıştır. Doğamızdaki bu ölümlü etki, şeytani güç olarak tanımlanabilir, çünkü Yeni Ahit'te kullanılan Yunanca kelime diabolos, içimizde barınan bu

“aldatıcı tutkuları” betimlemek için kullanılmıştır.

Tanrı merhametiyle bize, bizimle günaha meğili paylaşmasına karşın bu tutkuların üstesinden gelmiş ve her zaman onun isteklerini yerine getirmiş Oğlunu bahşetmiştir. Haca gerilmesi ve ölümüyle sonuçlanan mükemmel itaatıyla İsa içindeki günahkarı kendisi ve ona inananlar için yenmiş ve etkisiz kılmıştır (İbraniler 2:14; 4:15; Elçilerin İşleri 2:24; Romalılar 6:8-11).

İncil’in Ölüm Tanımı

İncil, ölümü tanımlamakta çok kesindir. Aşağıda ölümle ilgili bazı gerçekler sayılmıştır:

- Ölüler arasında Tanrı’yı anmak veya şükran sunmak yoktur (Mezmun 6:5).
- Ölüler Tanrı’ya övgü sunmaz (Mezmun 115:17).
- Ölüler hiçbir şey bilmez (Vaiz 9:5-6).
- Ölünen gün düşünce yetisi yitirilir (Mezmun 146:3-4).
- Ölüm, şuarsuz bir uyku haline benzetilir (1 Korintliler 15:20, 51-54).
- Bazısı için ölüm uykusu, İsa’nın dönüşüyle ve dirilişle bölünecektir (Daniel 12:2; 1 Selanikliler 4:13-17).

“Rabb Tanrı Adem ile karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.” (Yar. 3:21)

Adem ile Havva çıplaklıklarını gizlemek için incir yaprakları ile örtünmüştür. Ancak insan yaratıcılığı, Tanrı’ya karşı işlenen günahı örtemez. Tanrı’nın bu günahı örtmesi gerekir. İlke gereği insanoğlunun Tanrı’nın merhametini alabilmesi ve kendi günahlarını bağışlatabilmesi için ilk olarak Tanrı’nın günahkarlara ölüm cezasını biçmesini kabul etmesi gerekmektedir. Tanrı, “kan dökülmesinin” insanın günahlarının bağışlanması için esas olduğunu belirtmiştir (İbraniler 9:22). Bir hayvanın kanının akıtılması için öldürülmesindeki amaç; insanın, günahlarının akıbetini ve günahlarından uzak durması gerekliliğini iyi anlamasını sağlamaktır.

Böylece bir hayvan öldürülür ve Tanrı, Adem ile Havva’yı, günahlarını örteceğine işaret olarak derilerle örtmüştür. Bu hayvan, İsa Mesih’in kurban edilişine işaret etmiştir. O, “dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu”dur (Yuhanna 1:29; Esinleme 13:8). Vaftiz yoluyla insan, İsa’nın ölümünü anar (Romalılar 6:3-8) ve “Mesih’i giyinir.” Bunun için ölümün, günahın sonucu olduğunu kabul eder. Vaftiz suyunda sembolik olarak “Mesih ile öldüğü” için Mesih’in günah ve ölüm

üzerindeki galibiyetini paylaşabilmeyi umar. Günahları onun sayesinde örtülür veya bağışlanır (Galatyalılar 3:27; Koloseliler 3:9-10).

“Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli” (Yaradılış 3:22)

Adem, ölümlülükle cezalandırılmıştır. Artık ölümlü bir canlıdır. İnsanlar günah aracılığıyla dünyaya giren ölümü miras almıştır (Romalılar 5:12). Yaşam ağacı, bahçede mevcuttur ve Adem o ağaçtaki meyveden alarak ölümsüzlüğe ulaşabilmek için ayartılmıştır. Tanrı, bu ihtimali göz önünde bulundurarak onları Aden Bahçesi’nden kovmuştur ve yaşam ağacının yolunu denetlemeleri için Keruvlar yerleştirmiştir (Ayet 24).

Bu “yaşam ağacının yolu” o gün bugündür korunmuştur. Tanrı’nın buyruklarına itaat edenler, İsa Mesih’in dönüşünde ölümsüzlüğe kavuşacaktır ve onlara “Tanrı’nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkı” verilecektir (Esinleme 2:7; 22:14). Ölümsüzlük Tanrı’nın sadece İsa Mesih ile birleşerek günahlarını kabul edip vaftiz olanlara sunduğu bir armağandır. Bunu sadakatle yapan ve İsa’nın örneğini izleyenler, İsa’nın dönüşünde bu dünyada ölümsüzlükle ödüllendirilecektir (1 Korintliler 15:22-23, 50-55).

Özet

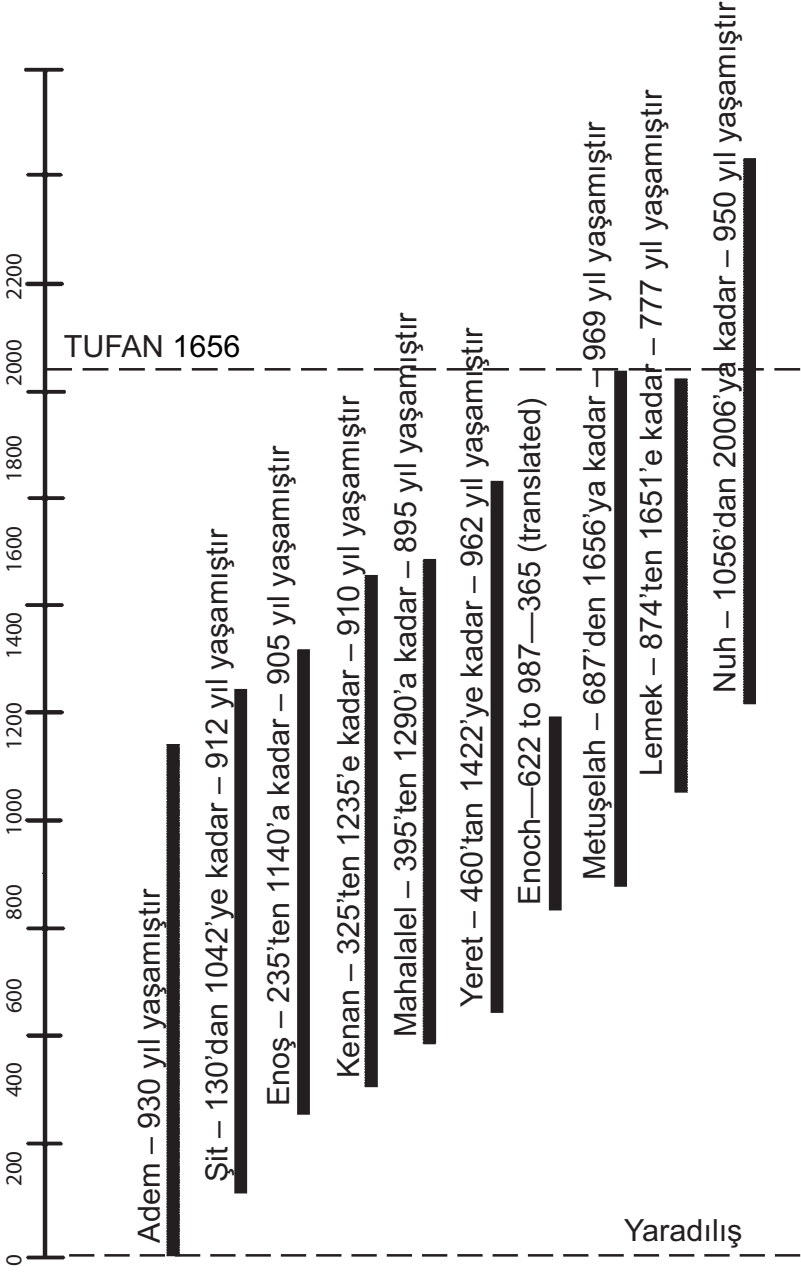
- Tanrı Adem’i, itaat etmediği takdirde öleceği bir yasaya tabi tutmuştur (Yaradılış 2:16-17). Adem yasayı ihlal etmiştir ve ölümlü, toprak olmakla cezalandırılmıştır (Yaradılış 3: 19).
- Günah, ölümü getirmiştir: “Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi.” (Romalılar 5:12)
- Ölüm hali, şüursuzluk hali olarak tanımlanır; insan, Tanrı’yı övemez, O’nu hatırlayamaz (Mezmun 115:17; 6:5; Yeşaya 38:18–19; Vaiz 9:5–6)
- İnsan ölümlüdür ve onun için tek umut, İsa Mesih’in dönüşünde dirilmektir. “Herkes nasıl Adem’de ölüyorsa, herkes Mesih’te yaşama kavuşacak” (1 Korintliler 22-23). Tanrı’ya iman ve itaat etmişler için ölümden bir “uyku” hali olarak bahsedilir (1 Korintliler 15:20; 1 Selanikliler 4:13-14).
- Gelecekte İsa ile yaşayacaksa, ölümlülüğümüz ölümlülük ile değişecektir. “Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, ‘Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!’ diye yazılmış olan söz yerine gelecektir” (1 Korintliler 15:54).

- Günah işlemek, yasaya karşı gelmektir (1 Yuhanna 3:4). İçimizdeki günahkar tutkular aracılığıyla, Tanrı'nın istediğini değil kendi istediklerimizi yaparak günah işleriz (Yakup 1:14-15; 1 Yuhanna 2:15-17; Efesliler 4:22; Markos 7:20-23; Romalılar 7:15-20). Günahımızın kaynağı, doğamızda yatan, bizi günah işlemeye sürükleyen bir dürtüdür. Dolayısıyla, "günahın ücreti ölüm" olduğu için (Romalılar 6:23), bizler ölümlüyüz (Romalılar 5:12).
- İsa Mesih, kadına sözü verilen "soy"dur (Yaradılış 3:15). Kadının aracılığıyla Kadının aracılığıyla bütün zaaflarıyla ölümlü tabiatı paylaşmıştır, ancak O günah işlememiştir (İbraniler 2:14; 4:15). O aynı zamanda Tanrı'nın Oğlu'dur, Kutsal Ruh'un gücüyle var olmuştur (Luka 1:35; Galatyalılar 4:4). Günah ile ölüm üzerine galibiyetini, İsa'ya vaftiz olarak paylaşabiliriz (Romalılar 6:3-8).

Dördüncü Ders Soruları

1. Tanrı'nın Adem'e Aden Bahçesi'nde buyurduğu yasa nedir?
2. Yasaya itaatsizliğin cezası nedir?
3. Günah nedir?
4. Yılanın Havva'ya söylediği yalan nedir?
5. Yuhanna'nın 1 Yuhanna 2:15-17'de bahsettiğini üç tutku nedir?
6. Yaradılış 3:15'te kadına sözü verilen "soy" kimdir?
7. Kutsal Kitap'ta bizi günah işlemeye cezbeden tabiata sahip olduğumuzu anlatan ayetlerden bazılarını sayınız.
8. Kutsal Kitap bize ölüm hali hakkında ne anlatır?
9. Bir insan İsa'yı nasıl "giyinir"?
10. 1 Korintliler 5:22-23'ü okuyunuz. Burada tüm insanların ölümlü olduğu ve öleceklerinden bahsedilir. Ölümünden kurtuluşun tek umudu nedir?

Yaradılış'tan Nuh'a – Yaradılış 5

Kabul Görür İman Üzerine Bir Ders

Beşinci Ders

Okuma: Yaradılış 4

Adem ile Havva Aden'den kovulduktan sonra Havva, iki oğul doğurur: önce Kayin, sonra da Habil. Bu iki adamın icra ettiği meslekleri ayrıntılarıyla bilmekteyiz. Habil çobandır, Kayin ise çiftçilikle uğraşır (Ayet 1-2).

Ayet 3

"Günler geçti." Bu İbranice tabir, "süre tamamlanınca" anlamına gelir. Bu da, Tanrı'ya ibadetlerinde sunu sunmaları için bir belirli süreleri olduğunu anlatır.

"Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden Rabb'e sunu getirdi." Kayin muhtemelen sunu için yetiştirdiği mahsulden en iyisini seçmiştir. Tanrı'nın, onun sunu olarak getirdiğini kabul edeceğinden emindir.

Ayet 4

"Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi." Bu ayet bize Habil'in sunu olarak hayvan getirmesi gerektiğini bilmenin yanı sıra Tanrı'nın kabul edilebilir ibadet için yol çizdiğini de bildiğini gösterir. Sunuda yağın da sunulması gerektiğini bilmektedir, ki bu nokta daha sonra Musa'nın Yasası'nda kurbanlık için önemli bir esas teşkil etmiştir (Levililer 3:16-17). Benzer şekilde ilk doğanların sunulması da kanunun özel bir maddesidir (Çıkış 13:2, 12-15). Öyle görünüyor ki bu ayrıntılar Kayin'le Habil'e anlatılmıştır ve Habil Tanrı'nın buyruklarına göre hareket etmiştir. Böylece Habil sunusunu getirmiştir çünkü Tanrı'nın isteklerini anlamakla kalmayıp aynı zamanda O'nu hoşnut etmek istemektedir.

"Rabb Habil'in sunusunu kabul etti." Buradaki sıralamaya dikkat etmeliyiz. Tanrı önce Habil'i, yani sunu getirmedeki amacını bilerek kabul etmiştir. Sonra sunu-sunu kabul etmiştir çünkü sunu, Habil'in Tanrı'ya itaatini temsil eder. Bilmeliyiz ki Tanrı, hayvanların kurban edilmesini kendi içinde bir amaç olarak kabul etmemiştir (Mezmun 50:8-14). Tanrı'nın istediği, kurban vermekteki anlamı idrak eden bir gönüldür.

Ayet 5

“Kayin’le sunusunu ise reddetti.”

Sıralamada yine dikkat etmemiz gereken, sunu getirmedeki yaklaşımından ötürü önce Kayin’in reddinden, sonra sunusunun, Tanrı’nın isteği doğrultusunda olmaması nedeniyle reddinden bahsedilmesidir.

Bizim buradan alacağımız ders nedir?

Bu ilkelerin aynısını Yaradılış 3’te görmüş bulunuyoruz. Günah işlediklerinde Adem ile Havva, çıplaklıklarını gizlemek için kendi giysilerini icat etmiştir. (Burada çıplaklığın, günahın tipik göstergesi olduğunu görüyoruz.) Tanrı, günahın incir yaprağıyla örtülmesinin kendisi için uygunsuz olduğunu belirtmiştir ve onları deri ile giydirmiştir. Tanrı’ya karşı suç işlenmiştir ve günahları bağışlayacak olan da O’dur.

Tanrı’ya karşı yanlış yapanın insan olması nedeniyle dini düzenlemek insanın haddi değildir. İnsanın yapması gereken, Tanrı’nın ne istediğini bulmasıdır. Bugün gördüğümüz birçok din insanoğlunun Tanrı’nın, O’nunla yeniden bağdaşması için denediği yolları gözler önüne serer. Bu denemelerin çoğu, Tanrı’nın Adem ile Havva’nın incir yaprağı ile çıplaklıklarını örtmeye çalışmalarından pek farklı değildir.

Tanrı, Adem ile Havva’ya deri giysi sağladığında, günahın bağışlanmasında “kan dökülmesi”nin şart olduğunu belirtmiştir (İbraniler 9:22). Onlara giysi sağlamak için kanı dökülen kuzu aracılığıyla “dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu” İsa Mesih öngörülmüştür (Yuhanna 1:29; 1 Petrus 1:19-20; Esinleme 13:8). Kayin ile Habil’in, Tanrı’ya sunu adayarak bu ilkeyi ve Tanrı’nın onlara sunduğu örtünmeye ihtiyaç duyacak günahkarlar olduklarını kabul ettikleri varsayılır.

Böyle bir sunu Habil tarafından imanla sunulmuştur ve imanı Tanrı tarafından kabul görmüştür: “Habil’in Tanrı’ya Kayin’den daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu” (İbraniler 11:4; Matta 23:35). Pavlus, şu noktaya dikkat çeker: “İman olmadan Tanrı’ya hoşnut etmek olanaksızdır” (İbraniler 11:6). Öyle görünüyor ki Kayin ise Tanrı’ya, beğenmesi gerektiğini düşündüğünü sunmuştur. Muhtemelen en iyi mahsullerini getirmiştir, ancak bu Tanrı’nın istediği değildir. Şüphesiz ki sunusuyla gurur duymuştur, ancak Kayin’in sunusu,

Tanrı'nın isteklerine iman ve itaati yerine getirmemektedir. Habil'in sunusuysa kabul edilmiştir çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirmiştir. Burada Tanrı'ya sadakatli imanın ilk örneği ile karşı karşıyayız. Tanrı'yı, bir insanın; O'nun vaatlerine inanması ve O'nun emirlerini yerine getirmesinden daha fazla onurlandırıcı bir şey yoktur. Habil'in sunusu, onun Tanrı'nın Kurtarıcı vaadine inancını göstermiştir, eylemleri ise inancını.

Ayet 7

“Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim?” Tanrı adil olduğu kadar merhametlidir. Kayın'ın tutumunu değiştirmesi ve doğru sunuyu getirmesi durumunda Tanrı'nın gözüne girebilecektir. Ne var ki Kayın kardeşine kin beslemiştir ve onu öldürmüştür (Ayet 8). “Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü” (1 Yuhanna 3:10-12; Yahuda 11). Bu, günahın dünyaya girişinin doğrudan sonucu olan düşmanlığı gösterir (Yaradılış 3:15).

Kayın'ın ailesiyle Şit'ininki arasındaki fark (Yaradılış 4 & 5)

Habil'in zamansız ölümünden sonra Adem ile Havva'nın, adını Şit koydukları bir oğlu daha olur (Yaradılış 4:25-26). Bu iki oğlun soyağacı bize ayrıntıları ile sunulmuştur. Kayın'ın soyu, Yaradılış 4:17-23'te ve Şit'ininki Yaradılış 5'te verilmiştir.

Burada dikkate alınması gereken bir husus vardır. Kayın'ın soyunda Adem'den sonraki yedinci kuşakta Lemek vardır. O, Kutsal Kitap'ta; ilk çok-eşli (birden fazla karısı olan) olarak bilinir (Ayet 19). Kendisi aynı zamanda çok kindar bir insandır ve ona karşı gelen herkesi çok ağır bir şekilde cezalandırır (Ayet 23). Şit'in soyunda ise Adem'den sonraki yedinci kuşaktan olan Hanok vardır (Yaradılış 5:21-24). Ondan “Tanrı yolunda yürüdü” diye bahsedilmiştir. Kendisi aynı zamanda peygamberdir ve dünyada yaygın olan tanrısızlığın karşısında yer almıştır (Yahuda 14-15). Kayın'ın soyunun yaygın kötülüğüne karşın Hanok gibi Tanrı'nın yolundan gitmek için çabalayanlar olmuştur (İbraniler 11:5).

Yılanın Soyu ile Kadının Soyu Gelişir

Böylece Yaradılış 3:15'in dünyada iki soyun gelişeceği ilkesinin gerçekleştiğini görürüz. Tutkularını tatmin etmek için gönüllerinin istediğini yaparak yaşayanlar (yılanın soyu) varken Hanok gibi Tanrı'nın yolunda yürümeye çalışanlar olmuştur (kadının soyu). Bu iki soy arasında Tanrı'nın bahsini ettiği düşmanlık mevcut olmuştur. Bu düşmanlık, günahın peşinden gidenler ile

Tanrı'ya itaat edip onun yolundan ayrılmayanlar arasında daima varlığını koruyacaktır.

Özet

- Tanrı tarafından kabul görecekt iman, sadece Tanrı'nın isteğini tam olarak yerine getiren ve O'na imana dayalı olanıdır (İbraniler 11:4-6).
- "Yılanın soyu"nun, Kayin'de (1 Yuhanna 3:10-12; Yahuda 11) ve "kadının soyu"nun, inançla hareket eden Habil'de geliştiğini görmekteyiz (İbraniler 11:4; Matta 23:35).

Beşinci Ders Soruları

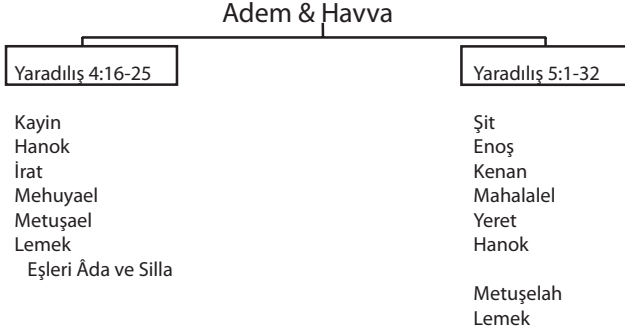
1. Tanrı, günahın başışlanması yolunu nasıl belirlemiştir?
2. Tanrı'yı hoşnut etmek istersek sahip olmamız gereken şey nedir?
3. Habil'in Tanrı'ya sunu adamasında iman nasıl bir rol oynamıştır?
4. Kayin ve Habil sunu getirmiştir. Habil'inki kabul görürken Kayin'inki neden kabul görmemiştir?
5. Kayin, "kadının soyu"ndan mıdır yoksa "yılanın soyu"ndan mı?

Nuh Tufanı

Altıncı Ders

Okuma: Yaradılış 5-8

Yaradılış bölümünde Adem'den çıkan iki soy Kayın (Yaradılış 4) ve Habil veya Şit'inkidir (Yaradılış 5).

Nuh

Tanrı'nın merhametini reddeden Kayın, Rabb'in huzurundan ayrılmış ve Aden bahçesinin doğusunda Nod topraklarına yerleşmiştir (Yaradılış 4:16). ("Nod," "aylak" anlamına gelir.) Kendini Tanrı'nın öğretilerinden uzak tutmuştur. Kendini ve çocuklarını Tanrı'nın buyruklarından uzaklaştırarak soyunun inatçı olmasına, yozlaşmasına ve günaha sürüklenmesine neden olmuştur. Nuh'un zamanında bu yoldan çıkmış soyun baskın olduğunu ve yeryüzünün büyük tufan ile lanetlenmesine sebep olacak sınır tanımaz kötülük olduğunu öğreniyoruz.

Habil'in kardeşi Kayın tarafından öldürülmesinden sonra Adem ile Havva'nın, adını Şit koydukları bir oğlu daha olur. ("Şit," "bağışlamak" anlamına gelir.) Bu ismin verilme nedeni de bildirilmektedir: "Tanrı Kayın'ın öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" (Yaradılış 4:25). Bu, Tanrı ve onun yolu ile bağdaşmaktadır: "O zaman insanlar Rabb'i adıyla çağırmaya başladı" (Yaradılış 4:26). Bunun dikkat çekici bir örneği "Tanrı yolunda yürüyen" Hanok'tur (Yaradılış 5:22). Hanok çağdaşlarını, yeryüzünde tanısızlıkları ve Tanrı'nın insanları bu aykırılıkları için cezalandıracağı konusunda uyarıda bulunmuştur (Yahuda 14-15). Dolayısıyla iki "soy" bir süre ayrı düşmüştür. Tanrı'nın yolundan

gidenlere “Tanrı oğulları” denmiştir. Ancak Nuh’un zamanında bu “Tanrı oğulları” da Tanrı’nın yolundan ayrılmıştır.

“Rabb baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte” (Yaradılış 6:8)

Adem’in yaratılışı ile tufan arasında 1656 yıl vardır. Bu, kötülüğün dehşet verici bir hızla çoğaldığı bir dönem olmuştur.

Tanrı’nın Adem ile Havva arasındaki evliliği yaptığında (Yaradılış 2:23-24), gerçek evliliğin dayanağı olan ilkeleri belirlediğini hatırlarız. Bundaki amacı bir çiftin, onun yolunda ilerlemek için büyüteceği bir aileyi kurmasıdır (Malaki 2:14-16; Efesliler 5:25-28, 6:4; 1 Petrus 3:7). Ne yazık ki Nuh’un zamanında, Tanrı’nın evlilik için belirlediği ilkeler terk edilmiştir ve evlilik anlamsız bir ritüelden ibaret olmuştur.

Ayet 2

- “Tanrı oğulları” Bu terim Kutsal Kitap’ta, Tanrı’nın yolundan gidenler için kullanılmaktadır (1 Yuhanna 3:1). Şit’in soyundan Tanrı’ya iman eden birçok kişinin çıktığını görmekteyiz, örneğin Hanok (Yaradılış 5:24), Lemek (5:28-29) ve Nuh (6:9). Büyük çoğunluk Tanrı hakkında bir zamanlar bildikleri doğruları bir tarafa bırakıp başka yollara sapmıştır. Tanrı’nın yolundan yürüyenler o yoldan ayrılmıştır ve Tanrı’yı reddeden veya O’nu hiç bilmeyenler ile beraber olmuştur.
- “İnsan kızları” Aradaki fark bu kadınların tanrısal olmadığıdır. Daha sonra Tanrı İsrailîler’in, pagan olan Kenan halkı ile kız alıp vermesini yasaklamıştır çünkü onlar İsrailoğulları’nı Tanrı’nın yolundan saptıracaktır (Tesniye 7:3-4).
- “İnsan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler” Onlara tamamen şehvet anlamında ilgi duymuşlardır. Havva’nın yaratılmasındaki amaç en başından beri, erkeğe sunacağı beraberliğin, erkeğinin Tanrı’yı yüceltmesine yardımcı olmasıdır. “Tanrı oğulları” bu tanrısal amacı unutmuştur.

Ayet 3

- “Çünkü o ölümlüdür” İnsanoğlu kendi bildiği yoldan gitmek istemektedir. Tanrı’nın yolundan saptığında bu, ölümlü insanoğluna özgü bir davranıştır. Tanrı, bu gibi kötülüklerle mücadele etmeyecektir.

- “İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.” Burada Tanrı’nın tahammülü görülmektedir. Nuh, insanlara uyarıda bulunurken ve gemi inşa edilirken, insanoğlunun tövbe etmesi için 120 yıl tanınmıştır (1 Petrus 3:20).

Ayet 4

- “Nefiller.” İbranice “nefilim” sözcüğü, “düşmüş kimseler” anlamına gelir. Onlar zorbadır. Aynı kelime, daha sonraki dönemlerde Kenan ülkesinde yaşamlarını sürdüren savaşçı devler için de kullanılmıştır (Sayılar 13:33). Dolayısıyla Tanrı oğulları, yani Tanrı’dan korkan ailelerden yetişmiş kişiler tanrısız ve günahkar insan kızları ile izdivaç ettiğinde soyları, “kahramanlar” veya “ünlü kişiler” olarak bilinmiştir.
- “kahramanlar” İbranice “ha gibborim,” savaşta güçlü yiğit anlamına gelir. Nemrut (Yaradılış 10:8) ve Golyat (1 Samuel 17:51) için kullanılır.
- “ünlü kişiler” İbranice “ün” kelimesi “şem”dir ve “isim” anlamına gelir. Bu büyük insanlar, geçmişte Hitler, Mussolini, Stalin ve daha birçoğunun, günümüzde de bazılarının yaptığı gibi güç elde ederek “ün salmıştır.” İsimleri, erdemlerinden ziyade kötülükleri ile anılmıştır. Bu denli kötülüğün sonucunda Nuh’un zamanında yeryüzü yozlaşmışlık ve zorbalıkla dolmuştur.

Tanrı’nın, İnsanın Kötülüğünü Değerlendirmesi (Yaradılış 6:5-13)

Ayet 5

- “Rabb baktı” Tanrı’nın olup biteni görmediğini düşünmek ne kadar akılsızcadır.
- “insanın yaptığı kötülük çok” Bu dönemden Yeni Ahit’te nasıl bahsedildiğine dikkat ediniz (1 Petrus 3:20; 2 Petrus 2:5; Luka 17:26-27; Matta 24:37-39).
- “aklı fikri hep kötülükte” Tanrı, dünyada sürüp giden günahkarlığı insana yorar. Kötülük, insanın içinden gelir (Markos 7:20-23; Yeremya 17:9). “Akıl fikir” olarak tercüme edilen İbranice “yetzer” kelimesi, insanın beyninde oluşan, yüreğindeki tutkuları ifade etmek için kullanılır. Akıl veya yürek, kötülüğün kaynağıdır çünkü bütün tutkular buradan doğar. Günah da insanın tutkusundan doğar (Yakup 1:13-15).

Ayet 7

- “Yarattığım insanları... yeryüzünden silip atacağım” Tanrı, insanın kasıtlı günahkarlığı ve tanrısız davranışları ile baş edebilmek için bu denli ağır

bir cezanın gerekliliğine karar vermiştir.

Ayet 8

- “Ama Nuh Rabb’in gözünde lütuf buldu” Tanrı’nın sertliğinden bahsedilen 7nci ayete karşın bu ayet, O’nun iyiliğini gösterir. İnsanın kurtuluşu, O’nun lütfundadır (Efesliler 2:7-10; Çıkış 34:6; 33:19). Nuh’un karakterine Ayet 9’da yer verilmiştir. O da Hanok gibi (Yaradılış 5:22) “Tanrı yolunda yürür.” Bundan ötürü Nuh ve ailesi kurtulur.

Ayet 11

- “Tanrı’nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.” İnsanlar Tanrı’yı reddedip kendi arzularının peşinden koşmaya başlayınca bunun sonucu bozulma ve zorbalıkla sonuçlanır ve toplumun tamamı bunun acısını çeker. Bu ahlaki ve sosyal çöküntünün başlangıcı, Tanrı’nın yolunu bilenlerin bu yoldan sapıp O’nun yolunu bilerek reddedenlerle evlenenmelerine dayanır (Ayet 1-2).

Nuh’un Gemisi (Yaradılış 6:14-22)

Nuh’un inşa ettiği gemi hakkında çok ince ayrıntılar verilmiştir. Geminin uzunluğu üç yüz arşın (150 metre), genişliği elli arşın (25 m), yüksekliği otuz arşındır (15 m). Üç katlıdır ve yüzey alanı 11,250 metre karedir. Çok ağır bir yük taşıma kapasitesine sahiptir.

Tufan (Yaradılış 7 ve 8)

Tufan ile ilgili ayrıntılara göre yağmurun sadece 40 gün 40 gece yağmış olmasına karşın Nuh gemisinde 1 yıl 10 gün kalmıştır. Yağmur, Nuh’un 600üncü yaşının 2nci ayının 17nci gününde yağmaya başlamıştır (Yaradılış 7:11). Nuh gemisinden 601inci yaşının 2nci ayının 27nci gününde çıkmıştır. Tufanın etkisi öyle olmuştur ki, “yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü” (Yaradılış 7:21-22; 2:7 ile karşılaştırınız).

“İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim” (Yaradılış 8:20-21)

Gemiden iner inmez Nuh, kurtuluşunu sağladığı için Rabb’e şükranlarını sunacağı ve ona hizmet edeceği bir sunak yapar. Tanrı bir daha yeryüzünü tufan ile yok etmeyeceğine söz verir.

Tufanın, dünyadaki günahkarları yok etmiş olmasıyla birlikte Tanrı'nın, sorunun kökten çözülmediğini kabul ettiğine dikkat etmekte fayda vardır: "Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür" (Yaradılış 8:21). Tanrı, günah ile kötülüğün insanın doğasında olduğunu bilmektedir (Markos 7:20-23; Romalılar 7:18-21). Toplumun yıkımının nedeninin popüler tanrıbilimde yer aldığı şekliyle bir şeytan veya İblis'in olmadığına dikkat çekilmelidir. Tanrı'nın yolundan ayrılmayı seçen insandır ve günahın kaynağı, kötü aklı veya "aldatıcı tutkuları"dır (Efesliler 4:22; Yakup 1:14-15).

İsa'nın Bugün İçin Uyarıları (Luka 17:26-27; Matta 24:37-38)

İsa, Nuh zamanındaki bozulmuşluk ile döneceği gün öncesindeki durum arasındaki benzerliğe dikkat çekmiştir. Demiştir ki, "Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak" (Matta 24:37). Tanrı'nın insanı kötülüğünden dolayı yargıladığı ve onu tufanla yok ettiği gibi, dünyayı Oğlu ile yargılayacaktır (Elçilerin İşleri 17:31). Günümüzde gördüğümüz bu ahlaksız ve kötü toplum; Tanrı'dan korkan inanlıları için Rabb İsa Mesih'in dönüşünün yaklaştığına dair uyarı özelliğini taşımaktadır.

Nuh Tufanı – Yargı Gününün Geleceğinin Garantisi

Petrus birçok kişinin, Tanrı'nın dünyayı kötülüğü için yargılayacağı fikri ile alay edeceğinin farkındadır. Ancak okurlarına tufanın, Tanrı'nın dünyayı tekrar yargılayacağı ve onu kötülükten arındıracağına dair bir işaret olduğu hatırlatmasında bulunmuştur (2 Petrus 3:4-7). Aynı zamanda Petrus Nuh'un kurtuluşunda vaftiz yoluyla Tanrı'ya geri döneceklerin kurtuluş umudunu görmüştür (1 Petrus 3:20-22).

Nuh, Bir Gemi İnşa Etmekten Fazlasını Yapar

Nuh, gemi inşa etmekle kalmamış, çağdaşlarını gelecek yargı günü konusunda uyarmıştır. Tufan gelene dek onunla alay etmişlerdir (2 Petrus 2:5). O vakit tövbe etmeleri ve kurtulmaları için çok geç olmuştur.

Nuh'un Motivasyonu İman

Nuh, Tanrı'ya inanır ve bu iman onun Tanrı'ya itaat etmesine ve kendisi ile ailesini kurtaran gemiyi inşa etmesine yardımcı olmuştur (İbraniler 11:7). Tanrı bize bu kötü çağımıza yaklaşan yargıdan sakınmamız için yol göstermiştir. O'na inanıyor muyuz? Nuh gibi kendimizi ve ailelerimizi kurtarabilecek imana sahip miyiz? (Markus 16:15-16)

Özet

- Nuh'un zamanında dünyayı bozulmuşluk ve zorbalık sarmıştır. Sebebi, insanların "aklı fikri[nin] hep kötülükte" olması olarak gösterilmiştir (Yaradılış 6:5). Bir kez daha günahın kaynağının, insanın yüreğindeki kötülük olduğunu görüyoruz.
- Nuh'un zamanında yaşanan tufan, günümüze uyarıdır (Matta 24:37-39; Luka 17:26-27).
- Nuh'un kurtuluşu vaftize benzetilmektedir (1 Petrus 3:21).

Altıncı Ders Soruları

1. Nuh'un zamanında "insanın yaptığı kötülük çok" idi. Bu kötülüğün kaynağı nedir? (Bkz. Yaradılış 6:5)
2. Nuh'un zamanında tufan ile gelen yargıya neden olan dünya hali için hangi iki kelime kullanılmaktadır? (Yaradılış 6:11)
3. Tanrı Yaradılış 8:21'de günahın kaynağını nasıl tanımlar?
4. Kutsal Kitap'ın neresinde Nuh'un kurtuluşu vaftize benzetilmektedir?
5. Nuh'un hayatında gemiyi inşa etmesine yardımcı olan güç nedir?

Nuh'tan İbrahim'e

Yedinci Ders

Okuma: Yaradılış 9-11

Gökkuşağı ve Anlamı (Yaradılış 9:8-17)

Tufandan sonra Tanrı Nuh ile oğullarıyla konuşur; Tanrı bir daha asla tufan ile yaşayan canlıları yok etmeyeceğine söz verir. Gökkuşağı, yaptığı antlaşmanın belirtisi olacaktır (Yaradılış 9:8-10). Tanrı der ki, "Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak" (Ayet 13).

Bir "antlaşma"; "bağlayıcı sözleşme" veya "söz" niteliğini taşır ve bu antlaşma Tanrı tarafından yapıldığına göre gerçekleşeceğine kuşku yoktur. Dolayısıyla gökkuşağı, Tanrı'nın yaptığı antlaşmanın belirtisi, işareti veya hatırlatmasıdır. Gökkuşağı göklerde görüldüğünde Tanrı'nın kendisinin de onu selamladığını biliyoruz, çünkü demiştir ki, "Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım" (Ayet 16).

Gökkuşağı aynı zamanda Tanrı'nın dünyada kötülük ve tanrısızlığa tahammül etmeyeceğini hatırlatmalıdır. Bize Tanrı'nın dünyayı geçmişte yargıladığını ve söylediği üzere tekrar yargılayacağını hatırlatması olmalıdır (Elçilerin İşleri 17:31; 2 Petrus 3:3-7; Matta 24:37-39). İsa'nın dönüşündeki yargı günü tufanla değil, yıkıcı güçteki depremlerle gelen ilahî kudret gösterisiyle olacaktır (Hezekiel 38:18-23; Yoel 3:12-16; Zekeriya 14:1-5). Tüm mantıklı insanlar Tanrı'nın bu yargılamadan kaçınmak için sunduğu yolu tercih etmek isteyecektir (1 Petrus 3:20-21; Markos 16:15-16).

Tufandan İbrahim Zamanına Kadar (Yaradılış 9-11)

Tufan ile Avram'ın Ur'dan ayrıldığı zaman arasındaki dönem 427 yıldır (İbrahim'in o zamanki adı Avram'dır). Bu süre içinde insanlar tufanı unutup yine Tanrı'dan uzaklaşıp putperestliğe dönmüştür.

Nuh'un üç oğlu vardır: Sam, Ham ve Yafet. Bu üç oğlun torunları Yaradılış 10'da anlatılmıştır. Bu soylar hakkında okurken Ham'ın oğullarından biri dikkat çeker.

Ham'ın Kûş adında bir oğlu, Kûş'un da Nemrut adında bir oğlu olur (Yaradılış 10:6-8).

Nemrut, "yeryüzüne ün saldı" (Ayet 8) ve askeri gücüyle bir krallık kurdu. Nemrut'un adı, "isyan" demektir ve Tanrı'ya karşı başkaldırma yolunda etrafına adam toplama kararlılığının işaretidir. Bu krallık, Kutsal Kitap'ta bahsi geçen ilk krallıktır ve başkenti Şinar topraklarında Babil'dir (Ayet 10). Kutsal Kitap'ın Septuagint olarak bilinen Yunanca çevirisinde Babil, Babylon olarak bilinir. Böylece Nemrut halkına gücünü gösterir ve onlara hükmeder. Bu krallık, Daniel'in zamanına kadar devam eden dinsizliğin merkezi olur (Daniel 1:1-2). Tanrı'nın doğrularından ayrı düşen her dini sistem, dinden ayrı düşmektir (bkz. 2 Selanikliler 2:3).

Yeni Ahit'in Esinleme Kitabı'nda "Babil" kelimesi, bugün dünyada hüküm süren ancak İsa'nın dönüşüyle yıkılacak sahte Hıristiyan dini sisteminin portresini çizmek için kullanılmıştır (Esinleme 14:8; 17:5; 18:2, 10, 21).

Babil Kulesi (Yaradılış 11:1-9)

Tufanı takip eden günlerde "başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı" (Ayet 1). İnsanoğlu eski Babil'in bölgesinde, Fırat'ın verimli ovalarına yerleşmiştir. Aralarında, ün salıp (Ayet 4) dünyaya hakimiyetlerini pekiştirmek isteyenler vardır. Amaçları "göklere erişecek bir kule dikip ün" salmaktır (Ayet 4). Bu kule (veya zigurat); güneş, ay ve yıldızlara tapındıkları yerdir. Burada insanların, Yaradan'a karşı gelerek O'nu reddedip kendi tapınma yöntemlerini seçtiklerini görürüz.

İnsanoğlunun bu birleşme ve ibadet politikasını üreten insan yaratıcılığının ana sebebi nedir? Sebebi, insanın inatçılığından kaynaklanır. Başlangıçta da olduğu gibi insanların kendi tapınma yöntemlerini tayin etmeye çalıştığını görürüz. Tanrı, O'na tapınma yöntemi zaten apaçık belirtmiştir. O'nun yolundan gittikleri takdirde Tanrı'nın, Kralları olduğunu bilerek birliktelik, güvenlik ve mutluluk içinde olacaklardır. Nemrut'un kurduğu krallık gibi bir insan yapımı krallığa ihtiyaçları yoktur.

Ayet 4

- "göklere erişecek" İbranice mealinde "erişecek" kelimesi kullanılmamaktadır. Kulenin zirvesinin yıldızbilimcilerin gök cisimlerinden uyarladığı zodyak sembolleriyle bezenmiş olduğu düşünülmüştür. Arkeologlar bu bölgede, yüz metreden yüksek olmaları

nedeniyle gök cisimlerine ibadet edenlere, göğe yaklaşma hissini verdiği ileri sürülen zıgaratlar bulmuştur.

- “ün salalım” Buradaki amaç insanın aptal gururuyla kendine bir isim yapması ve adını ölümsüzleştirmeye çalışmasıdır (Mezmun 49:11-13).

Ayet 6

- “düşündüklerini gerçekleştirecek” Burada sorunun kaynağına tekrar değinilmektedir. Yargılanmalarına sebep olan kötülüğün kaynağı “akıl” ve “fikir”dir (Yaradılış 6:5). Tanrı bu sorunu Yaradılış 8:21’de tekrar tanımlamıştır: “Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür.” Şimdi ise kötü yürekleri, insanları dini ve siyasi olarak tek dini yapı altında toplamayı “akıl” etmişlerdir. Tanrı, onları durdurmadığı takdirde yeniden kötülüklerinin haddi hesabı olmayacağını bilmiştir.
- Böylece Tanrı çözümü, insanları; dillerini karıştırarak farklı dil gruplarına bölüp dünyanın dört bucağına dağıtmakta bulmuştur. Bu da inşaat projelerine son vermiştir ve halkların bugün gördüğümüz bölünmüşlüğü ile sonuçlanmıştır.

Ayet 9

- “Bu nedenle kente Babil adı verildi” “Babil” kelimesi “kargaşa” anlamına gelir. Bu kelime Yaradılış 10:10’da yer aldığı Yunanca metin (Septuagint) “Babil” kelimesini kullanır. Daha önce de bahsedildiği gibi bu kelime, yeryüzündeki ilk krallık için kullanılmıştır.
- İnsanın kendi yönetim şeklini kurma çabalarının başarısızlıkla sonuçlanması kaçınılmazdır. Bu çabalar hep sonuçsuz kalacaktır, çünkü insanın “adımlarına yön vermenin ona düşmediğini” biliyoruz (Yeremya 10:23). Dolayısıyla Tanrı’nın çözümü, dünyada egemenliğini, Tanrı’nın Egemenliği’ni kurması için Oğlu’nu göndermesidir (Daniel 2:44; Matta 6:9-10).

Tanrı’nın İnsanlığı Birleştirme Planı

Tanrı’nın insanı, dillerini karıştırarak bölmüş olmasına rağmen nihai amacı; her ulus, dil ve insanı Müjde ile birleştirmektir (Esinleme 5:9-10). İsa, havarilerine şöyle buyurmuştur: “Dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun. İman edip vaftiz olan kurtulacak” (Markos 16:15-16). Müjde’yi bütün dillere ve insanlara yayma gibi büyük çaplı bir iş, Kutsal Ruh’un Pentikos gününde verdiği yetenekle Petrus ve Onbirler’in, o sırada bayram için

Yeruşalim'de toplanan kalabalığa farklı dillerde konuşabilmesiyle başlamıştır (Elçilerin İşleri 2:1-11).

Petrus ve diğer havarilerin çağrısına kulak verenler vaftiz olmuştur (Elçilerin İşleri 2:41). Böylece her ulustan kadın ve erkeği İsa Mesih aracılığıyla inanlılar topluluğunda bir araya getiren Müjde'nin yayılmasına başlanmıştır (Romalılar 1:16). Daha sonra Havari Pavlus, o vakte kadar Yahudiler'e duyurulan Müjde'yi Yahudi olmayanlara da duyurmakla ödevlendirilmiştir (Elçilerin İşleri 9:5; Romalılar 15:15-16).

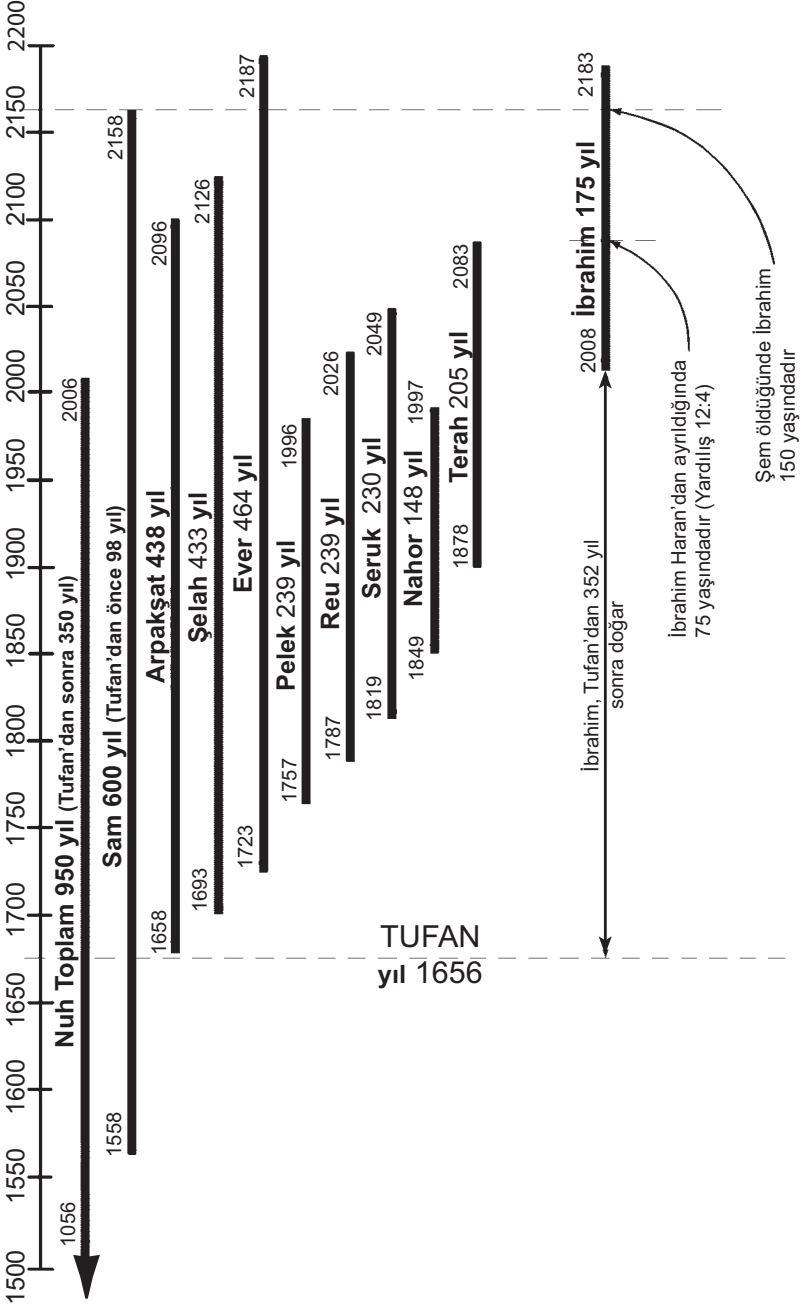
Özet

- Tufan zamanı ile İbrahim zamanı arasındaki dönem, Tanrı'nın egemenliğine karşı gelen ilk krallığın insan tarafından kurulmaya başlanmasını görmüştür (Yaradılış 10:10).
- Nemrut, Tanrı'nın Egemenliği dünyada mevcut insan yönetimlerinin yerini alıncaya dek yıkılmayacak Babil Krallığı'nı kurmuştur (Esinleme 14:8; 17:5; 18:2,10,21).
- Müjde, her ulustan insanı Tanrı'nın ailesinde birleştirmek üzere tasarlanmıştır (Markus 1:15-16; Romalılar 1:16).

Yedinci Ders Soruları

1. Gökkuşağından ne öğreniriz?
2. Nuh'un üç oğlunun isimleri nedir?
3. İnsanların Tufan'dan sonra inşa etmeye başladığı şehrin adı nedir ve ne anlama gelir?
4. İnsanları, böyle bir şehir ve böyle bir kule inşa etmeye teşvik eden nedir?
5. Tanrı, projeyi durdurmak ve insanları dağıtmak için hangi yöntemi kullanmıştır?
6. Kutsal Kitap'ta bahsi geçen, insanları bir araya getirip onları Tanrı'ya kavuşturacak çağrıya ne ad verilir?

Nuh'tan İbrahim'e (Yardıılış 11:10-32)

Tanrı'nın Dostu İbrahim

Sekizinci Ders

Okuma: Yaradılış 12 & 13

İbrahim, Kutsal Kitap'taki en önemli karakterlerden biridir. Hayatının kaydı, Yaradılış 11:26'dan 25:10'a kadar olan kısımda tutulmuştur. Hayatının önemi bu bölümleri okudukça anlaşılmaktadır ve siz de bu olağanüstü insanın inancına dikkat etmekle kalmayıp Tanrı'nın ona verdiği sözlere de dikkat etmeliyiz. Bu sözler sadece ona verilmemiş olup onun aracılığıyla bu sözleri anlayıp onlara inananlara da verilmiştir. Bu gibi şeylerin önemini hayatı hakkında okudukça öğreneceğiz ve bu sözleri değerlendireceğiz.

İnanıcı nedeniyle İbrahim'e "Tanrı'nın dostu" ünvanı verildiğini görürüz (Yakup 2:23). Eski Ahit'te İbrahim'in hayatı ile ilgili ayrıntılar ve diğer atıfların yanı sıra İbrahim'in isminin Yeni Ahit'te 70 kezden fazla geçtiğini görürüz. Hatta ve hatta, Yeni Ahit Müjdesi'nin öğretisini, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözleri anlamadan idrak etmek mümkün değildir.

Rabb İsa Mesih'in öğrettiği Müjde, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği söz ile içiçedir: "Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları [Yahudi olmayanları] imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim'e, 'Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak' müjdesini önceden verdi" (Galatyalılar 3:8). "Aklamak" kelimesi, "bağışlamak" anlamında kullanılmaktadır.

İbrahim'a Çağrı (Yaradılış 11:27-32)

İlk olarak İbrahim'in orijinal adının Avram olduğuna dikkat ederiz (Yaradılış 11:27). Adı, Tanrı tarafından belli bir nedenle değiştirilmiştir. Bunu Yaradılış 17:5'e gelince göreceğiz. Fırat'ın denize döküldüğü yere yakın, Kildaniler'in Ur kentinden gelir. Bölgeyi araştıran arkeologlar bize Ur'un zamanında modern ve rahat yaşam için her şeyi sunan, çok gelişmiş bir kent olduğunu belirtmiştir.

Ayet 30

- "Saray kısırdı, oğlu olmuyordu" Avram, yarı kardeşi olan Saray'la evlenmiştir (Yaradılış 20:12). Hayatlarının hikayesi anlatılırken Saray'ın çocuk doğuramadığı izlenimi bize başlangıcından itibaren verilmektedir. Bu konu, Tanrı'nın işlerinde çok önemli bir noktadır. Saray'ın adının,

Avram'ın adının İbrahim'e çevrildiği zaman Sara olarak değiştirildiğini görürüz (Yaradılış 17:15).

Ayet 31

- "Kenan ülkesine gitmek üzere Kildaniler'in Ur kentinden ayrıldılar" Bu yolculuğun sebebi, Tanrı'nın Avram'la konuşması, ona Ur'dan ayrılmasını söylemesidir (Elçilerin İşleri 7:2-4). Babası Terah'ın öldüğü Haran'a kadar giderler, bundan sonra da Avram Kenan'a devam eder.

Tanrı'nın Avram'a Kutsama Sözü (Yaradılış 12:1-3)

Ayet 1

- "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git." Avram Ur'da, başka tanrılara ibadet eder ve Tanrı Avram'a, evindeki putperestliği terk etmesi için çağrıda bulunur (Yeşu 24:2-3). Tanrı ve İsa'nın yolundan gidecek olanların, kendilerini bu kulluğa vermelerine engel olabilecek her şeyden uzaklaştırması gerekmektedir (Matta 19:27-30; 2 Korintliler 6:17-18). Avram iman sayesinde yola çıkar (İbraniler 11:8).

Ayet 2

- "Seni büyük bir ulus yapacağım." Tanrı burada İbrahim'den gelen İsrail halkının türeyişinden bahseder. Daha sonraları İsrail, Davut ve Süleyman zamanında gerçekten de büyük bir ulus olmuştur ancak itaatsizlikleri yüzünden krallıkları yıkılmıştır ve Yahudiler, Romalılar tarafından M.S. 70 yılında dağıtılmıştır. Yüzyıllardır dağınık gezdikten sonra Yahudiler vatanlarına dönmeye başlamıştır ve 1948 yılında İsrail devleti kurulmuştur. O zamandan bu yana dünyanın dört bir yanından Yahudiler topraklarına geri dönmektedir.
- İsrail, İsa Mesih'in dünyaya geri dönmesiyle tamamen toparlanacaktır (Hezekiel 37:21-23). Rabb İsa'yı Mesihleri kabul ettiklerinde, yaşantılarını tamamen değiştireceklerdir (Zekeriya 12:10; Hezekiel 36:24-26). İsrail ancak böyle İbrahim'e vaat edilen toprakları miras alacak ve diğer uluslar gibi Mesih'in egemenliği altında yaşayacaktır (Yeremya 30:10-11; 31:31-34; 33:15-21; Hezekiel 37:21-28; Romalılar 11:1, 14-28).
- "Seni kutsayacak, sana ün kazandıracam" Tanrı, İbrahim'i yaşamında zamana ait konularda kutsamışsa da bu vaatlerin, İsa Mesih'in dönmesiyle yerine getirilmesi kalmıştır (Matta 8:11).

Ayet 3

- “Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim.” Gerek İbrahim’in yaşantısında, gerekse onun torunları, İsrail’in halkı için de tarih bunun doğruluğunu göstermiştir. Babil ve Edom, Yahudiler’e zulmettikleri için Tanrı tarafından cezalandırılan iki eski ulustur. Çağımızda Hitler’in, İsrail halkını yok etme çabaları başarısızlıkla ve Almanya’nın 1945’te yenilgisiyle sonuçlanmıştır.
- “Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak.” Bu, bu vaatlerin en önemli noktasıdır. İbrahim aracılığıyla dünyadaki bütün halklar kutsanacaktır. Dolayısıyla bu kutsama hem Yahudiler’e hem de Yahudi olmayanlara vaat edilmektedir. Ancak bu nasıl olabilir? Pavlus bunun, Müjde’nin esasını teşkil ettiğini açıklar: “Kutsal Yazı, Tanrı’nın öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahim’e, ‘Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak’ müjdesini önceden verdi” (Galatyalılar 3:8). Bu kutsama, Yahudi olanlar ile olmayanlara sunulmaktadır. Ancak bu nasıl olabilir? Tanrı ile İbrahim’in arasında geçeni takip ettikçe bu kutsamanın ne olduğunu ve Tanrı’nın onu, İsa Mesih’e inananlara nasıl sunduğunu göreceğiz.

Avram Kenan’a Gider (Yaradılış 12-13:4)

Avram, Tanrı’nın buyurduğu gibi Haran’dan ayrılır ve Tanrı’nın ona vaat ettiği ülkeye gider. Yanında eşi Saray ve yeğeni Lut’u da, köleleri ve malları ile birlikte götürür. Avram bu yolculuğa başladığından yetmiş beş yaşındadır. Avram’ın yolculuğunu, Yaradılış 12’yi okuyarak takip edebiliriz.

Kenan’da Şekem’e varırlar. Orada Tanrı tekrar O’nunla konuşur, “Bu toprakları senin soyuna vereceğim” buyurur (Ayet 7). Avram, ona verilen toprakların, bizim bugün bildiğimiz İsrail olduğunu bilmemektedir. Ancak burada Tanrı’nın bu toprakları Avram’ın soyuna verdiğine dikkat çekmeliyiz. Saray’ın kısır olduğunu hatırlarız ve bu konu, Avram’ın kafasında bir soru işareti olacaktır. Avram karşılık olarak sunak yapar (Ayet 7).

Avram Şekem’den güneye, Beytel’e gider ve kıtlık yüzünden oradan ayrılarak güneye, Mısır’a gider. Mısır’dan dönüp ona vaat edilen topraklara tekrar gelir ve Beytel ile Ay kentleri arasında bir yerde yerleşir (Yaradılış 13:3-4).

Avram’la Lut’un Ayrılması (Yaradılış 13:5-13)

Tanrı söz verdiğini gibi Avram’ı kutsar. Avram artık çok varlıklılıdır ve sürüleri vardır, mal mülk sahibidir. Lut da benzer şekilde Avram’la birlikte olduğu sürece kutsanmıştır (Yaradılış 13:2, 5-6). Avram’ın çobanları ile Lut’un çobanları

arasında kavga çıkar ve ayrılma kararı alınır.

Avram, toprak seçimini Lut'a bırakmıştır. Lut, yerleşmek için Sodom ve Gomora kentlerine yakın ve bereketli Şeria Ovası'nı seçer. "Sodom halkı çok kötüydü. Rabb'e karşı büyük günah işliyordu" diye aktarılmıştır (Ayet 13). Avram'ın yaşantısı boyunca ilerledikçe, bu yer seçiminin Sodom'da olmasının Lut ailesine ne türlü yıkıcı etkileri olduğunu göreceğiz.

Avram'a Dünya Vaat Edilir (Yaradılış 13:14-17)

Lut'un Avram'la ayrılmasından sonra Tanrı tekrar Avram'a görünür. Bu sefer Kutsal Kitap'ta yer alan en önemli vaatlerden birini verir. Avram'a; Beytel yakınındaki engebeli araziden kuzey, güney, doğu ve batıya bakmasını söyler. O noktadan oldukça güzel bir panoramik görüntüye sahip olmuş olsa gerek. Tanrı sonra konuşmaya devam eder.

Ayet 15

"Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim."

- "Gördüğün bütün toprakları" Görebildiği topraklar oldukça geniş olmuştaysa da vaat, o noktadan gözü ile görebildiği yerlerle sınırlı kalmamıştır. Pavlus'un yorumu, vaat edilenin yeryüzünün tamamı olduğu yönündedir (Romalılar 4:13).
- "sonsuza dek" Burada bu vadin anlaşılmasında anahtar rol oynayan sözcükler vardır. Ölümlü bir insan toprağı nasıl olur da sonsuza dek miras alır? Tek seçenek, ölümden dirilip ölümsüzlüğe kavuşmasıdır.
- "sana" Avram bu toprakları kendi miras alacaktır.
- "ve soyuna vereceğim" Topraklar sadece Avram'a değil aynı zamanda soyuna da verilecektir. Bir kez daha bunun, Saray'ın kısır olması nedeniyle imkansız olduğunu biliyoruz. Pavlus böylece buradaki İbranice "soy" kelimesinin tek kişi için kullanıldığını açıklar (Galatyalılar 3:16).

Bu Harika Vaadin Yeni Ahit'te Anlatılması

Bu vaat konusunda spekülasyon yapmaktansa konunun İsa ve Yeni Ahit'te ele alınışına dikkat edelim. Pavlus, Galatyalılar'a mektubunda bu vadin önemini açıklanmasına bir bütün bölüm ayırır.

- Galatyalılar 3:16 Burada Pavlus okurlarını Yaradılış 13:15'teki vaade yönlendirir: "Vaatler İbrahim'e ve soyundan olana verildi." Sonra da açıklama yapar: "Ve soyundan olanlara' demiyor." Yani Tanrı, vaatlerini İbrahim'in soyundan olanlara çoğul anlamda vermemiştir. "Soyundan olana" demiştir. Böylece Pavlus, İbranice'sinin dikkatlice okunduğunda

Tanrı'nın toprakları İbrahim ve soyundan olan tek kişiye verdiğinin anlaşıldığını gösterir. O tek kişinin kim olduğunu da açıklar: "Soyundan olana" demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor."

- Artık Tanrı'nın bu toprakları İbrahim ve İsa Mesih'e sonsuza dek verdiğini anlamış bulunuyoruz. İbrahim'in bu toprakları miras alması nasıl mümkündür? Bu, İbrahim'in ölümlerden diriltileceği ve ölümsüzlüğe kavuşacağı anlamına gelir. Pavlus bu vaatlerin aynen böyle yorumlar: "Şimdi ise, Tanrı'nın atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım... Sizler, Tanrı'nın ölümleri diriltmesini neden 'imkansız' görüyorsunuz?" (Elçilerin İşleri 26:6-8; Luka 13:28-29 ile karşılaştırınız).

Pavlus Bu Vaadi Galatyalılar 3:26-29'da İzah Eder

Pavlus bize şimdi Tanrı'nın İbrahim'e bulunduğu vaat umudunu nasıl paylaşabileceğimizi gösterir.

Ayet 26 – İsa Mesih'e inancımız ile Tanrı'nın çocukları oluruz.

Ayet 27 – İnancımız, bizi Tanrı'nın emirlerine itaat etmemize teşvik eder. İsa ile birleşmenin ilk adımı, vaftiz olmaktır (Markos 16:15-16). Vaftiz yoluyla bir insan eski kimliğini yitirir ve "Mesih'i giyinir" (Romalılar 6:3-8 ve Galatyalılar 2:20 ile karşılaştırınız).

Ayet 28 – Pavlus; ırk, kıdem veya cinsiyet gözetmeksizin herkesin vaftiz yoluyla Mesih'te aynı konuma sahiptir. Dolayısıyla bir kalabalık, "Mesih İsa'da bir"dir.

Ayet 29 "Eğer Mesih'e aitseniz İbrahim'in soyundansınız." Mesih'e vaftiz yoluyla Yaradılış 13:15'te bahsi geçen soyun bir parçası oluruz. İbrahim'in torunları olmamakla birlikte iman ve vaftiz yoluyla onun "soyu"ndan oluruz.

"vaade göre de mirasçısınız" Şimdi bu büyük vaadin bizi nasıl dahil edebileceğini görüyoruz. İsa Mesih aracılığıyla O'na vaat edilen sonsuz yaşamın mirasçıları oluruz.

Bu Vaade Başka Atıflar

- İsa İbrahim'in, Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmak üzere döndüğünde bu krallıkta yer alacağından bahseder (Luka 13:28-29).
- İsa, "İbrahim'in Tanrısı" ifadesinin, dirilişin kanıt olduğunu gösterir (Luka 20:37-38).
- İstefanos, İbrahim'in O'na vaat edilen miras olan topraktan bir karış bile alamadığından bahseder (Elçilerin İşleri 7:5). Dolayısıyla bu vaadin henüz gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Özet

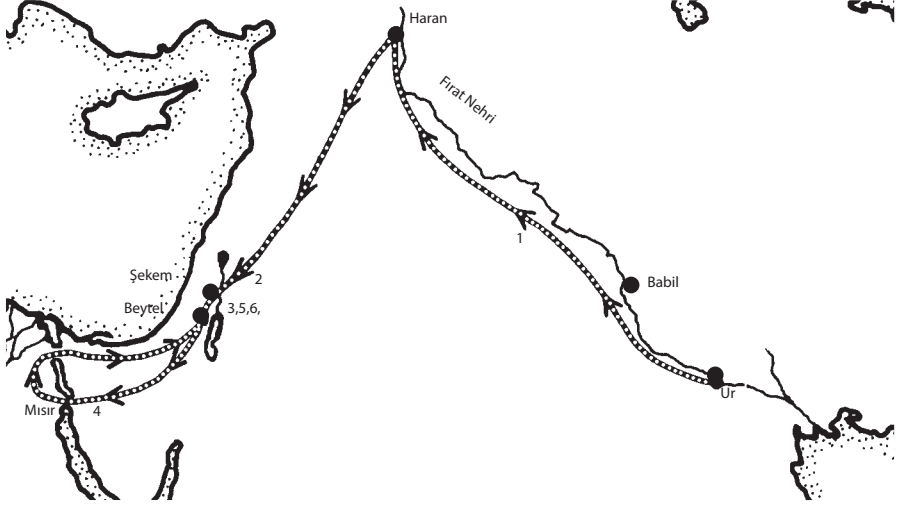
- İbrahim ilk olarak Tanrı tarafından yaşadığı Ur kentini terk etmesi ve yine Tanrı tarafından gösterilecek bir ülkeye gitmesi için çağırıldığı zaman tanırız (Yaradılış 12:1-3).
- Tanrı İbrahim'e çağrısında, "Bütün uluslar senin aracılığınla" der. Bu, Müjde'nin dayanağıdır. (Galatyalılar 3:8)
- Tanrı daha sonra İbrahim'e vaatte bulunur: "Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim" (Yaradılış 13:14-17). Böylece Tanrı İbrahim'e ve soyuna yeryüzünde sonsuz yaşam vaat etmiştir (Luke 13:28-29).
- İbrahim'e vaat edilen soy, Rabb İsa Mesih'tir (Galatyalılar 3:16).
- İsa Mesih'te vaftiz olarak biz de İsa Mesih ve İbrahim'in hükmedeceği dünyada sonsuz yaşamın mirasçuları olabiliriz (Galatyalılar 3:26-29).
- İbrahim bu vaatleri kabul etmek için ölümden diriltilecektir (Elçilerin İşleri 26:6-8).

Sekizinci Ders Soruları

1. Yeni Ahit'in hangi bölümünde Müjde'nin İbrahim'e esinlendiğini okuruz?
2. İbrahim'in Kenan'a gitmek için terk ettiği memleket neresidir?
3. İbrahim Ur'da yaşarken Tanrı ona ne yapmasını söylemiştir?
4. Tanrı İbrahim'e, "Seni büyük bir ulus yapacağım" derken hangi ulustan bahsetmektedir?
5. Lut'un ayrılışından sonra Tanrı'nın Beytel'de İbrahim'e verdiği söz nedir?
6. İbrahim'in gördüğü topraklar, İbrahim ile soyuna vaat edilmiştir. O soy kimdir?
7. İbrahim'e verilen vaat henüz gerçekleşmiş midir?
8. İbrahim, O'na vaat edilen toprağa ne zaman kavuşacaktır?
9. İbrahim'e verilen vaade nasıl ortak olabiliriz?

İbrahim'in Yolculuğu (Yaradılış 12-13)

1. İbrahim Ur'dan Kenan'a gider. (Yar.12:1-5).
2. Tanrı'nın O'na görüldüğü Şekem'de sunak yapar. (Yar.12:6-7)
3. Güneye, Beytel'e gider ve orada sunak yapar. (Yar.12:8-9)
4. Mısır'a gider ve geri döner (Yar.12:10-20)
5. Beytel'deki sunağa döner (Yar.13:1-3)
6. Tanrı bütün toprakları sonsuza dek İbrahim'e ve soyuna vaat eder (Yar.13:14-17).

İbrahim, İmanıyla Aklanır

Dokuzuncu Ders

Okuma: Yaradılış 14-15

Tanrı'nın İbrahim'e verdiği vaatten (Yaradılış 13:14-17), vaadin sadece kendisi için değil, vaftizde Rabb İsa Mesih'le birleşenler O'nunla bu umudu paylaşır (Galatyalılar 3:16, 26-29).

Bu vaatten sonra Avram, Kenan'ın güneyinde Hevron'a gider.

Avram Lut'u Kurtarır (Yaradılış 14:1-16)

Avram ile Melkisedek'in karşılaşmasıyla sonuçlanan olaylar bu bölümde anlatılır. Kuzeyden gelen güçler ittifakı, Sodom ve diğer şehirleri haraca bağlamıştır. Ancak bu şehirler on üç yıl sonra başkaldırmışlardır. Karşılığında da ittifakin lideri Kedorlaomer isyanı bastırmıştır.

Savaş, "bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde" (Ayet 3) yer alır. Bölge o günlerde verimli ve çekicidir (Yaradılış 13:10). Ancak buranın "tuz gölü" olduğunu biliyoruz, bu oluşum da Sodom'un yıkılmasıyla oluşmuştur (Yaradılış 19:24-25). Kuzey kralları savaşta galip gelmiştir ve İbrahim'in yeğeni Lut'un da aralarında yer aldığı tutsakları yanlarında götürmüşlerdir (Ayet 12). Lut'un bu dönemde Sodom'da yaşadığını biliyoruz (Ayet 12).

Oradan kaçıp kurtulan biri gidip "İbrani Avram"a (Ayet 13) durumu anlatır. "İbrani" kelimesi ilk defa Kutsal Kitap'ta geçmektedir ve İbraniler'in babası Avram için kullanılmaktadır. "İbrani" kelimesi İbranice, "karşıya geçen" anlamına gelir. Ona verilen bir ünvandır çünkü Tanrı'ya itaatinden dolayı memleketini ve ailesini terk ederken Fırat'ı geçmiştir (Yaradılış 12:1-3). Avram, yanına bir grup adamını alıp kuzey ittifakına karşı yürümüş ve onları bozguna uğratmıştır (Ayet 15). Yanında Lut'la mallarını, kadınlarını ve halkı da geri getirirken onu iki kral karşılar.

Avram, Kahin Kral Melkisedek ile Tanışır (Yaradılış 14:17-24)

Sodom kralı Avramı, "Kral Vadisi olan Şave Vadisi'nde" (Ayet 17) karşılar. Sodom'un halkının son derece kötü olduğunu biliyoruz (Yaradılış 13:13) ve burada ahlaken yozlaşmış bir şehrin kralının Tanrı'dan korkan Avram'la görüştüğünden bahsedilmektedir.

Aynı yerde Şalem kralı Melkisedek de Avram'ı karşılamaya gelir. Bu kral, her konuda Sodom kralının ve temsil ettiğinin zıttıdır. Melkisedek sadece kral değil aynı zamanda Yüce Tanrı'nın kahinidir (Ayet 18). Avram, Tanrı'ya tapındığı için Avram'a aracılık yapmak isteyen, elinde ekmek ve şarapla gelen Melkisedek'i tercih etmiştir (Ayet 18).

Havari Pavlus, Rabb İsa Mesih'in işlerinden, Melkisedek'le olan bu görüşmeden önemli dersler çıkarmaktadır. İbraniler 5-7'de, onlardan şöyle bahseder:

1. Tanrı, "Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek kahin" olacak kişi hakkında kehanette bulunmuştur (Mezmun 110:4). Pavlus, bu kişinin Rabb İsa Mesih olduğunu göstermiştir (İbraniler 5:5-6; 6:20; 7:17,21).
2. Melkisedek isminin sembolik anlamı olduğunu gösterir. İbranice "melki," kral demektir ve "sedek" de "doğruluk" anlamına gelmektedir. Böylece Melkisedek, "Doğruluk Kralı" anlamına gelir (İbraniler 7:1-2).
3. Aynı zamanda "esenlik" anlamına gelen "şalem" kelimesinden de bahseder. Böylece Melkisedek sadece doğruluk değil aynı zamanda esenlik kralıdır (İbraniler 7:1-2). Rabb İsa Mesih'in egemenliği de doğruluğu ve esenliğiyle anılacaktır (Mezmun 72:7).
4. Rabb İsa Mesih şimdi göklerde, Tanrı'nın sağ elinde, O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşmak isteyenler için başkahin görevini sürdürmektedir (İbraniler 7:3; 10:21-22).
5. İsa'nın, Melkisedek düzeni uyarınca olan bu kahinliği, İsrail'e Musa Yasası'nda verilen kahinlikten üstündür (İbraniler 7:7-10).

İbrahim'in yaşantısındaki bu olaydan, daha büyük bir kahinin geleceğinin beklendiğini anlarız. O'nun aracılığıyla, Avram gibi iman edenler Tanrı'ya yaklaşabilecektir. Bu büyük kahin, O'na vaftiz olanlar için aracılık etmek üzere göklerde olan Rabb İsa Mesih'tir.

Avram, Sodom Kralı'nın Mallarını Reddeder

Avram, Melkisedek ile ibadetini tamamlayınca Sodom Kralı O'na şu teklifte bulundu: "Adamlarımı bana ver, mallar sende kalsın" (Ayet 21). Burada Avram'ın inancını görürüz. Verdiği yanıt basittir: "Yeri göğü yaratan Yüce Tanrı Rabb'in önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim. Öyle ki, 'Avram'ı zengin ettim' demeyesin" (Ayet 22-23).

Avram, dünyada gelmiş geçmiş en kötü topluluklardan birinin mallarını evinde istemez. Tanrı'nın O'na bakacağına inanır. Dolayısıyla kendisi için mal veya

zenginlik peşinde değildir. Kendisini Tanrı'ya emanet eder. Tanrı, Avram'ın dediği gibi "yeri göğü yaratan" ise o zaman Sodom Kralı O'na, Tanrı'nın olmayan bir şeyi zaten veremezdi. Lut bunların hepsini görüp bu tartışmalara tanıklık etmiş olsa da, Sodom'daki evine geri döner. Avram'la kalmanın kendisine ve ailesine güven ve huzur sağlayacağını anlaması gerekirdi.

Avram'a Soy Sözü Verilir (Yaradılış 15:1-6)

Avram'ın, Tanrı'nın ona verdiği güven ve korumaya olan inancını gösteren bu olay üzerine Tanrı ona tekrar görünür ve şöyle der: "Korkma, Avram. Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak" (Ayet 1).

Avram'ın Sodom Kralı'na, Tanrı'ya olan kat'i bağlılığını ilan etmiş olması nedeniyle Tanrı kendini gösterir ve Avram'ı koruyacağını (ona kalkanı olacağını), onu ödüllendireceğini belirtir.

Ancak Avram'ın aklında bir soru işareti vardır. Tanrı bu toprakları, Avram ile soyuna vaat etmiştir. Avram'ın ise soyu yoktur. Bunun için Tanrı'ya, "Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak" der (Ayet 3).

Tanrı, "O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak" karşılığını verir (Ayet 4). Avram'ı dışarı çıkararak göklere bakmasını, yıldızları saymasını söyler. "İşte, soyun o kadar çok olacak" der (Ayet 5). Tanrı Avram'a soy vaat etmekle kalmayıp soyunun çok olacağını da belirtmiştir.

Bundan sonraki söz, Kutsal Kitap'taki sözler arasında en güzellerindedir. Tanrı'nın günahı bağışlamasının dayanağını gösterir. Ne dediğini dikkatlice inceleyelim:

Ayet 6

- "Avram Rabb'e iman etti" Burada bize anlatılan, Avram'ın söylenenlerin nasıl olduğunu bilememesine karşın Tanrı'ya kayıtsız güveni olmasıdır. Avram ve Saray'ın çocuklarının olması imkansız gözükmektedir (Yaradılış 11:30; Romalılar 4:16-22 ile karşılaştırın), ancak Avram Tanrı'nın sözlerine inanmaktadır.
- "iman etti" Kutsal Kitap'ta "iman" ile "sadakat" kelimelerinin birbirinin yerine kullanılabilirliği üzerinde durmamız gerekmektedir. Bunun bir örneğine Romalılar 3:22'de rastlamaktayız: "Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur." Burada "iman" ile "sadakat" kelimeleri orijinalinde aynıdır ve tercümanlar tarafından birbirinin yerine kullanılmaktadır. Bu noktayı aklımızda bulundurursak bu konuyu işlerken bize yardımı dokunacaktır.
- "Rabb bunu ona doğruluk saydı" Tanrı, bunu Avram'ın imanına sayar

ve onu gözünde doğru ilan eder. Havari Pavlus bunun öneminin bilincindedir ve Romalılara mektubunda bir bölümün tamamını bu konuya ayırır (Romalılar 4).

Doğruluğun Kutsanması (Romalılar 4:1-8)

Tanrı tarafından aklanmanın önemi nedir? Bu, Tanrı'nın günahlarımızı bağışlandığı anlamına gelir. Romalılar 4:1-8'i okursak bunu açık bir şekilde görürüz. Musa Yasası altında Yahudiler doğruluklarını sağlamak için yasaya tam uyum için olmaya çalışmıştır ancak çabaları ziyan olmuştur çünkü yasaya uyamamışlardır. Yasa aslında başarısızlıkları ve günahlarının üzerinde durur. Pavlus der ki: "Bu nedenle Yasa'nın gereklerine yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır" (Romalılar 3:20). Dolayısıyla günahı nedeniyle insan, salt Yasa'ya uyararak Tanrı gözünde aklanmış sayılmayacaktır.

Pavlus şimdi Tanrı'nın insana, "sadakati"ne göre "doğruluk" atfedeceğini gösterir. Romalılar 4:3'te, Yaradılış 15:6'daki ifadeyi alıntı olarak kullanır. Avram'ın imanı nedeniyle Tanrı katında aklandığını gösterir. Sonrasında Mezmur 32:1-2'den alıntı yaparak doğruluğun, aklanmanın, günahların bağışlanmasının faydalarından bahseder: "Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır: 'Ne mutlu suçları bağışlanmış, günahları örtülmüş olanlara! Günahı Rabb tarafından sayılmayana ne mutlu!' (Romalılar 4:6-8).

Burada günahların bağışlanmasının yolu açıkça belirtilmiştir. İnsan, imanı ile aklanır (Romalılar 5:1). Aklanırsak veya Tanrı katında aklanmış sayılırsak bu, O'nun o vakit günahlarımızı bağışladığı anlamına gelir.

Pavlus bu bölümü şu sözlerle tamamlar: "Aklanmış sayıldı" sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler – Rabbimiz İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'ya iman eden bizler – için de yazıldı. İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi" (Romalılar 4:23-25).

Avram'la, Toprak Konusunda Bir Antlaşma Yapılır (Yaradılış 15:7-21)

Soyu hakkındaki sorunun yanıtını aldıktan sonra Avram toprak konusunda soru sorar. Der ki, "Bu topraklarımı miras alacağımı nasıl bileceğim?" (Ayet 8) Karşılığında Tanrı, Avram'la antlaşma yapar. Antlaşmayı yapmanın yöntemi, bir hayvanın ortadan kesilmesi ve antlaşmayı yapacak iki kişinin birbirine karşı

dizilen parçaların arasından yürümesidir (Yeremya 34:18-19 ile karşılaştırınız). Avram Tanrı'nın isteklerini yerine getirir, istenilen hayvanları parçalara keser ve onları gün batımına doğru derin bir uykuya dalana kadar korur.

Sonra Tanrı Avram'a görünür ve ona, öldükten sonra soyunun Mısır'a gideceğini ve dört yüz yıl sonra geri döneceğini söyler (Ayet 13-14). Dolayısıyla Tanrı ona, öleceğini ve sonrasında toprakları almak için diriltileceğini anlatmaktadır. Tanrı antlaşmasıyla toprak vaadini teyit etmiş bulunmaktadır. Tanrı'nın, alevli bir meşale ile temsil edilen varlığı, kesilen hayvan parçalarının arasından geçer ve böylece Tanrı, antlaşma ile vaade bağlılığını göstermiş olur. Şöyle devam ederiz: "O gün Rabb Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: '... bu toprakları ... senin soyuna vereceğim" (Ayet 18). Toprağın sınırları; "Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar" tarif edilir. (Mısır Irmağı, Nil Nehri değil, günümüz Gazze bölgesinin güneyinde, Sina'da bir akarsudur.)

Bu bölümde iki önemli ilke öğrenmiş bulunuyoruz:

- Avram imanı ile aklanmıştır
- Tanrı, antlaşma aracılığıyla Avram ve soyuna verdiği toprak vaatlerinin geçerliliğini sağlamıştır.

Özet

- Yaradılış 15:6'da Avram'ın Tanrı'ya inandığını ve Tanrı'nın onu akladığını okuruz.
- Tanrı Avram'a imanı nedeniyle doğruluk saydığında bu, Tanrı'nın Avram'ın günahlarını bağışladığı anlamına gelir (Romalılar 4:6-8).
- Pavlus bunun bizim için de yazıldığını belirtir. Tanrı'nın İsa Mesih aracılığıyla kurtarıcılığına inanırsak biz de günahlarımızın bağışlanmasını ve aklanmamızı sağlayabiliriz (Romalılar 4:23-25). Tanrı'ya olan ve onu hoşnut eden bu inancımızı, vaftiz olarak ve sonrasında ona hizmet etmeye çabalayarak gösterebiliriz.
- Aklanabileceğimiz, günahlarımızı bağışatabileceğimize dair bu iyi haber, Galatyalılar 3:8'de "müjde" olarak adlandırılır.

Dokuzuncu Ders Soruları

1. Melkisedek kimdir?
2. "Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek kahin" olacak kimdir?
3. İbrahim'in imanı ona ne olarak sayılmıştır? (Yaradılış 15:6)
4. Tanrı tarafından "aklanmış sayılma"nın faydası nedir?
5. Aklanmamız veya bize doğruluk sayılması için ne göstermeliyiz?
6. Tanrı İbrahim'le nasıl bir antlaşma yapmıştır?

Ulusların Babası İbrahim

Onuncu Ders

Okuma: Yaradılış 16-19

Avram'ın İsmail Adında Bir Oğlu Olur (Yaradılış 16)

Tanrı Avram'a, "Öz çocuğun mirasçın olacak" demiştir (Yaradılış 15:4). Gördüğümüz üzere Avram buna koşulsuz inanmıştır ve imanı ona doğruluk sayılmıştır (Yaradılış 15:6). Ne var ki Saray kısırdır ve Avram'a bir oğul vermesi imkansızdır. Ancak Tanrı, bahse konu toprakları Avram'ın soyuna vaat etmiştir.

Kısır olmanın verdiği acı, Saray'ın soruna bir çözüm aramasına neden olmuştur. Avram'ın çocuk sahibi olabilmesi için ona, Mısırlı cariyesi Hacer'i verir. Bunda teselli bulacağını, Avram'a ise bir oğul vereceğini hisseder. Bu plan Saray'a mutluluk getirmek yerine kin ve üzüntü getirmiştir, çünkü bu kez Hacer gebe kalınca Saray'ı küçük görmeye başlar (Ayet 5-6). Saray Hacer'e sert davranır ve Hacer kaçar (Ayet 6).

Rabb'in meleği Hacer'i üzüntü içinde bulur ve ona hanımının yanına dönmesi ve ona boyun eğmesi yönünde öğüt verir (Ayet 9). Melek aynı zamanda Hacer'e soyunu çoğaltacağını (Ayet 10) ve İsmail adında bir oğul olacağını söyler (dipnottan da görüleceği gibi "İsmail," "Tanrı işitir" anlamına gelmektedir), "çünkü Rabb sıkıntı içindeki yakarışını işitti" (Ayet 11). Hacer meleğin dediklerine uyar ve Avram ile Saray'a döner. Avram'a, Avram'ın adını İsmail koyduğu bir erkek çocuk doğurur (Ayet 15).

Tanrı Avram'a, İsmail'in kutsanacağını ve soyunun büyük bir ulus olacağını vaat etmiştir (17:20), ancak vaatlerde bahsedilen soy, Avram ve Saray'dan gelecektir (17:21). İsmail, Araplar'ın atası olmuştur. On iki oğul, Arap kabilelerinin beyleri olmuştur (Yeşaya 60:6-7) ve onlardan Yaradılış 25:12-16'da bahsedilmektedir.

"Artık adın Avram değil, İbrahim olacak" (Yaradılış 17:1-8)

On üç yıl daha geçer ve Tanrı tekrar görüldüğünde Avram artık 99 yaşındadır. Tanrı bu defa Avram'la yaptığı antlaşmadan biraz daha bahseder (Yaradılış 15:18). Antlaşmanın uzun vadede getirilerinden bahseden Tanrı, şöyle der:

“Soyunu alabildiğine çoğaltacağım” (Ayet 2) ve böylece “birçok ulusun babası olacaksınız” (Ayet 4). Bu antlaşmanın gerçekleşmesinin bir çoğunluk çağrıştırması nedeniyle Tanrı, “Artık adın Avram değil, Avraham (İbrahim) olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım” der (Ayet 5). Avram ismi, “Yüce Baba” anlamına gelirken İbrahim, “Çokların Babası” anlamına gelir (bkz. dipnot). İsminin değişmesinin, Tanrı’nın İbrahim’le yaptığı antlaşma ile doğrudan bağlantısı vardır. Bu, Yeni Ahit’in şu bölümlerinde açıklanmaktadır:

Galatyalılar 3’te Pavlus şu noktalara değinir:

Ayet 7

- “Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim’in gerçek oğulları iman edenlerdir.” İster Yahudi olsun, ister Yahudi olmasın, İbrahim’in imanını sürdüren, İbrahim’in oğludur. İbrahim’in ailesi, ete değil imana dayanır.

Ayet 8

- “Kutsal Yazı, Tanrı’nın öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek” Pavlus, İbrahim gibi aklanmanın (bkz. Dokuzuncu Ders’te Yaradılış 15:6 ile ilgili notlar), İbrahim gibi Tanrı’ya teslim olan herkesin erişebileceği bir kutsama olduğunu söyler. Bu kişiler, İsa’ya vaftiz olarak bu vadin mirasçısı olur. Dolayısıyla “diğer uluslar,” yani Yahudi olmayanlar da bu kutsamayı paylaşır (Galatyalılar 3:27-29).
- “İbrahim’e, ‘Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak’ müjdesini önceden verdi.” Bu cümle, Yaradılış 12:3’ten bir alıntı içermektedir. “Müjde” kelimesi “iyi haber” demektir. Müjde gerçekten de, gerek Yahudi olan gerek olmayan tüm insanlık için iyi haberdur. Dolayısıyla “bütün uluslar” iman ve Rabb İsa Mesih’te vaftiz olma yoluyla doğruluk, yani günahların bağıışı umudunu paylaşabilir ve İbrahim ile soyundan olana vaat edilenlerin mirasçısı olabilir (Galatyalılar 3:16, 27-29).

Romalılar 4:16-17

Yaradılış 15:6’ya bakarken de ilgilendiğimiz bu bölümde, Pavlus’un Yaradılış 17:5’ten alıntı yaptığını görürüz.

Ayet 16

- “Bu nedenle vaat, Tanrı’nın lütfuna dayanmak ve İbrahim’in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim’in soyu yalnız Kutsal Yasa’ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim’in imanına

sahip olanlardır... İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın... gözünde hepimizin babasıdır." Pavlus burada İbrahim'e verilen vaadin sadece Yahudiler için değil, imana sahip herkes için olduğunu gösterir.

Ayet 17

- "“Seni birçok ulusun babası yaptım” diye yazıldığı gibi”Yaradılış 17:5’ten alıntı yaparak Pavlus bu vaadin evrenselliğini belirtmektedir. İsminin Avram’dan İbrahim’e değişmesi ile hiçbir Yahudi, İbrahim’in soyundan olması nedeniyle Tanrı önünde üstünlük iddia edemez. İsim değişikliği, her ulustan insanın müjdeyi paylaşabileceğini gösterir.

Romalılar 9:6-9

Burada Pavlus bir kez daha İbrahim’in soyundan olmanın bir kişiyi Tanrı gözünde yüceltmediğini gösterir.

Ayet 6

- “Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsraili sayılmaz.” Salt İbrahim’in soy ağacından olmak, İbrahim’in soyundan olmak için yeterli değildir. Birinin İbrahim’in soyundan olması için, etten fazlasına ihtiyacı vardır.

Ayet 7

- “Senin soyun İshak’la sürecek” İbrahim’in İsmail (Yaradılış 16) ve Yaradılış 25:1-6’da sayılan birçok oğlu vardır. Ancak Tanrı İbrahim’e, “Senin soyun İshak’la sürecektir” der (Yaradılış 21:12). Dolayısıyla etin hiçbir anlamı yoktur.

Ayet 8

- “Demek ki Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir. İbrahim’in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır.” Bizi İbrahim’in soyuna sadece iman bağlayabilecektir. Bu iman, İsa’ya vaftiz yoluyla gösterilir (Galatyalılar 3:26-29).
- Avram’ın isminin Avraham/İbrahim olarak değiştirilmesi nedenini anladığımızda vaadin “birçok ulus” tarafından nasıl paylaşılacağını görebilmekteyiz. Yaradılış 17:7-8’e geri dönecek olursak Tanrı'nın, antlaşmasının sonsuza dek sürdüreceğini teyit ettiğini görürüz. Tanrı'nın, antlaşmasının ebedi olduğunu bildirdiğinde, vaatlerin gerçekleştirileceğinden emin oluruz.

Sünnet: Antlaşma Simgesi (Yaradılış 17:9-14)

Tanrı, İbrahim'in soyuna, İbrahim'le yapılan antlaşmanın kuşaklar boyu belirtilen bir hatırlatması olarak bu umut antlaşmasına bir "simge" veya "belirti" seçmiştir.

Sünnet, "aramızdaki antlaşmanın bir belirtisi olacak" (Ayet 11). "Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancından satın alınmış köleler dahil" herkes sünnet edilecektir (Ayet 12). Sünnet, İbrahim'in soyundan olanlar ile ailesine katılan yabancıların antlaşmanın simgesi olarak kullanılacağı bir belirtidir.

Sünnet – Vaftizin Öncüsü

Pavlus, sünnetin İsa Mesih'te vaftize işaret ettiğini gösterir (Koloseliler 2:11-13). İsa'da vaftiz yoluyla bir insanın, İbrahim'e verilen vaatlerin mirasçısı olduğunu biliriz (Galatyalılar 3:27-29). Vaftiz artık sünnetin yerini almıştır.

Saray'ın İsmi Sara Olarak Değiştirilir (Yaradılış 17:15-16)

Tanrı'nın ona sunduğu büyük vaatlerin anılması için Avram'ın ismi İbrahim olarak değiştirilmekle kalınmamış, Saray'ın da adı Sara, yani "prenses" olarak değiştirilmiştir. Yeni adı uygundur çünkü o, İbrahim'in babası olacağı ulusların anasıdır.

Melekler İbrahim ile Sara'yı Ziyaret Eder (Yaradılış 18)

Bu bölüm, Tanrı'nın gönderdiği üç konuktan bahseder. Her ne kadar ilkin "üç adam" (Ayet 2) olarak görünse de, bunların melek olduğu anlaşılır (Yaradılış 19:1; 18:17 ile karşılaştırınız). İbrahim ile Sara'nın konuklarına misafirperverlik göstermesini izleriz. Burada herkese örnek teşkil edecek bir davranış sergilenmiştir (İbraniler 13:2).

Bu melekler İbrahim'le Sara'nın bir oğlu olacağını tekrar etmiştir. "[Sara] için için gülerek, 'Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?' diye düşündü. 'Üstelik efendim de yaşlı'" (Ayet 12). Ona imkansız gelmiştir, çünkü olay insan nezdinde imkansızdır (Ayet 11).

Petrus bu konuyu işlerken, Sara'nın İbrahim'den "efendim" diye bahsetmesine dikkat çeker ve gerçek Sara kızlarının benzer şekilde eşlerini efendileri kabul edip onlara tabi olması gerektiğini açıklar (1 Petrus 3:5-7). Bu Tanrı emriyle günümüz dünyasında alay edilmektedir (bkz. Efesliler 5:22-29).

Her ne kadar Sara bir an için kuşkuya düşmüşse de melek ona, “Rabb için olanaksız bir şey var mı?” diye sorar (Ayet 14). Zamanla, İbrahim ve Sara’nın, adını İshak koydukları bir oğlu olur (Yaradılış 21:1-7). Pavlus şu yorumu yapar: “İman sayesinde Sara’nın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu”(İbraniler 11:11-12).

Sodom’un Yıkılışı (Yaradılış 19)

Mesajlarını İbrahim ile Sara’ya ilettikten sonra melekler, Sodom’a doğru yollarına devam eder (Ayet 22). İkisi yola devam ederken (19:1), biri geride kalıp İbrahim’e Rabb’in Sodom ve Gomora için biçeceği cezadan bahseder. Lut ve ailesi için endişe eden İbrahim Tanrı’ya kenti yok etmemesi, iyile kötüyü öldürmemesi için yalvarır. Tanrı, şehirde on doğru kişi bulursa onların hatırına bütün kenti bağışlamayı kabul eder (Ayet 23-33).

Sodom’a vardıklarında Lut, iki meleği konuk eder. O gece olup bitenleri okudukça şehirdeki kötülüğün farkına varmaktayız (Ayetler 4-11) ve Tanrı’nın yargısının neden Sodom ve Gomora halkına bu şekilde yansıdığını anlamaktayız. Melekler Lut’a, ailesini alıp derhal şehirden uzaklaşmasını söyler. Lut ailesine (kızlarıyla evlenecek olan adamlara) yalvarır ancak onlar dinlemez (Ayetler 12-14).

Sonunda melekler; Lut, eşi ve iki kızını kentten ayrılmaya ikna eder ve onlara dönüp bakmamalarını söyler. “Rabb Sodom ve Gomora’nın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı” (Ayet 24). “Ancak Lut’un peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi” (Ayet 26). Şehirlerin yıkımı mutlak olmuştur. Bu geofiziksel yıkımın, Lut Gölü (Ölü Deniz) depresyonu ve etrafındaki çorak araziye oluşturduğuna, Sodom ve Gomora’nın da Lut Gölü’nün güney kısmında su altında olduğuna inanılmaktadır.

Sodom’un Yıkılışından Alınacak Dersler

O kötü kuşağın yıkılışındaki derslere Kutsal Kitap’ta sık sık değinilmektedir.

- İsa, geri döneceği zamanın yaklaştığına işaret olarak dünyanın Sodom’unkine benzer ahlaksızlık seviyesine ineceğinden bahseder (Luka 17:28-32). Bugün bunlar gözümüzün önünde gerçekleşmektedir, birçok devlet bu denli ahlaksızlığı yasallaştırmaktadır. Bize Lut’un eşini hatırlamamızı söyler ve gönüllerimiz ile menfaatlerimizin bu kötü

dünyada olmamasını söyler.

- Petrus, Sodom'a biçilen hükmü, Tanrı'nın tanrısızlığı cezalandıracağı garantisini gösterir (2 Petrus 2:6-9; Yahuda 7).
- Hezekiel, Sodom'un halinden bahseder, İsrail'de gelişen kötü düzenle karşılaştırır. Sodom'un günahlarını sayar (Hezekiel 16:49-50).

Özet

- Avram'ın adı, İbrahim olarak değiştirilir (Yaradılış 17:1-8). Böylece Tanrı der ki, "birçok ulusun babası olacaksın."
- Sünnet, Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı anlaşmanın bir belirtisidir (Yaradılış 17:9-14). Pavlus, sünnetin; bizim de İbrahim'in soyundan olmamızı sağlayan (Galatyalılar 3:26-29) vaftize öncülük ettiğini belirtir (Koloseliler 2:11-13).
- İshak, İbrahim ile Sara'nın oğludur. İbrahim'in soyu onunla sürecektir (Yaradılış 21:12).
- Sodom ve Gomora'nın Yaradılış 18-19'da anlatılan yıkılışı, günümüzde var olan kötülüğe verilecek yargıya dair bir uyarı niteliğini taşımaktadır (Luka 17:28-32).

Onuncu Ders Soruları

1. İbrahim'in Hacer'den olan oğlunun adı nedir?
2. Tanrı Avram'ın ismini neden İbrahim olarak değiştirmiştir?
3. Müjde İbrahim'e şu sözlerle verilmiştir: "Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak" (Galatyalılar 3:8). Bundan ne öğreniriz?
4. İbrahim'in "soyunun" parçası olmak için ne yapmamız gerekir?
5. Sünnet, Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı anlaşmanın bir belirtisidir. Sünnet biz inanlılar için bugün neyi ifade etmektedir?
6. Sodom'un kötülüğü, kente tam yıkım getirmiştir. İsa burada ne ders vermektedir?

İshak'ın Doğumu

On Birinci Ders

Okuma: Yaradılış 22

“Senin soyun İshak’la sürecek” (Yaradılış 21)

Sara hamile kalır ve vaat edilen soyu, İshak’ı doğurur. İshak, “güler” anlamına gelir. Mutluluk anı, Sara’nın sözleriyle ölümsüzleştirilmiştir: “Tanrı yüzümü güldürdü... Bunu duyan herkes benimle gülecek” (Ayet 6).

Ancak bir süre sonra İsmail ile İshak arasında gerginlik olur (Ayet 9). Bu da Sara’nın İbrahim’den, İsmail ile Hacer’i kovmasını istemesine neden olur: “Bu cariyenin oğlu, oğlum İshak’ın mirasına ortak olmasın” (Ayet 10). Olay İbrahim’i üzer, ancak Tanrı, Sara’nın isteğini onaylar ve “Senin soyun İshak’la sürecektir” der (Ayet 12).

Bu söz, İbrahim’in aklında gelecek soyun (Rabb İsa Mesih) İshak’la geleceği vaadini teyit eder (Galatyalılar 3:16; 26-29). Bu sözle İbrahim’in imanı, hayatının sınavını göğüslemesine yardım edecek derecede kuvvetlendirilmiştir. Söz konusu sınav, Tanrı’nın İbrahim’den İshak’ı kurban etmesini istemesi olmuştur (Yaradılış 22).

“İshak’ı, sevdiğin biricik oğlunu al” (Yaradılış 22:1-14)

- Bu bölümde İbrahim’in geçtiği en büyük sınava tanıklık ederiz. “Daha sonra Tanrı İbrahim’i denedi” (Ayet 1). “Deneme” kelimesi “sınama” olarak kullanıldığında daha uygun bir tercüme olabilir (İbraniler 11:17). Tanrı, insanı günahla denemez (Yakup 1:13-15).
- İbrahim’in, Tanrı’nın oğlu İshak’ı kurban etme emrine itaati, Tanrı’nın İbrahim’e verdiği vaatlere inananların, onun örneğini izlemesi gerektiğini de gösterir. İman, Tanrı’ya itaat ve yapılan işlerle ölçülür.
- İbrahim’in imanının İshak’ı öne sürerek sınanması, Tanrı’nın; oğlu Rabb İsa Mesih’in dünyanın günahı için kurban etmesine benzemektedir.
- İbrahim, oğlu İshak’ı sunar “İshak’ı, sevdiğin biricik oğlunu al” (Ayet 2). İshak, Yeruşalim’de Moriya bölgesine götürülür (Ayet 2). İshak, yakmalık sunu için odun taşır (Ayet 6). Babasına “Yakmalık sunu kuzusu nerede?” diye sorar ve babası, “Oğlum, yakmalık sunu için

kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak” der (Ayet 7-8).

- Tanrı, oğlu İsa’yı sunar “Sevgili Oğlum budur, O’ndan hoşnudum” (Matta 3:17). İsa Yeruslüm’de çarmıha gerilmiştir. İsa kendi çarmihini taşımıştır (Yuhanna 19:17); İsa için şöyle denmiştir: “İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!” (Yuhanna 1:29).

İshak’ın sunulması ile İsa’nın çarmıha gerilmesi arasında başka koşutluklar da vardır. Bu olay Yeni Ahit’te özellikle iki bölümde açıklanmaktadır.

- “İbrahim sınıdığı zaman imanla İshak’ı kurban olarak sundu” (İbraniler 11:17-19). Pavlus, İbrahim’in imanı ve güveni ile Tanrı’nın “Soyun İshak’la sürecek” demesi (Ayet 18) ile İshak’ı dirilteceğine inandığını vurgular. İbrahim bilir ki, Tanrı Sara’nın rahmine yaşam verebiliyor ve İshak’ın doğumunu sağlayabiliyorsa, o zaman vaatlerinin gerçekleşmesi için İshak’ı ölümden de geri getirebilecektir. Hatta Pavlus İshak’ın, simgesel şekilde ölümden geri alındığını da anlatır.

Benzer şekilde bizim de imanımız kuvvetli olmalıdır. “Soy” Rabb İsa Mesih, Tanrı’nın biricik oğlu, ölümden diriltilmiştir ve onun aracılığıyla Tanrı’nın vaatleri gerçekleştirilecektir (Romalılar 4:24-25).

- “Atamız İbrahim, oğlu İshak’ı sunağın üzerinde Tanrı’ya adama eylemiyle aklanmadı mı?” (Yakup 2:20-24) Tanrı, İbrahim’e gökteki yıldızları gösterip, “İşte, soyun o kadar çok olacak” dediğinde İbrahim, Tanrı’ya inanmıştır ve böylece aklanmıştır (Dokuzuncu Ders’te Yaradılış 15 notlarına bakınız). Benzer şekilde Tanrı’nın Sözü’ne inanırız, Rabb İsa Mesih’in yaptıklarını takdir ederiz ve İsa Mesih’te vaftiz oluruz, günahlarımız bağışlanır ve Tanrı huzurunda aklanırız. Tanrı o zaman, eylemlerimizin böylesine kuvvetli bir iman ile harekete geçip geçmediğini görmek için bizi sınar. İbrahim’in durumunda bu sınav, biricik oğlu İshak’a odaklanmıştır. İbrahim, tereddütsüz iman ile Tanrı’nın İshak’ı kurban etmesi emrine uyar ve imanını kanıtlar. Yakup der ki, “Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı” (Ayet 22).

Benzer şekilde, vaftiz olanların imanı, yabancı olarak buldukları ve Mesih’in dönüşünü bekledikleri bu kötü dönemde çok çeşitli şekilde sınanır.

“Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak” (Yaradılış 22:15-19).

Şimdi de Tanrı'nın İbrahim'e söylediği son sözlere geliyoruz. İbrahim'in hayatının, 75 yaşında Haran'dan ayrıldığından (Yaradılış 12:1-3) Yaradılış 22'de bahsedilen olayların yaşandığı ve yaşının 120 olarak hesaplandığı döneme kadarki 45 yılını izlemiş bulunuyoruz. Bu dönemde İbrahim'in kuvvetli imanı görülmüştür ve oğlunu sunduğu büyük ve nihai sınavda kanıtlanmıştır. Tanrı, İbrahim'in inancını kabul edişini şu kelimelerle ifade eder:

Ayet 16

- “Rabb diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum” Pavlus bu sözleri, gerçekleşeceklerinin kesinliğiyle anmaktadır, çünkü yeryüzünün ve göklerin Tanrısı kendi üzerine ant içmiştir (İbraniler 6:13-17). Böylece İbrahim'e sözü verilen vaatler yerine getirilecektir.
- “Bunu yaptığın için...” Yakup'un da belirttiği gibi, İbrahim'in imanı, eylemlerindeki itaat ile kanıtlanmıştır (Yakup 2:21-23).

Ayet 17

- “Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek.” Burada bahsi edilen soyun yine tekil olarak kullanıldığına dikkat etmeliyiz. Burada bahsi edilen kişi, İsa Mesih'tir (Galatyalılar 3:16, 26-29).

Ayet 18

- “Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak.” İbrahim'in Ur'dan çağrıldığında “Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak” (Yaradılış 12:3) dendiğini hatırlayalım. Şimdi de bu kutsamaların, soyu aracılığıyla tüm insanlığa uzatıldığını görmekteyiz. Bu kutsama, Rabb İsa Mesih'te vaftiz olduğumuzda bize bahşedilir (Galatyalılar 3:26-29). Kutsama, günahlarımızın bağışlanmasını da dahil eder (Elçilerin İşleri 3:25-26).

İbrahim Eşi Sara'yı gömer (Yaradılış 23)

Bu bölüm, Sara'nın 127 yaşında üzüntü verici ölümünden bahseder. İshak artık 37 yaşındadır. Bu bölümü okudukça İbrahim'in Kenan'da bir “konuk ve yabancı” kaldığını (Ayet 4) görürüz. Dolayısıyla ailesinin, ölümlerini gömebilecekleri bir toprak almaları şart olmuştur.

İbrahim Hevron'a yakın bir yerde “Makpela Mağarası” olarak bilinen bir miktar

toprak satın almak için ricada bulunur (Ayet 9). Burası; İbrahim ile Sara, İshak ile Rebeka ve Yakup ile Lea'nın gömüldüğü yer olmuştur (Yaradılış 49:29-33). Tanrı'nın İbrahim'e vaat ettiği toprağa sahip olmadığına dikkat etmek gerekir. Bu vaat, İsa Mesih döndüğünde ve ölüleri dirilttiğinde yerine getirilecektir. O zaman İbrahim ve soyu bu toprakları sonsuza dek miras alacaktır (Elçilerin İşleri 7:5; İbraniler 11:13-16 ile karşılaştırınız).

İshak İçin Bir Eş (Yaradılış 24)

Bu bölümde İbrahim'in oğlu İshak için eş seçerken gösterdiği itina dikkat çeker. Bu konuyu Tanrı'ya havale etmiştir (Ayet 7). Kız bulma göreviyle yola çıkan uşağının da benzer şekilde sürekli Tanrı'nın yardımı için dua ettiğini görürüz (Ayetler 12-14, 26-27, 52).

Burada Tanrı'nın tevekkül kabul edip, O'na sığınanların hayatlarına yön verdiğini ve meleklerin bu kişileri korumak üzere ödevlendirildiği bilgisinde teselli buluruz (İbraniler 1:14; Mezmur 34:7). Bunun sonucunda Rebeka, İbrahim'in uşağı ile İshak'ın eşi olmak üzere yola çıkar.

İshak ve Rebeka'nın Oğulları Esav ile Yakup (Yaradılış 25-36)

İshak ile Rebeka'nın ikiz oğulları olur. İlk doğanı Esav, ikinci doğanı Yakup'tur. Bu iki oğul iki farklı ulusun atalarıdır. Esav Edomlular'ın babası olur. İsmi daha sonra İsrail olarak değiştirilen Yakup da İsrail'in atası olur (Yaradılış 32:28; 35:10). İshak ile Yakup'un hayat hikayesini okuyarak İbrahim'e toprak ve aracılığıyla bütün halkların kutsanacağı soy konusunda verilen vaatlerin bu iki ata ile yeniden dile getirildiğini görürüz.

Tanrı Vaatleri İshak'a Tekrar Eder (Yaradılış 26:3-5)

"Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım: Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim'e ant içerek verdiğim sözü (Yaradılış 22:16-18) yerine getireceğim. Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak" (Yaradılış 12:3; 22:18 ile kıyaslayınız).

Tanrı Bu Sözü Yakup'a Da Tekrar Eder (Yaradılış 28:13-14)

"Atan İbrahim'in, İshak'ın Tanrısı Rabb benim. Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak" (Yaradılış 12:3; 22:18;26:3-5 ile

karşılaştırınız).

Dolayısıyla İbrahim'e sözü verilen "soy," İshak veya Yakup'ta gerçekleşmemiştir ancak Yeni Ahit'te, bahsi edilen kişinin Rabb İsa Mesih olduğunu görürüz. O'nun aracılığıyla bütün uluslar İbrahim, İshak ve Yakup'a verilen kutsamalara paydaş olabilir.

İsrail'in On İki Oymağının Atası Yakup (Yaradılış 28-30)

Yakup, annesinin ailesinden bir eş seçmek üzere Paddan-Aram'a gönderilir. Orada Lea ve Rahel adında iki eş alır. Bu iki eşi ile onların cariyelerinden İsrail'in on iki kavminin ataları olacak oğulları olur. İbrahim ile Yakup ve oğullarını kapsayan soy ağacı şöyledir:

Yusuf'un iki oğlu Efraim ile Manaşşe'nin, Yakup'un (İsrail'in) oğulları sayıldığını (Yaradılış 5-6) ve Levi'nin oymağının, Tanrı'ya ibadetle ilgilenmeleri için seçildiğini (Sayılar 18:1-6) görürüz.

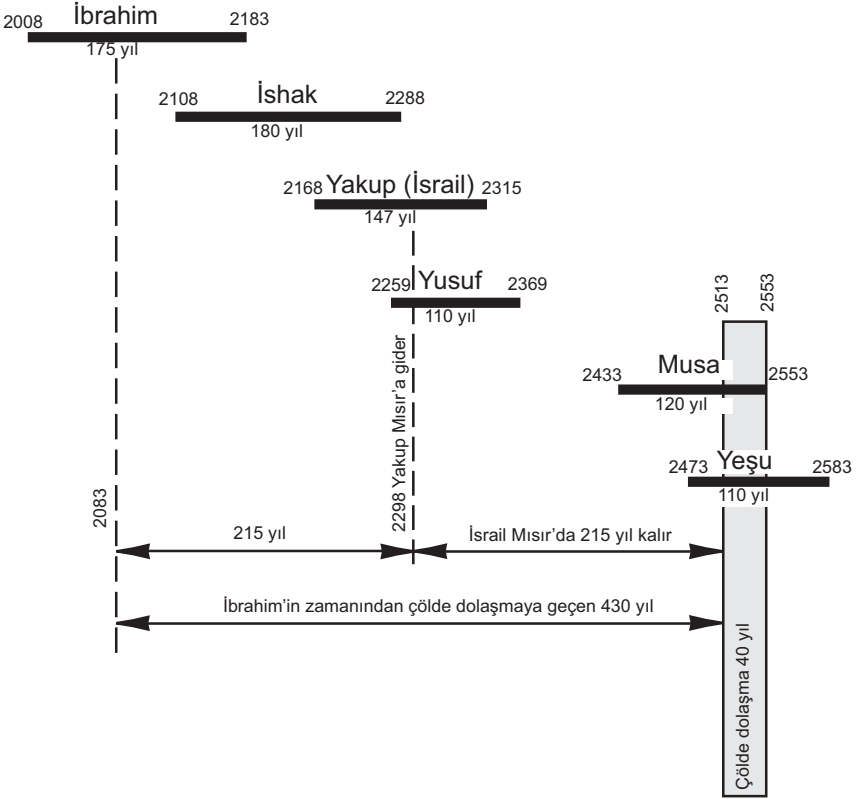
Özet

- İbrahim'in İshak'ı kurban olarak sunması, Tanrı'ya olan imanının kanıtıdır (Yakup 2:21-24; İbraniler 11:17-19).
- Tüm ulusların İbrahim'in soyu aracılığıyla kutsanacağı sözü (Yaradılış 22:16-18), İshak'a (Yaradılış 26:3-5) ve de Yakup'a da (Yaradılış 28:13-14) verilmiştir.

On Birinci Ders Soruları

1. İbrahim İshak'ı Tanrı'ya kurban olarak sununca bu, verilecek daha büyük bir vaadin habercisi olmuştur. Bu vaat nedir?
2. İbrahim'i Tanrı'ya uyup İshak'ı sunmaya teşvik eden güç nedir?
3. Tanrı'nın İbrahim'e içtiği ant nedir?
4. Yeryüzünün bütün uluslarının, aracılığıyla kutsanacağı "soy" kimdir?
5. İsa Mesih'te vaftiz olanların alacağı kutsama nedir?
6. Tanrı, İbrahim'e verdiği sözü iki kişiye daha tekrar etmiştir. Bunlar kimlerdir?
7. Yakup'un oğulları İsrail'in oymaklarının ataları olmuştur. Yakup'un kaç oğlu olmuştur?

İbrahim'den Yeşu'ya

İsrail Mısır'da

On İkinci Ders

Okuma: Mısır'dan Çıkış 3 & 12

Yakup'un İsmi İsrail Olarak Değiştirilir (Yaradılış 32)

İsrail ulusu adını, Tanrı'nın Yakup'a verdiği isimden alır. Yakup, Lea ile Rahel adında iki eş aldığı Padan-Aram kentinden Kenan ülkesine dönmektedir. Artık on bir oğlu ve büyük sürüleri vardır. Yolda Tanrı'nın gönderdiği bir melek ile karşılaşır. Devamında melek Yakup'a, "Artık sana Yakup değil, İsrail denecek, çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin" der (Yaradılış 32:28). Bu daha sonra da tekrar edilir (Yaradılış 35:9-12). İsrail, "Tanrı'yla güreşir" anlamına gelir.

Böylece Yakup Kenan ülkesine yerleşir. Hayatını konu alan bölümler Yaradılış 25-49'dur. Bu bölümleri okudukça Tanrı'ya olan güveni ve imanının arttığını görürüz. Hayatı boyunca amacına ulaşmak için mücadele vermiştir, ancak zamanla Tanrı'ya salt güvenin, hayatın sınavlarına yanıt olduğunu anlamıştır. Bu nedenle adını İbraniler 11:21'de sayılan imanlılar arasında buluruz.

"Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak"

Tanrı'nın İbrahim'e söylediği bu sözleri hatırlayalım (Yaradılış 15:13-16). Burada Abraham'ın soyunun Mısır'a gideceği ancak dört nesil sonra geri döneceği söylenmiştir. Yakup ile Yusuf'un hayatını okudukça bu sözlerin yerine getirildiğini görürüz.

İsrail'in Kurtarıcısı Yusuf (Yaradılış 37-50)

Yusuf'un hayat hikayesi ile Tanrı'nın onu, ailesini kurtarmasını sağladığı yöntem (Yaradılış 45:4-11), okumaktan keyif duyacağınız çok duygulu bir hikayedir. Bunun yanında Yusuf'un sürdürdüğü hayattan etkileniriz.

Yusuf'un, geçirdiği sınavlarla yontulmuş imanı, Mısır'da ölüm döşeğinden İsraililer'e ant içtiğinde görülür. Onlara, Tanrı'nın onları söz verdiği topraklara götürdüğünde kendi kemiklerini de alıp vaat edilen topraklarda gömmeleri için ant içirdi (Yaradılış 50:24-26; İbraniler 11:22 ile karşılaştırınız). Tanrı'nın İbrahim'e verdiği söze göre soyunun yabancı bir ülkede (Mısır) yaşayacağına ancak Tanrı'ya birçok yıl hizmetten sonra da onları vaat edilen topraklara geri getireceğine (Yaradılış 15:13-16) inanmıştır.

Biz de Tanrı'nın İbrahim'e vaat ettiklerine dair aynı inanca sahip miyiz?

Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözlerin İsa Mesih'in dönmesiyle gerçekleşeceğine inanır mıyız? Eğer öyleyse, inancımızı vaftiz yoluyla göstermeliyiz (Galatyalılar 3:26-29) ve bu kötü çağda Tanrı'yı hoşnut edici bir hayat sürdürmeye çaba göstermeliyiz

İsrail'in Mısır'dan Çıkışı (Çıkış 1-14)

İsrailoğulları'nın Mısır'daki esaret ve kölelik hikayesi Mısır'dan Çıkış 1-2'de anlatılmaktadır. Ancak bu hikayenin içinde Musa'nın anne ve babasının imanı örneği de verilmiştir. Tanrı onların imanını kutsar ve Musa, İsrail'i Mısır'dan kurtaracak kişi olması için ölümden esirgenmiştir (İbraniler 11:23-28; Elçilerin İşleri 7:17-36). Ailesinin ona genç yaşta aşılacağı Tanrı sevgisi, Musa'nın imanının dayanağı olmuştur. O da Yusuf gibi Tanrı'nın İsrailoğulları'nı, İbrahim'e verdiği söz doğrultusunda Mısır'dan çıkaracağına inanır (Yaradılış 15:13-16).

Mısır'dan Çıkış 2'de Musa'nın doğumu ile Firavun'dan kaçıp Sina ile Horev dağlarına yakın Midyan çöllerinde saklanmasına sebep olacak olayları okuruz.

Tanrı Amacı ile İsmi Musa'ya Gösterir (Çıkış 3)

Bu bölümde Musa, içinden alevler yükselen bir çalı ile karşılaşır, ancak çalı mucizevi bir şekilde yanıp tükenmemektedir (Ayetler 1-6). Musa'ya konuşan "Tanrı meleği"dir (Ayet 2) ancak bu melekten "Rabb" olarak bahsedilmektedir (Ayet 4) ve sonra der ki: "Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım." Buradan İncil'de, Tanrı'nın habercisi olan meleklerin, Tanrı'yı temsil ettikleri için O'nun verdiği yetkiyle O'nun adına Tanrı gibi konuştuklarını ve O'nun verdiği güçle mucize yarattıklarını görürüz (Mezmun 103:20-21; 104:4; İbraniler 1:14).

Her ne kadar Musa'ya İsrailoğulları'nı Mısır'dan kurtarmak için yardım eden Tanrı olacağını okusak da, Musa'ya görünen aslında bir melektir (Elçilerin İşleri 7:30-35; Çıkış 3:7-10). Dolayısıyla melekler bu şekilde belirdiklerinde, Tanrı'nın insana görünümüdür.

Aynı ilkeyi Rabb İsa Mesih'in hayatı ve işlerinde de görürüz, çünkü O insanoğluna Tanrı'nın kişiliğini ve işlerini sunmak için gelmiştir. Hatta ona "İmmanuel," yani "Tanrı bizimle" adı verilmiştir (Matta 1:23). Tanrı Oğlu olmasına rağmen Tanrı olduğunu inkar edip Tanrı'nın isteğini ve işlerini yerine getirdiğini vurgulamıştır (Yuhanna 5:19,30,43 ile karşılaştırınız). Filipus İsa'ya, "Ya Rabb, bize Baba'yı

göster” dediğinde İsa, “Filipus, bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı?” (Yuhanna 14:8-9). İsa Filipus’a, Tanrı’nın işlerini yaptığını ve Tanrı’nın O’nun aracılığıyla konuştuğunu söylemektedir. Nasıl ki melekler, gördükleri kişilere Tanrı’yı yansıtmışsa, İsa da benzerini yapmıştır. Böylece İsa der ki, “Dünyada bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım” (Yuhanna 17:6). “Ben ve Baba biriz” der (Yuhanna 10:30) çünkü kişilik ve farklı bireyler olmalarına karşın amaçta birliktedirler.

Yahve – Tanrı’nın Adı

Melek Musa’ya, Tanrı’nın İsrail’i Mısır’daki esaretten kurtarma amacını açıklar. Bu işi Tanrı adına ve meleklerin yardımıyla gerçekleştirmek için seçilen kişi Musa’dır (Çıkış 3:7-12). Musa çok alçakgönüllü bir insandır (Sayılar 12:3) ve kendini bu görev için yetersiz bulur. İsrailoğulları’nın, babalarının tanrısının kim olduğunu ve adını soracaklarını bilir. Mısır’da İsrail, Mısır’ın her sözde görev ve kıdemden olan tanrılarının isimlerine alışmıştır. Dolayısıyla Musa’ya, onları kurtaracak Tanrı’nın adını soracaklardır.

Verilen yanıt, öğretici olduğu kadar Tanrı’nın insanoğlu ile olan amacını da özetleyicidir. Kutsal Kitabımız’da garip gelebilir ancak biraz duraklayıp neyin söylenip ne anlama geldiğini bir değerlendirelim.

Ayet 14

“Ben Ben’im.” Bunun İbranicesi, “Ehye Aşer Ehye”dir. Bu sözler, yanlış olarak “Ben Ben’im” olarak tercüme edilmiştir. İlgili fiil, gelecek zamandadır ve dolayısıyla tercüme “Ben kimsem O olacağım” şeklinde olmalıdır. Bu sözler, Tanrı’nın amacını çok basit bir şekilde ifade eder.

Tanrı’nın kendini melekler aracılığıyla gösterdiğini okuduk. Kendini Oğlu Rabb İsa Mesih’te de göstermiştir. Tanrı gelecekte amacını, O’na itaat edenlere ölümsüzlük bahşederek gerçekleştirecektir. Amacı, O’nun yüce kişiliğini yansıtacak oğul ve kızlarla bir aile kurmaktır. Hayatlarında O’nun yolundan gidenler sonunda O’nun tanrısal doğasını paylaşacaktır. Bu aileyi kurma amacı doğrultusunda insanoğluna Tanrı’nın kişiliği ve yüceliğini gösteren Oğlu’nu göndermiş (Yuhanna 1:14) ve ölümüne neden olan itaati ile günahların bağışlanmasının dayanağını belirlemiştir. Tanrı’nın, O’na Oğlu aracılığıyla inananları bir araya getirmeyi amaçlayan bu işi, İsa tarafından şöyle anlatılır: “Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende

olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlansın” (Yuhanna 17:20-23).

Tanrı'nın amacı, düşüncesinde ve yaşantısında O'nun yüce karakterine erişmeye çalışan bizlerin O'nda “bir olmamız”dır. Dolayısıyla Elçilerin İşleri 15:14'teki “Simun, Tanrı'nın öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır” gibi ifadeler, Tanrı'nın amacının; sadece insanları etrafında toplayıp kendi hayatlarında onu yansıtmaları değil, nihayetinde insanların yüce ölümsüzlüğünü paylaşabilmesini sağlamaktır.

Tanrı'nın yeryüzünü yüceliği ile doldurmasındaki (Sayılar 14:21) amacı, Tanrı ile İsa Mesih'e inananların ölümsüzleştirilmesiyle ve dünyanın sadece bu ölümsüzlükle dolmasıyla hedefe ulaşmış olacaktır.

Yahve – “O kimse O olacaktır”

İbranice Tanrı kendine birinci kişide “Ehye Aşer Ehye,” yani “Ben kimsem O olacağım” der (Çıkış 3:14). Ancak Musa insanlara konuşurken üçüncü kişide “O kimse O olacaktır” demiştir, bu da İbranice “Yahve”dir. Dolayısıyla “Yahve”; Tanrı'nın, amacının anılması için seçtiği isimdir (Hoşea 12:5). İbranice “Yahve” kelimesi Kutsal Kitabımız'da şu şekilde verilir: Rabb veya Tanrı. Tercümanlar da bu İbranice kelimenin ne zaman geçtiğini belirlemeye çalışmıştır.

Dolayısıyla Yahve, Tanrı'nın anılmak istediği addır. İsmi'nin yüce amacını barındırması nedeniyle adı ile anlamı üzerinde düşünenler kutsandır (Malaki 3:16-17).

Yahve İsrail'i Mısır'dan Çıkarır (Çıkış 4-13)

Yahve Musa'yı Firavun'a şu mesajla gönderir: “Rabb şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur. Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim” (Çıkış 4:22-23). Ancak Firavun ne Musa'yı dinler ne de Yahve'ye itaat eder. Böylece Musa'nın eliyle Mısır'ın başına on bela getirir. Bu belalar şunlardır:

1. Suyun kana dönmesi
2. Kurbağalar
3. Sivrisinekler
4. Atsinekleri
5. Hayvanların ölümü
6. Çıbanlar
7. Dolu
8. Çekirgeler
9. Karanlık
10. İlk doğan çocukların ölümü

Fısıh Bayramı (Çıkış 12)

Sonuncu bela, "Rabb'in Fısıh kurbanı"dır (Ayet 11). Mısır'ın yıkımının bu dramatik sonu; İsrail'in, Tanrı'nın İbrahim'e soyu için verdiği söze uygun olarak esaretten kurtuluşu olmuştur (Yaradılış 15:13-16).

Ayrıntılar Çıkış 12'de mevcuttur. Her aile veya sülale, kusursuz bir kuzu seçip belirlenen vakitte onu öldürecektir (Ayet 5-6). Bundan sonra bu hayvanın kanını evlerinin yan ve üst kapı sövelerine süreceklendir (Ayet 7). Aksamüstü evde kalıp kuzu kızartmasını yiyeceklerdir (Ayet 8-11).

İsrail bunu yaparken Yahve'nin meleği Mısır üzerinden geçer. Kapıdaki kan, içerideki ailenin kuzularını kurban ettiğinin belirtisi olacaktır (Ayet 12-13). İlk doğanları öldürmek için gönderilen melek, kapıdaki kanı görüp o eve zarar vermeyecektir. Mısır'da kapılarında kan olmayan evler, ilk doğanlarının öldürülmesi cezasını çeker.

Böylece İsrail, kuzunun kanıyla kurtulur. Bu gün bundan sonra onlar için anma günü olacaktır (Ayet 14).

Fısıh Kuzumuz Mesih (1 Korintliler 5:7-8)

Fısıh'tan alınacak dersler, Rabb İsa Mesih'in kurtarıcı işlerine işaret olmuştur. İsa Mesih, "dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu"dur (Yuhanna 1:29, 36). O'nun kanıyla kurtarılırız (1 Petrus 1:18-19).

Havari Pavlos, İsa Mesih'in bizim Fısıh'ımız olduğunu, yani vaftiz yoluyla sembolik olarak onun kanıyla örtüldüğümüzde İsrail'in Mısır'daki esaretten kurtarıldığı gibi bizim de günah ve ölümden kurtarıldığımızı anlatır (1 Korintliler 5:6-8).

İsrail'in, Mısır'dan kurtarıldığı o felaket geceyi her sene Fısıh Bayramı ile kutladığı gibi İsa da O'nun kanı aracılığıyla günahattan kurtarılanların O'nu hatırlamasını istemiştir. Havarileri ile yaptığı son yemekte onlara ekmek ve şarap verip uğurlarına feda edilmişinin anısına yiyip içmelerini istemiştir (Luka 22:19-20; 1 Korintliler 11:23-26).

Kızıldeniz'i Geçiş (Çıkış 14-15)

Mısır'da ilk doğanların ölümü İsrail'e, Mısır'dan kaçması için fırsat yaratmıştır. Mısır'dan tahminen 2 milyonu aşkın insan olarak ayrılmışlardır (Çıkış 12:37-38). Ancak çok geçmeden Firavun, İsrail'in peşine düşüp onu tekrar tutsak etme planları yapar (Çıkış 14). Bu da Kızıldeniz'in mucizevi bir şekilde İsrail'e geçit vermesiyle sonuçlanır. Musa bu durumda, "Korkmayın! Yerinizde durup bekleyin, Rabb bugün sizi nasıl kurtaracak görün" demiştir (Ayet 13).

Rabb denizi karaya dönüştürür ve İsrail güvenle karşı tarafa geçer ancak Mısırlılar artlarına düşünce sudan duvarlar iner ve sular onları yutar (Ayet 30-31).

Vaftiz Sembolü

Havari Pavlus, İsrail'in Kızıldeniz'in su duvarlarının arasından karşı tarafa güvenle geçmek yoluyla kurtarılışında vaftizin sembolünü görmüştür (1 Korintliler 10:1-2). Çok yerinde bir saptamadır. Vaftiz edildiğimizde eski hayatımızı bırakıp İsa Mesih'in örneğinde bir yeni hayat kazanırız (Romalılar 6:3-7).

Çöldeki Sınav – Sina Dağı'na Yolculuk (Çıkış 16-19)

Tanrı İsrail'i Mısır'dan kurtarmıştır. Şimdi onları, atalarının topraklarına geri getireceği sözüne inanıp inanmadıklarını görmek için onların imanını sınaması gerekmektedir (Yaradılış 15:13-16). Yiyecekleri yoktur ve Musa'ya söylenirler. Tanrı onlara man verir (Çıkış 16). Bu man, yaşam ekmeği olan Rabb İsa Mesih'in sembolüdür (Yuhanna 6:27-63). Suları yoktur ve yine söylenirler. Tanrı bu defa onlara su verir (Çıkış 17). Bu su, yaşam suyu (Yuhanna 4:10-14) olan İsa'yı simgeler (1 Korintliler 10:3-4). Bu sınavlarda İsrail, Tanrı'yı hoşnut eden imanı gösterememiştir (Tesniye 8:1-6; İbraniler 11:6).

İsrail'in çölde dolaşmasından alacağımız birçok ders ve uyarı vardır (1 Korintliler 10:1-13). Tanrı'ya güvenip O'nun egemenliğine gitmemiz için gerekenleri sağlayacağına inanıyor muyuz? (Matta 6:25-34)

Özet

- Tanrı, Yakup'un ismini İsrail olarak değiştirmiştir (Yaradılış 32:28).
- Yusuf, Mısır'a gittiklerinde kardeşlerini korumak için görevlendirilmiştir. Ölü döşeğinde Tanrı'nın İsrail'i Mısır'dan kurtaracağına inanmıştır ve onlardan, Mısır'dan ayrılırken kemiklerini de götürmelerini istemiştir (Yaradılış 50:24-26).
- Musa, İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için yetiştirilmiştir (Çıkış 1-2).
- Tanrı, meleği aracılığıyla Musa'ya Sina Dağı'nda yanan çalı şeklinde görünür. Orada Tanrı adını Musa'ya açıklar: "Ben Ben'im" veya "Yahve" (Çıkış 3:12-15). Bu ad Tanrı'nın, Oğlu aracılığıyla O'na iman ve sevgi ile itaat ederek O'nun adını yüceltmeye gayret edenleri bir araya getirme amacını ifade eder (Yuhanna 17:20-23). Tanrı halen "kendine ait olacak (kendi adı için) bir halk çıkarmak" tadır (Elçilerin İşleri 15:14).
- İsrail'in Mısır'dan kurtarılmasını sağlayacak Fısıh Kuzusu, İsa Mesih'in kanı aracılığıyla günah ve ölümden kurtuluşa işaret eder (1 Petrus 1:18-19; 1 Korintliler 5:7-8).
- Kızıldeniz'i geçiş, vaftize işaret eder (1 Korintliler 10:1-2).

On İkinci Ders Soruları

1. Tanrı Yakup'un adını değiştirir. Ne olarak değiştirilmiştir ve ne anlama gelir?
2. Yusuf İsrail'e ant içirmiştir. Antın konusu nedir?
3. Tanrı'nın, İsrail'i Mısır'dan kurtarmak için seçtiği insan kimdir?
4. Musa Tanrı'ya adını sorar. Tanrı'nın Musa'ya verdiği isim nedir?
5. "Yahve" ne demektir?
6. Tanrı'nın amacı bütün inanlıları Rabb İsa Mesih aracılığıyla "bir" olarak bir araya getirmektir. İsa Mesih duasında buna yer verir. Duada ne der?
7. Tanrı İsrail'i Mısır'dan kurtarabilmek için Mısır'a kaç bela gönderir?
8. Fısıh kuzusu kusursuz olmalıdır. Bu kuzu kime işaret etmektedir?
9. Kızıldeniz'i geçiş ile Mesih'te vaftiz arasındaki bağlantı nedir?

İsrail Sina Dağı'nda

On Üçüncü Ders

Okuma: Mısır'dan Çıkış 20 & Yeşu 1

İsraililer Sina Dağı'nda

İsraililer Mısır'dan ayrılışlarının üçüncü ayında Sina Dağı'na varır (Çıkış 19:1). Burada insanlar bir ulus düzenini kurmuştur. Onlar, Yahve'yi tanrıları ve hükümdarları kabul eden "kahinler krallığı, kutsal ulus" olacaktır (Çıkış 19:4-6). Dağda toplanmışken Tanrı bu ulusa On Buyruk'u vermiştir. Bu On Buyruk kayda geçirilir (Çıkış 20:1-17) ve Tanrı'nın İsrail ile yaptığı antlaşmanın temelini oluşturur (Çıkış 24:1-8).

Buluşma Çadırı'nda Tapınma

Sina Dağı'nda iken Musa Tanrı tarafından dağa çağırılır ve Tanrı İsraililer'in arasında yaşayabileceği kutsal yerin örneğini ayrıntılarıyla verir (Çıkış 25:8). Ayrıntılar Çıkış 25-31'de sunulmuştur.

Çadır tamamlandığında İsraililer'in çöldeki yerleşim alanının ortasında kurulmuştur. Mısır'dan Çıkış'tan Tesniye'ye kadar okunduğunda İsrail'in Tanrı'ya tapınırken dikkate alacağı pek çok ayrıntı verildiğini görürüz. Bu adaklar, sunaklar ve diğer ayrıntılar; Rabb İsa Mesih aracılığıyla kabul görebilecek tapınma ile Tanrı'ya yaklaşmanın sembollerine işaret etmiştir (Koloseliler 2:17; İbraniler 10:1-7).

Sina Dağı'ndan Vaat Edilen Topraklara Yolculuk

İsraililer Sina Dağı'nı, orada yaklaşık bir yıl geçirdikten sonra terk eder (Sayılar 10:11). Birkaç ay içinde bahse konu toprakların güneyinde Kadeş-Barnea'ya varır. Buradan on iki casus, araziye tarayıp Musa'ya istihbarat toplamak üzere görevlendirilmiştir. İzlenimleri, toprakların güzel olduğudur, ancak buraları ele geçirmeleri imkansızdır çünkü burada yaşayan insanlar dev gibidir ve şehir surları çok kuvvetlidir (Sayılar 13:27-33).

Casuslardan Yeşu ve Kalev insanlara, Tanrı'ya güvenmeleri ve devam etmeleri için teşvikte bulunur ancak diğer on casusun olumsuz izlenimleri, insanların güveni ve cesaretini kırar.

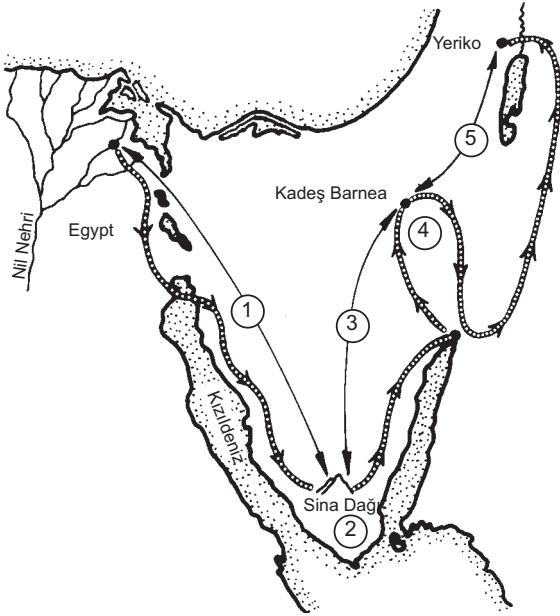
İmansızlıkları yüzünden Tanrı'nın büyük işlerine tanıklık edip ona inanmaya cesaret edemeyen nesil ölene dek İsrail halkı, kırk yıl boyunca çölde kalmaya mahkum edilmiştir. Ancak imanları nedeniyle Yeşu ile Kalev'e, bu topraklara girebilecekleri söylenmiştir (Sayılar 13-14).

İsrail, Yeşu ile Nihayet Vaat Edilen Topraklara Girer

O kırk yıl, özellikle son yılın olayları, Sayılar 15'ten Tesniye'nin sonuna kadar aktarılmıştır. Tesniye, Musa'nın Kenan sınırlarında vaat edilen ülkeye girmeyi bekleyen İsrail'e söylediği son sözlerini içerir. Musa ile Harun'un, İsrail'in imansızlığı nedeniyle işlemeye teşvik edildikleri bir suç yüzünden ülkeye girme izni yoktur (bkz. Sayılar 20:1-13). Musa'nın giriş izni olmamasına rağmen ölümünden önce Tanrı ona ülkeyi Nebo Dağı'ndan göstermiştir (Tesniye 34).

İsrail halkı, Musa'nın ölümünden sonra bir ay yas tutar. Bundan sonra Şeria İrmağı'nı geçip yeni liderleri Yeşu ile Kenan ülkesine girer.

İsrail'in Yeni Önderi Yeşu

1. Mısır'dan Sina'ya Çıkış 12-19
2. İsrail'den Sina'ya Çıkış 19 ila Sayılar 10
3. Sina Dağı'ndan Kadeş'e Sayılar 10-14
4. İsrail'in çöldeki 38 yılı Sayılar 15-19
5. Kadeş'ten Şeria'ya Sayılar 20 ila Tesniye 34

İsrail'in Mısır'dan Vaat Edilen Topraklara Göçü

Tanrı tarafından İsrail'i vaat edilen topraklara götürmek üzere görevlendirilen kişi, Yeşu'dur (Sayılar 27:15-23). Yeşu Musa'ya kırk yıl boyunca çölde vefalı bir dost olmuştur ve Musa'nın ölümüyle İsrail'in önderi olarak yerine geçmiştir.

Yeşu, imanı ve cesaretini çölde geçirdiği kırk yıl içinde kanıtlamıştır. Amalekliler'i bozguna uğratmıştır (Çıkış 17:8-16) ve Tanrı'nın İsrail'i vaat ettiği ülkeye ulaştırabileceği ve İsrail'i düşmanlarına karşı galip kılabilceği konusunda Tanrı'ya sonsuz güveni olan iki casustan biridir (Sayılar 14:6-10).

Tanrı'dan, "güçlü ve yürekli" olması yönündeki teşvikle Yeşu, İsrail'le birlikte Şeria Irmağı'nı geçer (Yeşu 1:5-9). Tanrı bunun gerçekleşmesi için bir mucize yaratmıştır. Şeria Irmağı'nı sel götürmektedir ancak Tanrı suyun Lut Gölü'ne akmasını durdurur ve insanlar yükselen yığın sayesinde kuruyan ırmak yatağının üzerinden geçer (Yeşu 3:14-17).

İsrail'in Mısır'dan Fısıh Bayramı'nda ayrılışının kırkıncı yıldönümünde Kenan'a girilir (Yeşu 5:10). İsrail ülkesine vardığında halen Tanrı tarafından yönlendirilen Yeşu, İsrail'in toprakları miras alabilmesi için halkı Kenanlılar'a karşı savaşa götürür. Bu savaşlar, Yeşu kitabının ilk on iki bölümünde anlatılır. Kitabın geri kalanı ise On İki Oymak'ın yerleşeceği bölgeleri sayar.

On İki Oymak'a Verilen Topraklar

Özet

- Sina Dağı'nda İsrail'e, Tanrı'nın İsrail'le yaptığı antlaşmanın (Çıkış 24) dayanağı olan Yasa (On Buyruk) verilmiştir (Çıkış 20:1-17).
- Buluşma Çadırı'ndaki tapınma şekli, Tanrı'nın kabul edeceği yaklaşım ve tapınmanın merasimini teşkil eder. Bu tipik figürlerde, işaret olarak Rabb İsa Mesih'in işleri görülecektir. Harun'un kahinliği, dua aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşmamızı sağlayan İsa'nın göklerdeki kahinliğine işaret etmiştir.
- Çölde geçirdiği kırk yıl ve Musa'nın ölümünün ardından Yeşu, Tanrı tarafından İsrail'i vaat edilen ülkeye götürmek üzere seçilmiştir.

On Üçüncü Ders Soruları

1. Sina Dağı'nda Tanrı, İsrail'i bir ulus olarak düzenlemiştir. Onlara ne olduklarını söylemiştir?
2. Tanrı Sina Dağı'nda İsrail'e kaç buyruk vermiştir?
3. Musa Kenan topraklarına kaç casus göndermiştir?
4. İmanlı casuslar kimdir?
5. İsrail halkı çölde ne kadar süre dolaşmıştır ve neden?
6. Musa'nın ölümünden sonra İsrail'e kim önderlik etmiştir?

Hakimler ile Krallar Zamanı

On Dördüncü Ders

Okuma: 2 Samuel 7

İsrail Hakimleri

Yeşu ile onun yanındaki büyüklerin ölümünden sonra ulus çabucak Rabb'e tapılmaktan sapar ve o topraklarda bulunan halkların pagan tanrılarına tapınaya başlar (Hakimler 2:6-13). Kötülükleri nedeniyle Tanrı; O'na geri dönmeleri için İsrail'i, İsrail'in düşmanlarına teslim eder.

Bundan sonraki 400 yıl içinde Tanrı İsrail'i yoldan çıkarıncıların etkisinden kurtarmak ve halkı tekrar Rabb'e tapınmaya teşvik etmek için Hakimler olarak bilinen birçok imanlı kişi yetiştirir (Hakimler 2:16-19). Maalesef her hakimin ölümüyle insanlar tekrar putlara tapınmaya döner ve Tanrı yeniden komşu ülkelerin İsrail'i rahatsız etmesine izin verir. Bundan sonra İsrail tekrar yakarır ve Tanrı tekrar bir hakim yetiştirir. Bu dönemin hakimleri arasında Gidyon, Şimşon ve Yiftah sayılır. İsrail'de hükümdarlık yapacak son hakim Samuel'dir.

Hakimlerin dönemi şöyle anlatılır: "O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu" (Hakimler 21:25).

Moavlı Rut

Rut kitabı, Hakimler ile 1 Samuel kitapları arasında yer alır ve "hakimlerin egemenlik sürdüğü günler"den bahseder (Rut 1:1). Hakimler kitabının İsrail'de kötülüğün yaygın olduğundan bahsetmesine karşın burada Moavlı Rut'un imanı ve kayınvalidesi Naomi'ye "Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak" deyişinin (Rut 1:16) öyküsü yer alır. Moav'ın sahte ilahlarından vazgeçip onu eş olarak alan Boaz ile tanıştığı Beytlehem'e yerleşir. Torunları arasında Kral Davut (Rut 4:22) ve dolayısıyla İsa Mesih de sayılır (Matta 1:5,16).

Son Hakim Samuel

Samuel'in iki kitabı İsrail tarihinin, Hakimler'in döneminin sonundan Saul ve sonrasında Davut'un İsrail kralları ilan edilmesine kadar olan kısmını kapsar. Böylelikle "İsrail krallığı"nın kurulmasının tarihi ayrıntıları sunulmaktadır.

Samuel sadece imanlı bir hakim olmakla kalmayıp Tanrı'nın peygamberidir (Elçilerin İşleri 3:24).

Halk Bir Kral İstemektedir

Samuel'in hakimlik görevini sadakatle yerine getiriyor olmasına karşın etrafındaki uluslara bakan halk, diğerleri gibi bir kralları olmasını istemiştir (1 Samuel 8:4-5). Samuel'e bu istekleriyle yaklaşırlar ancak bu Samuel'in hoşuna gitmez ve Samuel Tanrı'ya yakarır. Tanrı'nın yanıtı çok aydınlatıcıdır: "Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin kralları olarak beni reddettiler" (1 Samuel 8:7). Buradan Tanrı'nın İsrail'in kralı olduğunu, ancak İsrail'in bunu ne tanıdığını ne de değerini kabul ettiğini görürüz.

Tanrı isteklerinin yerine getirilmesini kabul etmiştir ve ilk kral olarak Saul atanmıştır, ancak Saul Tanrı'nın buyruklarını tutmamıştır ve İsrail Krallığı ondan geri alınmıştır (1 Samuel 15:22-28).

Davut Kral Seçilir

Saul'un, Samuel'in ona verdiği Tanrı buyruklarını tutmaması nedeniyle Tanrı Samuel'e, İsrail'e krallık edecek başka bir kişi arayacağını söyler. Samuel Saul'e, "Rabb kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı" (1 Samuel 13:13-14). Beytlehem'li İşay'ın oğlu Davut, Tanrı'nın seçtiği kişidir. Pavlus Davut'tan şöyle bahseder: "İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar" (Elçilerin İşleri 13:22).

Davut Hakkında Bazı Gerçekler

- Davut tahta çıktığında Hebron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya, Yeruslaim'de otuz üç yıl bütün İsrail'e ve Yahuda'ya krallık yapar (2 Samuel 5:4-5).
- Tanrı sevgisini anladığımız birçok Mezmur yazmıştır, örn.: "Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya Rabb, öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim" (Mezmur 119:33); "Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde" (Mezmur 119:97); "Sözün adımlarım için çıra, yolum için ışıktır" (Mezmur 119:105).
- Gençliğinde çobanlık yapmıştır. Dolayısıyla Mezmur 23'ü içtenlikle yazmıştır: "Rabb çobanımdır, eksikim olmaz" (Mezmur 23:1).
- İsa Mesih'e "Davut'un Oğlu" denmiştir (Matta 22:41-46; 1:1; Romalılar 1:1-3).
- Tanrı Davut'a, 2 Samuel 7'de yazılı önemli bir söz vermiştir. Bu söz, Davut'un Oğlu ve Tanrı'nın Oğlu İsa'nın gelişinin habercisidir.

Davut'un hayat öyküsünü okudukça hayatıyla ilgili başka önemli ve ilginç yönlerin de farkına varacaksınız.

Davut'a Verilen Söz (2 Samuel 7:12-16)

İncil'de verilen bu söz, Rabb İsa Mesih'in işlerini konu eden en önemlilerden biridir. 2 Samuel 7'yi okuyarak Davut'un Tanrı için bir ev inşa etmek istediğini görürüz. Ne var ki Tanrı Davut'un bunu yapmasına izin vermemiştir. Bunun yerine Tanrı, Davut'a ev yapacağını söyler. Bu ev; ahşap ve taştan değil, temellerinin hem Davut Oğlu hem de Tanrı Oğlu Rabb İsa Mesih olacağı bir hane olacaktır. 12-16ncı ayetlere bakalım.

Ayet 12

- "Sen ölüp atalarına kavuşunca" Bu; sözün, Davut ölüp gömüldükten sonra yerine getirileceğini ifade eder.
- "Senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp" Tanrı, bu vaadin yerine getirilmesini sağlayacaktır. Burada bahsi edilen kişi, Davut'un soyundan olacaktır. Bu kişi, İsa Mesih'tir. Luka 1:30-33'te melek Cebrail'in Meryem'e sözlerine dikkat ediniz.
 - Meryem'in İsa adında bir oğlu olacaktır (Ayet 31)
 - O'na, "Yüceler Yücesi'nin Oğlu" denecektir (Ayet 32)
 - Atası Davut'un tahtında oturacaktır (Ayet 32)
 - Sonsuza dek Yakup'un soyu (İsrail) üzerinde egemenlik sürecektir (Ayet 33).
- Bu sözün henüz gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Davut'un tahtının verileceği kişi İsa Mesih'tir. Bu henüz gerçekleşmemiştir çünkü Yahudiler O'nu kral olarak tanımayı reddetmiş ve O'nu çarmıha germiştir. Dünyaya geri dönüp sonsuza dek sürecek Tanrı'nın Egemenliği'ni kuracaktır.

Peygamber Yeşaya da İsa'dan Davut'un tahtını miras alacak kişi olarak bahseder (Yeşaya 9:6-7).

İsa kendisinin, vaat edilen Davut Oğlu olduğunu söyler (Matta 22:41-46; Esinleme 22:16).

Ayet 13

- “Adıma tapınak kuracak olan odur.” Burada çifte anlam vardır. İsa, tapınağın Egemenlik Çağı’nda kurulmasını gözetleyecektir (Yeşaya 56:7; Zekeriya 6:12). Ancak kendisi aynı zamanda Tanrı’nın, imanlı erkek ve kadınlardan oluşan ruhsal tapınağın köşe taşıdır (Efesliler 2:20-22).
- “Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim” Tanrı, Egemenliği’ni kurup Oğlu Rabb İsa Mesih’i krallığa egemen olması için yerleştirecektir (Yeremya 23:5-8; 33:15-16; Amos 9:11; Yeşaya 9:6-7).

Ayet 14

- “Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak” Burada Tanrı, Davut’un torunu olanın aynı zamanda kendi oğlu da olacağını belirtir. Pavlus’un belirttiği üzere bahsedilen İsa Mesih’tir (İbraniler 1:5).
- Bu önemli kehanet, İsa Mesih’in dünyada yeniden kurulacak Tanrı’nın Egemenliği’ni yöneteceğini söyler. Böylece Cebrail ona Davut’un soyundan olup “Davut’un Oğlu” ve “Tanrı’nın Oğlu”nu doğuracağını söylediğinde (Luka 1:35) Meryem’in heyecanını tahmin edebiliriz.
- Mezmurlar’da Davut, İsa’nın ölümü ve dirilişinden bahseder. Petrus Davut’un bu konuları nasıl öngördüğünü göstermek için Mezmurlar’dan alıntı yapar (Elçilerin İşleri 2:22-36; bkz. Mezmur 16:8-11; 132:11; 110:1). Davut, Mesih’in göklere yükseleceğini ancak yeniden dünyaya döneceği konusunda kehanette bulunmuştur (Mezmur 110:1).

Dolayısıyla İsa Mesih dünyaya Davut’un zamanındaki Tanrı’nın Egemenliği’ni yeniden kurmak için dönecektir. Aradaki fark, ölümsüz kralın İsa Mesih, O’na yardım edenlerin ise her çağdan, O’nun ölümsüzlüğünü paylaşan imanlılar olacağıdır. Bu dünya krallığının başkenti Davut’un zamanında olduğu gibi Yeruşalim olacaktır (Yeremya 3:17).

Yeşaya bize bu dönemde dünya idaresinde yer alacak önemli değişikliklerden söz eder (Yeşaya 2:2-4). Mezmur 72’de Davut bu krallığın güzellikleri ve getireceği değişikliklerden bahseder. İsa’nın neden havarilerine şu duayı öğrettiğini anlıyoruz: “Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun” (Matta 6:10).

Özet

- İnsanlar İsrail'in son hakimi Samuel'e gelip diğer uluslarda olduğu gibi yönetici olarak bir kral talep etmiştir. Böyle yaparak gerçek kralları olan Tanrı'yı reddetmiş bulunurlar (1 Samuel 8:5-7).
- İlk kral Saul'dur ancak Tanrı'nın Sözü'nü reddetmesi nedeniyle Tanrı da onu krallıktan reddetmiştir (1 Samuel 15:22-23).
- Sonra Tanrı, gönlüne uygun biri olduğunu belirterek Davut'u İsrail kralı olarak atar (1 Samuel 13:14; Elçilerin İşleri 13:22).
- Tanrı Davut'a, soyundan birinin tahtını sonsuza dek sürdüreceği sözünü vermiştir (2 Samuel 7:12-16). Bu soy hem Davut'un Oğlu hem de Tanrı'nın Oğlu olacaktır (Ayet 14).
- Bu söz, Davut'un soyundan olan İsa'dan bahseder. Meryem'in üzerine gölge salan Kutsal Ruh'un gücüyle İsa aynı zamanda Tanrı'nın oğludur (Luka 1:30-33; İbraniler 1:5).
- İsa Mesih, Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmak üzere geri dönecek ve dünyayı Davut'un Yeruşalim'deki tahtından yönetecektir (Yeremya 23:5-8).

On Dördüncü Ders Soruları

1. Tanrı, Yeşu'dan sonra İsrail'i yönetecek kimi kişiler yetiştirmiştir. Bu kişilere ne denir?
2. Kutsal Kitap, hakimlerin dönemini nasıl betimler?
3. Rut'un Moav'dan ayrılıp Naomi ile İsrail'e geldiğinde bulunduğu itiraf nedir?
4. İsrail'in son hakimi kimdir?
5. İsrail, Samuel'den kral talebinde bulunduğu zaman kimi reddetmiştir?
6. İsrail'in ilk kralı kimdir?
7. Tanrı neden Davut'u kral seçmiştir?
8. Tanrı'nın Davut'a verdiği söz nedir?
9. Davut'a vaat edilen "soy" kimdir?
10. Bu soy sadece Davut'un oğlu olmayacaktır. Başka kim babası olacaktır?
11. Luka 1:30-33 bize bu söz konusunda ne anlatır?

Bölünmüş Krallık: İsrail ve Yahuda

On Beşinci Ders

Okuma: 1 Krallar 11 ve 12

Süleyman Yeruşalim'de Tapınak Yaptırır

Kral Davut kırk yıl krallık yapar. Başkenti Yeruşalim'dir, antlaşma çadırı ise Gibeon'dadır ve kahinler burada görevlidir, kurban sunar ve İsrail'i Tanrı'ya tapınmada yönlendirir.

Bir önceki bölümde gördüğümüz üzere Davut Tanrı'ya, İsrail'in kalbinde yaşayabileceği bir konut yapmak istemiştir. Ancak Tanrı Davut'un isteğini reddetmiştir ve onun yerine O'nun Davut için bir yurt kuracağını belirtmiştir (2 Samuel 7:11-16). Ona, Davut'un tahtından, kurduğu Tanrı Egemenliği'ni sonsuza dek hükmedecek bir oğul vaat etmiştir. Bu kehanet, Rabb İsa Mesih'in gelecekteki eylemlerine işaret etmektedir.

Ne var ki Tanrı Davut'a Süleyman'ın kendinden sonra kral olacağını ve İsrail'in Tanrı'ya tapınacağı bir tapınak kuracağını belirtmiştir. Yeruşalim, Tanrı'nın bu tapınak için seçtiği yerdir. Bu alan, Kudüs fotoğraflarını görenler için halen önemli bir yerdir. Alan, Kudüs'ün doğu tarafında, Zeytin Dağı'na bakan düzlük yükseltidir.

Müslümanlar oraya İslam'ın üçüncü en kutsal yeri olan Kubbet-üs'Sahra'yı inşa etmiştir. Peygamberleri Muhammed'in göklere buradan yükseldiğine inanırlar. Burası aynı zamanda eski Tapınak olup Yahudiler için de kutsaldır ve böylece günümüzde Araplar ile Yahudiler arasında neden bu kadar husumet olduğunu anlayabiliriz. Bunun yanı sıra kimi Hıristiyan mezhepler de yanlış bir şekilde İsa'nın hayatıyla ilgili olmaları nedeniyle bu alandaki "kutsal yerler"e sahip çıkmaları gerektiğine inanırlar. Bu denli farklı ve zıt dini grupların Yeruşalim üzerinde "Tanrı tarafından verilen hak" iddia etmeleriyle, konunun günümüzde neden bu denli siyasi bir konu olduğunu anlayabiliriz. Bu, Tanrı'nın gerçekleşeceğini söylediği şeydir (Zekeriya 12:1-3).

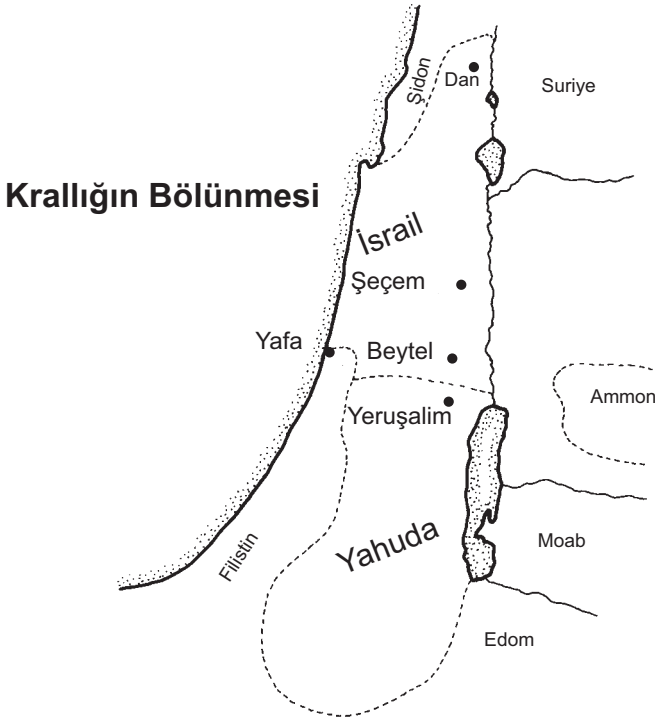
Tanrı Davut'a, Yeruşalim'deki tapınağı inşa edecek olanın Süleyman olduğunu söylemiştir ve böylece Davut, yaşadığı yıllarda Süleyman'a Tanrı'nın buyruğunu yerine getirme görevini vermiştir. Süleyman'a verilen görevin

ayrıntıları 1 Tarihler 28 ve 29'da sunulmuştur. Davut'un ölümünden sonra Süleyman bu büyük görevi üstlenmiştir. Tapınak, zamanının diğer büyük eserlerinin yanında küçük kalmasına rağmen muhteşemdir. Ayrıntıları 2 Tarihler 2-7'de sunulmuştur.

Görevli kahinleriyle birlikte Yeruşalim'deki tapınak, ulusun Tanrı'ya hizmet etmesi için tapınma ve öğrenim yeri olmuştur.

Krallık Bölünür (1 Krallar 11-12)

Süleyman yaşlandıkça Tanrı'nın yolundan sapar. Komşu ülkelerin halklarından kadınlarla evlenip İsrail'de onların tapınacağı pagan tapınaklar kurmuştur. Bu gerileyişin üzücü ayrıntıları 1 Krallar 11'de mevcuttur. Günahı nedeniyle Tanrı Süleyman'a, ölümünden sonra krallığının bölüneceği haberini vermek üzere bir peygamber yollar. İki oymak Davut soyuna sadık kalırken diğer onu kendi krallıklarını kuracaktır.

Süleyman'ın vefatından sonra oğlu Rehavam tahta gelir. Ulusun belini büken vergileri artırma tehditlerinde bulunur ve bu aptalca davranış, Yarovam'ın önderlik ettiği on kuzey oymağın ayaklanmasıyla sonuçlanır (1 Krallar 12).

Böylece İsrail iki krallığa ayrılır:

Yahuda Krallığı. Bu, Yahuda ve Benyamin oymaklarından müteşekküldür ve başkenti Yeruslaim'dir. Yahuda'dan sonra tahta geçenler Davut'un soyundandır. Tanrı'ya tapınma Yeruslaim Tapınağı'nda devam eder ve tapınma Tanrı tarafından atanan kahinler ve Levililer önderliğinde yürütülür.

İsrail Krallığı. Bu krallık diğer on oymağı kapsar. Başkentleri, başa geçen krala göre değişmekle birlikte genelde Samiriye'dir. Kuzeyde hükümdarlık yapan tek hanedan olmamıştır ve çoğu zaman ihtilaftakilerin taht hakkını savunduğu mücadeleler ve suikastler görülmüştür.

İki krallığın tarihi Krallar kitabında ve de 2 Tarihler kitabında da yazmaktadır.

İsrail Krallığı'nın Sonu.

Kuzeydeki İsrail Krallığı, Beytel ve Dan merkezli bir sahte din üzerine kurulmuştur (1 Krallar 12:26-33). Bu ve beraberindeki siyasi ihtiras, halka zorluk çektirir.

Tanrı merhametiyle halklara, onlardan O'na geri dönmeleri için yakaran peygamberler yollamıştır, ancak çok azı bu peygamberlere kulak vermiştir. Bunların arasında İlyas ve Elişa da vardır. Kutsal Kitap'ta peygamberlerin bazı kitapları Tanrı'nın bu kuzey krallığına mesajının kayıdır. Özellikle Amos ve Hoşea mesajlarını İsrail Krallığı'na yöneltmiştir.

Son olarak bu kuzey krallığının kötülüğü nedeniyle Tanrı, Asur güçlerini ona karşı salar. M.Ö. 720'de krallık düşer ve Asur kralı, İsrailoğulları'ndan 20,000 esiri imparatorluğunun kuzeydoğu sınırlarına yakın bir yere yerleştirir (bkz. 2 Krallar 17).

Kalan İsraililer topraklarına yeni gelenlerle karışır. İsrail'in Tanrısı'na tapınmanın bir türünü, İsa'nın gününe dek muhafaza ettiler. Bu insanlar Samiriyeliler olarak bilinir (bkz. Yuhanna 4).

Yahuda Krallığı.

Güneydeki iki oymağın, Yerus alim Tapınağı'nda Tanrı'ya tapınmayı devam ettirmesine ve krallarının Davut'un soyundan olmasına rağmen onlar da sonunda Tanrı'nın yolundan sapıp putperestliğe dönmüştür. Hükümdarlık yapan kralların çoğu Tanrı'nın gözünün önünde kötülük yapmıştır ve çok azı, ataları Davut'un imanına sahiptir. Benzer şekilde kahinlerin kendileri bile Tanrı'ya tapınma yolundan sapmıştır.

Yıllar geçtikçe gerileme ilerlemiştir ve sonunda Tanrı, Tapınak ile Yerus alim'in yıkımı konusunda uyarıda bulunmuştur. Halkın Babil'e esir düşeceğini belirtmiştir. Bu krallığın son günlerinde Tanrı, insanların günahtan vazgeçmesi için peygamberler göndermiştir.

Yeremya'nın "70 Yıl" Kehaneti

Bu peygamberlerden biri Yeremya'dır. Onlara, kötülükleri nedeniyle Tanrı'nın Babil Kralı Nebukadnessar'ı onların üstüne salacağını söylemiştir. Krallıklarını yıkıp Yahuda'yı 70 yıllığına Babil'e tutsak edecektir; bundan sonra halk yeniden şehirlerine dönecektir (Yeremya 25:8-12; 29:10-14).

Yahuda'nın Nebukadnessar tarafından ilk istila edilişı ve esirlerin Babil'e sürülmesi M.Ö. 606'da olmuştur. 70 yıl sonra M.Ö. 536'da, Med-Pers İmparatoru Koreş Babil'i devirir ve Yahudiler'in Yerus alim'e dönmesine izin verdiğini duyurur (2 Tarihler 36:19-23). M.Ö. 586'da Nebukadnessar Yerus alim'e son kez saldırır ve Tapınak ile şehir surlarını yıkar, daha fazla sayıda tutsağı Babil'e götürür. 70 yıl sonra M.Ö. 516'da Yahudiler Yerus alim'de tekrar Tapınağı inşa eder (Ezra 6:15). Dolayısıyla kehanet şaşkırtıcı şekilde yerine getirilmiştir.

Tanrı'nın, Yahuda Krallığı'nın Son Kralı'na Kehaneti (Ezekiel 21:25-27)

Yerus alim'de Davut'un taht ında hüküm süren son kral, Sidkiya'dır. Çok kötü bir kraldır ve peygamberlerin sözlerine kulak vermediğı için Tanrı, krallığın yıkımının yakın olduğı konusunda uyarıda bulunmuştur. Sidkiya M.Ö. 586'da Nebukadnessar Yerus alim'i yok edince esir alınmıştır. Peygamber Hezekiel, "saygısız" ve "kötü önder" olarak nitelediğı Sidkiya'ya bu kehanette bulunmuştur (Ayet 25).

Ayet 26

• "Sarığı çıkar, tacı kaldır" Çok dramatik bir şekilde Sidkiya'ya, Davut'un tahtında oturmaya devam etmeyeceğı söylenmektedir.

Ayet 27

- “Yıkım! Yıkım! Kenti yerle bir edeceğim!” Peygamber burada krallığın sonunu vurgular.
- “Hak sahibi gelinceye dek” Burada sözü verilen mevkiin hak sahibi İsa Mesih gelene dek, Davut’un tahtında kral olmayacağını söyler (bkz. 2 Samuel 7:12-16; Luka 1:31-33).
- “Kenti ona vereceğim” Burada Tanrı’nın bu eylemi gerçekleştireceği garantisidir (Yeşaya 9:6-7 ile karşılaştırınız).

İsa’nın Egemenliği Altındaki Krallık

Son kral Sidkiya’nın çağdaşı Yeremya da, yeniden kurulacak İsrail Krallığı’nda Davut’un tahtında yer alacak İsa Mesih’in dönüşünden söz eder (Yeremya 23:5-8, 33:15-16).

Bu sözlerin yerine getirilebilmesi için İsrail’in tekrar bir araya getirilip Mesih ve İsrail Kralı olarak Rabb İsa Mesih’in işleri konusundaki gerçekler doğrultusunda eğitilmelidir. Bu bir araya gelme, zamanında peygamberlerin üzerinde durduğu konulardan biri olmuştur.

İsrail’in Yeniden Bir Araya Getirilmesi Konusunda Kehanetler

İncil’i öğrenene göre Tanrı’nın İsrail konusundaki kehanetleri, İncil’e güvенеbileceğimize dair bir garantidir. Tanrı kendisi, Tanrı olduğuna tanığın İsrail’in kendisi olduğunu belirtmiştir (Yeşaya 43:1, 10-13).

Bu kehanetlerden bir kısmına bakalım:

- İsrail topraklarına girmeden önce çölde dolaşırken Musa günahları nedeniyle diğer ulusların arasına dağıtılacaklarını görmüştür (Tesniye 28:63-68). Bu kehanetin nasıl yerine getirildiği, Yahudilerin M.S. 70 yılından itibaren günümüze kadar uzanan tarihinde görülmektedir.
- Musa diğer halkların içinden geri getireceğini de söylemiştir (Tesniye 30:1-5).
- Peygamber Yeremya da bu dağılma ve geri getirilme olayını açıkça betimlemiştir (Yeremya 30:10-11; 31:10).
- Benzer şekilde İsa da Yahudilerin M.S. 70 yılında başına gelecek felaketlerin ardından dağıtılmasından bahsetmiştir. O zamandan beri Yeruslaim Yahudi olmayanların elindedir ve Yahudiler dağılmıştır. Ancak son yüz yıldır Yahudiler topraklarına geri dönmeye başlamıştır ve Yeruslaim 1967’de Yahudiler tarafından ele geçirilmiştir (Luka 21:24).

- Peygamber Zekeriya, Yahudiler'in İsa Mesih dönmeden önce topraklarına geri geleceklerini ve Yerus alim'e h ukmedeceklerini  ng orm şt r (Zekeriya 12:1-11).
- Yerus alim'in, İsa Mesih dönmeden önce Yahudilerin elinde olacağını ancak bunun uluslararası gerginliğe neden olacağını ve bütün ulusların savaş için Orta Doğu'da toplanacağını belirtmiştir (Zekeriya 12:2-3, 9-10; 14:1-4).
- Peygamber Hezekiel, "uzun zaman sonra" Orta Doğu'da büyük bir savaşın olacağından bahseder. Bu zamanda Yahudiler İsrail topraklarına yerleşmiş olacaktır (Ezekiel 38:8,12). İsrailoğulları'nın bu yeniden yerleşimine son yüz yıldır tanıklık etmekteyiz.
- İsrail bu topraklara, İsa Mesih'in mesihliğine inanmadan dönecektir. Ancak Mesih kendini ve ellerindeki yaraları gösterdiğinde bu gerçeği kabulleneceklerdir (Zekeriya 12:10, 13:6).
- Havari Pavlus Yahudiler'in körlüğünün ortadan kaldırılacağı ve İsa'nın Mesihleri olduğunu anlayacakları zamandan bahseder (Romalılar 11:25-27; Yeşaya 59:20-21 ile karşılaştırınız).

 zet

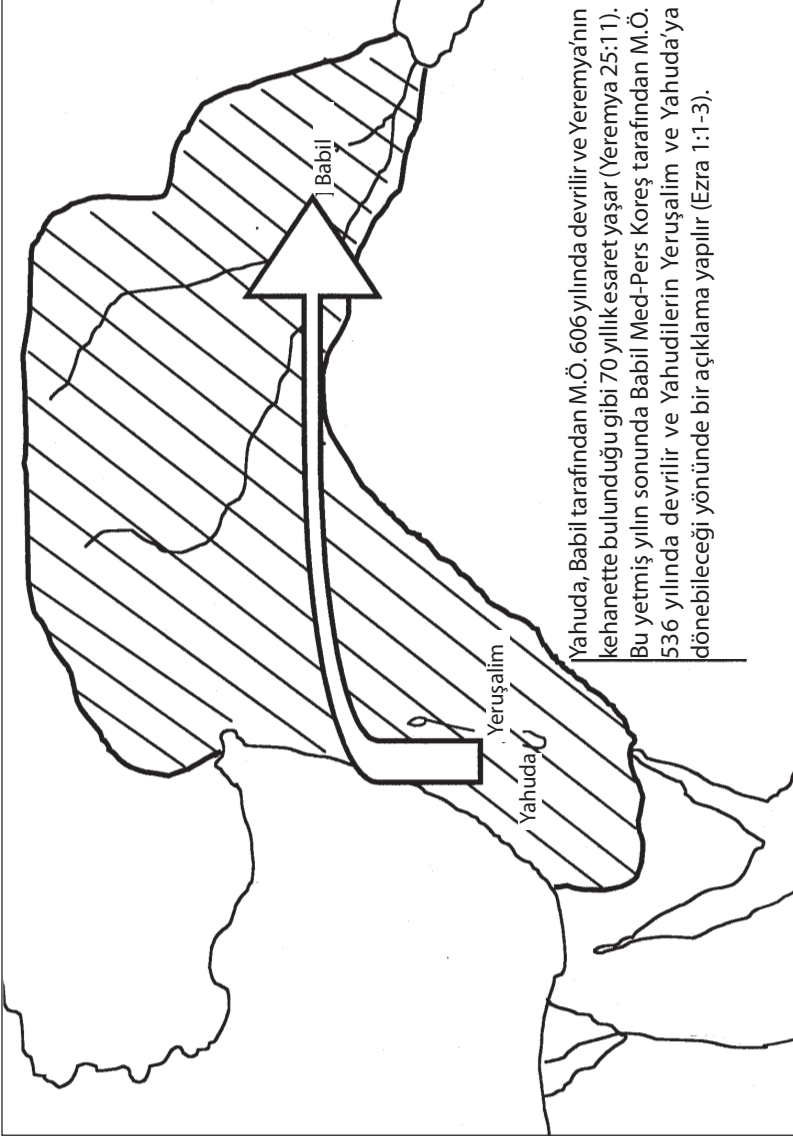
- Süleyman'ın krallığı; Süleyman'ın, Tanrı'nın yolundan sapması nedeniyle ölümünden sonra ikiye bölünür (1 Krallar 11:11-13). Oğlu Rehovam, Yerus alim'de iki oymağa ve Yarovam kuzeyde kalan diğer on oymağa hükmeder.
- Güneydeki iki oymak Yahuda Krallığı, kuzeydeki on oymak ise İsrail Krallığı olarak bilinir.
- Bu bölünme yaklaşık M. . 970'te yer alır ve Kuzey Krallığı Asur tarafından tutsak edilip sürüldüğü M. . 720'ye kadar varlığını sürdürür (2 Krallar 17:6,18,23).
- Güney krallığı, Yerus alim ile Tapınak'ın yıkıldığı ve Yahuda'nın Babil'e sürüldüğü M. . 586 yılına kadar varlığını korumuştur (2 Tarihler 36:17-20).
- Halk, Tanrı'nın kehanette bulunduğu gibi Babil'de 70 yıl sürgünde kalıp Tapınak ile Yerus alim'i onarmak için geri dönmüştür (2 Tarihler 36:21-23).

- Tanrı son kral Sidkiya'ya İsa Mesih'in; Tanrı'nın Egemenliği'ni yeniden kurmak ve tahtta oturmak üzere geri dönmesine kadar Davut'un tahtında başka kimsenin oturmayacağını belirtmiştir (Hezekiel 21:25-27).

On Beşinci Ders Soruları

1. Davut'un ölümünden sonra İsrail'e hükmeden oğlu kimdir?
2. İsrail'in Tanrı'ya tapınması için ne inşa etmiştir?
3. Krallık Süleyman'dan sonra ikiye bölünmüştür. Bu iki bölümün adı nedir ve her birinde kaç oymak mevcuttur?
4. Kuzeydeki krallık ne zaman ve kim tarafından yıkılır?
5. Yahuda Krallığı'nı hangi güç yıkar ve onu tutsak eder?
6. Tanrı'nın, Yahuda Krallığı'nın son kralına mesajı nedir? Davut'un tahtında oturacak kişi kimdir?
7. Yeremya, Yahuda'nın ne kadar süre Babil'de sürgünde olacağını, kehanetinde anlatmıştır. Bu süre kaç yıldır?
8. Tanrı, peygamberleri aracılığıyla İsrail'in yeniden bir araya getirilmesi ile ilgili çok önemli kehanetlerde bulunmuştur. Bunlardan bazılarını sayınız.

Kral Nebukadnessar döneminde, M.Ö. 606 yılında Babil Krallığı

Yahuda, Babil tarafından M.Ö. 606 yılında devrilir ve Yerehya'nın kehanette bulunduğu gibi 70 yıllık esaret yaşar (Yerehya 25:1). Bu yetmiş yılın sonunda Babil Med-Pers Koreş tarafından M.Ö. 536 yılında devrilir ve Yahudilerin Yeruşalim ve Yahuda'ya dönebileceği yönünde bir açıklama yapılır (Ezra 1:1-3).

M.Ö. 606 yılında Nebukadnessar'ın hükmündeki Babil Krallığı

On Altıncı Ders

Okuma: Daniel 2

Peygamber Daniel

Yeremya'nın Yeruşalim halkını, kötülükleri nedeniyle Nebukadnessar'ın geri dönüp Yeruşalim'i yıkacağı konusunda uyarırken Daniel, Babil'de tutsaktır. Birinci grup Yahudiler'in M.Ö. 606'da esir alındığı zaman Daniel Nebukadnessar tarafından Babil'e götürülmüştür. Daniel, Nebukadnessar'ın Babil'de eğitilmesini istediği bir grup Yahudi esirden biridir (Daniel 1). Daniel, Yeremya'nı bahsettiği 70 yıl boyunca Babil'de esaret yaşamıştır ve bilgeliği ile dürüstlüğü ile sarayda yüksek mevkiye gelmiştir (Daniel 6:28; Yeremya 25:8-12).

Nebukadnessar'ın Gördüğü Düş (Daniel 2)

Daniel'in ikinci bölümünde önemli bir olaydan bahsedilmektedir. Nebukadnessar, ayrıntılarının onu üzdüğü bir düş görür. Düşünde; başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan, bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden bir büyük heykel görür. Sonra bir taş bu heykeli devirir ve paramparça eder. Bu taş büyük bir dağ olur ve bütün dünyayı doldurur. Nebukadnessar batıl inancına göre bunun geleceğine yönelik bir mesaj olduğunu yorumlar ve anlamını öğrenmek için yola çıkar.

Büyücüleri ile yıldızbilimcilerini yanına çağırır ve onlardan hem düşünüy hem de yorumunu ister. Büyücüler düşü bilemez ve yorum da yapamaz. Daniel'in bu olaydan haberi olur ve Daniel Tanrı'ya başvurur eder. Tanrı ona gerçekten de o düşte "son günlerde" olacıklardan haber verdiğini belirtir (Daniel 2:28). Bu, Kutsal Kitap'ta yer alan, "son günlerde" olacıkların anlatıldığı kehanetlerden yalnızca biridir.

Düş (Daniel 2:28-45)

Daniel, düşü ayrıntılarıyla tasvir eder ve Tanrı'nın ona sunduğu yorumu iletir. Tasvir bir sonraki sayfada, Daniel'in yorumu ve tarihin ayrıntıları kanıtladığı şekliyle resmedilmiştir.

Göklerin Tanrısı Bir Krallık Kuracak (Daniel 2:44)

Bu taş ve yaptıkları, Ayet 44'te Daniel tarafından açıkça yorumlanmaktadır:
"Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek."

Şu ilginç noktalara dikkat ediniz:

1. Tanrı bir krallık kuracaktır
2. Babil, Persler gibi imparatorlukların aksine bu krallık asla yıkılmayacaktır
3. Krallığın yönetimi insanlara bırakılmayacaktır. İsa Mesih ile ölümsüz kutsalları bu krallığı sonsuza dek yönetecektir (Matta 25:34; Luka 19:17)
4. İsa Mesih'in yönettiği Tanrı Egemenliği'nde insanoğlunun her türlü siyasi düzeni yok edilecektir
5. Tanrı'nın Egemenliği sonsuza dek sürecektir (2 Samuel 7:12-16; Luka 1:31-33)

Bu şaşırtıcı düş ile yorumunda bize, Nebukadnessar'ın gününden Tanrı'nın İsa'yı, Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmak üzere göndereceği güne kadar dünya tarihi sunulmaktadır.

İsa'nın havarilerine öğrettiği duada konu olan krallık budur: "Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun" (Matta 6:10). İsa'nın dünyayı yöneteceği zamanı da okuruz: "Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek" (Esinleme 11:15).

Peygamber Daniel, dünya tarihini M.Ö. 606'dan Tanrı'nın Egemenliği'nin kurulacağı zamana dek özetleyen başka düşler de görmüştür

İnsan Krallığı'na Tanrı Hükmeder

Daniel'in kehanetlerinden öğreneceğimiz en temel ve önemli derslerden biri, dünya olaylarının Tanrı'nın kontrolünde olduğu ve olayların O'nun öngördüğü sonuca gittiğidir.

Daniel'in bu dersi, Nebukadnessar'ı o denli derinden etkilemiştir ki, Nebukadnessar şöyle demiştir: "Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek Diri Olan'ı onurlandırıp yücelttim. O'nun egemenliği ebedi egemenliktir, Krallığı kuşaklar boyu sürecek. Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada

Daniel Düşü Yorumlar

Altından baş Babil M.Ö. 606-538	Bu, Nebukadnessar ile Babil Krallığı'nı simgeler. İmparatorluk Persler tarafından M.Ö. 538'de yıkılmıştır (Daniel 5:28)
Gümüşten Göğüs ve Kollar Persler M.Ö. 538-334	Pers İmparatorluğu bu metal ile simgelenir. Babil'i yıkmıştır ancak kendi de M.Ö. 334'te Büyük İskender tarafından yıkılmıştır
Tunçtan Karın ile Kalçalar Yunanistan M.Ö. 334-67	İskender Persleri fethettiğinde krallığı Mısır'dan İndüs Nehri'ne kadar uzanır. Öldüğünde ise krallığı dört generali arasında bölünür.
Demirden Bacaklar Roma M.Ö.67 – M.S.476 Batı, M.S. 1453 Doğu	Roma lejyonları Grek İmparatorluğu'nun dört bölümünü düşürür ve batıdaki imparatorluğu Atlantik Okyanusu'na kadar genişletir. Bu imparatorluk Doğu ile Batı olarak ayrılır. Batısı M.S. 476 yılına kadar Roma'dan, Doğu ise M.S. 1453 yılına kadar Konstantinopolis'ten (İstanbul) yönetilmiştir.
Ayaklarının Bir Kesimi Demirden, Bir Kesimi - Kilden Bölünmüş Avrupa	Roma İmparatorluğu parçalanıp kuzeyden ve doğudan gelen Vandallar, Gotlar, Hunlar gibi kimsi güçler tarafından bölünür. Dolayısıyla önceki dünya imparatorluklarının arazilerini birleştirecek bir güç olmamıştır.
Taş – İsa Mesih ve Tanrı'nın Egemenliği	Bu taş, heykele çarparak onu paramparça eder. Daniel, gelecekte bu eski imparatorlukların topraklarına hakim güçlerin birleşmesinin söz konusu olacağını ve Tanrı'nın bu ittifakı yok edip yerine kendi Egemenliği'ni yerleştireceğini izah eder. Taş ise o zaman büyük bir dağ olup dünyayı dolduracaktır (Ayet 35).

yaşayanlara da dilediğini yapar. O'nun elini durduracak, O'na, 'Ne yapıyorsun?' diyecek kimse yoktur" (Daniel 4:34-35).

Bunu böyle söylemiştir çünkü Daniel'in ona söylediği gibi, "Her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinden egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin" (Daniel 4:17). Nebukadnessar artık bunun gerçekten de böyle olduğunu kabul eder.

Daniel'in dört yaratıkla ilgili düşü (Daniel 7)

Daniel'e de, kendi zamanından Tanrı'nın Egemenliği'nin kurulacağı zamana kadar dünyada hüküm sürecek imparatorlukları konu alan bir düş bahsedilmiştir. Bu düş, Daniel 7'de anlatılmıştır. Bu düşte, tarihte yer alacak dört imparatorluk farklı yaratıklar olarak tasvir edilmiştir. Bu yaratıkların kimi veya neyi temsil ettikleri hakkında pek şüphe kalmamaktadır. "Bu dört büyük yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır. Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak, son-suza dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek" (Daniel 7:17-18). Bu yorum bize, Tanrı'nın Egemenliği'nin yerini alacağı dört imparatorluktan bahseder. Kustallar, İsa Mesih'in dönüşünde hayatta olan veya onun tarafından diriltilip ölümsüzleştirilen, Tanrı'nın sadık hizmetkarlarıdır.

Bahsedilen dört yaratık şunlardır:

- * Arslan - Babil İmparatorluğu'nu temsil eder
- * Ayı - Med-Pers İmparatorluğu'nu temsil eder
- * Pars - Yunan/Grek İmparatorluğu'nu temsil eder
- * Dördüncü yaratık - Roma İmparatorluğu

Bu yaratıkların, Kutsal Kitap araştırmacılarının 1500 yılı aşkın bir süredir dört imparatorluğu tespit etmelerini sağlayan kimi belirleyici özellikleri vardır. Bunun bir örneği, dört başı ve dört kanadı olan parstır. Tarih bize, Büyük İskender'in öldüğünde imparatorluğunun dört generali arasında dörde ayrıldığını anlatır. Bu, dört baş ve dört kanadı karşılar. Tanrı'nın esinleme ile Daniel bu olayı, gerçekleşmesinden 300 yıl önce öngörmüştür.

"Krallığın gelsin"

Daniel bu kehaneti anlatımında Tanrı'nın dünya işlerine müdahale edip yeryüzünde egemenliğini kuracağını da belirtir.

- "Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak, son-suza dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek" (Ayet 18)
- "Eskiden beri var Olan - Yüceler Yücesi - gelip kutsallarının lehine yargı verene dek bu böyle sürdü. Kutsalların krallığı alma zamanı gelmişti"

(Ayet 22)

- “Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesi'nin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek” (Ayet 27) Böylece bu iki kehanette (Daniel 2 ve 7) Daniel, İsa Mesih'in yeryüzüne Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmak için geri döndüğünde her türlü siyasi sistem ve sahte dini sistemin yıkılacağını öngörmüştür. İnsanoğlunun hükümdarlığı altında geçen 6000 yıllık acılı dönemi düşünürsek, Tanrı'nın her şeyi denetlediği ve yakında dünyaya hükmetmek üzere İsa Mesih'i göndereceğine şükretmeliyiz (Elçilerin İşleri 17:31).

Daniel “Sonun Geldiği Zaman” Olacaklar Konusunda Kehanette Bulunur (Daniel 11:40-12:3)

Daniel dünya tarihinin dünyada Tanrı'nın Egemenliği'nin kurulmasıyla sonuçlanacağını anlatmakla kalmayıp bu krallığın kuruluşuna yol açacak olaylardan da bahseder. Onun dediğine göre “son gelince” (Ayet 40), Kuzey Kralı Orta Doğu'da İsrail ile Mısır'ı istila edecektir. Bu kuzeyli güç, birçok araştırmacıya göre Rusya'nın önderlik ettiği bir ittifak olarak gösterilir. Daniel'in üzerinde durduğu ana noktalar şunlardır:

- Olaylar, “son gelince” gerçekleşecektir (Ayet 40)
- Kuzey ittifakı, İsrail ile Mısır'ı ele geçirmek amacıyla Orta Doğu'ya girecektir (Daniel 11:40-43)
- Bu ittifak, İsrail'de bozguna uğratılacaktır (Daniel 11:44-45)
- İsa Mesih dönecek ve ölümler dirilecektir (Daniel 12:1-2)
- Hayatını doğru yaşamış kişiler, İsa Mesih'le birlikte sonsuza dek egemen olmak için ölümsüz kılınacaktır (Daniel 12:3)

Daniel 12:1–3 bize gösterir ki, İsrail'in kuzeyden istila edildiği zaman (yani “sonun geldiği zaman”) ölümlerin dirilişi de gerçekleşecektir.

- * “Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak.”
- * “Bu dönemde halkın - adı kitapta yazılı olanlar - kurtulacak.”
- * “Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak”
- * “Kimisi sonsuz yaşama”
- * “Kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek.”
- * “Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar.”

Orta Doğu'da bu kadar çok gerginlik ve dünyanın başka ülkelerinde bu kadar kargaşa varken İsa Mesih'in yeryüzünde Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmak üzere

geri döneceği o “son günler”de yaşıadığımıza dair kuşku kalmamaktadır.

Ek - “son günler”

Kutsal Kitap’taki “son günler” kehanetleri, Kutsal Kitap’ı öğrenenler için önemlidir. Dolayısıyla Hezekiel 38’de geçen kehanetlerden biri hakkında kısa notlar geçeceğiz. Burada 8inci ve 16ncı ayetler bu olayların “gelecek yıllarda” ve “son günlerde” yer alacağını belirtir. Bu kehanet, Daniel 11:40– 12:3’te geçen “sonun geldiği zaman”ı konu alan kehanet ile yakından bağlantılıdır. Hezekiel 38, ağırlıklı olarak kuzeyden gelen bir askeri ittifaktan bahseder. Bu ittifak, İsrail’i “son günler”de işgal edecektir. Bu harekatlara, başka bir ordu ittifakı tarafından karşılık gelecektir, ancak Tanrı nihayetinde müdahale edecektir ve sonuçta Tanrı birçok ulus tarafından tanınacaktır.

Hezekiel 38’in Özeti

- Bahsedilen olaylar “son günlerde” gerçekleşecektir (Ayet 8, 16)
- Tahmini yapılan çatışmanın merkezi İsrail olacaktır (Ayet 8, 18)
- Yahudiler kısmen geri toplanmış ve topraklarına yeniden yerleşmiştir (Ayet 8, 12). Bu, yaklaşık 1900 yıllık sürgünden sonra 1948’de İsrail devletinin kurulmasıyla gerçekleşmiştir.
- Kuzey ordusu (Ayet 15); Roş, Meşeç ve Tuval prensi Magog’un ülkesinden Gog tarafından yönetilecektir (Ayet 3). Burada bahsi geçen Roş, birçok araştırmacı tarafından Rusya olarak gösterilmiştir. (Aşağıdaki nota bakınız.)
- Bu askeri güç İsrail’e kuzeyden saldıracaktır (Ayetler 6 ve 15). Burada kullanılan İbranice söz birçok şekilde tercüme edilmiştir ve birçok kişinin de bu gücün Rusya olacağını düşünmeye sevketmiştir.
- Bu kuzey gücüyle müttefik olarak Avrupa (Magog, Gomer) ve Batı Asya (İran ve Togarma, yani Ermenistan), Libya ve Etiyopya olacaktır (Ayet 5-6). (Haritaya bakınız.)
- Kuzeyden gelen istilaya, Tarşış ve aslanları karşı koyar (Ayet 13). Birçok araştırmacı bunun Britanya, Milletler Topluluğu ve Amerika gibi ticari ortaklarından bahsettiğini düşünür.
- Britanya ile müttefik olarak ayrıca Şeba ve Dedan (Suudi Arabistan ve Arap Yarımadası devletleri) olacaktır.
- Orta Doğu’daki çatışmanın doruğunda Tanrı gücünü gösterecek (Ayet 18-19) ve Rabb İsa Mesih geri dönecektir (Zekeriya 14:1-5; 12:9-11).
- Sonuçta kuzey ittifakının askeri gücü yok edilecektir (Hezekiel 39:3-5).
- Bütün uluslar, İsrail’in Tanrısı Yahve’nin bu galibiyeti sağlayan Rabb olduğunu anlayacaktır (Hezekiel 38:23; 39:7).
- Bunun üzerine İsrail geçmişteki cehaletini anlayacak ve Tanrı’nın doğruluk yolunu kabul edecek, İsa Mesih’in Tanrı’nın Oğlu, Mesihleri ve Kralları olduğunu kabul edecektir (Hezekiel 39:7, 27–29; Romalılar 11:25–26).

Özet

- Daniel, Tanrı'nın Nebukadnessar'a verdiği düşü yorumlar. Bu düşte, Göklerin Tanrısı'nın sonsuza dek sürecek bir Egemenlik kurması ile sonuçlanan dünya tarihinin özetini görür (Daniel 2:44).
- Daniel Nebukadnessar'a, "Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye... verebileceğini" söyler (Daniel 4:17). Bu bize uluslararası olayların Tanrı'nın denetimi altında olduğuna ve planını gerçekleştireceğine güven verir.
- Daniel'e, "Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak, sonsuza dek ellerinde" tutacağı söylenmiştir (Daniel 7:18)
- Tarih, Daniel'in kehanetlerinin Tanrı'nın esinlediği sözü olduğunu ispatlamıştır. Havari Petrus der ki, "Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler" (2 Peter 1:20-21)
- "Sonun geldiği zaman," kuzeyden bir ittifak İsrail'i işgal edecektir ve İsa Mesih'in müdahalesi ile orada bozguna uğratılacaktır (Daniel 11:40-45)
- Aynı zamanda yeryüzünde "hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi" olacaktır. Bu aynı zamanda ölülerin diriltildiği zaman olacaktır. Kimi insan sonsuz hayata kavuşturulacak, kimi de reddedilecektir (Daniel 12:1-3)

On Altıncı Ders Soruları

1. Nebukadnessar'ın görüp Daniel'in yorumladığı düş nedir?
2. Dört metal neyi temsil etmiştir?
3. Daniel 2:44 neyi öngörür?
4. Daniel 4:17'den anlayacağımız ana konu nedir?
5. Daniel, "Yüceler Yücesi'nin kutsalları"nın krallığı alıp, sonsuza dek ellerinde tutacaklarını söyler (Daniel 7:18). Bunlar kimdir?
6. Daniel "sonun geldiği zaman" olacıklardan bahseder. Bunlar nedir?
7. Hezekiel 38'deki kehanet, Daniel 11:40-12:4'teki kehanetle nasıl benzerlik göstermektedir?

Babil’de Sürgündekilerin Dönüşünden İsa Mesih’in Zamanına Dek

On Yedinci Ders

Okuma: Ezra 1

Gördüğümüz üzere Tanrı, Yahudilerin Babil’de 70 yıl esir olacağını belirtmiştir ve bu sürenin sonunda İsrailoğulları Yeruşalim ile Yahuda’ya geri dönecektir. Bunun ayrıntılarını notlarınızda görürsünüz – “Yeremya’nın 70 Yıl Kehaneti” (On Beşinci Ders).

Bu 70 yıllık zamanın tamamında Babil’de esir olan Daniel, Yeremya tarafından öngörülen sürenin dolduğunu fark eder ve Tanrı’ya, Yahudiler’in Yeruşalim ve topraklarına dönmesini mümkün kılabilmesi için içten dua eder. Bu dua Daniel 9’da verilmiştir. Özellikle dileklerine dikkat ediniz (Ayet 1-4 & 16-19).

Tanrı sözüne sadıktır ve kehanetinin yerine getirilmesi için uluslararası ilişkilere gölge salar. Bugün Tanrı, söz verdiği gibi Rabb İsa Mesih’in dönmesiyle ilgili isteğinin yerine gelmesi için halen uluslararası ilişkileri etkilemektedir (Daniel 4:17).

Koreş’un Duyurusu

Pers İmparatorluğu’nun kralı ve askeri lideri Koreş, Babil Krallığı’nı M.Ö. 538’de yıkar. Tahta geçtikten kısa süre sonra Koreş, Ezra 1:1-4’te kaydedilen bir duyuru yapar. Bu duyuruda ilginç şeyler okuruz.

Ayet 1

• “Rabb, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözünü yerine getirmek amacıyla” Bu Yeremya’nın bahsini ettiği 70 yıl süren esarettir (Yeremya 25:8-12; 29:10-14).
• “Pers Kralı Koreş’i harekete geçirdi” Koreş’i bu duyuruyu yapma sebebi, olaydan 200 yıl önce Yeşaya tarafından verilen bir kehanetin gerçekleşmesini isteyen Tanrı’nın kendisi olmuştur. Yeşaya Koreş’in ismi de, Tapınak ile Yeruşalim’in yeniden inşa edilmesini mümkün kılacak buyruk hakkında da kehanette bulunmuştur (Yeşaya 44:28; 45:1-4).

Ayet 2

• “Beni Yahuda’daki Yerusalim Kenti’nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi” Tapınak, Nebukadnessar tarafından M.. 586 yılında, Yerusalim’in son kuatmasında yıkılmıştır (2 Krallar 25:8-12). Şimdi ise Koreş, dağıtılan Yahudiler’in dönüp Tapınak’ı yeniden inşa etmesine izin vermektedir.

Ezra, Hagay ve Zekeriya Kitapları

Koreş’in duyurusuna birçok Yahudi karşılık verir ve Tapınak’ı yeniden inşa etmek üzere Babil’den Yerusalim’e yönelir. Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu önderliğinde yeniden yerleŐme umutlarıyla döner ancak birçok zorlukla karŐılaŐırlar. Tanrı’nın ruhu sonra dönen sürgünlerden ikisi olan ve Tapınak’ı yeniden inşa edenler arasında yer alan Hagay ile Zekeriya’ya görünür. Bu iki kişinin insanlar üzerindeki etkisini Ezra 5:1-2’de okuruz: “Bunun zerine Őealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu, Tanrı’nın Yerusalim’deki Tapınağı’nı yeniden kurmaya giriŐtiler. Tanrı’nın peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu.”

Bu iki peygamberin halkı mesajları yoluyla teşvik etmekle kalmayıp kendilerinin de Tapınak’ı yeniden kurma iÇinde bilfiil çalıŐmalarına dikkat ediniz. Hagay ile Zekeriya’nın mesajları Kutsal Kitap’ta, isimleri altında yer alan kitaplarda kayıtlıdır. Ezra kitabının bundan sonraki kısmı yeniden inşa faaliyetinden ve Tapınak’ın ibadete tekrar aılması ile kahin Ezra’nın halk içinden Tanrı’ya karşı doğru ibadeti yeniden öğretmek için verdiği emekten bahseder.

Nehemya ile Malaki

Tapınak tamamlanınca Yahudiler bu defa Yerusalim’in surlarını yeniden inşa etme iŐiyle karşı karŐıyadır. Bu çok büyük bir iŐtir ve Pers İmparatorluğu’nu yöneten Pers Kralı ArtahŐasta’nın hizmetkarı Yahudi Nehemya, efendisinden Şehir surlarının yeniden inşa edilmesine yardım etmek üzere kente gidebilmek için izin ister (Nehemya 2:1-6).

Dileği uygun bulunur ve bu büyük işi o düzenler. Karşısına çıkan zorluklar ve sorunları ile Tanrı’nın yardımıyla baŐarının nasıl sağlandığının ayrıntıları Nehe-mya kitabında sunulmuştur.

Nehemya kitabının kapsadığı dönemde Yahudiler’in imanında gerileme olduğunu görürüz. Tanrı’ya ibadetin, anlamsız bir formalite haline gelmesine izin vermiŐlerdir. Tanrı peygamber Malaki’yi, insanları O’na tekrar dönmeye çağırması için görevlendirir (Malaki 1:6-8). Kısa ama etkili mesajı, Malaki’nin

kehanetinde yer alır.

Sürgündekilerin Dönüşünden İsa Mesih Zamanına Dek

Eski Ahit'te kaydedilen son olaylar; sürgündekilerin Yerus alim'e dönmesi, Tapınak'ta ibadete yeniden başlaması ve Şehir surlarının yeniden inşa edilmesiyle ilgilidir. Bu olaylar M.Ö. 450 yılı civarında olmuştur. Nehemya ile Malaki döneminden İsa Mesih'in doğumu arasındaki 450 yıl için tarihi kaynakların araŐtırılması gerekmektedir.

Daniel, özellikle bu dönem için birkaç kehanette bulunmuştur. Bu kehanetler Daniel 8, 9 ve 11'de mevcuttur. Özellikle 11 inci Bölüm, Pers İmparatorluğu'nun M.Ö. 333'te Yunanlar tarafından yıkılmasından Roma İmparatorluğu'nun yükseliŐine kadar yer alan dönemi ayrıntılarıyla sunar.

Büyük İskender, Med-Pers İmparatorluğu'nu yıktıktan sonra M.Ö. 323'te Babil'de ölür. İmparatorluğu, dört generali arasında paylaŐılır. İsrail'in kuzeyindeki bölüm, Selevkos Asya Krallığı'dır, g neydeyse Ptolemeler'in yönettiği Mısır vardır. Bu iki krallık, sürekli İsrail için mücadele eder. Daniel 11'de onlardan "kuzey kralı" ve "güney kralı" diye bahsedilir (Ayet 5-35)  nk  bu onların, İsrail'e göreceli coğrafî konumunu açıklar.

Son olarak İsrail'de Hasmon isimli bir kahinler ailesi tarafından direniş gücü ortaya çıkar. Onlar, Hasmoneanlar'dır. Aynı zamanda önderleri Yahuda ben Mattatias'ın adının Yunanca Şekline atfen "Makabiler" olarak da tanınır. Selevkos Kralı Antiyohus Epifanes, Yerus alim Tapınağı'nın kutsiyetini ihlal eder ve Yahudiler'in orada yasalarına göre ibadet etmesini yasaklar. Bu da Yahuda'nın Selevkos ordusunu bozguna uğratmasıyla sonuçlanan isyanın Modein köyünde patlak vermesine sebep olmuştur. Böylece Hasmonean ailesi M.Ö. 163'te baŐkahinlik ve yönetici hanedan olarak yönetime geçmiştir. Bu soyun hükümranlığı, M.Ö. 37'de son Hasmonean baŐkahinin (veya kralın)  ld r lmesiyle ve Roma taraftarı bir Edomlu olan Büyük Herod'un Roma tarafından Yahuda bölgesi yöneticisi olarak tayin edilmesiyle son bulmuştur.

Kuzeydeki Selevkos Krallığı, M.Ö. 67'de Roma tarafından yıkılmıştır ve Mısır Ptoleme İmparatorluğu da M.Ö. 30'da Kleopatra'nın vefatıyla  okm Őt r. Yahuda da Roma tarafından yıkılıp M.Ö. 63'te Roma İmparatorluğu'na dahil edilmiştir.

Dolayısıyla İsa doğduğunda İsrail ve komşuları, Roma İmparatorluğu'na dahil edilmiştir ve Herod Yahuda Kralı, Augustus Sezar da Roma İmparatoru'dur.

Özet

- Tanrı; peygamber Yerehya aracılığıyla, Yahudiler'in Babil'de 70 yıl esaret yaşayacağı konusunda kehanette bulunmuştur (Yerehya 25:8-12; 29:10-14).
- Bu kehanetin gerçekleşmesini sağlama yolunda Tanrı, Yeruslaim'e dönmeleri ve yıkılan Tapınak'ı yeniden inşa etmeleri için Yahudiler'e duyuruda bulunacak Pers Kralı Koreş'i yetiştirmiştir (Ezra 1:1-4).
- Hagay ile Zekeriya peygamberlerin kehanetlerinden cesaret alan Yahudiler dönüp Tapınak'ı yeniden inşa eder ve Nehemya'nın yüreklendirmesiyle Yeruslaim'in kent surları da yeniden inşa edilir.
- M.Ö. 536'dan İsa'nın doğduğu M.Ö. 4 yılına kadar vaat edilen topraklardaki Yahudiler, İsrail'in kuzeyinde ve güneyinde kalan Med-Persler, Yunanlar, Selevkoslar ve Ptoleme Krallığı tarafından yönetilir.
- Makabiler'in isyanından ve Yahudiler'in bu hanedan tarafından yönetilmesinden sonra ülke, İsa'nın doğumunda hükümlük süren Romalılar tarafından işgal edilmiştir

On Yedinci Ders Soruları

1. Yahudiler'in Babil'deki esareti kaç yıl sürer?
2. Yerehya ve Yeşaya'nın kehanetlerini karşılayan duyuruyu yapan Pers Kralı kimdir?
3. Yeşaya, bu kral konusunda nasıl bir kehanette bulunmuştur?
4. Yahudiler'e, Yeruslaim Tapınağı'nı yeniden inşa etme konusunda cesaret veren iki peygamber kimdir?
5. İsa'nın doğduğu dönemde Yahuda'yı hangi dünya gücü yönetmektedir?

İsa Mesih'in Doğumu

On Sekizinci Ders

Okuma: Luka 1 & 2

İsa Mesih'in doğumuyla ilgili olayların kaydı, dört Müjde kayıtlarından ikisinde anlatılmaktadır. Bunlar Matta 1 ve Matta 2 ile Luka 1 ve Luka 2'dir. Luka'nın kitabını okudukça kaydedilmiş olayların Augustus Sezar zamanında geçtiğini anlamaktayız (Luka 2:1-2). Bu bize olayın tarihini belirlemekte yardımcı olur. Günümüzde artık genelde İsa Mesih'in M.Ö. 4'te doğduğu kabul edilmektedir.

Luka'nın kitabı aynı zamanda Vaftizci Yahya'nın doğumu ve işleri ile İsa'nın doğumunun etrafındaki olayları da kaydeder.

Bu olayları değerlendirdikçe peygamberlerin, İsa'nın amacı ve gerçekleştireceği işlerle ilgili ayrıntıların doğruluğu tarafından etkileniriz.

Yeşaya'nın, İsa'nın Doğumu Hakkındaki Kehanetleri

Davut'a mesajı ulaştıran Yeşaya'dır: "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel (İbranice 'Tanrı bizimledir' anlamına gelir) koyacak" (Yeşaya 7:14). Bu kehanet, Matta 1:23'te bahsedildiği gibi Kral Davut'un soyundan Meryem'in İsa'yı doğurmasıyla gerçekleşmiştir. Yeşaya bu doğacak kişinin işlerinden de bahsetmiştir: "Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak... Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğin ve esenliğin büyümesi son bulmayacak. Egemenliği adaletle, doğrulukla kuracak ve sonsuza dek sürecek" (Yeşaya 9:6-7). Bu kehanetlerin, İsa'nın döndüğünde Davut'un yeniden kurulmuş krallığı üzerinde egemen olacağı gerçeğinden etkilenmek elde değildir.

Melek Cebrail'in Meryem'e Mesajı

Melek Cebrail Meryem'e görüldüğünde ona, İsa'yı bekleyen işlerden bahseder. Sözlerinden İsa'nın, 2 Samuel 7:12-16'da söz edilen Davut'un soyu olduğunu anlarız: "Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesinin Oğlu' denecek. Rabb Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir" (Luka 1:31-33).

Cebrail'in Meryem'e mesajının anlamını inceleyelim:

- "adını İsa koyacaksın" Bu, İbranice "Yeşu," yani "Yah (Tanrı) kurtaracaktır" kelimesinin Yunanca şeklidir. İsa aracılığıyla Tanrı insanoğluna günah ve ölümden kurtulma yolunu açık tutar (Matta 1:21 ile karşılaştırınız).
- "Yüceler Yücesi'nin Oğlu" denecek" Böylece İsa "Tanrı'nın oğlu" ve Davut'a 2 Samuel 7:14'te sözü verilen kişi olacaktır (İbraniler 1:5 ve Mezmur 2:7 ile karşılaştırınız).
- "Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek" İsa; Davut'a, Davut'un tahtı ve krallığını dünyada yeniden kuracağı sözüyle vaat edilen soydur (2 Samuel 7:12-16; Yeşaya 9:6-7 ile karşılaştırınız).
- "egemenliğinin sonu gelmeyecektir" İsa, Tanrı'nın dünyada kurmayı söz ettiği krallığa egemen olacaktır (2 Samuel 7:16; Daniel 2:44; Esinleme 11:15).

Böylece Cebrail'in bu kısa sözünden doğacak çocuğun yaratacağı harikalar hakkında kesin bir fikre sahip oluruz.

1. İnsanlığı günah ve ölümden kurtaracaktır
2. Tanrı oğlu olacaktır
3. Davut'un oğlu olup böylece:
 - Yeruşalim'de Davut'un tahtında oturacaktır
 - Yeniden kurulan İsrail'i yönetecektir
 - Tanrı'nın yeryüzündeki krallığını kuracaktır

Beytlehem'deki Doğumu

Peygamber Mika, İsa'nın Beytlehem'de doğacağı kehanetinde bulunmuştur (Mika 5:1-2). Ancak Yusuf ile Meryem, Beytlehem'den 110 km uzaklıktaki Nasıra'da yaşar. Meryem'in İsa'yı doğurması yaklaşıktadır ve beklentilerin bu durumda İsa'nın doğumunun Nasıra'da olacağı yönünde olması doğaldır. Ancak Tanrı, insanoğlunun hayatı üzerinde egemenlik sürer (Daniel 4:17) ve bu yolda Augustus Sezar, imparatorluğunun tamamının vergilendirilmesi emrini vermesine neden olmuştur. Bu da Yusuf ile Meryem'in memleketleri Beytlehem'e gitmesini gerektirmiştir (Luka 2:1-6). Dolayısıyla bir pagan imparatorun kararı olarak gözükken şey aslında Tanrı'nın, isteğinin yerine gelmesi ve İsa'nın Beytlehem'de doğmasını sağlama (Luka 2:4-7 ve Matta 2:4-6) bağlamında insan işlerindeki etkisine kanıttır. Mika aynı zamanda İsa'dan "İsrail'i yöneten" olarak bahseder. Bu, geri dönüp yeryüzünde Tanrı'nın kralığını kurana dek gerçekleşmeyecektir.

Doğumunun Mutlu Haberi

Bu mutlu haber melek tarafından çobanlara şu sözlerle verilmiştir: “Melek onlara, ‘Korkmayın!’ dedi. ‘Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut’un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rabb olan Mesih’tir” (Luka 2:10-11).

Ayet 10

- “bir haber” Bu başka yerlerde “müjde” olarak tercüme edilen Yunanca kelimedir.
- “bütün halkı” İsa Mesih’le ilgili iyi haberler sadece Yahudiler’e değil, Yahudiler’e olduğu kadar Yahudi olmayanlara da müjdedir. Bu iyi haber, Tanrı’nın İsa aracılığıyla sunduğu kurtuluş mesajıdır (Markos 16:15-16; Galatyalılar 3:26-27).

Ayet 11

- “Davut’un kentinde” Bu, Davut’un doğduğu Beytlehem’dir. Bu kenttedir ki İsrail Davut’un tahtına oturacak yeni kralını bekler (2 Samuel 7:12-16).
- “bir Kurtarıcı” İnsan ölümlü ve günahkardır. Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla günahların bağışlanması ve geri döndüğünde İsa Mesih ile ölümsüzlüğün paylaşılması umudunu vermiştir (2 Timoteyus 1:10; 1 Korintliler 15:21-23, 51-54). Böylece İsa, insan için “Tanrı’nın kurtuluş aracı”dır.

Doğu’nun Bilgeleri

Bu olayda bir kez daha Kutsal Yazı’da İsa Mesih’in yaptığı işlerin, zamanının insanların algılanışı vurgulanmaktadır. Bu bilgiler Yeruslüm’e vardıklarında “Yahudiler’in Kralı olarak doğan çocuk nerede?” (Matta 2:2) diye sorarlar. Peygamberlerin bulunduğu kehanetler doğrultusunda bu yeni doğanın görevinin, Davut’un tahtında oturup Yahudiler’e egemen olması gerektiğini bilirler (2 Samuel 7:12-14; Yeşaya 9:6-7)

Günümüzde İsa’nın doğum hikayesini bildiğini savunanların kaçtığı onun yeryüzüne geri dönüp İsrail ve hatta dünyanın tamamına egemen olacağı bilgisinin hakkını vermektedir?

Herod bilgelerin, Yahudiler’in kralına dair sorusunu duyunca başkahnleri ve din bilgilerini çağırır ve “onlara Mesih’in nerede doğacağını” sorar (Matta 2:4). Karşılıkları, “Yahudiye’nin Beytlehem Kenti’nde” olmuştur ve kanıt olarak Mika 5:2’yi göstermişlerdir (Matta 2:5-6).

Buradan Yahudiler'in ne anladığını görürüz:

- Mesih doğacaktır
- Doğacağı yer Beytlehem'dir
- Sonunda "halkım İsrail'i güdecek"

İsa Hem "Tanrı'nın Oğlu," Hem "İnsan Oğlu"

Bu iki ünvan, Tanrı'nın İsa'nın babası olduğunu ve aynı zamanda Adem'in de İsa'nın atası olduğunu belgeler. Dolayısıyla kurtarmaya geldiği kişiler ile doğrudan ilişkisi vardır. Cebrail'in Meryem'e sözlerinden bu çifte velayeti biliriz. "Yücelerin Yücesi " yani Tanrı'nın oğlu olacaktır ve "atası Davut'un tahtı"nda oturacaktır (Luka 1:32; 2 Samuel 7:12-14; Elçilerin İşleri 2:30).

Pavlus der ki: "Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi" (Galatyalılar 4:4). Tanrı ise Oğlu hakkında şöyle der: "Sen benim Oğlum'sun, bugün ben sana Baba oldum " (Mezmun 2:7, İbraniler 1:5, 5:5).

Peygamberler İsa'nın doğumu konusunda kehanette bulunmuşsa da varlığı, bundan iki bin yıl önce Tanrı'nın Meryem'in hamile kalmasını sağlamasıyla başlar (Luka 1:35).

Peygamber Yeşaya, Rabb İsa Mesih'in doğumunu şöyle anlatır: "(Rabb) Kim-senin olmadığını gördü, aracılık edecek birinin olmadığını şaştı. Kendi gücüyle kurtuluş sağladı, doğruluğu O'na destek oldu " (Yeşaya 59:16). İnsanlığın günahkar haline bakıp insanoğlunu yola getirecek veya günah ve ölümden kurtarılacak kimse olmadığını farkına varan Tanrı, kurtuluşun sağlanması için bir kişi sağlama yoluna gider. İnsan ırkından bir bireyi; ölüm ve günahın üstesinden gelmesi ve böylece kendisi ile O'nun aracılığıyla Tanrı'ya gelecek herkes için kurtuluş ve hayat kapısını açması için kuvvetlendirir. "İnsan oğlu"nun işleri İbraniler 2:6-18'de anlatılmaktadır. Tanrı'nın, insanoğlunun günahtan kurtarılmasıyla bu denli ilgili olacağı başından beri "kadının soyunun," "yılanın soyunun" başını ezeceğini söylediğinde, yani Tanrı'nın kadını, günah yılanını yok edecek bir oğul vermesi için gölge sağacağını belirtmesiyle bellidir (Yaradılış 3:15; İbraniler 2:14; Galatyalılar 4:4).

İsa'nın Erken Hayatı

Müjde bize İsa'nın doğumundan itibaren yaklaşık 30 yaşına gelip Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edilip ulusuna takdim edildiği zamana (Luka 3:23) kadar hayatıyla

ilgili olarak çok az şey söylemektedir. Bahsi edilen tek durum, on iki yaşındayken Yusuf ile Meryem'le Yerus alim'e Fısh Bayramı için gittiğidir (Luka 2:41-52).

 zet

- Peygamber Yeşaya, İsa Mesih'in doğumu konusunda kehanette bulunmuştur (Yeşaya 7:14; 9:6-7).
- "İsa" kelimesi "Tanrı (Yah) kurtaracaktır" anlamına gelir. Tanrı, insanoğlunun günah ve ölümden kurtarılması için Oğlu'nu sunmuştur (Matta 1:21; Yeşaya 45:21-22 ile karşılaştırınız).
- Melek Cebrail Meryem'e görünüp ona, Davut'un da soyundan olan "Tanrı Oğlu"nu doğuracağını söylemiştir (Luka 1:31-33; 2 Samuel 7:12-14).
- İsa, yeryüzünde Davut'un tahtında ve yeniden kurulan İsrail ulusuna egemen olacağı vaat edilen kişidir (Luka 1:31-33; 2 Samuel 7:12-16).
- İsa'nın doğacağı şehir Beytlehem'dir (Mika 5:2; Matta 2:4-6 ve Luka 2:4-11 ile karşılaştırınız).
- İsa'dan "Tanrı'nın Oğlu" olarak bahsedilir. İncil'in hiçbir yerinde Teslis öğretisinin bahsini ettiği "Oğul Tanrı" ifadesi geçmemektedir.
- İncil'de hiçbir yerde Teslis öğretisinin öğrettiği gibi İsa'nın Tanrı'nın eşiti veya O'nunla birlikte ebediyen var olacak olduğunu yazmamaktadır. İsa her zaman Babası'nın kendisinden daha büyük olduğunu vurgulamıştır (Yahya 14:28; 5:19, 30 ile karşılaştırınız).

On Sekizinci Ders Soruları

1. "İsa" adı ne anlama gelir?
2. Melek Cebrail'in Meryem'e sözleri, İsa Mesih'in işleri konusunda ne kehanette bulunmuştur?
3. Bu sözler ne zaman tam olarak yerine getirilecektir?
4. İsa İsrail'in hangi kentinde doğmuştur?
5. İsa'ya neden "İnsan Oğlu" denmektedir?
6. Tanrı İsa hakkında şöyle der: "Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak" (2 Samuel 7:12-14 ve İbraniler 1:5). İsa, Meryem O'nu Beytlehem'de doğurmadan önce var mıdır?

7. İsa hiçbir zaman Babası Tanrı'nın eğiti olduğunu iddia etmemiştir.
İsa'nın, babasının kendine üstün olduğunu belirttiği bir alıntı yapınız.
8. Teslis öğretisi İncil'de bulunmamaktadır. Kimi "kilise büyükleri" İsa'nın ölümünden ne kadar süre sonra bu sahte kavramı öğretmeye başlamıştır?

Vaftizci Yahya'nın İşleri

On Dokuzuncu Ders

Okuma: Matta 3

Vaftizci Yahya, Rabb İsa Mesih için hazırlıkları sağlamak üzere gönderilmiştir (Luka 1:16-17). Yapacağı işler konusunda Eski Ahit'te bahsedilen iki peygamber kehanette bulunmuştur; bunlar, Markos 1:1-5 ve Matta 3:1-7'de belirtildiği üzere Yeşaya (40:1-8) ve Malaki'dir (3:1). Yahya'ya neden vaftiz ettiği sorulduğunda, Yeşaya 40:3'te (Yuhanna 1:22-23 ile karşılaştırınız) bahsedilenin kendinin olduğunu söylemiştir. Tanrı Yahya'yı vaftiz etmesi için göndermiştir (Yuhanna 1:33).

Yeşaya'nın Yahya'nın Mesajı Hakkında Kehaneti (Yeşaya 40)

Yeşaya, Yahya'nın vaaz edeceği mesaj konusunda kehanette bulunmuştur. Yahya'dan, "çölde haykıran ses" (Ayet 3) olarak bahsedilmiştir ve bu "ses" in 6-8inci Ayetler'de vereceği mesaj bize sunulmaktadır.

- Ot kurur, çiçek solar. Böylece insanın ölümlülüğüne dikkat çeker.
- Ama Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur. (Bu ilke 1 Petrus 1:23-25'te verilmektedir.)

Yahya Vaftiz Konusunda Vaaz Eder (Matta 3:1-6)

Yahya insanların, günahkar ve ölümlü olduğunu ve dolayısıyla ölümü hak ettiğini kabul etmesi gerektiğini öğretir (Romalılar 5:12,21; 6:23). Ancak Tanrı'nın yolunu kabul eden ve Tanrı'nın Sözü'ne göre yaşamaya gayret edenlerin doğru kişiler olduğunu ve sonsuza dek yaşayacaklarını belirtmiştir (1 Yuhanna 2:15-17; 1 Petrus 1:22-25).

Böylece insanlar Yahya'yı dinleyip mesajını idrak ettiklerinde onların şunları yaptığını aktarılır:

1. günahlarını itiraf ederler. Günahkar olduklarını ve Tanrı'nın yolunun doğru olduğunu kabul ederler.
2. tövbe ederler. Bu, vicdana geldiklerini ve buna göre kendi isteklerinden vazgeçip Tanrı'nın isteklerini yerine getirmeye çabaladıkları anlamına gelir.
3. vaftiz olurlar. Böylece günahkar olarak ölümü hak ettiklerini kabul ederler. Sembolik olarak günahkarlıklarıyla ölümler ve yeni hayatlarını Tanrı'ya hizmet etme yoluna adanlar.

Ferisiler Yahya'ya Gelir (Matta 3:8-12)

Ferisiler; çoğunun kendini üstün gördüğü, günün dini liderleridir. İsa, yaklaşımlarını kınamıştır (Matta 23:13-33). Ne yaptığına bakmak için Yahya'ya yaklaştıklarında Yahya onlar için "engerek soyu" demiştir; buradaki amacı onları Yaradılış 3:15'te bahsedilen "yılanın soyu" ile ilişkilendirmek ve günahkar dürtülerle hareket ettiklerini belirtmektir. Üç yıl sonra İsa'nın da aynı kişilere "yılan" ve "engerek soyu" demesi ilginçtir (Matta 23:33).

Yahya bu insanlara, Tanrı tarafından kabul edilebilmeleri için "tövbeye yanaşır meyveler" vermeleri gerektiğini söylemiştir (Matta 3:8). Bugün de böyledir. Bir kişi vaftiz olurken önce geçmiş sapkınlığını kabul ederek tövbe etmelidir ve sonrasında Tanrı'nın yolunda yürümeye çalışmalıdır (Romalılar 6:3-8).

İsa Vaftiz Olmak İçin Yahya'ya Gelir (Matta 3:13-17)

İnsanlar vaftiz olmak için Yahya'ya geldiklerinde onlardan günah çıkartmaları ve tövbe etmeleri istenmiştir. Ancak bundan sonra Yahya onları vaftiz etmiştir. Ne var ki İsa vaftiz olmak için Yahya'ya geldiğinde kabul edecek günahı yoktur. Bunun üzerine Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" der. İsa karşılık olarak, "Doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir" der ve Yahya onu vaftiz eder.

İsa'nın bu sözünün neden Yahya'nın onu vaftiz etmesine neden olduğunu düşünmemiz gerekir. Bunun nedeni İsa'nın, Yahya'nın öğretilerinin doğru olduğunu kabul etmesidir. Bedenin dürtüleri günahtır ve öldürülmelidir. Ancak Tanrı'nın Sözü'ne inanmak, bizim ona itaatimizde ve sonsuz hayat sürmemizde bizi kuvvetlendirecektir. Vaftiz, bu inanca tanıklık eder.

Doğuştan günaha karşı zaafı ve ölümlülüğüyle bütün insanlığın tabiatını paylaşan İsa, ayartmayı öldürmüştür (İbraniler 4:15; 2:18). İsa, "insan (beden) olup aramızda" yaşamıştır (Yuhanna 1:14). Her zaman Babası'nın isteklerini yerine getirmiş, hayatında Söz'ü önde tutmuştur ve böylelikle bedenin kötülüğünü yenmiştir. İsa'nın vaftizinde belirttiği, hayatında ve çarmıha gerildiğinde gerçekleştireceğinin öngörüsü, yani ölümüne dek Tanrı'ya kusursuz itaat yoluyla günahı yeneceğidir (Romalılar 8:3; 1 Petrus 1:21-25). İsa'nın açık açık günah çıkarması ve vaftizi sırasında Tanrı'nın yolunun doğru olduğunu kabul etmesidir ki Tanrı, "Sevgi Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" der.

Yahya Hapse Atılır ve Öldürülür

İsa'nın vaftizinden kısa bir süre sonra Yahya Herod tarafından, Kral'ın, kardeşi Filipus'un eşi Herodias ile evlenmesini eleştirdiği için hapse atılır. Herodias, Yahya'yı öldürmek için fırsat gördüğünde fırsatı kullanır ve Yahya, İsa'nın çarmıha gerilmesinden yaklaşık bir yıl önce idam edilir (Markos 6:17-29).

Özet

- Yeşaya, Yahya'nın işleri hakkında kehanette bulunmuştur (Yeşaya 40:3-8). Mesajı şu sözlerle özetlenir:
" Ot kurur, çiçek solar" – solar ve ölür
" Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur "
- Yahya, mesajına inananları vaftiz olmaya çağırır. Vaftiz, günah çıkarıp tövbe edenlerin ve Tanrı'nın yolunun doğru olduğunu kabul edenlerin açık beyanıdır (Matta 3:6).
- İsa vaftiz olurken bedeninin ölümle bağlantısı olduğu ve insanların bu yolu reddedip Tanrı'nın Sözü'nün yolundan gitmesi gerektiği ilkesini savunmuştur (Matta 3:15).
- İsa'nın, Tanrı'nın yolundan gideceğini alenen beyan etmesi nedeniyle Tanrı O'nun, Biricik Oğlu olduğunu kabul etmiştir (Matta 3:17).

On Dokuzuncu Ders Soruları

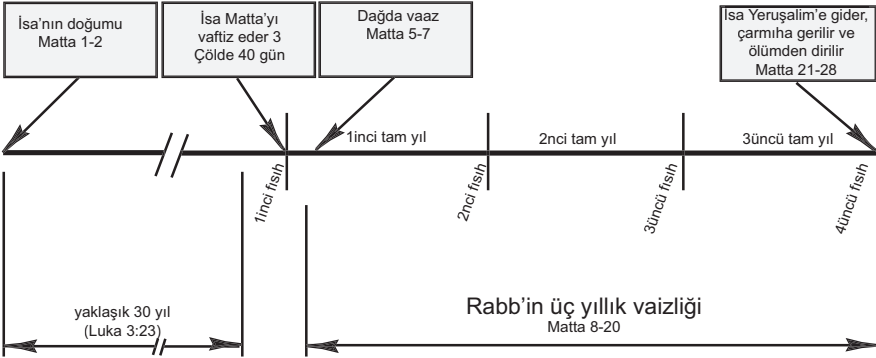
1. Yeşaya, Vaftizci Yahya'nın öğretisi konusunda şu kelimelerle kehanette bulunmuştur: " Ot kurur, çiçek solar " ve " Tanrımız'ın sözü sonsuza dek durur." Bu ne demektir?
2. Yahya'ya inananların, Yahya'nın vaazı doğrultusunda takip ettiği üç adım nedir?
3. Yahya Ferisiler'e "engerek soyu" derken Kutsal Kitap'ın hangi bölümünden alıntı yapmaktadır?
4. İsa neden Yahya tarafından vaftiz edilir?
5. Tanrı, İsa'nın vaftizinden duyduğu hoşnutluğu nasıl gösterir?

İsa Mesih'in Hayatı ve İşleri

Yirminci Ders

Okuma: Markos Müjdesi

Aşağıdaki notlar, Rabb İsa Mesih'in hayatı ve işleri konusunda kısa bir özetdir. İsa'nın vaazleri yaklaşık üç buçuk yıllık bir dönemi kapsar ve şu şekilde özetlenebilir:

Hayatı konusunda bir fikir sahibi olabilmek için müjdeyi okumak gerekmektedir. Yukarıdaki özetle Matta, vuku bulan olayların sıralamasını vermek için kullanılmıştır. Yuhanna'nın Müjdesi daha ziyade bir tematik çalışmadır ve İsa'nın hayatının ayrıntılarına bakmaktansa belli başlı olaylara odaklanır.

İsa'nın Hayatının Bazı Ana Unsurları Şunlardır:

İsa'nın Vaftizi

İsa'nın doğumundan 30 yaşında vaftiz oluşuna kadar uzanan dönemde İsa'nın hayatı hakkında çok az ayrıntı mevcuttur. Vaftizi, bizi aynı zamanda Vaftizci Yahya'nın işi hakkında da bilgilendirir (bkz. bir önceki ders, Matta 3).

İsa Vaaz Vermeye Başlar

İsa'nın halka vaaz vermeye başlaması, Yuhanna'nın hapse atılmasıyla başlar (Matta 4:12). Bu, İsa'nın vaftiz edilişinden birkaç ay sonra olur.

Vaazlarının ana konusu, Dağ'da yaptığı konuşmalarda özetlidir (Matta 5-8). Bu bölümleri okurken öğretisinin mucizesini, havarilerine hayatı Tanrı'nın yoluna

göre yaşamayı öğretmesinde görürüz. İsa'nın Tanrı'yı havarilere bir "Baba" olarak tanıtması bu konuşmalarda yer alır (Matta 5:43-48; 5:8-9; 6:31-33; 7:7-11 ile karşılaştırınız).

İsa "Rabb'in Duası"nı havarilerine, dua etme örneği olarak gösterir (Matta 6:9-13).

İsa öğretisinde Musa Yasası'nın manevi anlamına daha derin bir şekilde iner. Yasa, "Adam öldürmeyeceksin" (Çıkış 20:13) demiştir ancak İsa, komşumuzu sevdiğimiz takdirde ona karşı öfkeli olmayacağımızı gösterir (Matta 5:27-28). Benzer şekilde Yasa, "Zina etmeyeceksin" der (Çıkış 20:14) fakat İsa, şehvetli bakışların dahi bu yasanın özüne karşı olduğunu gösterir (Matta 5:21-22). Yasa'nın özünü ve peygamberlerin sözlerini şöyle özetler: "İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın" (Matta 7:12).

İsa'nın Müjdesi (Markos 1:14-15)

İsa'nın mesajının ana konusuna "müjde" denir. Kelime anlamı itibariyle "iyi haber" demektir. Elçilerin İşleri 8:12'de bu müjde mesajının iki ana noktası özetlenmiştir:

1. Tanrı'nın Egemenliği. İsa, Tanrı'nın vaat ettiği Krallık'tan bahsetmiştir (Luka 8:1; cp Daniel 2:44; Esinleme 11:15). Bu nedenledir ki havarilerinden dua etmelerini ister (Matta 6:10). Öykülerinin çoğunda bu krallığın özelliklerini açıklamıştır (Luka 19:11-27; Matta 25:31-34).

2. İsa Mesih'in Adı aracılığıyla günah ve ölümden kurtuluş. Bu mesajın bir diğer önemli yanı çok özeldir çünkü bir kişinin İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşun sağlanabileceği yolu anlatır. Bu yol vaftizden geçer (Markos 16:15-16; Romalılar 5:21; 6:23).

Müritler ile Havariler

Mürit, Arapça kelime anlamı olarak öğrenci demektir. İsa'nın birçok müridi, yani öğrencisi olmuştur. Bugün O'nun öğrencileri, hayatını öğrenen ve öğretisi ile örneğini hayatımıza uygulamaya çalışan bizler olmalıyız. Havari kelimesi, Arapça havr kökünden türemiş bir kelimedir ve "bağlı olduğu önderinin düşünce ve inançlarını yayan kimse" olarak kullanılmaktadır. İsa öğrencilerinden, havari olarak adlandırdığı on iki kişi seçer ve onları müjdeyi vaaz etmekle görevlendirir. Seçilişleri ile adlarına Luka 6:13-16 ve Matta 10:1-

7'de yer verilmiştir. Havari kelimesi ilk olarak İsa'nın Onikiler'i halk arasına göndermesiyle anılır (Matta 10:5).

Tanrı'nın Egemenliği ile Göklerin Egemenliği

Bu kavramları ikisi de Müjde'de yer almaktadır. Metni incelediğimizde ikisinin de Mesih'in döndüğünde yeryüzünde kuracağı krallık için kullanıldığını biliyoruz. Örnek için Matta 8:11 ve Luka 13:28-29'a başvurulabilir. Burada bize İbrahim, İshak ve Yakup'un; "Tanrı'nın egemenliği" ve "göklerin egemenliği"nde yer alacağını okuruz. Bahsekonu egemenlik, İsa'nın duasındaki ile aynıdır: "Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun" (Matta 6:10). Dolayısıyla yeryüzünde kurulacak egemenlik, göksel bir egemenliktir çünkü o Tanrı'nın Egemenliği'dir. "Yumuşak huylu olanlar... yeryüzünü miras" aldıklarında (Matta 5:5) bunu İbrahim, İshak ve Yakup gibi kişilerle yapacaklardır (Yaradılış 13:14-17; İbrahim'e verilen vaatlere dikkat ediniz). İsa Mesih yakında Egemenliği'ni kurmak için dönecektir (Esinleme 11:15; Daniel 2:44) ve Yeruşalim'de Kral olacaktır (Matta 5:35; Yeremya 3:17).

İsa'nın Mucizeleri

İsa'nın hastalık iyileştirme ve hatta ölümden geri getirme mucizelerinin iki dersi vardır. Bunlar;

- Tanrı'nın, İsa aracılığıyla eylemde bulunduğuna dair işaretler. Bu işaretler, Tanrı'nın İsa'yı gönderdiği ve İsa'nın, peygamberin kehanette bulunduğu Mesih olduğunu göstergesidir. İbranice "Mesih" kelimesi ve Yunanca karşılığı "Hristos," "yağ ile kutsanmış" anlamına gelen sıfattır. İsa, Kutsal Ruh tarafından Müjde'yi vaaz ederken mucize yaratabilmek için kutsanmıştır (Yeşaya 61:1; Matta 11:4-6, Luka 4:16-21 ile karşılaştırınız; ayrıca Yeşaya 42:1-3,7'yi Matta 12:17-21 ile karşılaştırınız). Bu işler, İsa'nın Tanrı tarafından gönderildiğine kanıt olmuştur (Yuhanna 5:36; 10:25; Elçilerin İşleri 2:22).

- Günah ve ölümden onun aracılığıyla arınılabileceğinin işaretidir. Hastalık ve ölüm insanoğlunun hayatına, Adem ile Havva'nın günahkarlığı nedeniyle girmiştir. Hepsisi ölüp toprağa dönecektir. İsa'nın gerçekleştirdiği mucizelerin dersi, Yeşaya 53:4'ten alıntı yapan Matta 8:16-17'de özetlenmektedir. İsa, acı çekenlere acır çünkü o da "zayıflıklarımızda bize yakınlık duyan" biridir (İbraniler 4:15). Tanrı'nın gücüyle hastalığı iyileştirmesi ve ölümden diriltmesi, insanoğlunu; sorunlarının kaynağı olan günahı kurtarmaya geldiğinin kanıtıdır. Felçli bir kişinin iyileştirilmesini (Matta 9:1-8; Mezmur 103:3) düşünün.

İsa'nın günahsız hayatı ve Tanrı'ya ölümüne dek mutlak imanı ile Tanrı O'nu, insanlığın kurtarıcısı olması için hayata geri döndürmüştür (2 Timoteyus 1:9-10). O'nun aracılığıyla mezardan dirilme ve ölümlülük ile yozlaşmışlıktan kurtuluş ümidimiz vardır (1 Korintliler 15:20-23, 50-58). İyileştirme mucizeleri bu dersi öğretir.

İsa'nın Benzetmeleri

İsa çoğu zaman öyküler aracılığıyla konuşur. Bunu neden yapar? Nedeni, Ekin-
cin Benzetmesi'nde (Matta 13:10-16) açıklanmıştır.

Öykü, anlamının basit ayrıntılardan çıkartılacağı bir hikayeden daha derin
anlama sahiptir. Öyküler, gerçek müritlerle mucize gösterileri tarafından
ayartılanlar arasındaki ayrımı yapabilmek için kullanılmıştır. Peygamberler,
İsa'nın bu öğretim yöntemini kullanacağı konusunda kehanette bulunmuştur
(Yeşaya 6:9-10, Matta 13:10-17 ile karşılaştırınız; Mezmur 78:2, Matta 13:34-35
ile karşılaştırınız).

Ekinci Benzetmesi (Matta 13:1-23)

Bu öykü basit ve açıktır, ancak anlamı oldukça önemlidir. Ekilen tohum, "göksel
egemenlikle ilgili söz"dür (Ayet 19). Bireyler dört kategoriye ayrılır:

1. Yol kenarı
2. Kayalık
3. Dikenlik
4. İyi toprak

Bu dört çeşit toprak, Müjde'yi işiten dört çeşit insanı temsil eder. Bu öyküden
alınacak ders, etkileycidir. Dikenlerin, aralarına ekilen tohumun büyümesine
engel olduğu ne kadar da doğrudur. Yeterli iman ve sevgi ile hareket etmeyip
kendini dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldaticılığına kaptıran, boğulur.
Sadece iyi toprak ürün verir. Tanrı'nın Sözü'nü öğrenmeyi ciddiye alıp bu sözün,
aklımızın iyi toprağında yetişmesine izin verilmeliyiz ki hayatlarımız düzgün
şekillensin ve Tanrı'nın yüceliğine ürün verebilelim.

Soylu Adamın Uzak Bir Ülkeye Gidişi (Luka 19:11- 27)

Benzetme yine basittir ancak alınacak ders çok önemlidir. Öğrenciler,
Egemenlik'in kurulmasını beklemektedir. İsa'nın çarmıha gerilip gökyüzüne
gideceğini ve uzun zamandan sonra Tanrı Egemenliği'ni kurmak üzere

geri döneceğini anlamamışlardır. Bu öykü, müritlerin bunu anlaması için anlatılmıştır.

Rabb İsa Mesih yakında dünyaya geri dönecektir. Rabb'leri uzaktayken O'nun işlerini itinayla yapmaya devam eden sadık hizmetkarları gibi örneğini izlemeliyiz. Bu örneğin izinden gidersek biz de şu sözleri işitiriz: "Aferin, iyi köle! En küçük işte güvenilir olduğunı gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın" (Ayet 17).

Böylece gerçek öğrencileri arasında yerimizi alabilmemiz için İsa'nın benzetmelerini okudukça derindeki anlamlara ve İsa'nın öğretilerine dikkat etmemiz gerekmektedir.

Özet

- İsa'nın vaazları, Yahya tarafından vaftiz edilişinden çarmıha gerilmesine dek üç buçuk yıllık bir dönemi kapsar.
- İsa'nın günaha çağırılması, her insan gibi onun da günaha çağırılabilceğini gösterir, ancak o günahsız kalmıştır (İbraniler 4:15). Sınavlarından, "Böyle yazılmıştır" diyerek geçmiştir (Matta 4:4,7,10), böylece de onun izinden gidenlerin izlemesi gereken yolu göstermiştir.
- İsa'nın öğrettiği mesaja "iyi haber" anlamında "Müjde" denir. İyi haber, Elçilerin İşleri 8:12'de anlatıldığı üzere iki şekilde açıklanır:
 1. Tanrı'nın Egemenliği, İsa yeryüzüne döndüğünde kurulacaktır.
 2. Ölümünden kurtuluş ve günahların bağışlanması İsa Mesih adına gerçekleştirilebilecektir.
- İsa'nın gerçekleştirdiği mucizeler, Tanrı tarafından gönderildiğine işaret olmuştur (Yuhanna 5:36; 10:25).
- İsa'nın vaazlarını verirken kullandığı öyküleri, insanların benzetme üzerinde düşünmesini ve alınan dersleri hayatlarında uygulamaları amacıyla tasarlanmıştır (Matta 13:10-17). Öykülerin çoğu, Tanrı'nın Egemenliği'nin gelmesiyle ilgilidir, örn. "Soylu Adamın Uzak Bir Ülkeye Gidişi Benzetmesi" (Luka 19:11-27).

Yirminci Ders Soruları

1. İsa, zaaflarımızda bize nasıl yakınlık duymuştur?
2. "Müjde" kelimesinin anlamı nedir?
3. Müjde'deki başlıca iki konu nedir?
4. "Mürit" kelimesinin anlamı nedir?
5. İsa ne ile kutsanmıştır ve neden?
6. İsa'ya hastalık iyileştirme güçleri vererek Tanrı bize ne ders vermektedir?
7. Soylu adamın uzak bir ülkeye gidişi benzetmesinden ne ders alırız?

İsa'nın Çarmıha Gerilmesi ve Diriliş

Yirmi Birinci Ders

Okuma: Matta 21 - 28

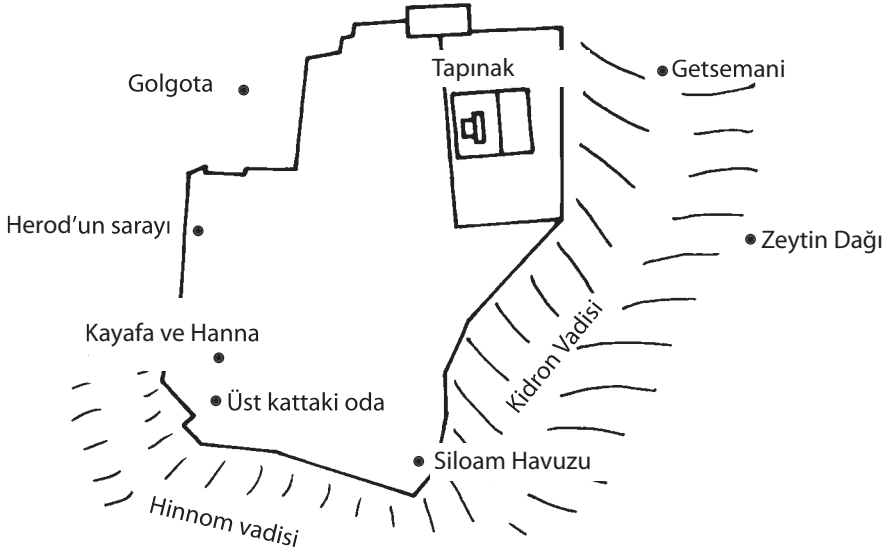
Müjde kayıtları; İsa'nın yaşantısının, çarmıha gerilmesiyle son bulan son haftasının ayrıntılarını verir. Ancak her yazar, o son haftanın olaylarının farklı yönlerini yakalayıp bazı olaylara ağırlık verir. Yuhanna, Müjdesi'nin 12-17inci bölümlerinde İsa'nın çarmıha gerilmesinden önceki gece yaşanan tartışmaların çoğunu kayda geçirmiştir.

İncelemek için olaylardan sadece bazılarını seçeceğiz. Ne var ki bu olayları anlatan Müjde bölümlerinin her birinin dikkatlice okunması önerilmektedir (Matta 21-28; Markos 11-16; Luka 19-24; Yuhanna 12-21).

RABB'İN HAYATININ SON GÜNLERİ

	OLAY	AYET
1inci Gün	Meryem İsa'nın ayaklarını yağ ile ovar İsa Yeruslaim'e girer	Matta 26:6-13 Matta 21:1-11
2nci Gün	İncir ağacını kurutur Satıcıları Tapınak'tan kovar	Matta 21:18-19 Matta 21:12-14
3üncü Gün	İsa Tapınak'ta tartışır Zeytin Dağ'ında kehanette bulunur	Matta 22:15-46 Mattha 24:1-31
4üncü Gün	Müritler için öyküler ve uyarılar Son Akşam Yemeği Getsemani Bahçesi'nde	Matta 24:32-25:46 Matta 26:17-30 Matta 26:36-56
5inci Gün	İsa'nın yargılanması İsa'nın çarmıha gerilmesi ve gömülmesi	Yuhanna 18:14-19:16 Matta 27:31-27:61
6ncı Gün	Geri sayım başlar	Matta 27:62-66
7nci Gün	Kadınlar baharat hazırlar	Luka 23:56
8inci Gün		
9uncu Gün	Diriliş	

ZEYTİN DAĞI İLE YERUŞALİM

İsa Eriha'dan Yerusalim'e Gider

Fısıh Bayramı ve çarmıha gerilmesinden altı gün önce İsa Eriha'dan Yerusalim'in doğusunda bulunan Zeytin Dağı üzerindeki Beytanya'ya gider. Orada akşamı arkadaşları Meryem, Marta ve Lazar'ın evinde geçirir (Yuhanna 12:1-11). Bu ev, birkaç günlüğüne her gün Beytanya'dan Yerusalim'e iki kilometre gidip akşam döndüğü üssü olur (Matta 21:17). Lazar, o günlerden birkaç ay önce ölmüş, İsa da onu diriltmiştir (Yuhanna 11).

İsa Yerusalim'e Sıpanın Sirtında Girer (Matta 21:1-9)

İsa'nın sıpaya binip Yerusalim'e girmesi, ertesi gün gerçekleşir. Bu olay, Zekeriya 9:9'da şu sözlerle anlatılmıştır: "Siyon kızına deyin ki, 'İşte, alçakgönüllü Kralın, eşeğe, evet sıpaya, eşeğ yavrusuna binmiş sana geliyor.'" İsa bu şekilde kente girdiğinde Fısıh Bayramı için gelen kalabalık giysilerini ve ağaçtan kestikleri dalları yola serer ve "Davut Oğlu'na hozana (şimdi kurtar)! Rabb'in adıyla gelene övgüler olsun, en yücelerde hozana!" (Markos 11:9-10). Luka şunu da ekler: "Rabb'in adıyla gelen Kral'a övgüler olsun!" (Luka 19:38).

İsa'yı kente girerken gören bu kalabalık, Tanrı'yı över. Bu durum; başkahinler, din bilginleri ve Ferisiler'i son derece rahatsız eder. Ancak halk İsa'yı

- Tanrı tarafından gönderilmiş
- Kral olacak ve
- Davut'un Krallığı'nı yönetecek kişi olarak görür.

Dolayısıyla, zamanları yanlış olsa dahi, Tanrı'nın; Davut'un Oğlu'nun Yeruşalim'de Tanrı'nın Egemenliği'ni yeniden kuracağı konusunda kehanette bulunduğunu anlamışlardır.

İsa Tapınak'ı Birbirine Katar

İsa, Yeruşalim'e girdiği günlerden birinde Tapınak'a girer ve orada kurbanlık hayvan alıp satan ve para bozanlar görür. Fısıh Bayramı için kalabalığın artmış olması nedeniyle alıcı ve satıcılar için çok kazançlı günlerdir. "İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehparlarını devirdi" ve onlara şöyle der: "Evime, bütün ulusların dua evi denecek' diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz" (Markos 11:15-17; Yeşaya 56:7 ile karşılaştırınız). Yeşaya'dan yapılan alıntı, Yeruşalim'in bütün uluslar için bir dua ve ibadet evi olacağı zamandan bahseder (Yeşaya 2:2-4).

"Bunları Hangi Yetkiyle Yapıyorsun?"

Başkahinler ile ileri gelenler, İsa'nın yaptıklarından büyük rahatsızlık duyar. Gelenekleri ile dini, kar edebilecekleri ve geçimlerini sağlayabilecekleri şekilde düzenlemişlerdir. Din ile yaptıkları, o zamandan bu yana Vatikan ile çoğu Protestan mezhebin İsa ile havarilerinin öğretisine yaptığından çok farklı değildir. Petrus uyarıda bulunur: "Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğretiyenler olacağı gibi... Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler" (2 Petrus 2:1-3).

Bu olay, Yahudi rahiplerinin O'na olan nefretinin artmasına sebep olmuştur. O'nu yok etme yöntemlerini araştırmaya başlar ancak başarısız olurlar, ta ki hırsız Yahuda İskariot'un para zaafını keşfedene kadar. Ona İsa'yı ele vermesi için otuz gümüş verirler. O günlerin ve yer alan olayların ayrıntıları Matta 21-25'te sunulmuştur.

Zeytin Dağı'ndaki Kehanet (Luka 21; Matta 24)

Tapınak'tan son ayrılıştta müritler binaların güzelliğine hayranlıklarını dile getirir. İsa onlara, tamamen yıkılacağı için Tapınak'ın olduğu yerde taş üstünde taş kalmayacağını belirtmiştir. Onlar da bunun nasıl olacağını sormuştur.

İsa, kentin M.S. 70 yılında Roma ordusu tarafından yıkılışıyla ve Yahudiler'in bütün uluslar arasına dağıtılıp sürülmesi ile sonuçlanacak olaylar silsilesini (Luka 21:20-24) ayrıntısıyla anlatır. Öğrencilerine, Tanrı'nın Egemenliği'ni kurma amacıyla dönüşünü gösteren belirtilerinin ne olacağını anlatır (Luka 21:25-36).

Belirtiler arasında toplumun, Nuh'un günündeki kötülüğü andırır ahlaki çöküntüsünden (Matta 24:36-39), şaşkınlık ve dehşet getirecek uluslararası gerginliklerden bahseder (Luka 21:25). Uyarısını şu sözlerle bitirir: "Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin" (Luka 21:36). Rabb İsa Mesih'in dönmesi için hazır bulunmak ve beklemek isteyenler, bu kehanetleri okumalı ve onların üzerinde düşünmelidir.

Üst Kattaki Son Akşam Yemeği (Matta 26:17-30)

Çarmıha gerilmesinden önceki son gece İsa, öğrencileriyle beraber Yeruslaim'de bir evin üst odasında bir araya gelir. Bu önemli buluşmada söylediği ve yaptığı birçok önemli şey olmuştur ancak aralarından biri çok özeldir. Bu da, müritlerine O'nu o zamandan sonra anmaları bir yöntem belirlemesi olmuştur. Onlara hatıra olarak ekmek ve şarabı bırakmıştır.

- Ekmek: İsa, "eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. 'Bu sizin uğruna feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın' dedi" (Luka 22:19). Böylece ekmek, Babası'nın isteği doğrultusunda çarmıhta ölümüne dek çalışan bedeni simgeler (İbraniler 10:5-10; Filipililer 2:8). Kusursuz Fısıh kuzusunun bedeninin işaretidir (1 Petrus 1:18-19).
- Şarap: İsa'nın şarabı dağıtırken, "Bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır" (Matta 26:27-28). Böylece şarap; kanı veya canını temsil eder. İsrail'in kurtuluşunu sağlayacak Fısıh kuzusunun kanının işaretidir (1 Petrus 1:18-19).

Mutlak itaat ile sürdürdüğü ve Tanrı'nın isteğine boyun eğerek hayatını feda

ederek çarmıhta ölümle sonuçlanan hayatıyla İsa, Tanrı'ya O'nun aracılığıyla gelenlerin günahlarının bağışlanmasını mümkün kılmıştır.

Bu işaretler Rabb İsa Mesih'in hayatı ve kurban edilişi ile Tanrı'nın O'nun aracılığıyla vaat ettiği kurtuluşun tüm müritlerine hatırlatmasıdır. Bu hatıraları paylaşma eylemi, Tanrı'nın buyruklarına uymak isteyenlerce izlenir (1 Korintliler 11:23-29 ile karşılaştırınız). Ekmek ile şarabı paylaşarak Rabb İsa Mesih'in hayatını kendi hayatımıza dahil ederiz ki böylece bizde yaşar (Yuhanna 6:51-57). Pavlus, bu işaretlere paydaş olarak İsa ile birleştiğimizi gösterir (1 Korintliler 10:16-17).

İsa Mesih'in Ölümünün Anlamı

Vaftizci Yahya'nın İsa'yı gördüğünde "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" dediğini (Yuhanna 1:29) hatırlayalım. Yuhanna, Yeşaya 53'te kehanetlerinde İsa Mesih'in işlerine atıfta bulunmaktadır. Bu kehanette tüm insanlık için, yolunu kaybetmiş ve "her biri kendi yoluna dönmüş" (Ayet 6) koyun benzetmesi yapılır. Bu benzetme insanoğlunu ne kadar iyi betimler; hepsi Tanrı'nın yolundan sapmış ve günah işlemiştir.

Ancak tüm insanlığın aksine, "insanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı, acılar adamıydı" (Ayet 3) şeklinde bahsedilen bir kişi vardır. Bu kişi, hepimizin cezasının yüklendiği "kuzu" olarak tanımlanır (Ayetler 6-7).

Kelimeler, Rabb İsa Mesih'e ve insanı günah ve ölümden kurtarma işine işaret eder. Havariler O'nunla ilgili bu ayetlerden alıntı yapar (1 Petrus 2:22-25).

Yeşaya bu kişiden, "pek çoklarının günahını o üzerine aldı" diye bahseder (Ayet 12). O, "canını suç sunusu olarak" sunar (Ayet 10) ve "canını feda eder" (Ayet 12).

Tanrı'ya mutlak itaat ile çarmıhta ölümüne dek hayatını sunarak İsa, insanlığın günahlarının bağışlanması için bir yol sunmuştur.

Bu nasıl olur?

- Diğer insanlar ile aynı ölümlü ve günaha eğilimli tabiatı taşıyan İsa, denenir ve her zaman Tanrı'nın isteklerine göre hareket ederek günahın üstesinden gelir. Zebur, "Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, yasan yüreğimin derinliğindedir" (Mezmun 40:7-8; İbraniler 10:7). Her

ne kadar her cepheden de denenmişse, hiçbir zaman günah işlememiştir (İbraniler 4:15).

- Ölümüyledir ki hepimizin bedeninde var olan günahkarlığı nihayet öldürmüştür: “Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı” (İbraniler 2:14).
- Böylece ölümüyle “benliği; tutku ve arzularıyla birlikte” çarmıha germiştir (Galatyalılar 5:24). Günah galip gelmemiştir, çünkü İsa her zaman Tanrı’nın isteğini yapmıştır. Bunun bir örneği, “Yine de benim değil, senin istediğin olsun” dediği andır (Luka 22:42).
- Pavlus, İsa’nın “canını suç sunusu olarak” sunduğu ve “canını feda ettiği” (Yeşaya 53:10-12) ölümünü şu sözlerle anlatır: “İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa’nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu’nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı” (Romalılar 8:3).
- İsa Mesih ölümle hepimizin benliğinde var olan günahkarlığı açıkça kınar ve onun gücünü yok eder.
- Mesih’in kötü insanlarca öldürülmüş olmasına rağmen ölü kalması doğru değildir. “Günahın ücreti ölüm[dür]” (Romalılar 6:23) ve söz konusu kişi hiç günah işlememiştir. Böylece havari der ki: “Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O’nu diriltti. Çünkü O’nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı” (Elçilerin İşleri 2:24).
- Tanrı İsa’yı, her yönüyle mutlak itaati nedeniyle diriltmiştir (Romalılar 5:19, Filipililer 2:8-9). İsa, “yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu” (İbraniler 5:9).

Mesih’in Çarmıha Gerilmesini Anma Yolu Vaftiz (Romalılar 6:3-6)

Vaftiz, Rabb İsa Mesih’in ölümle elde ettiği ile özdeşleşmektir. Bu, günahın gücüne karşı galibiyetidir (İbraniler 2:14). Böylece Pavlus İsa’nın ölümü ile vaftiz arasındaki paraleli çizer ve şöyle der: “Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için yaradılışımızın Mesih’le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz” (Romalılar 6:6).

Vaftiz yoluyla Tanrı önünde günah yolundan döner ve tövbe eder, geçmişe ait günahlarımız bağışlanmış olarak, doğruluk yolunu izleyen bir yeni hayata başlamak üzere sudan çıkarız (Romalılar 6:16-18).

Pavlus’un, Mesih’in çarmıha gerilmesi ile vaftiz arasındaki bağlantıyı çizdiği diğer derslere bakınız:

- Pavlus kendini ölü kabul eder ve yaşadığı hayatın, İsa Mesih’in onda

yaşayışının kanıtı olarak görür (Galatyalılar 2:20).

- Vaftiz yoluyla İsa'ya ait olanlar, benliklerini; tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germiştir (Galatyalılar 5:24).
- Mesih'in ölümüyle özdeşleşerek dünya Pavlus için ölüdür, o da dünya için (Galatyalılar 6:14).

Çarmıha gerilmek, son derece acı verici bir çiledir. Benzer şekilde tutku ile günah yolunu öldürmek de başlangıçta acı verici olabilir. Ancak Tanrı'ya hizmet etme ve isteğini yapma yolunda ilerledikçe bu yaşam tarzı Tanrı'nın lutfu ile devam etmemiz için güç ve cesaret pekiştirir.

İsa'nın Dirilişi (Matta 28 & Luka 24)

Rabb İsa Mesih'in dirilişi, Dört İncil'in dördünde de kayıtlıdır. Bu gerçeğin farkına vardıkça havariler ile İsa'nın öğrencilerinin üzüntüsünün yerini coşku alır. Dirilişi, Müjde'nin Umudu'nun dayanağıdır. Hatta ve hatta havari Pavlus şöyle der: "Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur" (1 Korintliler 15:14). Bu bölümde Mesih'in dirildiğine dair tarihi kanıtı, dirildiğini görenlerin adını vererek sunar (1 Korintliler 15:4-8). Mesih'in ölümden dirilişinin mucizesi tarihi bir gerçek olduğu kadar imanımızın da temelidir. Pavlus, Mesih'in dirilişi aracılığıyla günah ve ölüme karşı galip gelme yolunun, Mesih aracılığıyla imanla Tanrı'ya gelen herkese açık olduğunu göstermiştir. Der ki: "Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. Her biri sırası gelince dirilecek: ilk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar" (1 Korintliler 15:21-23).

İsa döndüğünde, ölüm uykusunda olup vaftiz ve iman aracılığıyla "Mesih'te" olanlar ölümden dirilecek ve ölümsüzlüğe kavuşacaktır. Daha sonra şöyle der: "İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir" (Ayetler 51-53).

Dolayısıyla İsa Mesih'in dirilişi, müjdenin "umudu"nun temelidir. Döndüğünde "Mesih'te" olanlar değiştirilecektir. Mesih'le sonsuz Krallık'ı paylaşabilmemiz için ölüm ve ölümlü halin yerini "ölümsüzlük" alacaktır.

Tanrı'nın Konutu'nun Başkahini İsa Mesih'in Göklerdeki İşi

İsa Mesih'in göğe alındığını (Elçilerin İşleri 1:9-11) ve düşmanlarının, ayaklarına tabure olacağı (ayaklarının altına serileceği) zaman dönene dek Tanrı'nın sağında oturduğunu biliyoruz (Mezmun 110:1; Markos 16:19). Şu an Tanrı'nın sağında oturduğuna dair birçok atıf vardır (Elçilerin İşleri 2:33-34; Koloseliler 3:1-2; 1 Petrus 3:22).

Oradaki görevi, "Tanrı'nın evinden sorumlu büyük kahin" olmaktır (İbraniler 10:21). Rabb'in bu görevi, Mezmun 110:4'te kehanete bahis konusu olmuştur. Yerine getirdiği görev, Tanrı'ya hizmet etmek isteyen herkes için büyük önem taşır. Daha önceki derslerde günahlarımızın vaftiz yoluyla affedildiğini gördük. Ne var ki vaftizden sonra da günaha kanarız. İşte o zaman O'nun aracılığıyla Baba'ya ulaşabileceğimiz, bağışlanma, yardım ve yönlendirme umabileceğimiz, göklerin büyük kahinini takdir ederiz (İbraniler 4:16).

Rabb İsa Mesih'in bu işinden bahseden ve bu görevi bizim adımıza yerine getirmeye ne kadar uygun olduğunu gösteren birçok ayet vardır. Zayıflıklarımızda bize yakınlık duyan ve "her alanda bizim gibi denenmiş ama günah işlememiştir" (İbraniler 4:15-16; 2:17-18). Böylece Pavlus, O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanlara "aracılık etmek için hep yaşamaktadır" (İbraniler 7:24-25). Tanrı'nın sağındadır ve "bizim için aracılık etmektedir" (Romalılar 8:34) çünkü O, "bizi Baba'nın önünde savunur" (1 Yuhanna 2:1-2).

İman ve İsa'ya vaftiz yoluyla "Tanrı'nın ev halkı" olanların, Tanrı'ya İsa aracılığıyla dua etme ayrıcalığına sahiptir. Ne var ki Tanrı, O'na hizmet etmek isteyen ve O'nun yolunu öğrenmek isteyen herkesin dualarını dikkate alır. Tanrı'ya dua eden Kornelius'un örneğinde (Elçilerin İşleri 10:1-2), Tanrı Kornelius'un duasını işitir ve ona İsa Mesih'teki Gerçek'i sunar ve bundan sonra Kornelius vaftiz olur (Elçilerin İşleri 10:47-48).

Hayatımızın Önemli Bir Parçası Dua

Öğrencilerinin hayatında güven ve güç kaynağı olan duanın önemini vurgulamak için İsa, hiç usanmadan dua edilmesi gerektiğini söylemiştir (Luka 18:1). Kendi de bu doğrultuda örnek vermiştir çünkü sürekli Tanrı'ya dua ettiğini okuruz. Dua etme şeklini de Matta 6:9-13 ve Luka 11:1-4'te vermiştir. Mezmurlar, Tanrı'ya dua etmede kaynak olarak yararlanabileceğimiz dualardır.

Havari Pavlus, “Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı’ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. O zaman Tanrı’nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır” der (Filipililer 4:6-7). İsa’nın öğrencilerine verdiği son uyarı, uyanık olmaları ve dua etmeleri yönündedir (Luka 21:36).

Tanrı’nın ev halkından olanların, İsa Mesih aracılığıyla sahip olduğu ayrıcalığın farkına varmalıyız. Bu da dua ve günahların bağışlanması sayesinde O’nun aracılığıyla Tanrı’ya yaklaşma ayrıcalığıdır.

Özet

- İsa’nın vaaz verdiği son hafta, ölümünden altı gün önce Beytanya’ya varması ile çarmıha gerilmesindeki süreyi kapsar (Matta 21-27).
- İsa Mesih’in Zeytin Dağı’ndaki kehaneti, Yeruşalim’in Romalılar tarafından M.S. 70’te yıkılması ile Yahudiler’in sürülmesini öngördüğü gibi İsa Mesih’in, yeryüzünde Tanrı’nın Egemenliği’ni kurmak üzere dönüşünün habercisi işaretleri de sunmaktadır (Luka 21:20-36).
- Üst kattaki son yemeğin anlatımından (Matta 26:17-30) İsa’nın ekmele ile şarabı, Tanrı’ya ölümüne dek itaatinin işaretleri olarak göstermesinin ayrıntılarını öğreniriz. Bu itaat ile, O’nun aracılığıyla Tanrı’ya ulaşanların günahlarının bağışlanacağı temeli sağlamıştır.
 - Ekmele, bedenini temsil eder (Matta 26:26).
 - Şarap, kanını temsil eder (Matta 26:27-29).
- Pavlus bu hatıraların, inanlıların Tanrı’ya ibadet etmek için toplandıklarında Rabb İsa Mesih’i anma aracı olacağını teydit eder (1 Korintliler 11:23-29).
- İsa’nın çarmıha gerilmesi, O’nun ölümden dirilmeyi sağladığı son mutlak ve gönüllü itaat eylemidir (Filipililer 2:8-9; Elçilerin İşleri 2:24; Romalılar 5:17-18,21).
- İsa Mesih’e vaftiz olarak çarmıha gerilmesiyle özdeşleşiriz (Romalılar 6:3-8).
- İsa’nın dirilişi, kendi ve O’na imanla vaftiz olanlar için ölümsüzlük kapısını açmıştır (1 Korintliler 15:21-23; Romalılar 5:21; 6:9,23)
- İsa şimdi, Tanrı evinde baş kahin olduğu (İbraniler 10:21) gökte, Tanrı’nın sağındadır (Mezmun 110:1). Bu makamda “O’nda” olanlar için arabulucu olur (İbraniler 7:24-25). Böylece biz de Tanrı’ya O’nun

aracılığında dua ile yaklaşırız (Romalılar 8:34; 1 Yuhanna 2:1-2).

- İsa aracılığıyla Tanrı'ya dua etmek, "Mesih'te olanlar"ın en büyük ayrıcalığıdır. Bu ayrıcalık için müteşekkir olmalıyız ve dua etmeyi hayatımızın bir parçası haline getirmeliyiz (Filipililer 4:6-7; Luka 21:36; Matta 6:9-13).

Yirmi Birinci Ders Soruları

1. İsa, Zeytin Dağı'ndaki kehanetinde öğrencilerine, yeryüzüne geri dönmesine hazırlanmaları için ne yapmaları gerektiğini söylemiştir?
2. Üst kattaki odada İsa öğrencilerine, O'nu anmaları için ne yapmaları gerektiğini söylemiştir?
3. Ekmek neyi temsil eder?
4. İsa şarabı öğrencilerine verince ne der?
5. İsa Mesih'in ölümünden alacağımız bazı dersleri sayınız.
6. Vaftiz, İsa'nın ölümüyle nasıl özdeşleşir?
7. İsa Mesih'in dirilişi neden Müjde'nin umududur? (bkz. 1 Korintliler 15:21-23)
8. İsa Mesih şu an gökte inanlılar için ne yapmaktadır?
9. Tanrı'nın ev halkının, İsa Mesih aracılığıyla sahip olduğu ayrıcalık nedir?

Elçiler Müjde'yi Duyurur

Yirmi İkinci Ders

Okuma: Elçilerin İşleri 1 & 2

Markos, İsa'nın göğe yükselmeden önce elçilerine son buyruğunu şöyle kaydetmiştir:

"Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek" (Markos 16:15-16).

Bu son mesaj, anlaşılması kolay olmakla birlikte anlam olarak güçlüdür:

- "Dünyanın her yanına gidin" Müjde'ye iman yoluyla kurtuluş, dünyaya duyurulacaktır. Bu büyük işe havariler öncülük edecektir. Bunun nasıl yapılacağı, Elçilerin İşleri'nde işlenmiştir. (Elçilerin İşleri 1:8).
- "Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun" Elçiler, İsa'nın; Tanrı'nın Egemenliği ve İsa Mesih'in adı aracılığıyla kurtuluşun müjdesine dair öğretilerini yayacaktır (Elçilerin İşleri 8:12; Markos 1:14).
- "İman edip" İman, Müjde'nin kurtuluşa giden tek yoldur. Böyle bir inanç veya iman, Tanrı'ya kulluk etmeye çabalayan inanlının hayatındaki motivasyon olur (Romalılar 10:17; İbraniler 11:1-2, 6).
- "vaftiz olan" Vaftiz, Tanrı'nın; günahkarlığını anlayan ve tövbe edip Tanrı'ya kulluk etmek isteyen insan için tayin ettiği yoldur. Vaftiz yoluyla günahlar bağışlanır ve İsa Mesih'in örneğinden yeni bir hayata başlanır (Elçilerin İşleri 2:38; Romalılar 6:3-8).
- "kurtulacak" Bütün insanlar günahkardır ve günahın ücreti ölümdür. Ne var ki, Tanrı'nın lutfuyla günahlarımızın İsa Mesih aracılığıyla bağışlanması ve dolayısıyla günah ile ölümden kurtuluşun yolu açılmıştır (Romalılar 5:12, 21; 6:23).

İsa'nın Göğe Yükselişi

İsa dirilişinden sonra kırk günlük bir süre elçileriyle birlikte olur ve bu süre içinde onlara özellikle "Tanrı'nın Egemenliği"nden bahseder (Elçilerin İşleri 1:3). Bundan sonra göğe yükselir ve melekler elçilerini şu sözlerle telkin eder: "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz? Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir" (Ayet 11). Rableri'nin geri döneceği bilgisiyle elçiler Egemenliğin Müjdesi'ni yaymaya başlar.

Elçilerin İşleri

Elçilerin İşleri, Müjde'nin Yeruşalim'den Roma dünyasına yayılışını kaydeder. Elçilerin İşleri'nin özü; İsa'nın, elçilerine "Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriyede ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız" dediği 1:8'de bulunur. Elçilerin İşleri ile insanoğluna kurtuluş mesajını sunan Müjde'nin sistematik yayılışının kaydedilmiştir.

Yeruşalim'de Vaaz (Elçilerin İşleri 2-7)

Bu duyuru, Fıfış Bayramı'ndan 50 gün sonra kutlanan Pentikost Günü'nde başlamıştır ve bu durumda bu Rabb'in çarmıha gerilmesinden 50 gün sonra ve göğe yükselmesinden sadece birkaç gün sonra olmuştur. Roma İmparatorluğu'nun dört bir yanından Yahudiler, Elçiler 2:5-11'de de görüleceği üzere bu bayram için bir araya gelir. Bu sıradadır ki bayram vesilesiyle bir araya gelen bu insanlara farklı dillerde konuşmalarını sağlayacak Kutsal Ruh elçilere gelmiştir. Duyurularının ana konusu, Yahudi önderlerinin çarmıha gerdirdiği İsa'nın aslında Mesih olduğu, İsa'nın ölümden dirildiği ve şu an göklerde Tanrı'nın sağında oturduğudur (Elçilerin İşleri 2:22-36). Ana konuşmacı olan Petrus, bunu kanıtlamak için Kutsal Yazı'dan faydalanır.

Mevcut olanların çoğu Petrus'un duyurusunun gerçekliğine kani olmuştur ve şöyle sormuştur: "Kardeşler, ne yapmalıyız?" Petrus'un yanıtı açıktır: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak" (Elçilerin İşleri 2:37-38).

Olayların etkisini iyi kavramalıyız. "Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu" – burada yaklaşık 3000 kişiden bahsedilmektedir (Elçilerin İşleri 2:41). Böylece Roma dünyasında Müjde'nin yayılması başlamıştır çünkü bu insanlar bayramdan sonra evlerine İsa Mesih'e imanlarıyla dönmüştür. Bu olaydan sonra Petrus ve Yakup Tapınak'ta, iyi tanınan bir kötürümü iyileştirir (Elçilerin İşleri 3). Bu defaki mucizenin etkisiyle yaklaşık 5000 kişi daha iman etmiştir (Elçilerin İşleri 4:4). Bu büyüme, elçilerin vaaz ve mucizeleriyle devam eder ve birçok kişi inanlılar topluluğuna katılır (Elçilerin İşleri 5:14-16). Ne var ki Müjde'nin yayılmasındaki bu başarı, rahip ve yöneticilerin inanlılara zulüm etmesiyle sonuçlanır. Böylece inanlılar dağılır ve gittikleri yerlerde Müjde'yi yaymaya devam eder (Elçilerin İşleri 8:1).

Müjde Samiriyede Duyurulur (Elçilerin İşleri 8:1-12)

Bu bölümde Filipus'un, Yerus alim'in kuzeyindeki bir bölge olan Samiriye'ye gidiŖi ve "Tanrı'nın Egemenliği'ni ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjde'yi" (Ayet 12) anlatırlar. Bunun etkisi, inananların "erkekler de kadınlar da vaftiz" olmuŖtur (Ayet 12).

Etiyopyalı Hadım Vaftiz Edilir (Elçilerin İşleri 8:26-40)

Burada bayram için Yerus alim'de bulunmuŖ ve evine dönmekte olan Etiyopyalı hadımın hikayesini okuruz. Hadım yolda Kutsal Yazı'yı okumaktadır ancak metnin kimden bahsettiğini anlamakta güçlük çekmektedir. Filipus, hadımın okuduğu metnin anlamını izah etmek için gönderilir. İsa Mesih'le ilgili gerçekleri açıklar ve bunun üzerine hadım vaftiz olmak ister. Filipus der ki, "Bütün yreğinle iman edersen, vaftiz olabilirsin" (Ayet 36-39). Hadım Ŗ yle yanıt verir: "İman ediyorum ki, İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur" ve bunun  zerine Filipus onu vaftiz eder. Böylece Müjde'nin duyurusu Etiyopya'ya doğru yol alır.

Pavlus Vaftiz Olur (Elçilerin İşleri 9)

Bu bölümde daha sonra Elçilerin İşleri 13:9'dan itibaren Pavlus olarak bilinecek Saul'un vaftiz oluŖunun hikayesini okuruz. Her ne kadar da İsa Mesih'in öğretilerine karŖı gelmiŖ ve öğretilere inananlara zulüm etmiŖ ise de Ŗam'a doğru yol alırken din deđiŖirmiŖtir. Tanrı'nın Saul için tasarları, İsa'nın Ŗu sözleriyle özetlenebilir: "Bu adam, benim adımı öteki uluslara, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiŖ bir aracımdır " (Ayet 15). Elçilerin İşleri'nin sonraki bölümleri, Pavlus'un Müjde'yi Roma İmparatorluğu'nda yaymasının ayrıntılarını verir (Elç. 13-28). Mesih ile anılmak isteyenler için koŖul olması nedeniyle Pavlus'un benzer Ŗekilde vaftiz olduğunu öğreniriz (Ayet 8).

Romalı Senturiyon Kornelius Müjde'ye İnanır (Elç. 10)

Bu bölümde Petrus'un kurtuluŖ mesajını Sezariye'de yaŖayan Romalı senturiyon Kornelius'a götürmek üzere görevlendirildiğini okuruz. Yahudi olmayanlarla temasın onları dinen kirlettiğine inandıkları için Yahudiler'in Yahudi olmayanlarla g r Ŗmesi yasalara aykırıdır (Ayet 28).

Burada bu yanılığının Rabb tarafından bir kenara atıldığını ve Petrus'un Müjde'yi bu Yahudi olmayana ve ev halkına götürmek üzere görevlendirildiğini g r r r z. Bunun sonucunda Kornelius iman etmiŖtir ve vaftiz olmuŖtur (Ayet 47-48).

“İman edip vaftiz olan”

İncelediğimiz bölümlerde Müjde'nin yayılmasını görmüş olmanın yanı sıra elçilerin, inanan herkesi vaftiz ettiğini görürüz. İsa'nın, onlara dünyaya dağılıp Müjde'yi yaymaları buyruğunu tüm ayrıntılarıyla izledikleri açıktır. Sadece inanın vaftiz olanlar kurtulacaktır (Markos 16:15).

İsim Koyma Töreni Vaftiz Midir?

Elçilerin, İsa'nın dünyaya dağılma ve Müjde'yi duyurma buyruğunu dikkatlice izlediği yolu görmüş bulunduk. İsa demiştir ki: “İman edip vaftiz olan kurtulacak” (Markos 16:15-16). Elçilerin İşleri'nde kaydedilen olayların hepsinde, Müjde konusunda aydınlanmanın ardından iman etmenin, insanı vaftiz olmaya teşvik eden ana unsur olduğunu görürüz. Her durumda ne yaptıklarını anlayacak kadar olgun olanlar vaftiz olmuştur. Kutsal Kitap'ta bebeklerin veya çocukların ad konarak vaftiz edilmesinden bahsedilmez. Bu uygulama, sahte Hıristiyan Kilisesi'nin yanlış öğretilerinden olup Kutsal Kitap'ın öğretilerine zıttır. Çocukların, adları konurken vaftiz edilmesi; Hıristiyan Kilisesi'nin, İsa Mesih'in ölümünden yaklaşık 1000 yıl sonra başlattığı bir uygulamadır.

Bütün Vücut ile Suya Dalarak Vaftiz

Vaftiz öğretisini, Yahya'nın gününden elçilerin işlerine kadar takip ettiğimizde, vaftiz olanların “suya girdiği” ve “sudan çıktıkları”nı (Elçilerin İşleri 8:38-39). görürüz. Bu yüzden Yahya “Şeria Irmağı'nda” (Matta 3:6) ve “çünkü orada bol su” olduğu için Aynon'da vaftiz etmiştir (Yuhanna 3:23). Vaftiz olduktan sonra İsa'yı “tam sudan çıkarken” okuruz (Mark 1:10).

Vaftiz, gömülmeyi simgeleyen suya dalma eylemidir. Pavlus şöyle yazar: “Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğini bilmez misiniz?”. Vaftiz eyleminde Tanrı'ya “eski kişi”nin öldüğünü ve Mesih'te yeni bir hayata başladığımızı gösteririz (Romalılar 6:3-6).

Özet

- İsa dirildikten sonra elçilerine “Dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun. İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek” (Markos 16:15-16)der. Bu buyruğa itaatledir ki elçileri Roma İmparatorluğu’na dağılıp Müjde’yi duyurur ve inananları vaftiz eder.
- İsa’nın göğe yükselmesiyle melekler elçilere döneceği sözünü verir (Elçilerin İşleri 1:9-11).
- Elçilerin İşleri, Müjde’nin Roma İmparatorluğu’na duyurulmasından bahseder. İnananların vaftiz olduğunu vurgular, örneğin:
- Petrus’un Yeruşalim’de Pentikost’ta konuşmasından sonra üç bin kişi vaftiz olur (Elçilerin İşleri 2:37-38, 41).
- Filipus’un Samiriye’deki vaazından sonra birçok kişi vaftiz olur (Elçilerin İşleri 8:12).
- Etiyopyalı hadım vaftiz olur (Elçilerin İşleri 8:26-40).
- Pavlus din değiştirdikten sonra vaftiz olur (Elçilerin İşleri 9:18; Elçilerin İşleri 22:12-16 ile karşılaştırınız).
- Kornelius ve ailesi vaftiz olur (Elçilerin İşleri 10:47-48).
- Vaftiz, suya tamamen daldırır (Elçilerin İşleri 8:38-39).
- İsim koyma töreni vaftiz değildir ve İncil’de dayanağı yoktur. Hıristiyan Kilisesi’nde Mesih’ten 1000 yıl sonra uygulanmaya başlanmıştır.

Yirmi İkinci Ders Soruları

1. İsa’nın, göğe yükselmeden önce elçilerine verdiği buyruk nedir?
2. Bir insan, iman etmeden ve vaftize inanmadan kurtarılabilir mi?
3. İsa göğe yükselince melekler elçilere ne demiştir?
4. Pentikost’ta, insanlar ne yapmaları gerektiğini sorduğunda Petrus ne yanıt vermiştir?
5. “Onun sözünü benimseyenler” ne yapmışlardır?
6. Filipus Samiriye’de ne konuda vaaz vermiştir?
7. İnananlar ne yapmışlardır?
8. Vaftiz nedir?
9. İsim koyma töreninin İncil’de dayanağı var mıdır?

Havari Pavlus, Müjde'yi Roma İmparatorluğu'nda Yayar

Yirmi Üçüncü Ders

Okuma: Elçilerin İşleri 13-28

Elçilerin İşleri 9'da daha sonra Pavlus adını alacak Saul'un din değiştirmesini okumuştuk. Orada Rabb'in ondan "Bu adam, benim adıma öteki uluslara, kral-lara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır" (Ayet 15) diye bahsettiğini gördük. Şimdi de bu büyük işin nasıl gerçekleştiğini göreceğiz.

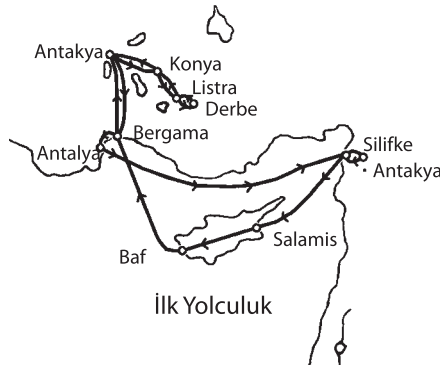
Pavlus'un Yolculukları

Pavlus'un, Elçilerin İşleri'nde kayıtlı üç yolculuğu vardır. Bunları okudukça Müjde'nin Roma dünyasında nasıl yayıldığını anlarız. İnanlılar topluluklarının farklı yerlerde gelişmesiyle Pavlus'un mektuplarının neden yazıldığını anlamaktayız. Havari Pavlus bu farklı inanlılar topluluklarına birçok mektup yazmıştır. Bu mektupların bazıları teşvik amaçlı, bazıları sorulara cevap verme amaçlı ve diğerleri de ortaya çıkan sorunları düzeltmek için yazılmıştır. Bu mektuplar, Tanrı'nın takdiriyle muhafaza edilmiştir ve Pavlus'un yazdığı bu mektuplardaki öğretilerinden faydalanabilmekteyiz.

İnanlılar topluluğunun Yunanca karşılığı "ekklesia"dır ve birçok İncil ter-cümesinde "kilise" olarak kullanılmıştır. Kelime, Yunanca "çağırma" kökünden türetilmiştir. Mevcut "kilise" kelimesinin anlamı, Yunanca kelimenin tam karşılığını vermez ve dolayısıyla biz, inanlıların mevcut dünya düzeninden Mesih'in Müjdesi'ne "çağırılan" bir topluluk olduğu kavramını aktarabilmek için "ekklesia" kelimesinin kendisini kullanmayı tercih ederiz.

Birinci Yolculuk (Elçilerin İşleri 13-14)

Bu bölümleri okudukça Pavlus ile Barnaba'nın Müjde'yi önce Kıbrıs, sonra da günümüzde Türkiye olan topraklarda yaydığı yolculuğu izleriz. Pavlus'un gününde Türkiye'nin ilgili kısmı Galatya olarak bilinir. Arkasında

harita bulunduran çoğu İncil'de bu yolculukların güzergahı gösterilir. Daha sonra Pavlus Galatyalılar'a Mektubu'nu Galatya'daki inanlılara yazar.

İkinci Yolculuk (Elçilerin İşleri 16-18)

Bu yolculukta Pavlus ile Silas, Galatya'dan Troas'a, sonra Filipi'ye gider, oradan da Atina ve Korint'e iner. Yeruşalim'e dönüş yolculuğunda Efes'e uğrarlar ve oradan deniz yoluyla Yahudiye'ye dönerler.

Daha sonra Pavlus bu yolculuğunda ziyaret ettiği halklara mektuplar yazar. Bunlar; Filipililer, Selanıklılar ve Korintliler'e yazılan mektuplardır.

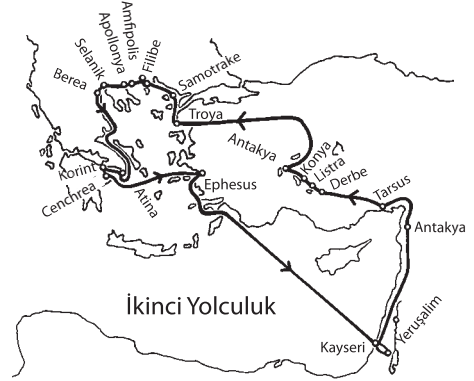
Üçüncü Yolculuk (Elçilerin İşleri 18-21)

Bu yolculuk Pavlus'u Galatya'dan Efes'e götürür. Pavlus burada üç yıl kalır ve Müjde, "Asya İli'nde yaşayan herkes Rabb'in sözünü" işittikçe yayılır. Pavlus sonra daha önce Yunanistan'da ziyaret ettiği yerlere gider ve oradan Yeruşalim'e geri döner.

Pavlus daha sonra Efesliler ile Koloseliler'e mektup yazar.

Pavlus'un Yeruşalim'de Tutuklanması ve Roma'ya Yolculuğu (Elçilerin İşleri 21-28)

Pavlus, üçüncü yolculuğundan sonra Yeruşalim'e vardığında Tapınak'taki Yahudi dini liderleri tarafından tutuklanır ve daha sonra Romalılar tarafından önce Yeruşalim'de, sonra Sezariye'de hapiste tutulur. Daha sonra Pavlus, Roma vatandaşı olduğu için Roma'da yargılanmak üzere Sezar'a başvurur ve böylece Roma'ya gönderilir. Yaptığı yolculuk çok tehlikelidir ancak sonunda, iki yıl hapis yatacağı Roma'ya varır. Pavlus'un bu mahkumiyet döneminde ki Yeni Ahit'te yer alan mektupların bazıları yazılır.

Pavlus'a Cesaret Veren Güç

Pavlus'un bu üç yolculuk ile Roma'ya yaptığı son yolculukta ziyaret ettiği yerlere baktığımızda Müjde'nin Yahudi olmayanlara yayılmasında en büyük payın Pavlus'a ait olduğunu görürüz.

Ne var ki bazı yazılarında onu böylesine zorlu bir görevi üstlenmeye cesaretlendiren gücü bir an görürüz. Romalılar'a mektubunda "Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum. Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin – önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların – kurtuluşu için Tanrı gücüdür" der (Romalılar 1:15-16).

Ve yine der ki, "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz" (2 Korintliler 4:13).

Pavlus, Müjde mesajının insanlık için tek umut olduğuna inanmıştır. O denli inanmıştır ki kendisini her gördüğü kişiye Müjde'den bahsetmeye mecbur hissetmiştir.

Pavlus bize, izlememiz için güzel bir örnek bırakmıştır. Eğer Müjde'ye gerçekten inanıyorsak, o zaman itaatimizi sadece vaftiz ve Tanrı yanında sadakatle yürümeyle kalmayıp başkalarının da kurtuluş umudunu paylaşması için onlara Müjde'den bahsetmeliyiz.

Yeni Ahit'teki Diğer Mektuplar

Bahsedildiği üzere, Yeni Ahit'i oluşturan mektupların çoğu, Pavlus tarafından inanlılar ekklesialarına yazılmıştır. Pavlus aynı zamanda onunla birlikte Müjde'yi yaymaya emek verenlerin bazılarında da özel mektuplar yazmıştır. Bunlar; Timoteyus, Titus ve Filimon'a mektuplardır. Pavlus'un bir diğer mektubu da, İbraniler'e mektubudur.

Yeni Ahit'e başka elçilerin de mektupları dahil edilmiştir. Bunlar; Yakup, Petrus, Yuhanna ve Yahuda'nın mektuplarıdır.

Bu mektuplar aracılığıyla Tanrı'nın kurtuluş konusunda ve inanlıların O'nu yüceltmeleri isteği bağlamında günlük hayatlarına rehber sağlanmıştır.

Birinci Yüzyılda Kutsal Ruh

Rabb İsa Mesih'in hayat hikayesinden gördüğümüz üzere İsa'ya, Tanrı tarafından gönderildiğine kuşku bırakmayacak mucizeleri yaratması için Kutsal Ruh'un gücünden bahşedilmiştir (bkz. Yirminci Ders).

İsa, havarilerine; göğe yükseldiğinde Kutsal Ruh'un gücüne erişeceğini söylemiştir. Aynı zamanda bunun neden olacağını da açıklamıştır. İki başlıca nedeni vardır:

1. Elçilerinin, Tanrı'nın yolunu açıkça anlaması ve İsa'nın öğretilerini hatırlamalarına yardımcı olmasını sağlayacaktır (Yuhanna 14:26).
2. Elçilerinin, İsa Mesih'in ölümden dirildiğine ve Tanrı'nın Müjde'yi kanıtlaması yolunda işaret olacak mucizeleri gerçekleştirmelerine yardımcı olacaktır. Tanrı, Gerçek'ten söz etmedikleri takdirde öğretmenlerin mesajlarına mucize ile tanıklık etmez (Yuhanna 9:30-33).

Müjde kayıtlarının kendileri Kutsal Ruh'un eseridir. Bu güçtedir ki elçiler İsa'nın öğretilerini bu denli doğru kaydedebilmiştir. Ölümünden önce elçileri çoğu zaman öğretileri konusunda yanlış anlama yaşamıştır, ancak bu defa Kutsal Ruh, gördükleri ve duydukları şeylerin kaydını doğru tutmalarını sağlamıştır.

Mucizeler

Birinci yüzyıldaki elçiler gibi Kutsal Ruh'a sahip oldukları ve mucize yaratabildiklerini iddia edenler vardır. Bu yanılgıdır. İsa ile elçilerinin hayat hikayesini okudukça mucizelerin sıra dışı ve halkın tanıklığına açık olduğunu görürüz. Mucizeler nedeniyledir ki binlerce kişi iyileştirilmek için yüzlerce kilometre yolculuk yapmıştır (Matta 4:23-25). Benzer şekilde elçilerin zamanında mucizeler küçük bir mezhebin inanlıları ile sınırlı kalmamış, ün yapmıştır (Elçilerin İşleri 4:16; 5:14-16).

Katolikler, Mormonlar ve kimi Protestan gruplar tarafından iddia edilen kimi sözde mucizeler, birinci yüzyılın mucizeleri ile kesinlik kıyas kabul etmez. Bu üç farklı dini grubun üçünün de Kutsal Ruh'a sahip olduğunu iddia etmesi bile yanıldıklarının kanıtıdır, çünkü her mezhep Tanrı'nın Gerçek Öğretileri'ne sahip olduğunu iddia edip diğerlerini sahte kabul eder. Tanrı'nın onların aracılığıyla çalışmadığı açıktır ve onların mucize iddiaları, kendini aldatmadan ibarettir.

Kutsal Ruh Bir Amaçla Bahşedilmiştir

Kutsal Ruh'un birinci yüzyılda verilmesinin sebebi; İsa ile elçilerinin,

mesajlarının doğruluğuna tanıklık etmesi içindir. İsa'nın hayatı ile öğretisinin kayda geçirildiği zaman buna gerek kalmamıştır. Yeni Ahit yazıldıktan sonra insanların, İsa Mesih'in mucizesini ve elçilerinin öğretisini öğrenme imkanı doğmuştur. Böylece elçiler ile onları izleyenler öldükçe Kutsal Ruh'un gücü de yitirilmiştir. Bu vakte dek Müjde; Asya, Avrupa ve Kuzey Afrika'ya yayılmış ve bu öğretiler Yeni Ahit'e eklenmiştir. Bunun olacağını bilen havari Pavlus, Tanrı'nın Sözü'nün tamamen kayıt altına alınması nedeniyle kehanette bulunabilme, yabancı dillerde konuşabilme gibi yeteneklerin yitirileceği zamandan bahsetmiştir (1 Korintliler 13:8-10).

Farklı Dillerde Konuşabilmek

Elçilerin İşleri 2'de, elçilerin farklı dillerde konuşabildiğini okuruz. Okumaya devam ettikçe Orta Doğu'nun her yerinden Yahudiler'in toplanmış bulunduğunu, ancak elçilerin konuştuğunda "herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca" şaşakaldığını öğreniriz (Ayet 6). Bu mucize insanları "Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi? Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?" diye sormaya yöneltmiştir (Ayet 7-8).

Farklı dillerde konuşabilme mucizesi, Celileli olan elçilerin yabancı dillerde konuşabilmesini sağlamıştır. Farklı dillerde konuşabilmeleri, elçilerin Müjde'yi dünyanın herhangi bir yerinde dinleyicilerin dilinde duyurmalarını mümkün kılmıştır. Müjde'ye inanıldığında ve Müjde o ülkelerde kök saldıığında mucizenin devam ettirilmesine gerek kalmamıştır.

İncil'in Son Kitabı – Esinleme

İncil'in son kitabı, İncil'i anlamak isteyen birçok kişiyi hayret içinde bırakmıştır. Esinleme Kitabı, Havari Yuhanna'ya M.S. 96 yılında Patmos adasında hapis yatarken vahiy olmuştur. Birçok insan, öncesinde olup bitenlerin farkına varmadan bu kitabı anlamak ister. Çok sıkça ihmal edilen bir ana nokta vardır. Esinleme, İsa Mesih tarafından, "yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için vahiy edilmiştir. Dolayısıyla vahiy olduğu zamandan itibaren (M.S. 96) Tanrı'nın Egemenliği'nin Mesih'in dönüşünde kurulacağı zamana dek ve bunun ötesinde, Mesih'e hizmet edenleri etkileyecek olayların habercisi olan bir kehanet kitabıdır.

Kehanette bulunduğu olayların doğruluğu açısından inanılmaz bir kitaptır. Ne var ki bunlar sadece Gerçek doktrini ve kehanetler, özellikle Daniel'in kehaneti ışığında anlaşılabilir. Böyle bir temel olmaksızın yorum yapılması sadece

karışıklık ve hataya yol açar. Özellikle Tanrı'nın isteği ve dünyadaki amacını öğrenip anlayan Mesih kullarına verilmiştir. Ne var ki vizyonu ile mesajının sabırlı ve dikkatli değerlendirmesi, bu kitabı çalışmak için zaman ayıran ve gayret gösterenler için cesaret kaynağıdır.

Bu kitapta, İncil'in tamamının mesajı ile tutarlı bir mesaj vardır, o da Tanrı'nın yeryüzündeki Egemenliği'nin geleceği öğretisidir.

- "Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek" (Esinleme 11:15)
- "Onları Tanrımız'ın hizmetinde bir krallık haline getirdin, kahinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler" (Esinleme 5:10)
- "İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim" (Esinleme 22:12)

Yuhanna kitabını içten bir dua ile bitirir. Rabb İsa Mesih'in gelişini bekleyenlerin duasıdır. O'na hizmet etmek için çabalayanlar ile şöyle dua edenleri ödüllendirmek için yakında geri dönecektir: "Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun" (Matta 6:10). O gün için O'nun öngördüğü şekilde hazırlanalım ki biz de Yuhanna ile dua edebilelim: "Gel, ya Rabb İsa!" (Esinleme 22:20).

Özet

- Elçilerin İşleri Kitabı, Havari Pavlus'un Roma İmparatorluğu'nda Müjde'yi yaydığı yolculuklarının ayrıntılarını verir.
- Esinleme kitabı, İsa Mesih tarafından Havari Yuhanna'ya, Mesih'e hizmet edenlerin Yuhanna'nın zamanından günümüze dek yararlanması için vahiy edilmiştir (Esinleme 1:1-3). Ağırıklı olarak bir kehanet kitabıdır ve başka şeylerin yanında M.S. 96 yılından itibaren İsa Mesih'in yönetimi altındaki Tanrı Egemenliği'nin yeryüzünde kurulacağı zamana kadar Avrupa ve Orta Doğu'da olup bitecekleri sıralar (Esinleme 11:15-18). Dolayısıyla Mesih'in dönüşüne göreceli olarak günümüzün olayları hakkında doğru kehanette bulunur ve o önemli olay için nasıl hazırlanmamız gerektiği konusunda bizi uyarır (Esinleme 16:15).
- "Gel, ya Rabb İsa!" (Esinleme 22:20), Tanrı'nın Müjde'de duyurduğu yüce planlarını anlayan, onlara inanan, Rabb İsa Mesih'in adında vaftiz olan ve hayatlarında Tanrı'yı yüceltmek için çabalayanların içten duasıdır (Markos 16:15-16).

Yirmi Üçüncü Ders Soruları

1. Pavlus Müjde ile özellikle kime gönderilmiştir?
2. Yeni Ahit'in Yunancası'nda "ekklesia," inanlılar topluluğundan bahsetmek için kullanılır. Neden bu kelime inanlılar için kullanılmıştır?
3. Pavlus Müjde'yi yaymak için kaç yolculuk yapmıştır?
4. Pavlus'u hayatını riske atma pahasına dahi Müjde'yi yaymaya hangi kuvvet teşvik etmiştir?
5. Elçilere neden Kutsal Ruh verilmiştir?
6. Elçilere neden farklı dillerde konuşabilme yeteneği verilmiştir?
7. İsa Mesih neden Esinleme'yi Yuhanna'ya vermiştir?
8. İsa'nın dönüşünde "krallık" ve "kahin" olacaklar yeryüzünü nereden yönetecektir?

Kutsal Kitap'ta "Şeytan" ve "İblis" Kelimeleri Hakkında Gerçekler

Yirmi Dördüncü Ders

Bu dersteki amacımız, "Şeytan" ve "İblis" kelimelerinin Kutsal Kitap'ta tanımını kullanarak konuyu açıklamaktır. Bu konunun ele alımında, konu içinde kullanılan kelimeler hakkında ön bilgisi veya önyargısı olmayan biri olarak yola çıkarız. Bunun için öncelikle "Şeytan" ve "İblis" kelimelerinin Eski Ahit'teki her kullanımına bakmalıyız. Böylece İsa Mesih'in gününde Tanrı'nın Sözü'ne inananların anladıkları hakkında bir sezi ediniz.

Eski Ahit'te "Şeytan"

Aşağıda, İbranice "Şeytan" kelimesinin geçtiği yerlerin listesi verilmiştir. Bu liste, Englishman'ın "Old Testament Hebrew Chaldee Concordance" adlı eserinden alınmıştır.

Yukarıdaki listeden bazı noktalar açıklık kazanır.

- İbranice kelime Eski Ahit'te çok sık kullanılmamaktadır.
- Kelimenin kullanıldığı durumların yarısından fazlasını tercümanlar; "muhalif," "direniş," "dayanma" ve "suçlama" olarak çevirmiştir.
- İbranice kelimenin Kutsal Yazı'da "Şeytan" olarak bırakıldığı dört bölümün üçünde kelimenin anlamının "muhalif" olduğuna dair dipnot düşüldüğünü görürüz (örn. Eyüp 1:6; Mezmur 109:6 ve Zekeriya 3:1), bu da kelimenin tercüme edilmeden bırakılmış olmasına karşın ifade edilmek istenilenin bu olduğunu gösterir.

Kelimenin Kutsal Kitap'taki ilk kullanımı, Çölde Sayım 22:22 ve 32'dir. Bu bölümü okudukça peygamber Balam'ın önünü kesmeye çalışan "engel" in, Tanrı'nın meleği olduğunu anlarız. Böylece kelime sadece "karşı gelen kimse" anlamına gelir.

1 Samuel 29:4'teki bir sonraki kullanımında ise bahsedilen, Filistliler'in savaş açmasından ve dolayısıyla düşmanları olmasından korktuğu Davut'tur. 2 Samuel 19:22'de Davut, kendisine zorluk çıkaran iki askerinden düşman olarak bahseder.

Aynı prosedürü takip ederek Krallar'daki atıfların, İsrail'in etrafındaki "düşmanlar" olduğunu anlarız.

7853

שָׂחַן *sāh-tan'*.

* KAL. ~ Infinitive.*

Zechariah 3:1 Satan standing at his right hand to resist him.
(marg. be his adversary)

KAL. ~ Future.

Psalms 38:20(21). They also that render evil for good are mine adversaries;

Psalms 109:4. For my love they are my adversaries:

KAL ~ Participle. Poel.

Psalms 71:13 adversaries to my soul;

Psalms 109:20. the reward of mine adversaries

Psalms 109:29. Let mine adversaries be clothed with

שָׂחַן *sāh-tāhn'*, m.

7854

Numbers 22:22. stood in the way for an adversary

Numbers 22:32. I went out to withstand thee, (marg. to be an adversary)

1 Samuel 29:4. lest in the battle he be an adversary

2 Samuel 19:22(23). should this day be adversaries

1 Kings 5:4(18). (there is) neither adversary nor evil occurrent.

1 Kings 11:14. the Lord stirred up an adversary

7853

1 Kings 11:23. God stirred him up (another) adversary,

1 Kings 11:25. he was an adversary to Israel

1 Chronicles 21:1. Satan stood up against Israel,

Job 1:6. Satan (marg. the adversary) came also among them.

Job 1:7,8,12. the Lord said unto Satan,

Job 1:9. Then Satan answered the Lord,

Job 1:12. Satan went forth from the presence of the

Job 2:1. Satan came also among them

Job 2:2,3,6. the Lord said unto Satan,

Job 2:4. Satan answered the Lord,

Job 2:7. So went Satan forth

Psalms 109:6 and let Satan (marg. or, an adversary) stand at his

right hand.

Zechariah 3:1. and Satan (marg. an adversary) standing at his

right hand

Zechariah 3:2 the Lord said unto Satan, The Lord rebuke thee,

O Satan;

7855

Ezra 4:6. wrote they (unto him) an accusation

שִׁטְנָה *sit-nāh'*, f.

7853

"Şeytan"ın Tercüme Edilmediği Üç Yer

- 1 Tarihler 21:1'de rastlanılan bu ilk atıf, aynı olayın 2 Samuel 24:1'deki kaydı ile incelendiğinde oldukça ilginçtir çünkü bu durumda İsrail'i karşısına alan "Şeytan"ın Tanrı'nın kendisi olduğunu görürüz. Dolayısıyla Tanrı'ya burada "düşman" ya da İbranice "Şeytan" olduğunu görürüz.
- Kelimenin tercüme edilmediği bir ikinci yer de Eyüp kitabıdır. Peki Eyüp'ün karşısına çıkan bu düşman kimdir? Bu noktaya kadar kelimenin bir melek, Tanrı veya başkalarına karşı gelen insanlar anlamına gelebileceğini gördük. Eyüp'ün ilk bölümlerini okurken Eyüp'ün düşmanının, sahip olduğu maddi varlıkları kıskanan bir kişi olduğunu görürüz (Eyüp 1:9-11). Eyüp kitabını okudukça Eyüp'ün, Tanrı'nın onu denediğini anladığını (Eyüp 19:21), arkadaşlarının da anladığını (Eyüp 42:11) görürüz.
- "Şeytan" kelimesinin tercüme edilmeden bırakıldığı son yer, Zekeriya 3:1-3'tür. Tarihin de teyit edeceği gibi bu dönemde Yerusolim Tapınağı'nın Yeşu ile Zerubbabil tarafından yeniden inşa edilmesine karşı gelenler, Samiriyeliler'dir. Muhalefetleri, Ezra 4:1-6'da kaydedilmiştir. Ayet 6'da, bir "suçlamada" bulduklarını okuruz. Bu kelime de "Şeytan" kelimesinden türetilir ve Yahudiler'e karşı düşmanca tutumla iftirada buldukları "suçlayan bir belge" anlamına gelir. Böylece Zekeriya kitabında kullanılan "Şeytan," Samiriyeliler'in,

Yahudiler'in yaptıklarına karşı beslediği düşmanlıktır.

Şeytan'ın Eski Ahit'te geçtiği cümlelerin yukarıdaki incelemesiyle kelimenin "muhalif, düşman"dan başka anlamı olmadığını görürüz. Metinde insanları günaha sürükleyen bir doğaüstü, Tanrı-karşıtı varlığa dair kanıt yoktur. Eski Ahit'te kelimenin geçtiği her yere bakılırsa Şeytan'ın insanı günaha çağırdığı tek bir durum olmadığını görürüz.

Eski Ahit'te "İblis"

Eski Ahit'te "İblis" kelimesine rastlanmamaktadır. Yaradılış'tan Malaki'ye, Kutsal Kitap'ın kapsadığı 4000 yıllık süre içinde hiçbir yerde "İblis" kelimesini göremezsiniz. İnsanın, Tanrı'nın düşmanı bir doğaüstü güç tarafından günaha çağırıldığı anlamının çıkarılacağı tek bir ayet yoktur. Buna karşın Eski Ahit'te "ilahlar" kelimesi dört defa kullanılmıştır (Levililer 17:7; Tesniye 32:17; 2 Tarihler 11:15 ve Mezmur 106:37). Bunlar, İbrani dilinde İsrail'in komşusu ülkelerdeki putperest tapınmayı ifade eden iki farklı kelimedenden türetilip, insanın günaha çağırılmasına kaynak olarak gösterilmez.

Eski Ahit'e Göre "Şeytan" ve "İblis" Konusunda Varılacak Sonuçlar

Açıkça görüleceği gibi Eski Ahit'te, insanı günaha çağıran bir insanüstü kötü gücün dayandırılabilceği bir temel yoktur. "Şeytan" kelimesinin anlamını açıkça görüp Eski Ahit'te "İblis"ten bahsedilmediğini de saptamış bulunuyoruz.

Eski Ahit'in, Günaha Çağırının Kaynağı Hakkında Öğretisi

Aşağıdaki alıntılar, günahın; insanın kendindeki dürtülerden kaynaklandığını gösterir.

- "Rabb baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte." (Yaradılış 6:5)
- "İnsan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür" (Yaradılış 8:21)
- "Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, onu kim anlayabilir?" (Yeremya 17:9)
- Günahın kaynağı insan yüreğidir. Bu nedenle Tanrı der ki, "Ölecek olan, günah işleyen candır" (Hezekiel 18:4)

Yeni Ahit'te Günaha Çağrının Kaynağının Tanımı

Günaha çağrının kaynağı Yeni Ahit'te, Eski Ahit'inkiyle aynı dilde tanımlanır. Şu alıntılar dikkate alınız:

- “Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır” (Markos 7:21-23). Böylece Rabb İsa Mesih, günahın kaynağının insan yüreği olduğunu açıklar.
- “Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır” (Yakup 1:13-15). Yakup, bu durumda günahın ölüm getirdiğini gösterir.
- Galatyalılar 5:16-21'de Pavlus, “böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras almayacaklar” diye “benliğin işleri”ni sıralar. Mesih'e ait olanlar ise “benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir” (Ayet 24). Böylece Pavlus günahın, benliğin isteklerinden kaynaklandığını öğretir. Günah işlemek için bir doğaüstü güce ihtiyacımız yoktur. Bu gibi tutkuların üstesinden gelmenin yolu, günaha eğilimiyle birlikte benliği “çarmıha germek,” öldürmektir (bkz. Romalılar 8:13; 6:6).
- “İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum” Kutsal Yazı'nın bu kısmında Pavlus, günahın üstesinden gelirken karşı karşıya kaldığı sorunları samimiyetle anlatır. Onu günah işlemeye yöneltenin, kendi benliğindeki günahkar tutku olduğunu belirtir (Romalılar 7:15-25).

Bu ayetleri kendi şartlarında değerlendirdikçe Yeni Ahit'te günaha eğilimin ana kaynağının Eski Ahit'teki ile uyumlu olduğunu görürüz. Bunun yanı sıra kendimize karşı dürüst olduğumuz durumda hayat tecrübemizin de bunun doğru olduğunu göstereceğini görürüz.

Günahın Sonucu Ölüm

- Ölümün günahla geldiği öğretisi, Kutsal Kitap'ın değişmez öğretisidir. Adem günah işlemiştir ve ölüme mahkum edilmiştir (Yaradılış 2:16-17; 3:17-19). Bu öğreti Yeni Ahit'te de pekiştirilmiştir.
- “Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak” (1 Korintliler 15:21-22)
- “Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi” (Romalılar 5:12)
- “Günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün” (Romalılar 5:21)

- “Günahın ücreti ölüm, Tanrı’nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa’da sonsuz yaşamdır” (Romalılar 6:23)

Mesih Aracılığıyla Günah ve Ölümün Üstesinden Gelinebilir

Yukarıdaki alıntılardan, İsa Mesih’in aracılığıyla günah ve ölümün etkilerinin üstesinden gelinebileceğini görürüz. Tanrı Mesih’i bu amaçla göndermiştir.

- “Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü” (1 Korintliler 15:3)
- “Bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti” (Yeşaya 53:5)
- “Günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi” (1 Petrus 2:24)
- “Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır” (İbraniler 9:26)

Bu alıntılardan Mesih’in, çarmıhta ölümüne dek doğru bir hayat sürdürerek kendisi ve Tanrı’ya onun aracılığıyla ulaşanlar için günah ve ölümün gücünü ortadan kaldırdığını görürüz. Ölümüyledir ki benliğinde var olan günah gücünün üstesinden gelir.

İsa Mesih’in, kurtarmaya geldikleriyle aynı doğayı paylaşması nedeniyle günaha karşı mücadelesinde insanoğlunu anladığını bilmeliyiz.

- “Her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir” (İbraniler 4:15)
- “Kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir” (İbraniler 2:18)
- “Öz Oğlu’nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde (bedende) yargıladı” (Romalılar 8:3)
- “Yine de benim değil, senin isteğin olsun” (Luka 22:42)
- “Cesur olun, dünyayı yendim!” (Yuhanna 16:33)

Yeni Ahit’te İnsanın Günaha Eğilimli Doğasının “İblis” Olarak Anlatılması

Günahın kaynağı insanoğlu için evrenseldir ve Rabb İsa Mesih bunu insanlıkla paylaşmıştır. Bu kaynak Yeni Ahit’te Yunanca “diabolos” kelimesi ile ifade edilir ve bu Kutsal Kitabımız’da çoğu yerde “iblis” olarak tercüme edilmiştir. İlk olarak Yunanca kelimenin anlamını inceleyelim. Yeni Ahit Kelimeler Sözlüğü’nde şöyle bir tanım vardır: “Diabolos; iftiracı anlamına gelir”.

Kelime de aşağıdaki alıntılarda zaten bu şekilde tercüme edilmiştir:

- “Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı, iftiracı değil” (1 Timoteyus 3:11)
- “İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övünge, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar” (2 Timoteyus 3:3)
- “Yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı... olmamalı” (Titus 2:3)

Bu kelimenin buradaki tercümesinden anlamını kavramamız mümkün olmaktadır. İşin içine, ister başka bir insana, ister Tanrı’ya karşı olsun, “iftirada bulunmak” girmektedir. Böyle bir iftiranın Kutsal Kitap’taki ilk örneği, Yılan’ın Havva’ya “Kesinlikle ölmezsiniz. Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözlerinizi açılacak, iyile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız” diyerek yalan söylemesidir (Yaradılış 3:4-5). Bu da Tanrı’ya karşı iftiranın en bariz örneğidir. Tanrı, “Ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün” demiştir (Yaradılış 2:17). Havva, Tanrı ve Sözü’ne karşın Yılan’ın yalanı, yani “iftira”sına kulak asmış ve Tanrı’nın emirlerine karşı gelerek meyveden yemiş ve günah işlemiştir.

“Diabolos” yani “İftiracı”

“Diabolos”un “İblis” olarak tercüme edildiği yerlere bakalım.

- “Siz Onikiler’i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir” (Yuhanna 6:70). Burada İsa, “İblis” kelimesini kullanırken Yahuda İskariot’u kasteder. Kelime tercüme edilseydi cümle, “Buna karşın içinizden biri iftiracıdır” olurdu. Burada kullanılan tasvirin, “İblis” kelimesini kişiselleştirdiğini görürüz. Bu, Kutsal Kitap’ta sıkça başvurulan bir yöntemdir.
- “Siz babanız İblis’tensiniz” (Yunanca “diabolos”) (Yuhanna 8:41-44). İçinde buldukları şartları okudukça Yeruslüm’de Tapınak’ta İsa ile Yahudiler arasında sert bir tartışma olduğunu görürüz. Konunun odağı, babalıktır. Yahudiler, Babaları’nın Tanrı olduğunu iddia ederken İsa, kendisinin Tanrı’nın Oğlu olduğunu belirtir. İsa burada, kendisiyle onların arasındaki farkı gösterir. İsa Tanrı’nın isteğini yaparken Yahudiler, Yaradılış 3:15’te bahsedilen “yılanın soyu”dur. Bu soy kendi tutkularının peşinden gidip Tanrı’ya karşı günah işleyecektir. Dolayısıyla, İsa onlara “İblis”in çocukları olduğunu söylemiştir. İsa ile Tanrı’nın isteğini yerine getirenler, Tanrı’nın oğullarıdır. Böylece İsa sadece iki tür insan olduğunu belirtir: Tanrı’nın isteğini yapanlar ve benliğin günaha götüren tutkularını takip edenler. Onlar, “diabolos” veya “İblis”in soyudur.
- Elçilerin İşleri 13:10’da Pavlus, büyücü Elimas’tan şöyle söz eder: “Ey

İblis'in oğlu! Yüreğın her türlü hile ve sahtekarlıkla dolu; doğru olan her şeyın düşmanısın. Rabb'in düz yollarını çarpmaktan vazgeçmeyecek misin?" Elimas, Aden'de yılanın davrandığı şekilde davranmaktadır. Tanrı'nın doğru yolunu saptırır. Böylece, kişiselleştirme yoluna başvurarak Pavlus ona "İblis'in oğlu" der.

Dolayısıyla bu kelimenin Yeni Ahit'teki kullanımını görürüz. İnsanın doğasının bir parçası olan günahkarlığa eğilimi özetler. Bu, Adem ile Havva'dan gelip tüm insanlığa iletilen günaha eğilimdir (Romalılar 5:12). Pavlus, "İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum" derken bu günaha eğilimden bahsetmiştir (Romalılar 7:18).

Yeni Ahit'te bazı yerlerde "diabolos" ya da "İblis" olarak kişiselleştirilen bu günaha eğilimdir. Dolayısıyla şunları okuruz:

- "Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır" (Yakup 4:7). Yakup zaten ayartmaların insanın içinden geldiğini belirtmiştir (Yakup 1:13-15). Böylece, kendimizi Tanrı'ya kulluk etme yoluna adar ve günaha ayartmalara direnirsek, günahın üstesinden gelebileceğimizi söylemektedir.

Siyasi ve Dini Yönden "Diabolos"

"Diabolos" kelimesinin, günaha yönelten gücü temsil etmesi nedeniyle, kendini günaha teslim etmişleri de temsil etmek için kullanılır. Bunlar bireyler ya da bir grup insan olabilir. Aşağıda bazı örnekler:

- "İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın" (Efesliler 6:11-12). Burada Pavlus Efes'teki inanlıları hem siyasi, hem de dini muhaliflerden göreceği zulümlere karşı uyarır.
- "Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor" (1 Petrus 5:8-9). Burada Petrus, inanlıların gördüğü zulüm hakkında uyarıda bulunmaktadır. Bu siyasi putperest güç, onlara sıkıntı getirmiştir.
- "Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak" (Esinleme 2:10). Burada Yuhanna, İzmir'deki inanlıların Roma yönetimi altında yaşadığı zulümden bahseder.

Mesih “Diabolos” ya da “İblis”i Yok Etmiştir

“Diabolos” kelimesinin tüm insanlığın beden ve kanı itibariyle paylaştığı günahkar eğilimin kişiselleştirmesi için kullanıldığını gördük. İsa Mesih, kurtarmaya geldikleri ile bu doğayı paylaşır. Ölümüne dek mükemmel itaat ile günahı yenme işinin aşığıda nasıl tanımlandığına bir bakalım:

- “Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı” (İbraniler 2:14). Hayatı boyunca İsa hep Babası’nın isteğini yerine getirmiştir. Ölecek “benliği, tutku ve arzularıyla birlikte” çarmıha germiştir (Galatyalılar 5:24).

Ölümüyle diğer başka her insanı günaha götüren gücü etkisiz kılmıştır. Şu an ölümsüzdür. Onun için günah ve ölüm artık tehdit teşkil etmemektedir. Bunu kendisi için yaparak O’nun aracılığıyla Tanrı’ya ulaşanlar için de yapmış bulunur. O’nun aracılığıyla günahların bağışlanması ve sonsuz yaşam umudu vardır. Bu ayette bir doğaüstü varlığın bahsi, ayeti abes kılar.

1 Yuhanna 3’te Mesih’in, “İblis” veya “diabolos”un yaptıklarını yok etmeye geldiğine dair bir cümle ile karşılarız. Yuhanna’nın bunu nasıl söylediğine bakalım:

- Ayet 5 “Mesih’in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.”

Bu, aşağıdakiyle eşanımlıdır:

- Ayet 8 “Tanrı’nın oğlu, İblis’in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.” Bu ayetlerden, İsa’nın yaptıklarından şu şekilde bahsettiklerinde elçilerin aklında da anlam olarak koşullarının olduğunu görürüz: “Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi” (1 Petrus 2:24); “ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere” (İbraniler 2:14); ve “Öz Oğlu’nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı” (Romalılar 8:3).

Yeni Ahit'te "Şeytan"

"Şeytan" kelimesine baktığımızda kelimenin Eski Ahit'ten geldiğini görürüz. Eski Ahit'te "Şeytan"ın "düşman" anlamına geldiğini biliriz. Yeni Ahit'te aynı anlamı taşıdığı açıktır. İsa tarafından bu anlamda kullanılır.

- "Çekil önümden, Şeytan!" (Matta 16:23). İsa Petrus'a neden onunla böyle konuştuğunu açıklar: "Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür." Dolayısıyla, Petrus'un düşüncelerinin Tanrı'nın isteğine karşı olması ve İsa'yı bu düşünce tarzıyla etkilemeye çalışması nedeniyle İsa'ya engel olur.

Böylece kelimenin sadece bir "düşman" değil, düşmanın Tanrı'nın isteğine karşı geldiğinde "diabolos," yani "İblis" in vazifesini yerine getirdiğini görürüz. Yeni Ahit'te "Şeytan" kelimesinin, Tanrı'nın yolunda yürüyenlere karşı gelen hem siyasi hem de dini güçler için kullanıldığını görürüz. Bunlardan bazı örnekler:

- İzmir'deki inanlılara karşı muhalefet (Esinleme 2:9-13).
- Yahuda ile İsa'yı yakalama konusunda anlaşan başkahinler ve yöneticiler (Luka 22:31).
- Yahudiler'in, Pavlus'un Müjde'yi yaymasında çıkardığı zorluklar ve ona karşı kullandıkları siyasi güçler (1 Selanikliler 2:18).

"İblis ya da Şeytan Denen O Eski Yılan"

Bu ifade, Esinleme 20:2'de yer alır ve bu üç ünvanı bir araya getirerek ne demek istendiğini anlayabiliriz. Günah dünyaya yılanın yalanıyla girmiştir. Yılan, Tanrı ve Öğretisi kadar, yalanına kanan Havva'nın da düşmanıdır. Tanrı ve Gerçeği'nin "iftiracı"sıdır. Günahları nedeniyle Adem ile Havva dünyaya ölümü getirmiştir. İnsanoğlu bu günaha eğilimli doğayı miras almıştır ve ölüm de günahla gelmiştir. Dolayısıyla Yeni Ahit'te "Şeytan" ve "Diabolos" veya "İblis" gibi ifadeler, yapımızdaki bu günahkar gücü tarif etmek için kullanılmıştır. Birçok durumda bu ifadeler kişiselleştirilmiştir.

Mesih döndüğünde, "Mesih'te olanlar" dirilecektir. Onlar için günah ve ölümün gücü yok edilmiş olacaktır. Mesih, günah ile ölüm yeryüzünden yok edilinceye dek egemen olacaktır. Bu, 1 Korintliler 15:21-28 & 52-57'de anlatılmıştır. "Artık ölüm olmayacak" (Esinleme 21:4). Bu yüce amaca ulaşmak uğrunda "diabolos" un yok edildiği, günahın gücünün sembolik olarak yok edildiği tab-

loya sahibiz (Esinleme 20:10) . Sonra günah ve ölüm insanların hayatını sonsuza dek bir daha musallat olmayacaktır.

Özet

Eski Ahit'te Şeytan ve İblis

- İbranice “Şeytan” kelimesi, “düşman” demektir. “Şeytan” kelimesine Eski Ahit'te 33 defa rastlanır. Bu bağlamda Şeytan'ın, günümüzde öğretildiği gibi Tanrı'nın baş düşmanı olmadığını görürüz.
- Bu atıfların hiçbirinde insanı günaha sürükleyen kötü, doğaüstü bir güçten bahsedilmemiştir. “Kilise”nin iblis ile Şeytan öğretisi Kutsal Kitap'a dayandırılmaz.
- “İblis” kelimesine Eski Ahit'te rastlanamamaktadır. “İlahlar” kelimesi dört defa kullanılır ve putperestlerin tanrıları anlamına gelir.
- Eski Ahit'te Tanrı tüm günahların, insanın yüreğindeki kötü hayaller ve tutkularından kaynaklandığını belirtir (Yaradılış 6:5; 8:21; Yeremya 17:9).

Yeni Ahit'te Günahın Kaynağının Tanımı

- İsa, insanın kötülüğünün, yüreğindeki kötülükten kaynaklandığını söyler (Markos 7:21-23). Yakup, insanın kendi tutkuları ile ayartıldığını söyler (Yakup 1:13-15) ve Pavlus benzer şekilde işlediği günahların kendi günahkar doğasından kaynaklandığını söyler (Romalılar 7:15-25).
- “İblis” kelimesinin Yunancası “diabolos”tur ve “iftiracı” anlamına gelir. Kelime; 2 Timoteyus 3:3; Titus 2:3 ve 1 Timoteyus 3:11'de bu şekilde tercüme edilir.
- “İblis” kelimesi, insanın doğasının bir parçası olan ve insanı günah işlemeye ayartan tutkuları betimlemek için kullanılır.
- Aynı zamanda günaha teslim olmuş insanları temsil etmek için de kullanılır. Buna göre kimi siyasi ve dini gruplardan bahsetmek için de kullanılır (Esinleme 2:10; 1 Petrus 5:8-9).
- İsa Mesih, günaha ayartılmayı yenerek “İblis'in yaptıkları”na son vermiştir (1 Yuhanna 3:8). Ölümle “iblis”i etkisiz kılmıştır (İbraniler 2:14).
- “Şeytan” kelimesi Yeni Ahit'te Tanrı'nın yoluna “düşman” olanlar için kullanılır. Böylece İsa Petrus'a, Petrus İsa'nın Tanrı'nın isteğini yerine getirmesine karşı çıkınca “Şeytan” demiştir (Matta 16:23).

Tanrı'nın Egemenliği

Yirmi Beşinci Ders

Önceki bölümlerde Tanrı'nın yeryüzünde bir krallık kuracağı ve İsa Mesih'in göklerden dönüp egemen olacağı anlatılmıştır. Bunu ortaya koyan bazı alıntılar şunlardır:

- "Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek" (Daniel 2:44).
- "Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu: 'Dünyanın egemenliği Rabbimiz'in ve Mesih'i'nin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek'" (Esinleme 11:15).
- "İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. 'Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?' diye sordular. 'Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir" (Elçilerin İşleri 1:9-11)
- İsa, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye giden bir soylu adamın benzetmesini anlatır (Luka 19:11-27). Burada mevcut olmayacağını haberini ancak aynı zamanda yeryüzünde Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmak üzere döneceğinin teminatını verir.

Günümüzden İsa Mesih'in Dönüşüne Dek Yaşanacak Olaylar

Bu geniş konuları ele alarak İncil'deki ayrıntıları takip edelim ve günümüzden bu krallığın kurulduğu güne dek olup biteceklerin sırasını izleyelim. Bu referansları bir araya topladıkça Tanrı'nın İsa Mesih yeryüzüne döndüğünde bu dünyayı dönüştüreceği mantıksal yol ve insanoğlunu bekleyen faydalardan etkileniriz.

Ahlaki Çöküntü Devam Etmektedir

Dünyanın ahlaki çöküntüsü devam edecektir. Bugün bile zorbalık ve şiddet yönünden dehşet verici bir hal almıştır. Neticesi Nuh ve Lut'un günündekinin benzeridir. O zaman da dünya zorbalık ve şiddetle dolmuştur (Yaradılış 6:11-13) çünkü insanlar Tanrı'nın yolundan sapmıştır. Sonuç; evliliklerin ve ailelerin

yıkılması olmuştur. İnsanoğlu kötü tutkularını tatmin etme arzusuyla her türlü kötölüğü denemiştir (Yaradılış 6:1-2,5). İsa Mesih, dönmesi yaklaştıkça dünyanın benzer bir hal alacağı konusunda uyarıda bulunmuştur (Luka 17:26-27; Matta 24:36-39). Döndüğünde, Sodom ile Gomorra'nın yıkımına neden olan ahlaksızlığın yine yeryüzünde yaygın olacağını söylemiştir (Luka 17:28-33).

Tanrı'nın yolunu seven biri, mevcutta toplumlarda eşcinsellik, pornografi ve ahlaksızlık ile şiddetin teşhir edilmesinden ve bunlara gösterilen tahammülden rahatsızlık duyacaktır.

Korku zamanı

Dünyanın, İsa Mesih'in dönüşü yaklaştıkça karşılaşacağı başka bir durum da gelecek ile ilgili kaygı ve belirsizliklerin yaygınlaşacağıdır. Havarileri İsa'ya dönüşü yaklaşırken başgösterecek işaretlerin ne olacağını sorduğunda, İsa demiştir ki, "Dünyanın üzerine gelecek felaketeleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak" (Luka 21:26). Birçok insanı dehşete düşüren, öldüren, acı çektiren ve yıkım yaşatan şiddet ve terör tehdidi, İsa tarafından öngörülmüştür. Ne var ki, İsa şöyle devam etmiştir: "O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. Bu olaylar gerçekteşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir" (ayet 27–28). Günümüzde yaygın olan terör ve korku, İsa'nın dönüşünün yaklaştığına işarettir.

İsrail'in İşgali

Hezekiel ve Daniel peygamberler, toplumun ahlaki yönden bu denli çöktüğü dönemde kuzeyde birleşen bir askeri ittifakın İsrail ve Orta Doğu'ya ineceği konusunda kehanette bulunmuştur. Hezekiel 38 ve Daniel 11:40-45, İsrail ve Orta Doğu'da yer alacak bu işgalin ana hatlarını sunar. (Bazı araştırmacılar bu kuzey güce Rusya'nın önderlik edeceğini savunur. Ayrıntı için bkz. 16ncı Ders ve haritasına bakınız.)

Zekeriya peygamber de, kitabının 12nci bölümünden 14üncü bölümüne kadarki kısımda bu işgal hakkında bilgi verir. Kuzey ittifakı, "birçok ulus"un katıldığı bu askeri harekatı düzenlediğinde İsrail orada devlet olarak var olacak ve Yeruşalim (Kudüs) kenti, Yahudi egemenliğinde olacaktır (Hezekiel 38:8,12,16; Zekeriya 12:3-5). İlk bakışta pek dikkat çekici gelmeyen bu gerçek, 1948'den önce gerçekteşmiş olamayacak olaylardan bahseder, çünkü ancak o yılda 2000 yılı aşkın bir süredir ilk defa İsrail devleti kurulmuştur.

Zekeriya 12-14'ü okumaya devam ettikçe şunlar dikkatimizi çeker:

- Tanrı, Yerus alim'i uluslararası gerginliğin merkezi yapacaktır (Zekeriya 12:1-3).
- Bütün uluslar Yerus alim ve Orta Doğu için savaşmak için bir araya gelecektir (Zekeriya 14:2-8; Hezekiel 38; Daniel 11:40-45).
- Bu çatışmada İsrail Yahudileri çok büyük zorluk çekecektir (Zekeriya 12:1-2).
- O zaman İsa Mesih geri dönecek ve kendisini İsrail'e gösterecektir – “Bana, yani deştiklerine bakacaklar” (Zekeriya 12:9-11; Yuhanna 19:37 ile karşılaştırın).
- Yahudiler İsa'ya şöyle bir soru y neltecekler: “Bağrındaki bu yaralar ne?” O da, “Bunlar dostlarımın evinde aldığım yaralar” diye yanıtlayacak (Zekeriya 13:6). O zaman O'nu Mesihleri olarak kabul edecekler.
- Tanrı İsa Mesih aracılığıyla Zeytin Dağı merkezli muazzam bir deprem yaratacak ve ulusların askeri gücünü alt edecektir (Zekeriya 14:4-8; Hezekiel 38:18-22).
- Kuzey ittifakı “İsrail'in dağları”nda bozguna uğratılacaktır (Hezekiel 39:1-6).
- Tanrı İsa Mesih aracılığıyla dünyanın kralı olacaktır (Zekeriya 14:9).
- Yerus alim; ulusların, Tanrı'nın yolunu  grenebilecekleri ve O'na tapınabilecekleri bir merkez olacaktır (Zekeriya 14:16; Yeremya 3:17; Yeşaya 2:2-4; Mika 4:1-2).

Tanrı'nın Uluslar  zerine Gazabı Armagedon

Tüm ulusların dünya egemenliğini elde etmek adına Yerus alim ve Orta Doğu bölgesine İsrail'de askeri hareketlerini yoğunlaştırmak için geleceğinden bahsedilen Eski Ahit kehanetlerine, Esinleme kitabında da yer verilmiştir. Burada çatışmaya “Armagedon” denir ve bundan Esinleme 16:12-16'da bahsedilir. Havari Yuhanna'ya, İsa Mesih'in dönüşünde bu siyasi ve askeri ittifakın İsrail'de yok edilmesiyle sonuçlanan olaylar dizesi vahiy olmuştur. Ayet 14'te Yuhanna, “Her şeyeye Gücü Yeten Tanrı'nın büyük gününde olacak savaş” için bütün dünya krallarını toplayan “cinlerin ruhları”nı görür. Tanrı'nın bu ulusları topladığı yere “İbranice Armagedon” denir (Ayet 16). Burada Yuhanna “Armagedon” kelimesinin anlamına dair önemli bir ipucu verir. Yeni Ahit Yunan dilinde yazılmıştır, ancak Yuhanna bu kelimenin İbranice olduğunu söyler. Tanrı, bütün ulusları yargılamak ve bu tanrısız çağa gücünü ve egemenliğini göstermek için buraya

toplayacaktır.

Yoel peygamber, tanrısız ulusların Tanrı tarafından Yehoşafat Vadisi'nde yargılanmak için toplanacağı konusunda kehanette bulunmuştur (Yoel 3:9-17). Buradaki sıralamaya dikkat ediniz. Yoel tüm ulusların savaş aleti üretmesinden bahseder. Günümüzde Yeruşalim'in doğusunda, Yeruşalim ile Zeytin Dağı'nın arasındaki Kidron Vadisi olarak bilinen Yehoşafat Vadisi'nde çatışma için bir araya gelirler. Orada, "yargı vadisi"nde yargılanırlar. Sonuç olarak İsrail'in Rabbi Tanrı güreleyecektir ve "gök ve yer sarsılacak"tır (Ayet 16). Halkı İsrail'in umudu olacaktır ve Oğlu Rabb İsa Mesih'in egemenliği aracılığıyla Yeruşalim'de yaşayacaktır (Ayet 17).

İsa Mesih'in Dönüşü – "İşte hırsız gibi geliyorum!"

Zekeriya ve Esinleme kitaplarında İsa Mesih'in; kuzey ittifakı, İsrail ve diğer uluslar arasındaki bu çatışmanın zirvesinde döneceği söylenir (Zekeriya 12:10-11; 13:6). Bütün ulusların Armagedon muharebesi için bir araya gelmesi anlattığında (Esinleme 16:14-16), 15inci ayette şöyle bir uyarı ile karşılaşırız: "İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!" Dolayısıyla ulusların Orta Doğu'da bu savaş için bir araya gelmesi devam ederken, İsa Mesih'in sadık hizmetkarlarına, Rabbleri'nin döneceği saatin yaklaşmasını beklemeleri söylenmiştir. Bu büyük olay için kişisel hazırlık konusunda bir uyarı verilmiştir ve onlara, "Uyanık durana ne mutlu!" denmiştir. Mesih'in dönüşü için tetikte olmanın, o an için hazırlıklı olmanın faydası vardır. Akıllı ve akılsız kızların benzetmesi, "İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!" diye Rabbleri'nin döndüğünde hazırlıklı olmamanın dersini verir (Matta 25:1-13). İsa Mesih'in bu benzetmeden öğretmeye çalıştığı ders, şudur: "Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz" (Ayet 13).

Dolayısıyla dönüşünde imansızlığımızın bizi utandırmaması için İsa Mesih bizden dönüşünü gözetmemizi ve doğruluk ve iyi iş ile kuşanmamızı istemiştir (Esinleme 16:15). İsa'yı karşılamaya hazırlanmakta ilk adım, Müjde ve İsa Mesih'e vaftiz olmaya inançtır (Markos 16:15-16; Elçilerin İşleri 8:12).

Diriliş ve Mesih'in Yargı Kürsüsü

Eski Ahit'te verilen sözlerin gerçekleşmesi; inanlıların, ödülleri almak üzere dirilmesine bağlıdır. İsa Mesih'in yeryüzüne dönüşünde, Mesih tarafından yargılanmak için yaşayanlar ile ölüp diriltelenler bir araya getirilecektir. Bu

konuya Kutsal Kitap'ın birçok yerinde değinilmiştir. Aşağıdaki alıntılar bu yargılamadan bahseder:

- “Tanrı'nın ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum” (2 Timoteyus 4:1).
- “O zaman senin halkını koruyan büyük önder Mikail görünecek. Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın – adı kitapta yazılı olanlar – kurtulacak. Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek. Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar.” (Daniel 12:1-3)

Daniel diriliş ve yargılanma zamanı konusunda kehanette bulunmuştur. “O zaman” (Daniel 12:1) diyerek başlamıştır ki bu da kuzeyin kralı ile müttefiklerinin İsrail'e saldırdığı, “son gelince” diye anlatılan zamandır (Daniel 11:40). Dünyanın ulusları için “hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi” olarak bahsedilen bu dönemde diriliş ve yargılama günü gelecektir. Yargılama gününde ödüller verilecektir. Kimisi ölümsüzlüğe kavuşup İsa Mesih'e, yeryüzünde Tanrı'nın düzeninin kurulması için Egemenlik'e girecektir. İmansızlar ise tekrar ölmek üzere utanç içinde gönderilecektir.

İsa'nın yargı kürsüsüne çıkmak şöyle anlatılır:

- “Tanrı'nın kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız... Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir” (Romalılar 14:10-12).
- “Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız” (2 Korintliler 5:10).
- “Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler” (Yuhanna 5:28-29).

“Uyuyanların birçoğu uyanacak.” Bu “birçoğu” kimdir?

Bu soru birçok defa sorulmuştur: “Adem ile Havva’dan bu yana yaşayan her insan yargılanmak üzere diriltilecek midir?” Bu sorunun yanıtı basitçe “hayır”dır. İsa Mesih’in dönüşünde ölümler ile hayatta olanlar arasında sadece bilinç sahibi olmuş olanlar hesap verecektir. İsa havarilerine Müjde’yi yaymalarını buyurduğunda şöyle der: “Dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun. İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek” (Markos 16:15-16).

Burada iki sınıf vardır. İman edip itaat edenler, Mesih’in önünde hizmetlerinin hesabını verecektir ve sadakatli oldukları durumda onlara ölümsüzlük bahşedilecektir. Mesih’e kulluk görevini üstlenenlere verilen yargının örnekleri, benzetmelerde sunulmuştur, örneğin on kız benzetmesi (Matta 25:1-13) ve emanet para benzetmesi (Matta 25:14-30; Luk 19:11-27 ile karşılaştırınız). Buradan, yargı kürsüsünde, sadık kulları ile Tanrı’ya kullukta kusur edenler arasında bir çizgi olduğunu görürüz.

Ancak bir insan sınıfı vardır ki, Müjde’nin mesajını işitmelerine rağmen Tanrı’nın sunduğu kurtuluşu reddeder ve Müjde’ye inanmaz, itaat etmez. Ölümünden dirilecek ve Mesih’in yargı kürsüsünde itaatsizlikleri için hüküm giyeceklerdir. Müjde’yi işitmiş ancak ona inanmamışlardır. Bu sınıfın bir örneği, İsa ile konuşup O’nu reddeden, O’na inanmayan Hanan ile Kayafa’dır. İmansızlıkları ve kötülükleri için Mesih’in yeryüzüne dönüşünde hesap vermek üzere dirileceklerdir (Matta 26:64).

Bir sınıf insan daha vardır. Tanrı’nın Sözü’nün Gerçeği’ni duymamışlardır. Hayatlarını, Tanrı ve Oğlu’nu bilmeyerek yaşamışlardır. Bu insanlar yargı kürsüsüne çıkarılmak üzere diriltilmeyecektir. Tanrı insanları, O’nu bilmedikleri için cezalandırmak üzere diriltmeyecektir. Bu sınıf için şunlar denir: “O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar, diriltmeyecek onlar. Çünkü onları cezalandırıp yok ettin, anılmalarına son verdin” (Yeşaya 26:14) ve “Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, ölüp giden hayvanlar gibi” (Mezmur 49:20).

Ölümsüzlük ve İmanlıların Ödülü

Günümüzde birçok insanın ölümsüz ruha sahip olduğuna inanmasına karşın, Kutsal Kitap’ın insanın ölümlü olduğunu belirttiğini gördük. İnsan ölür ve

toprak olur. Sayısız ölü arasında öyle kişiler vardır ki, onlar için “uykuda” denmektedir, çünkü ölü olmalarına karşın İsa'nın dönüşüyle uyandırılacaklardır. 1 Korintliler 15'te Pavlus, Adem'den gelen hepimize ortak olan ölümlülük ile aramızdan vaftiz yoluyla “Mesih'i giyinenler”imizin umudunun karşılaştırmasını yaparken şöyle der: “Herkes Adem'de nasıl ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak” (Ayet 22-23).

Ölümlülükten ölümsüzlüğe geçiş, 51-56 ayetlerde açıklanmıştır. Burada bize “bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir” denir, çünkü “Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!” Böylece “yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verilecek” (Romalılar 2:7).

Mesih ile Egemen Olmak

İsa Mesih'in sadık hizmetkarları, Mesih'in yönetiminde Tanrı Egemenliği'ni kurmaktan sevinç duyacaktır. Dünyada kral ve kahin olarak görev yapacaklardır (Esinleme 5:10). Böylece görevlerinin iki bölümü olacaktır. Kralın görevi, yönetmektir. Bu durumda ilahi yetki ile yönetecektir. Kahin ise Tanrı ve insan arasında arabuluculuk yapar ve insanları Tanrı'nın kanunları hakkında eğitecek ve onlara günahın nasıl def edileceğini gösterecektir. Böylece kutsallar, Egemenlik'te düzen ve yasanın kurulması için kral olacaktır ve dünyanın ölümlü nüfusunu Tanrı'nın yolunda yönlendirmek için kahin görevini görecektir.

O vakit ölümsüzleşen ve “meleklerle benzer” (Luka 20:36) olan sadık kutsalların ilgileneceği ilk işlerden biri, Rabb İsa Mesih ile birlikte uluslar üzerinde hakimiyet kurmak için ulusları teslim olmaya çağırmak, teslim olmadıkları takdirde onları zor kullanılarak bozguna uğratılacakları konusunda uymaktır (Mezmur 2; 149:5-9; Mezmur 2; Esinleme 2:26-27; 17:14).

İsrail Toplanacaktır

Günümüzde ölümsüz ruh ve ölümden yargılanma gibi yanlış kavramlara karşın Kutsal Kitap, insanın ölümlü olduğunu ve ölümden “uyduğunu,” ya da İsa Mesih'in dönüşünde çağrılıp uyandırıldığı ana dek ölü kaldığını açıkça belirtir. İmanlılar yüce ölümsüzlük armağanını bu zaman edinecektir. Pavlus ölümsüzlüğe dirilme umudunu 1 Korintliler 15'te anlatır. “Herkes Adem'de nasıl ölüyorsa” diye başlarken, ölümlülüğün ilacını da açıklar: “herkes Mesih'te yaşama kavuşacak” (Ayet 22-23).

Ölümlülükten ölümsüzlüğe geçiş, 51-56 ayetlerde açıklanmıştır. Burada bize "bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir" denir, çünkü "Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" Böylece "yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verilecek" (Romalılar 2:7).

Mesih ile Egemen Olmak

İsa Mesih'in sadık hizmetkarları, Mesih'in yönetiminde Tanrı Egemenliği'ni kurmak için sabırsızlıkla bekleyecektir. Dünyada kral ve kahin olarak görev yapacaklardır (Esinleme 5:10). Böylece görevlerinin iki bölümü olacaktır. Krallığın yasa ve düzenini kurmaktan sorumlu krallar olacaklardır ve dünyanın ölümlü nüfusunu Tanrı'nın yolunda yönlendirmek için kahin görevini göreceklerdir.

Sadık kutsalların ilgileneceği ilk işlerden biri, Rus önderliğindeki istilaya karşılık olarak İsrail'de toplanan ulusların bozguna uğratılması olacaktır. Rabb İsa Mesih ile birlikte bu ulusların askeri gücünü yok edecekler ve Mesih'i Kralları olarak kabul etmeyen uluslara da boyun eğdirteceklerdir (Mezmun 149:5-9; Mezmun 2; Esinleme 2:26-27; 17:14).

İsrail Toplanacaktır

Zekeriya 12 ve 13'ten görüleceği gibi, bütün uluslar İsrail'de toplandığında İsrail Yahudileri, korkunç bir katliam yaşayacaktır ve kendini gösteren İsa Mesih tarafından kurtarılacaktır (13:8-9; 14:1-3). Onları kurtaranın bağrındaki yaralar (13:6) ile Mesihleri'ni kabul edeceklerdir (12:10-14). Kendilerinden tövbe edip atalarının reddettiği, çarmıha gerdiği kişiyi Mesih olarak kabul edeceklerdir.

Henüz halen dünyada dağınık olan Yahudiler ise İsrail'e geri çağrılacaktır ve onlar da İsa'yı Mesihleri kabul edeceklerdir (Yeremya 30:10-11; Hezekiel 20:33-38). Tanrı bu toplanmayı, İsrail'in Musa önderliğinden Mısır'dan çıkışına benzetmektedir (Yeremya 16:14-15).

Bu yeniden toplanmış Yahudiler'den Yahve'yi Tanrıları ve İsa'yı Mesihleri kabul etmeleri istenecektir. Sonunda Tanrı'nın İsa Mesih'i göndermesindeki amacı konusunda aydınlatılacak, İsa'nın ise onların günahlarının bağışlanması için öldüğünü öğreneceklerdir (1 Petrus 2:24; Yeşaya 53:4). Kanında "yeni Antlaşma"nın teyid edildiğini kabul etmeleri sağlanacaktır (Yeremya 31:31-34; Matta 26:28; İbraniler 8:8-12). Karşı gelenler, baş kaldıran olarak "ayrılacak" ve İsrail'e giremeyecektir (Hezekiel 20:38).

Çağrıya karşılık verenler İsrail topraklarında olan Yahudiler ile birleşecektir ve birlikte yeniden tek ulus olacaklardır. Hezekiel Mesih'in yönetimindeki bu birleşmiş İsrail'i şu sözlerle anlatır:

“Egemen Rabb şöyle diyor: İsraililer'i gittikleri ulusların içinden alacağım. Onları her yerden toplayıp ülkelerine geri getireceğim. Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler” (Hezekiel 37:21-22). Ayrıca bkz. Yeremya 23:3-8.

Yanlıştan dönüp Tanrı'nın gerçeğini kabul etmeye çağrı
Dünyanın her yerinde insanların karşı karşıya kalacağı en büyük zorluk ve değişikliklerden biri, dinlerinin baştan aşağı yanlış olduğu gerçeği ile yüzleşmek olacaktır. Dini liderlerinin öğretilerinin yanlış olduğunu ve izlediklerinin, insan yapımı batıl inanç olduğunu görecekler.

Nasıl ki Yahudiler, Kutsal Kitap'ta Mesih ile ilgili öğretileri yanlış anladıklarını idrak edeceklerse, milyonlarca insan da yalan ve boş inanç sürdürdüğünü anlayacaktır. İnançlarındaki yanlışın farkına varan sadece Hıristiyan olmayanlar olmayacaktır. Birçok sözde “Hıristiyan” mezhep de İsa Mesih adına öğretilen yanlış öğreti ve hikayenin farkına varacaktır.

Petrus da Pavlus da Mesih adına yanlış öğretilerin yaygınlaştırılacağını ve birçok insanın bunu izleyeceğini öngörmüştür.

- “Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar. Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar” (2 Timoteyus 4:3-4).

- “Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile yadsıyarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek. Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz” (2 Peter 2:1-3).

Tarih, bu öngörülerini haklı çıkarmıştır ve Hıristiyan kiliselerinin çeşitliliği, bu kehanetlerin doğruluğunu teyit eder. İsa Mesih ile havariler tarafından öğretilen gerçek inanç, kimi insanlar diğerlerini peşinden sürüklemeyi arzuladıkça saptırılmıştır. Yeni doktrinler oluşturulmuştur ve insanlar Kutsal Kitap'ı kendileri okumadıkları için sızdırılan yanlışları görememiştir. Piskoposlu, papalı bir kilise

sistemi oluşturulmuştur. Her ne kadar Romen Katolik Kilisesi'nin abartısına itiraz edip kendi yollarını çizmek üzere ayrılmışsa da Katolik Kilisesi'nin başlıca yanlış doktrinini yanlarında götürmüştür.

Ne var ki havari Yuhanna, İsa Mesih'in yeryüzüne döndüğü, şu açıklamanın yapıldığı günü görmüştür: "Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!" (Esinleme 14:6-7).

Bundan sonra insanlara, onlara öğretilen batıl inanç ve yalandan dönüp Tanrı'nın, Egemenlik'ini kurmak için İsa Mesih'i yeryüzüne geri gönderdiğini kabul etmesi için fırsat tanınacaktır. Ne var ki bize Hıristiyan aleminin Mesih'i hemen kral kabul etmeyeceği anlatılır. Yuhanna, Romen Katolik Kilisesi'nin diğer Hıristiyan kiliseler ile birlikte Mesih'in yetkisine karşı çıkacağını ancak emellerinin boşa çıkacağını öngörmüştür, çünkü "Kuzuya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rabblerin Rabbi, kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlardır" (Esinleme 17:14).

Romen Katolik sistemi ile doktrininden çok uzak olmayan diğer kiliseler, Kutsal Kitap'ta "Büyük Babil, dünya fahişelerinin ve iğrençliklerinin anası" olarak anlatılmıştır (Esinleme 17:5) ve tamamen yıkılacaktır. O gün, aynı adı taşıyan eski imparatorluk hakkında söylendiği gibi, bu sahte sistem hakkında şunlar söylenecektir: "Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı!" ve "Bir daha görülmeyecek" (Esinleme 18:2-3, 21). O vakit insanlar, yaklaşık 2000 yıldır milyonlarca insanın hayatını hayatını etkileyen din sisteminin, müritlerine kurtuluş sağlayamayan bir insan yapımı din olduğunu anlayacaktır. İsa'nın yolunu izlememiştir, hatta ve hatta Tanrı'nın, sahteliği hakkında uyarıda bulunduğu birçok kehanetin odağı olmuştur. Mesih'in uyarısı apaçıktır: "Onun günahlarına ortak olmamak, uğradığı belalara uğramamak için çık oradan [yani Babil'den, ya da Romen Katolik Kilisesi'nden]! Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti ve Tanrı onun suçlarını anımsadı" (Esinleme 18:4-5).

İster Yahudi, ister Hıristiyan, ister başka sahte dinlerin yanlışlıkları ifşa edilince dünyanın, Tanrı'nın gerçeği hakkında eğitilme yolu açılacaktır. Siyasi, askeri ve dini muhalefetin yenilgiye uğratılmış olmasıyla Mesih ve ölümsüz kutsalları dünyada Tanrı'nın egemenliğini kurma işine koyulacaktır.

Rabb, Yeryüzünde Kral Olacaktır

Tanrı'nın Egemenliği'nin başkenti Yeruşalim olacaktır ve bu tüm uluslar tarafından böyle kabul edilecektir (Yeremya 3:17-18). Bir başkent olarak ulusların kanunları ile Tanrı'nın yolunun öğretisinin kaynağı olan bir merkez

olacaktır. Hatta tüm uluslardan insanlar yıldan yıla kral İsa Mesih'e tapınmaya ve Tanrı'nın yolunu öğrenmeye buraya gelecektir:

- “Rabb'in Tapınağı'nın kurulduğu dağ, son günlerde dağların en yücüsü, tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek ulusların hepsi. Birçok halk gelecek, 'Haydi, Rabb'in Dağı'na, Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım' diyecekler, 'O bize kendi yolunu öğretsin, biz de O'nun yolundan gidelim.' Çünkü yasa Siyon'dan, Rabb'in sözü Yeruşalim'den çıkacak” (Yeşaya 2:2-4).
- “Yeruşalim'e saldıran uluslardan sağ kalanların hepsi Her Şeye Egemen Rabb olan Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için yıldan yıla Yeruşalim'e gelecekler” (Zekeriya 14:16).

Tüm uluslar Mesih'e tabi olacaktır (Esinleme 11:15), İsrail ise on iki havarinin yönetimi altında olacaktır (Matta 19:28).

Yeruşalim'de bir tapınak, yani “bütün ulusların dua evi” inşa edilecektir ve bütün uluslar oraya Tanrı'yı öğrenmeye ve O'na tapınmaya gelecektir (Yeşaya 56:7). Bu uluslar sevinçle gelecektir ve gelmeyi reddedenler zorluk çekecektir (Zekeriya 14:16-17). Bu tapınağın ayrıntıları, Hezekiel'in son bölümlerinde sunulmuştur (40-48). Bu egemenliğin betimlemesi ve insanoğluna olumlu etkileri Mezmur 72 ve Mika 4:1-5'te verilmiştir. Herkes hemen Mesih'in egemenliğinin olumlu etkisini hissedecektir - “Doğruluğun ürünü esenlik; sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır” (Yeşaya 32:1,17).

Mesih'in 1000 Yıllık Egemenliği

Havari Pavlus, Mesih'in yeryüzünde “her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak. Ortadan kaldırılacak son düşman ölüm” olduğu zaman egemen olacağını söyler. “Her şey” Mesih'e tabi olduğunda Egemenlik'i Tanrı'ya, Tanrı'nın “her şeyde her şey” olması için teslim edecektir (1 Korintliler 15:24-28).

O vakit yeryüzü, Tanrı'nın yüceliği ile dolacaktır (Sayılar 14:21).

Esinleme'de bu krallığın süresi verilmiştir. Buradan, Mesih ile ölümsüz kutsallarının 1000 yıl hükümlerini yapacağını öğreniriz (Esinleme 20:4-6). İnsanoğlunu altı bin yıl boyunca Tanrı'nın adını yüceltmek için hazırladıktan

sonra bu ödevin ifa edilmesi için bin yıllık bir süre daha tanınır. Bu bin yıllık süre boyunca dünyanın ölümlü nüfusunun Tanrı ve Kral Mesih'e iman ve sadakat gösterme imkanı olacaktır.

Meydana gelecek değişiklikler ile insan ile çevresi arasındaki uyumun yeniden sağlandığında ölümlü nüfusun tanıklık edeceği kutsalın anlatımına Kutsal Yazı'da birçok kez yer verilmiştir (Yeşaya 11:4-9; 65:17-25; Amos 9:11-15).

Mesih'in bu bin yıllık egemenliği, krallığın döneminde yaşayanların nihai dirilme ve yargı için toplanması ile sonuçlanacaktır. Bu olay Esinleme 20:12-15'te anlatılmıştır. Bu yargının sonucunda "ölüm ve ölümler diyarı (mezar) ateş gölüne" atılacaktır (Ayet 14), yani dünyadan sonsuza dek silineceklerdir. Sonrasında "artık ölüm olmayacak"tır (Esinleme 21:4), çünkü ölümlülük dünyadan sonsuza dek kaldırılacaktır (1 Korintliler 15:25-26). Esinleme 21:3-4'te bu harika zaman hakkında şunları okuruz: "İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı." Bu zaman, Pavlus'un kehanette bulunduğu gibi "Tanrı her şeyde her şey" olacaktır (1 Korintliler 15:28).

Böylece Tanrı'nın Yeryüzündeki Egemenliği, sadece Tanrı'nın bizim için başından beri bulundurduğu yüce gayenin gerçekleşmesine, yani yeryüzünün O'nun yüceliği ile dolmasına yönelik bir adımdır (Sayılar 14:21). O'nun, yaşantılarındaki mücadelelerle geliştirdikleri karaktere sahip oğulları ve kızları olanlar O'nunla birlikte olacaktır. Bu yüce topluluk, İsa'nın çarmıha gerilmeden önce duasında dilediği gibi Baba ve Oğlu ile bir olacaktır (Yuhanna 17:20-23).

"Egemenliğin Gelsin"

Yukarıdan bu yüce Egemenlik'in dünyada nasıl kurulacağına dair bir fikir ediniriz. Tanrı çok yakında İsa Mesih'i, sadık ve ölümsüz müritleriyle birlikte bu dünyayı değiştirme işini başlatmak için geri gönderecektir.

Tanrı'nın Sözü'ne ve sunduğu umuda güvenerek Tanrı'nın öğrencilerine öğrettiği duanın ruh haline girebiliriz: "Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin istediğin olsun" (Matta 6:9-10).

Tanrı'nın vaat ettiği bu günü beklerken, O'na sadakat ve itaat gösterme ayrıcalığı ve sorumluluğuna sahibiz. Havari Petrus gününün öğrencilerini ve benzer şekilde bizleri teşvik etmek için şöyle der: "Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemezsiniz. Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır" (2 Petrus 1:10-11).

Özet

- İsa Mesih yeryüzüne dönüp (Elçilerin İşleri 1:9-11) yeryüzünde Tanrı'nın egemenliğini kuracaktır (Daniel 2:44; Esinleme 11:15). Luka 19:11-27'deki benzetmede İsa Mesih, ayrılacağı ve daha sonra, gökten döneceği, hizmetkarlarının yargılanacağı ve ödüllendirileceği yönde kehanette bulunmuştur.
- İsa Mesih'in dönüşünden önce dünya, Nuh'un zamanında Tanrı'nın gazabı tufanı (Yaradılış 6:1-13; Matta 24:36-39 ile karşılaştırınız; Luka 17:26-27) ve Sodom'un yıkılışını getiren ölçüde ahlaksızlığa batmaya devam edecektir (Yaradılış 19; Luka 17:28-33 ile karşılaştırınız).
- Peygamberler, İsrail ve Yeruşalim'in, bir kuzey konfederasyonu tarafından işgalinin ayrıntılarını verir. Bu işgal, İsrail'in ülkesine geri döndüğü ve Yeruşalim'in Yahudiler'in egemenliğinde olduğu zaman gerçekleşecektir (Hezekiel 38; Zekeriya 12-14).
- Bu uluslararası çatışmanın zirvesinde İsa Mesih, Tanrı'nın gücü ve yetkisiyle yeryüzüne geri dönecek ve bütün insanların Tanrı'yı kabul etmesini ve İsa'yı Mesih ve Rableri kabul etmesini sağlayacaktır (Zekeriya 12:9-11; 13:6; 14:4-9).
- Armagedon; Tanrı'nın, İsa Mesih'in dönüşünde dünyaya vereceği yargısını tanımlayan bir İbranice kelimedir (Esinleme 16:14-16; Joel 3:9-17).
- İsa Mesih'in dönüşü birçoğunun beklemediği bir olay olacaktır ancak sadık olanlar "uyanık" olacak ve o büyük güne hazırlıklı olacaktır (Esinleme 16:15; Matta 25:1-13).
- Rabb İsa Mesih'i karşılamanın ilk adımı, Müjde'ye inanmak ve vaftiz olmaktır (Markos 16:15-16).

- İsa Mesih yeryüzüne döndüğünde dirilen ölülerle dirilerin yargı için toplanacağı bir yargılama olacaktır (2 Timoteyus 4:1; Daniel 12:1-3; Yuhanna 5:28-29).
- Yargılananlar Tanrı'ya, hizmetlerinin hesabını verecektir (Romalılar 14:12; 2 Korintliler 5:10). Birçok benzetme, Mesih'in yargı kürsüsünü konu edinir (Matta 25:14-30; Luka 19:11-27).
- Tanrı'ya ve Sözü'nü tanımamışlar yargılanmayacaktır. Ölmüşlerse diriltilmeyeceklerdir (Yeşaya 26:14).
- Tanrı'ya ve İsa Mesih'e yaşamları boyunca sadakatle hizmet etmeye çabalayanların ödülü, ölümsüzlük olacaktır (Romalılar 2:7; 1 Korintliler 15:51-57).
- İsa Mesih'in sadık hizmetçileri O'na, yeryüzünde Tanrı'nın Egemenliği'ni kurmada yardımcı olacaktır (Esinleme 5:10; 20:6).
- İsa Mesih dönüşünde kendini İsrail topraklarındaki Yahudiler'e gösterirken (Zekeriya 12:9-11; 13:6), dünyada dağıntık olan Yahudiler de İsrail'e geri dönecektir ve atalarının çarmıha gerdiği İsa'yı Mesihleri kabul edeceklerdir (Hezekiel 37:21-22; Yeremya 23:3-8).
- Bütün uluslara, İsa Mesih'i Kralları kabul etmeleri (Mezmun 2:10-12) ve bu çağrıya karşılık vermeleri, Tanrı'ya tapınıp O'na hizmet etmeleri (Esinleme 14:6-7) için çağrıda bulunulacaktır.
- Başlarını Romen Katolik Kilisesi'nin çektiği büyük sahte dini sistemler çökecektir (Esinleme 18:2-3,21; 17:5).
- İsa Mesih, Tanrı Egemenliği'nin başkenti kabul edilecek Yeruşalim'de kral olacaktır (Yeremya 3:17; Yeşaya 2:2-4; Zekeriya 14:9,16).
- Yeruşalim'de bir tapınak inşa edilecektir ve bütün uluslar oraya Tanrı'ya tapınmaya gelecektir. Bu tapınağa "bütün ulusların dua evi" denecektir (Yeşaya 56:7; Zekeriya 14:16-17).
- Bu Egemenlik, doğruluğu ve barış ile tanınacaktır (Mezmun 72; Yeşaya 32:1,17).
- İsa Mesih'in yeryüzündeki egemenliği 1000 yıl sürecektir (Esinleme 20:2-5; 1 Korintliler 15:22-28).
- Bu 1000 yılın sonunda artık ölüm olmayacaktır çünkü dünyada ölümlü kalmayacaktır (Esinleme 21:3-4).
- Böylece Tanrı'nın, dünyayı yüceliği ile doldurma amacı gerçekleşmiş olacaktır (Sayılar 14:21). Tanrı, "her şeyde her şey" olacaktır (1 Korintliler 15:28).

Yirmi Beşinci Ders Soruları

1. Tanrı'nın Egemenliği'nin yeryüzünde kurulacağına dair iki ayet gösteriniz.
2. İsa Mesih'in dünyaya döneceğini belirten bir ayet gösteriniz.
3. Dünyanın hangi bölgesinde insanlar "Armagedon" için toplanacaktır?
4. Ölülerin dirilişi ne zaman yer alacaktır?
5. Kimler diriltiip yargı için hazır bulunacaktır?
6. Sadık olanlara ne ödül verilecektir?
7. Mesih, Egemenliği kurmak için döndüğünde dünyada dağınık olan Yahudiler'e ne olacaktır?
8. Bu Egemenlik'in başkenti neresi olacaktır?
9. Dünya ulusları Tanrı'nı Egemenliği'ndeki yolu nasıl öğrenecektir?
10. Mesih'in hükümranlığı ne kadar sürecektir?
11. Bin yılın sonunda ne olacaktır?
12. Bu bin yıldan sonra yeryüzünde hayat nasıl farklı olacaktır?

İsa'nın Öğrencisi Olmak

Yirmi Altıncı Ders

Havarilerin (elçilerin) yaydığı Müjde mesajından, iki umut mesajı olduğunu görürüz (Elçilerin İşleri 8:12). Son derste "Tanrı'nın Egemenliği... ile ilgili" konuları inceledik ve şimdi de "İsa Mesih'in adıyla" ilgili şeylere ve Mesih'teki hayatımıza etkilerine odaklanacağız.

"İsa Mesih'in adı" ifadesi; Tanrı'nın ölümlü insana günahlarının bağışlanmasının sağlanması yolunda, İsa Mesih'in dünyaya dönüşünde ölümsüzlük ödülü ile sonuçlanan kurtuluşu getiren Oğlu aracılığıyla yaptığı işleri dahil eder. Tanrı, peygamber Yeşaya aracılığı ile şöyle der: "Ey dünyanın dört bucağındakiler, bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok" (Yeşaya 45:22). Petrus, İsrail'in hükümdarlarına şunları söylemiştir: "Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur" (Elçilerin İşleri 4:12). İsa şunu da söylemiştir: "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun... dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun" (Yuhanna 3:16-17). Kurtuluş sadece iman ve Rabb İsa Mesih'in adına vaftiz yoluyla gerçekleşir. Dolayısıyla Petrus'a Pentikost Bayramı'nda konuşmasını dikkatlice dinleyenler tarafından "Ne yapmalıyız?" diye sorulduğunda Petrus, "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun. Böylece günahlarınızı bağışlanacak" der (Elçilerin İşleri 2:37-38).

Petrus kurtuluş müjdesini Kornelius'a duyurduğunda İsrail'in geçmiş peygamberlerinin "O'na inanan herkesin günahları[nın] O'nun adıyla" bağışlandığına tanıklık ettiğini belirtmiştir. Kornelius imana gelir ve "İsa Mesih adıyla vaftiz olur" (Elçilerin İşleri 10:43, 48).

Mesih'e Vaftiz

Vaftiz, Rabb İsa Mesih'in ölümü, gömülmesi ve dirilişini simgeler. Daha önce de belirttiğimiz gibi Tanrı'nın kabul edebileceği bir vaftiz için günah çıkartılması ve tövbe edilmesi şarttır. Pavlus basit ve açık ifadelerle vaftizin önemini ve bir Mesih öğrencisinin hayatına etkilerini açıklar.

İsa hayatta iken Babası'nın isteğine mutlak itaat etmiştir. Bu itaat sonunda O'nun kötü insanlar tarafından çarmıha gerilmesiyle sonuçlanır. Her ne kadar "her alanda bizim gibi denenmiş" ise de hiçbir zaman günaha boyun eğmemiştir (İbraniler 4:15-16). İsa, ölümüyle nihayet insanoğlunda yaygın olup kendisi haricinde herkesin günah işlemesine neden olan günahkar eğilimleri yok etmiştir. Bize, bizim gibi "etten ve kandan" olduğu, "ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i [önceki derslerden de anımsayacağınız gibi Yeni Ahit'te bedenlerimizdeki günahkar tutkuları ifade eden diğer bir deyim olan 'diabolos'u], ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere" bizimle aynı yapıda olduğu anlatılır (İbraniler 2:14; Romalılar 7:15-21 ile karşılaştırınız).

Hayatını; Babasına, O'nu çarmıhta gerilmeye kadar götüren tam itaatle geçirmesi nedeniyle Tanrı O'nu diriltir ve O'na ölümsüzlük bahşeder (Elçilerin İşleri 2:23-24; Filipililer 2:8-10). İsa şimdi göklerde Tanrı'nın sağ tarafında oturmaktadır ve O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanlara aracılık etmektedir (İbraniler 7:25; 2:17-18).

Romalılar 6'da Pavlus, vaftizde Rabbimiz'in ölümü ile dirilişi ve bu yolda gerçekleştirdikleri ile özdeşleştiğimizi belirtir. İlk olarak ölümüyle nasıl özdeşleştiğimizi bir düşünelim. Pavlus der ki, "Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz. Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır" (Romalılar 6:6-7). Dolayısıyla vaftizde Rabbimiz'in ölümüyle anılmayı arzularız, bir ölüm ki sonsuza dek kendindeki günaha eğilimli tabiatı, "diabolos"u yok eder. Pavlus buna "eski yaradılış" der. Vaftizde "eski yaradılışımız Mesih'le birlikte çarmıha gerilir ve hayatımızda bizi yönetmiş olan günahın yolunu reddederiz, günahkarlığımızı kabul ederiz ve tövbe etmeyi arzularız. Günahlarımız nedeniyle ölümü hak ettiğimizi kabul ederiz.

Vaftiz suyundan çıkarken de Pavlus bir koşulluk daha tespit eder. Yeni efendimiz Tanrı altında hayata yeni bir adım atarız. Pavlus olayı şöyle anlatır: "Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük" (Romalılar 6:4).

Bu "yeni yaşam" iledir ki, öğrenci Mesih'i izlemeye çalışır. İsa'nın bizde yaşadığının anlaşıldığı bir hayattır, çünkü O'nun izinden gitmeye gayret ederiz. Pavlus hayatındaki bu değişikliği şöyle açıklar: "Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bende sürdürdüğüm

yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla sürdürüyorum" (Galatyalılar 2:20).

Mesih'in, dünyanın günahları için ortaya koyduğu hayatıyla ispatladığı sevgisi, Pavlus'u hayatını Rabbi'ne hizmet etmeye adanmasına neden olur. İsa demiştir ki, "Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarınız olursunuz" (Yuhanna 15:13-14). Pavlus gibi Mesih'in insanları günah ve ölümden kurtardığı yolu gerçekten anlayanlar, eski benliklerini çarpmıha gerip Mesih'te yeni bir yaşama kavuşup buyruklarını yerine getirirler. Bu buyruklara göre yürümemizle Mesih bizde görünür. O'nun öğretisi ile yeni kişiliğimiz gelişir.

(Not: bu dersin sonunda Mesih'in Buyrukları'nın özeti verilmiştir.)

"Yeni Bir Hayatta" Yürümek

Pavlus bu ifadeyi efendi ve hizmetkarın değişmesi olarak açıklar. Daha önce inanlı günaha hizmet etmiş ve kendi tutkularını yerine getirmişse, şimdi vaftiz yoluyla bu kölelikten kurtarılmıştır ve doğruluğa hizmet etmektedir (Romalılar 6:17-18). Pavlus bu yeni hizmeti, kutsallığın ve sonucunda sonsuz yaşamın kazanılması olarak tarif eder. Der ki, "Ama şimdi günahattan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır. Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır" (Romalılar 6:22-23).

Bir kez daha bu dramatik değişimden, "artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın" öldürülmesinden (Romalılar 6:6) ve "gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'ya benzer yaratılan yeni yaradılış" giyinmekten (Efesliler 4:22-24) bahsedilir. "Yeni yaradılış," Rabbimiz İsa Mesih'in yolununun düşüncelerimiz ve eylemlerimizde yansıdığı yeni bir kişiliktir. Pavlus bu yeni düşünce tarzının hayatımıza nasıl yansıtacağını anlatır (Efesliler 4:25-5:16).

Öğrencinin hayatı, günahlarının bağışlanması için İsa Mesih'i vermesine karşılık olarak Tanrı'ya sevgiyle hizmet etmeye odaklanacaktır. Hayatında Tanrı'nın yüce kişiliğini, İncil'de anlatıldığı gibi göstermeyi arzulayacaktır. Dünyanın sapkın ve kötü hali ile günahkarlığından iğrenilecektir. Bu "yeni hayat" aynı zamanda Koloseliler 3:1-17'de de anlatılır.

Tanrı'nın Sözüyle Doğan "Yeni Yaradılış"

Bu yeni yaradılış, “eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı’na benzer olmak üzere” yenilenmiştir (Koloseliler 3:10). Bu yeni yaradılışa, Tanrı’nın sözü üzerinde düşünmemizle ve hayatımızda tanrısallığın şekillendirilip geliştirilmesine izin vermemizle ulaşılır. Yakup; Tanrı’nın, Çocukları’na “gerçeğin bildirisiyle” kavuştuğunu belirtir (Yakup 1:18). Petrus, Müjde’ye iman ve itaat ile karşılık verenler için, “ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı’nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. Nitekim, ‘insan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, ama Rabb’in sözü sonsuza dek kalır.’ İşte size müjdelenmiş olan söz budur” (1 Petrus 1:23-25; Petrus’un alıntı yaptığı Yeşaya 40:6-8 ile karşılaştırınız).

Petrus, bedenin günahkarlığı ve ölümlülüğüyle birlikte mahvolacağını ancak Tanrı’nın Sözü’nü işitenlerin “yeni yaradılış,” yani sonsuz hayatın verildiği bir kişilik geliştireceğini belirtir. İsa kendisi bedenın arzularıyla Tanrı’nın istekleri arasındaki tezatlığı gösterir: “Yaşam veren Ruh’tur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere sölediğim sözler ruhtur, yaşamdır” (Yuhanna 6:63).

Kutsal Kitap’ın Günlük Olarak Okunması

Öğrenci Tanrı’nın Sözü’yle yeniden doğmuşsa, o zaman gelişimini desteklemesi için günlük olarak Yaşam Sözü’nün ruhsal gıdasını almakla bilgelik eder. “Yeni yaradılış” bu şekilde geliştirilir. Bu şekilde Mesih’in o insanda yaşadığı görülür. Davut, günahkar ve kötü insanların yanından uzaklaşıp zevkini “Rabb’in Yasası’ndan” alıp “gece gündüz onun üzerinde derin derin” düşünen adamın kutsanmışlığından bahseder (Mezmun 1). Kutsal Kitap’ın bireysel olarak veya aynı inançtan olan kişilerle okunması ve öğrenilmesiyle ki öğrenci “iç varlığını” güçlendirir (Romalılar 7:22). Tanrı, çocuklarının aralarında Sözü hakkında konuşmasını görmekten memnuniyet duyar. “Rabb’den korkanlar birbirleriyle konuştular. Rabb dediklerine kulak verip duydu. Rabb’den korkup adını sayanlar için O’nun önüne bir anma kitabı yazıldı. Her Şeye Egemen Rabb, ‘Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar’ diyor, ‘Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim” (Malaki 3:16-17).

Dua Etmek

Öğrenci, Rabb İsa Mesih’in Tanrı’nın sağ tarafında oturup Baş Kahin olarak Tanrı’ya arbuluculuk etmesi ayrıcalığını takdir ile karşılar (Romalılar 8:34; İbraniler 7:25). Bu güvenle Pavlus’un öğretisini izler ve “her konudaki dileklerinizi, Tanrı’ya dua edip yalvararak şükranla bildirin” ilkesini dikkate alır

(Filipililer 4:6). Duaya gereklilik ve duanın ayrıcalığını göerek “kendini duaya verir” (Koloseliler 4:2).

Öğrenci, Kutsal Kitap'ta kaydedilen kimi duaların bazıları üzerinde düşünerek büyük fayda sağlayabilir. Birçok kişi Mezmur 23 gibi dualarda güç ve teselli bulmuştur. Havari Pavlus, tanıdığı inanlılar toplulukları için sürekli dua etmiştir. Bunun bir örneğine, başkaları için nasıl dua edilmesi gerektiğini gösteren Koloseliler 1:9-14'te rastlanır.

İsa'nın öğrencileri bir keresinde onlara nasıl dua edilmesi gerektiğini öğretmesini ister. Sonucu, genelde “Rabb'in Duası” olarak bilinen o harika dua olmuştur (Luka 11:1-4; Matta 6:7-15 ile karşılaştırınız).

“İsa Mesih Bizi Baba'nın Önünde Savunur”

Vaftiz olan, Tanrı'ya hizmet etme hevesiyle yanıp tutuşan ve eski günahkarlığından vazgeçmek isteyen öğrenci, Tanrı'ya hizmet etme arzusunun bir kez daha günah ile bozulduğunu görür. Üzücü gerçek şudur ki halen bütün zaafı ve günahkar dürtüleri ile aynı etten ve kandan tabiata sahiptir. İnanlının geçmişe ait günahları vaftizle bağışlanmıştır ancak ne yazık ki yine günah işlemiştir. Rabb'in tüm öğrencileri gibi havari Pavlus da bu gerçekle karşı kaşıyadır. Her ne kadar Tanrı'ya hizmette eksiklik göstermemek istese de günaha kandığını görmüştür (Romans 7:18-24). Yine de “adil olan İsa Mesih[in] bizi Baba'nın önünde” savunacağını (1 Yuhanna 2:1-2) bilmek bizi teselli eder ve “günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır” (1 Yuhanna 1:9).

Öğrenci günlük olarak günahlarının bağışlanması için dua eder (Matta 6:12) ve Kral Davut gibi Tanrı'nın “adı uğruna... doğru yollarda öncülük” etmesi için dua eder (Mezmur 23:3; Matta 6:13).

Bedenin Başı Mesih

Mesih'te bireysel hayat ve öğrenciler arasında toplu yaşamın şekli, Yeni Ahit'in rehberliği ile sunulmuştur. Roma İmparatorluğu içinde inanlılar toplulukları kurulduka havariler onlara, İsa Mesih'in başı olduğu “beden”in parçası oldukları yönünde sürekli hatırlatmada bulunmuştur (Efesliler 1:22-23; Koloseliler 1:18; 2:19). Bu topluluklara, Yunanca “topluluk” anlamına gelen “ekklesia” denmiştir. Bu ünvan, onlara Tanrı'nın lutfuyla cahil ve günahkar putperest ve Yahudi dünyasından Mesih'e çağrıldıklarını hatırlatmak için verilmiştir. Onların, hayatlarında Tanrı'yı yüceltmek için “çağrılan” ayrı bir topluluk olduklarını

hatırlatmak amaçlanmaktadır.

Her inanlı topluluğunun Mesih'te "tek inanç" ve "tek umut"la birleşmesine rağmen her biri kendi iç işlerinden sorumlu olmuştur. Bu ekklesiaların yönetimi için seçileceklerin özelliklerine 1 Timoteos 3:1-7 ve Titus 1:5-9'da yer verilmiştir.

Havarilerin kurduğu bir merkezi veya kurumsallaşmış bir örgüt yoktur. İsa Mesih'i başları olarak kabul etmişlerdir, her bireysel topluluk da ona karşı sorumlu olmuştur. Havariler tarafından bir merkezi kurum, papa, başepiskopos veya peygambere karşı sorumlu bir kademeli hiyerarşi kurulmamıştır. Böylesine bir yapılandırma, havarilerin öğretilerinden sapan ve bununla kalmayıp dini bir kazanç sistemine dönüştüren sahtekarlıktır. Petrus'un kehanetini bilenler, sahte kilise sistemlerinin tanıma ne kadar iyi uyduğunu bilir. Bu sahtekarların sömürüye başvuracağı konusunda uyarıda bulunmuştur (2 Petrus 2:3). Petrus, bu sahte dinin, paranın döndüğü bir iş olacağını görebilmiştir. Petrus'un durumu ise ne kadar farklıdır. Kendinden para istendiğinde "Bende altın ve gümüş yok" demiştir (Elçilerin İşleri 3:6).

İmanda Birlik

Her ekklesia ya da inanlılar topluluğunun kendi işlerinden sorumlu olmuşa da dünyadaki tüm toplulukları saran bir birlik bağı olmuştur. Bu birlik; inanç, umut ve sevgide birliktir. Pavlus tüm üyelerin çalışmasını teşvik etmiştir: "Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin." Çünkü onlarda "beden bir," "iman bir," "vaftiz bir," vs. (Efesliler 4:1-7).

Rabb'in kardeşleri arasındaki bu bağı Yeni Ahit'te okumak çok güzeldir. Ekklesialar arasında bir dayanışma ve onların arasında gidip gelenler arasında bir sıcaklık vardır. Her üye, iyiliği gözetilerek kabul edilmiştir (Yuhanna 13:34-35; Efesliler 4:16; Koloseliler 3:12-17). Hepsi kendilerini, Göksel Baba'nın, lutfuyla doğan çocukları olarak görmüştür ve böylece böylesine büyük bir ailede olması gereken biraderane sevgiyi esirgememişlerdir. Hatta ve hatta Mesih'teki yerlerini hatırlatmak için birbirlerine kardeş diye hitap etmişlerdir (2 Petrus 3:15; Romalılar 16:1; Koloseliler 1:2).

"Kendimizi Arındıralım"

Rabb'in öğrencilerinin en önemli özelliklerinden biri, birinci yüzyılda yaşadıkları toplumların siyasi ve sosyal yapısından tamamen bağımsız olması olmuştur.

Her ne kadar Pavlus putperest Roma İmparatorluğu'nu "altüst" etmişse de (Elçilerin İşleri 17:6), bunu Müjde'yi duyurarak yapmıştır. Öğrenciler kendilerini dünyadan yalıtmıştır ve siyasi faaliyetlerden uzak durmuşlardır. İşlerinin gücü, duyurdukları mesajı dayanmıştır.

Bu mesaj, insanoğlunun dünya sorunları çözme çabasının boşa olduğunu gösterir ve içinde yaşanan sapkın ve aşırı müsaadekar toplumun ne kadar kötü olduğunu teşhir etmiştir. Hiçbir siyasi faaliyette yer almamışlardır ve Tanrı'nın hizmetkarları olarak askeri faaliyette yer almalarının yanlış olduğunu düşünerek burada da yer almamışlardır. Dünya için tek umudun, İsa Mesih'in dönüşü ve onları çevreleyen tanrısız toplumun yıkıntılarının üzerinde kurulacak Tanrı'nın Egemenliği'nde olduğunu bilincinde olmuşlardır (Matta 5:39-44; 26:52 Daniel 4:17). Dolayısıyla Pavlus'un talimatlarına uyup etraflarındaki dünyanın işleriyle ilgilenmemişlerdir. Ahlsız dünyanın kirliliğinden uzak durmak için "İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin" sözlerini dikkate almışlardır, böylece "kutsallıkta yetkinleşmişlerdir" (2 Korintliler 6:14 - 7:1).

Öğrencileri, içinde buldukları toplumun siyasi yapısında yer almamalarına rağmen, yaşadıkları toprakların yöneticilerine ve kanunlarına, Tanrı karşısındaki vicdanları ile çelişki yaratılmadıkça uymuşlardır. Havariler öğrencileri, insanların yasalarına uyma talimatı vermekle kalmamış, Tanrı'ya ibadetlerini özgür kılacak yasalar çıkarılmasını umarak Tanrı'nın rehberliği için dua etmeye teşvik etmiştir (2 Timoteos 2:1-6; Romalılar 13:1-10, 1 Petrus 2:11-25).

Söz'ü Duyurunuz

Rabb'in öğrencileri, Tanrı'nın Sözü'nden "dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir" (Elçilerin İşleri 17:31). Bunun, "Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü" olduğunu bilirler (Romalılar 2:5). Dolayısıyla daima insanları, Tanrı'nın Müjdesi'nde açıklanan lutfu karşılık vermeleri için uyarılmışlardır. Ne var ki, Rabb'in günümüz öğrencilerinin de tecrübe ettiği gibi, sözlerinin çoğu zaman boşa harcandığını görmüşlerdir. Petrus, gününün insanlarının, duyurusuyla alay edip kendi tutkularının peşinden gitmeyi tercih etmesinden bahsetmiştir (2 Petrus 3:3-5). Petrus, kardeşlerini teşvik etmiştir ve onlara, Tanrı'nın, O'nu reddeden insanları yargılamıyormuş gibi gözükken bu dönemin aslında Tanrı'nın insanoğluna karşı sabredışı olduğunu anlatmıştır. Der ki: "Bazılarınızın düşündüğü gibi Rabb vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor. Ama Rabb'in

günü hırsız gibi gelecek" (2 Petrus 3:9-10).

Bu kötü günlerde Tanrı'nın sabrına hayran kalmak elde değildir. Dünyanın günahlarının kasesi neredeyse dolmuş ve Tanrı'nın vaat edilen günün, onu beklemeyen bir dünyaya malum olmasına az kalmış olsa gerek. Tanrı'nın isteklerini bilip insanların Petrus'un "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" (Elçilerin İşleri 2:40) sözlerine karşılık vermesi için umut müjdesini duyurmaya devam edenlerin omuzlarında ne denli büyük bir sorumluluk vardır.

Bu notları okuyup henüz Tanrı'nın sabrına, vaftizde iman ve itaat ile karşılık vermemiş olanlarınızı, Tanrı'yla ilişkiniz üzerinde derince düşünmeye davet ediyoruz. Pavlus'un Timoteos'a çağrısı şu olmuştur: "Tanrı'nın ve dirilerle ölenleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür" (2 Timoteos 4:1-2). Başkalarını, umut duyurusunu öğrenmeye teşvik etmek, İncil'in Gerçeği'ni bilenlerin ayrıcalığı ve sorumluluğundadır.

Öğrencilerin Buluşmaları

İlk öğrencilerin adeti, Rabb İsa Mesih'in tayin ettiği üzere, haftanın ilk gününde toplanıp onu anmak olmuştur (Elçilerin İşleri 20:7). İsa öğrencilerinden onu, belirttiği işaretlerle anmasını istemiştir: bedenini simgeleyen ekmek ve döktüğü kanı simgeleyen şarap ile (Matta 26:26-29; Luka 22:19-20). Havarî Pavlus, Korintliler öğrencilere mektubunda, Rabb'in bu işaretlerinden bahsetmiştir ve yaptıklarına azami önem vermeleri gerektiğini vurgulamıştır (1 Korintliler 11:23-29; 10:16-17 ile karşılaştırınız). Rabb'in öğrencileri bugün benzer şekilde Tanrı'ya ibadet etmek ve Oğlu'nu, belirttiği şekilde anmak için bir araya gelirler.

Birinci yüzyılın öğrencileri, dua etmek ve Tanrı'nın Sözü'nü tartışmak için de bir araya gelmiştir. Elçilerin İşleri ve Mektuplar'dan görebileceğimiz üzere, mektuplar kadar Eski Ahit de okunmuştur (Koloseliler 4:16). Öğrenciler, Tanrı'nın yolunu daha iyi anlamak ve O'na daha iyi yaklaşmak için Tanrı'nın Sözü'nü öğrenmek ve onun üzerinde düşünmeye heveslidir. Tanrı'nın Sözü'nün anlayışında gelişmeye devam etmeyenler, azarlanmıştır (İbraniler 5:12-14; 1 Petrus 2:1-2).

Havariler, öğrencilerin imanının sadece Tanrı'nın Sözü'nü devamlı okuyarak güçlenebileceğinin farkına varmıştır (Romalılar 10:17). Benzer şekilde tanrısallık

yolunda ilerleyiş sadece Tanrı'nın, geçmişte insanlarla işlerinde açığa çıkan kişiliği ve Rabb İsa Mesih'in hayatında açığa çıkan kişiliği üzerinde düşünmekle mümkündür. Rabb'in öğrencileri günümüzde Tanrı'nın Sözü'nü tartışmak ve birbirlerini O'nun yolunda teşvik etmek için bir araya gelmekten mutluluk duyarlar. Bu nedenle birbirlerine Tanrı'nın Sözü'nde yardımcı olmak için düzenli olarak aralarında toplantılar yapmışlardır (2 Petrus 1:19-21; 2 Timoteos 3:16-17).

Günümüzde İmanlı Öğrenci Olmak

Günümüzde Rabb İsa Mesih'in öğrencisi olmak, İsa'nın günündeki aynı ilkelere dayanır. "Öğrenci" kelimesi, bir öğretmeni izleme intibası bırakır. Sadece talimle kalmayıp, öğretmenin öğrettiğinin kendince tekrar edilebilmesini de içerir. Öğretmenin örneğinden gitmeyi gerektirir ve Rabb, dünyanın gördüğü en büyük öğretmendir.

Günümüzde öğrencilik, her yönde Rabb'in öğretileri ve örneğinden gitmemiz için her gün kendini adamadır. Öğrenciler, Tanrı'ya ibadet etmek ve Sözü'nü tartışmak için yollarını benzer inançtan olanlar ile paylaşabilmekte teselli bulurlar. Bu şekilde Rabb'in, sadık hizmetkarlarını ödüllendirmek için göklerden döndüğü yüce güne hazırlıkta birbirlerine yardım ederler. Yokluğunda O'na sabır ve sadakatle hizmet edenler için şunu söyler: "Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin! Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!" (Matta 25:34).

Özet

- Müjde'nin iki kaidesi şunlardır:
 1. Tanrı'nın Egemenliği'ni ilgilendiren şeyler;
 2. İsa Mesih'in adını ilgilendiren şeyler (Elçilerin İşleri 8:12).
- Müjde'ye inanmak ve ona itaat etmek için İncil'in bu gerçeklerinin kavrandığı iman şarttır (Markos 16:15-16).
- Havariler, inanlılar topluluğuna sadece İsa Mesih'in adına vaftiz olarak Müjde'ye inanan ve Müjde'ye itaat edenleri kabul etmiştir (Elçilerin İşleri 2:37-38; 8:12; 10:43-48).
- Vaftiz; İsa Mesih'in ölümü ile dirilişi ve gerçekleştirdiği işler ile özdeşleşme eylemidir (Romalılar 6:1-7).
- Vaftiz yoluyla bir inanlı, günah çıkartır ve ölümü hak ettiğini kabul eder. Vaftiz suyundan çıkarken de Mesih'te yeni hayatta ilerlemeye gayret edeceğini ilan eder (Romalılar 6:4-6; Galatyalılar 2:20; Efesliler 4:22-24).
- Öğrencinin bundan sonra yaşayacağı hayat, Pavlus tarafından Koloseliler 3:1-17'de anlatılmıştır.
- Tanrı'nın Sözü'nün günlük olarak okunması ve üzerinde düşünülmesi, Mesih'in öğrencisinin hayatında önemli bir disiplin unsurudur (Yuhanna 6:63; Mezmur 1; Mezmur 119:97,105; 1 Petrus 1:23-25).
- Öğrenci, Tanrı'nın, Sözü'nde sunduğu harikaları diğerleriyle tartışmaktan mutluluk duyar (Malaki 3:16-17).
- Dua, öğrencinin günlük yaşantısının bir parçası haline gelir (Filipililer 4:6; Koloseliler 4:2). Mesih'in göklerde Tanrı'nın sağ tarafında oturduğunu ve O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanlara aracılık etmekte olduğunu takdir eder (İbraniler 7:25; Romalılar 8:34; 1 Yuhanna 2:1-2; 1:9).
- Öğrenci, Rabb İsa Mesih'in "birader"idir ve Tanrı'nın ailesinin parçasıdır, Tanrı'yı "Babası" kabul eder (Matta 6:9).
- Tüm gerçek öğrenciler, dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar "Mesih bedeni"nin üyesidir ve O'nu "başları" olarak kabul eder (Efesliler 1:22-23). Bu beden, sevgiyle kenetlenmiştir (Efesliler 4:16; Koloseliler 3:12-17). Mesih'in bedeninde bir yoldaşlık ve sevgi bağı vardır, bu da ekklesia'dır (Yuhanna 13:34-35).
- Mesih'in öğrencisi buyruklarına uymaya ve örneğini izlemeye gayret eder (Yuhanna 14:21).
- Mesih'in öğrencisi, kendisini dünyanın kötülüğü ve günahkarlığından uzak tutar, zevk ü sefasının peşinden gitmez, düşünce ve eylemde kutsal olmaya çalışır (2 Korintliler 6:14-7:1).

- Mesih'in öğrencisi, dünyanın siyasi ve askeri faaliyetlerine karışmaz (Matta 5:39-44; 26:52; Daniel 4:17).
- Tanrı'nın Egemenliği'nin habercisi Müjde'ye ve günahattan kurtuluşun yoluna inanarak Mesih'in öğrencisi, başkalarına İncil'in umudunu duyurmaya gayret eder (2 Timoteos 4:1-2).
- Rabbi'nin buyruklarına uyararak öğrenci, O'nu eklemek ve şarapla anmak için her hafta buluşur (Matta 26:26-29; 1 Korintliler 11:23-29).

Yirmi Altıncı Ders Soruları

1. Müjde'nin iki başlıca konusu nedir?
2. Bir kişi, Müjde'ye inandığında bir sonraki hamlede ne yapmalıdır?
3. Romalılar 6:2-7'de Pavlus vaftiz ile "eski yaradılış"ımızın çarmıha gerildiğini ve "yeni bir yaşam sürmek için" üzere kalktığımızı söyler. Bu, ne anlama gelir?
4. Mesih'teki hayatımızda "yeni yaradılış" nasıl geliştirilir?
5. Neden dua Mesih'teki hayatımızın bir parçası olmalıdır?
6. Mesih "baş" ise, dünyanın dört bir yanındaki inanlılar topluluğu neye benzetilmektedir?
7. Öğrenciler neden kendilerini dünyadan ve dünya halinden soyutlamaya çalışmaktadır?
8. Öğrencileri birbirine bağlayan özellik nedir?
9. Öğrenciler, artık Mesih aracılığıyla Tanrı'nın ailesinin üyeleri olduklarına göre, birbirlerine nasıl hitap ederler?
10. Mesih'in öğrencileri neden dünyanın siyasi ve askeri işlerine karışmamaktadır?
11. Rabb İsa Mesih'in "arkadaşları" olduğumuzu nasıl gösteririz?

Günümüzde İnanlı Olmak

Kursu tamamlamış bulunup notlarda, 21inci yüzyılda “Mesih’te yeni hayat”ın nasıl olması gerektiğine daha fazla bölüm ayrılmış olmasını istemiş olabilirsiniz. Şöyle sorabilirsiniz: “İsa Mesih’in gerçek öğrencisi, çok eskiden yazılan Kutsal Kitap’tan alınan dersleri günümüz hayatına nasıl uyarlar?” Bu çok yerinde bir sorudur. Gerçekten de İsa Mesih’in öğrencileri olmak istiyorsak bu konu üzerinde ciddi ciddi düşünmemiz gerekmektedir.

Konuya çok önemli bir alıntı ile başlayalım.

“Bu çağın gidişine uymayın”

Havari Pavlus, zamanında zorbalığın ve revaçta olan her şeyin merkezi Roma’daki inanlılara yazdığında onlara şöyle demiştir: “Öyleyse kardeşlerim, Tanrı’nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı’yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur. Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı’nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin” (Romalılar 12:1-3).

- Pavlus burada ne demek ister?

- İnanlılar, bedenlerini Tanrı’ya diri kurban olarak sunmalıdır.
- Tanrı’nın kabulünü görebilmek için varlıkları kutsal olarak sunulacaktır.
- “Bu çağın gidişine” uymayacaklardır. Yani yaşam tarzları ve davranışları, etraflarındakilerinkinden tamamen farklı olacaktır.
- “düşüncenin yenilenmesiyle değişeceklerdir” Kutsal Kitap, hayata bakış açılarını tamamen değiştiren yeni bir düşünce tarzı sunmuştur. Tanrı’nın isteğiyle akıllarının aydınlanmasına izin vererek ve İsa gibi olabilmek için O’nun yolundan gitmeyi arzulayarak “izinden gideceklerdir” (1 Petrus 2:21).

Mevcut düzeninkinden farklı bir yaşam tarzı sürdürme fikri İsa tarafından, ölmeden önce ettiği son duada özetlenmiştir: “Ben onlara senin sözünü ilet-tim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olan-dan korumayı istiyorum. Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan

değiller. Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir" (Yuhanna 17:14–17). İsa; Tanrı'nın, çocuklarının yürümesini istediği yol ile o zamanki düzen arasında uçurum görmüştür. Pavlus gibi o da Tanrı'nın Sözü'nü okuyarak ve onun üzerinde düşünerek öğrencilerinin değişeceğini bilmiştir. Bu nedenle "Ben onlara senin sözünü ilettim" ve "Onları gerçekle kutsal kıl" der.

Tanrı'nın Sözü'nün anlaşılması ve ona inanılması, bize dünyanın düzenini yeneceğimiz iman kuvvetlendirici güç verecektir. "Çünkü Tanrı'dan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır" (1 Yuhanna 5:4). Bu galibiyetin en güzel örneği, ölmeden önce "Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!" (Yuhanna 16:33) diyen Rabb'in kendisidir. Biz, O'nu izlemeye çağırılmış bulunuyoruz. Dünyayla ve gidişiyle dostluğun çok ağır bir bedeli vardır: "Dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu biliyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder" (Yakup 4:4).

- İsa Mesih'in öğrencileri olarak uymamız gereken bu "dünya" nedir?

Yanıtını Yuhanna açık bir şekilde vermektedir: "Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Baba'ya sevgisi yoktur. Çünkü dünyaya ait olan her şey – benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur – Baba'dan değil, dünyadandır. Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar" (1 Yuhanna 2:15–17).

Kutsal Kitap dilinde "dünya," insanların yüreğindeki arzu ve tutkuların kaynaklanan bütün kötülükleri kapsar: "benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur". Nuh Tufanı'ndan önce konu şu sözlerle özetlenmiştir: "Rabb baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte" (Yaradılış 6:5).

Dolayısıyla Yuhanna çok açık bir şekilde dünyayı sevdiğimiz takdirde Tanrı'yı sevmediğimizi söylemiştir. Pavlus'un Romalı inanlılara şu uyarıyı yapmış olması şaşırtıcı değildir: "Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin." Bu yolda onlara şunu söylemiştir: "Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun" (Romalılar 12:1–2).

- Günümüzde Mesih'in öğrencisi bedenini nasıl "diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak" sunar?

Havarilerin gününde de olduğu gibi gündelik hayatımız ikiye ayrılır. Bunun bir bölümü, kendimiz ve ailemizin geçinmesi için çalıştığımız "çalışma zamanı"dır. Diğer bölümü, "serbest zamanımız"dır. Bununla kastımız, istediğimizi yapmak için kendimize ayırdığımız vakittir.

Önce, Mesih'in öğrencileri olarak çalışma saatlerimizi inceleyelim.

Günlük çalışmamız

Mesih'in öğrencisi, geçimini sağlamak için çalışır. Ailesi varsa onlar için de çalışır. Selanik'te kimi inanlıların çalışmaları gerekmediğini düşündüğünde bir takım zorluklar çıkmıştır. Pavlus bu konuda çok katıdır:

- "Sizle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: 'Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!' Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış. Böylelerine Rabb İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler" (2 Selanikliler 3:10-12). Pavlus'un, din kardeşlerinin kendilerini çalışmaya vermelerini beklediği açıktır.

Tanrı'nın ailesinin üyesi olmak, kimseye bedava öğün veya maddi destek sağlamamaktadır.

- Pavlus inanlılara kendi örneğinden bahseder: "Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim. Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinimlerini karşılamak için hizmet etmiştir. Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rabb İsa'nın, 'Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur'" (Elçilerin İşleri 20:33-35). Pavlus aslen çadırcıdır (Elçilerin İşleri 18:3) ve kendi geçimini sağlamakla kalmayıp çalışmayanların da geçimini sağlamak için el emeği vermeye hazırdır. İzinden gitmemiz gereken yaklaşım budur.

Peşinden gitmemiz gereken yol budur. Pavlus, başkalarının altını veya gümüşüne göz dikmediğini belirtmiştir. Onların malında gözü yoktur.

- Pavlus bir kez daha konuyu çok açık bir şekilde ifade eder: "Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkar etmiş, imansızdan beter olmuştur" (1 Timoteos 5:8).

Hayatın gereklerini karşılamakla yükümlü olduğumuz kadar bunu, Rabb İsa Mesih'e hizmet edermişçesine itinayla yapmamız gerektiği belirtilmektedir. Pavlus'un birinci yüzyıl inanlılarına söylediği sözlere bakalım.

"Dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'n kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin. İnsanlara değil, Rabb'e hizmet eder gibi gönülden hizmet edin" (Efesliler 6:5–7; ayrıca bkz. Koloseliler 3:22–25 ve Titus 2:9–10). Mesih'e hizmet edermişçesine elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız.

Günümüzde grevin yapıldığı kimi huzursuz ortamlar olacaktır, ancak Rabb'in hizmetkârı, insanların kendileri için daha fazla ayrıcalık istediği bu gibi eylemlere katılmaz. Bizden, Tanrı'nın hayatımıza gölgesini salacağından emin olarak işimizi imanla yerine getirmemiz istenmektedir. Düşünceli öğrenci, günlük iş hayatına devam ederken bu çerçevede hareket eder ve görevini, Mesih'e hizmet olarak yerine getirir.

Ne var ki kimi zaman bir kişi, iş bulamayabilir veya hastalık nedeniyle çalışamayabilir. Bu gibi bir durumda kardeşlerin birbirine karşı sorumlulukları nelerdir? Pavlus der ki, işi olan "kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun" (Efesliler 4:28). Dikkatli olup yardıma ihtiyacı olanlara yardım eli uzatmalıyız. Gerçekten de yardıma ihtiyacı olanlar da yardım isteyebilmelidir.

Rabb'in Öğrencisi İçin Makul Olmayan İşler

Rabb'in Öğrencisi iş ararken Mesih'in yoluyla çelişkiye düşen işlerden uzak durmalıdır. Her daim, hizmet ettiği efendisinin göklerde olduğunu hatırlamalıdır — "Rabb Mesih'e kulluk ediyorsunuz" (Koloseliler 3:24). Dolayısıyla kaçınmamız gereken kimi hizmet alanları vardır. Örneğin; orduya, hava kuvvetleri veya deniz kuvvetlerine katılmak doğru değildir, çünkü bu, ilgili kişinin savaş veya karışıklık durumunda insan öldürmek üzere görevlendirilebileceği anlamına gelir. İsa bizi bu konuda uyarmıştır: "Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek" (Matta 26:52; Yuhanna 18:36).

Ülkenin Yasalarına Karşı Sorumluluk

Her ne kadar inanlı, Egemenlik'in kurulacağı günü beklerken kendi ülkesinde "yabancı ve konuk" olarak yaşasa da (İbraniler 11:13-14), yaşadığı ülkenin yasalarına gönlüyle uyma görevi ile yükümlüdür. Hatta ve hatta, Kutsal Kitap'ın öğretisi budur.

- Pavlus, Titus'a Girit'teki inanlılar için şu öğüdü verir: "Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat" (Titus 3:1).

- Petrus'un önerisi şudur: "İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma – gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere – Rabb adına bağımlı olun. Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmamızdır" (1 Petrus 2:13-15).

- Ülkenin yasalarına uymakla kalmayıp, Tanrı'ya özgürce ibadet edebilme imkanıyla kutsanmışsak bunun için de şükranlarımızı sunmalıyız. Bunun her ülkede geçerli olmadığını biliyoruz. Pavlus Timoteos'tan, Efes'teki inanlıları şu sözlerle teşvik etmesini istemiştir: "Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakın ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun" (1 Timoteos 2:1-2). Bu alıntıdan yükümlülüğümüzün ülkemizde, gökteki Tanrı'ya hizmet edemişçesine gönülden dürüst ve sorumluluk taşıyan hayat sürdürmemiz olduğunu görürüz. Bu nedenle vergimizi öderiz, ülkemizin yasalarına uyarız ve buna elbette ki hayatımızı düzenleyen kurallar ve trafik kuralları dahildir. İsa'ya vergi ödeme konusunda soru yönelttiğinde, şöyle demiştir: "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" (Matta 22:17-21). Pavlus bu emri Romalılar 13:1-7'de tekrarlamıştır ve konuyu şu sözlerle tamamlamıştır: "Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkarlarıdır. Herkese hakkın verin: vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin."

Ülkemizin yasalarına riayet etme sorumluluğumuzu kabul etmiş bulunup, bu yasaların Tanrı'ya karşı görevlerimiz ile çatışma içinde olması durumunda Tanrı'ya itaatin, insanın yasalarına uymaktan daha fazla önceliğe sahip olduğunu görmeliyiz. Bunun bir örneğine Yeni Ahit'te rastlarız. Zamanın Yahudi ulusunun

yöneticileri, havarilerin İsa ve Müjde hakkında vaaz vermesini yasaklamıştır. Petrus ve Yuhanna şöyle karşılık verir: “Tanrı’nın önünde, Tanrı’nın sözünü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin. Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz” (Elçilerin İşleri 4:18–20). Başka bir zaman Petrus ile diğer havariler vaaz vermeleri nedeniyle mahkemede duruşmadayken karşılık olarak şunu söylemişlerdir, “İnsanlardan çok, Tanrı’nın sözünü dinlemek gerek” (Elçilerin İşleri 5:29).

Öğrencinin, imanını ülkenin yasaları üzerinde tutması gereken başka bir önemli konu da zorunlu askerlik hizmetidir. Yetkililere, Tanrı karşısında vicdanının ona askeri hizmette bulunmaya izin vermeyeceğini belirtmelidir.

“Abanızı da verin”

İnanlı, kendisine borcunu ödemeyecek bir kişi karşısında ne yapar? Bu inanlı için gerçek bir sorun teşkil edebilir. Veya bir sözde vecibe için ona karşı dava açılmış olabilir. Bu konuda da Rabbimiz’in yönlendirmelerini izlemeliyiz. Rabb demiştir ki, “Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin” (Matta 5:40–41). İnanlı, her zaman yükümlülüklerini yerine getirmeye hazır olmalıdır ve borcunu ödemek için baskı yapılmasını beklememelidir. Başkasının ona borcu varsa ve talebine karşı borcu ödenmiyorsa, diğer kişiye karşı davacı olmamalı, daha ziyade Tanrı’nın onun hayatını izleyeceğinden emin olarak ona karşı yapılan bu haksızlığı çekmelidir. Pavlus, inanlıları bu konuda uyarır: “Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılırsanız daha iyi olmaz mı?” (1 Korintliler 6:7).

Ona karşı yapılan haksızlıkları çeken ancak düşmanlarına karşı hiçbir eylemde bulunmayana en büyük örnek, Rabbimiz’in kendisidir. Bize, izleyeceğimiz bir örnek bırakmıştır. “Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu. ‘O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı.’ Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı’ya bıraktı” (1 Petrus 2:21–23).

Arkadaşlıklar

Gün içinde, özellikle kentte yaşıyorsak birçok insan ile karşılaşırız. Öncelikle komşularımız vardır, sonra da günlük yaşantımıza devam ettiğimizde gördüğümüz insanlar vardır – işyerinde, okulda, üniversitede veya ev işlerinde.

Bunlardan bazıları ile düzenli irtibatımız nedeniyle aşına oluruz. Onlarla irtibatımız bizim onlara müritliğimizi gösterme ve Mesih'te kurtuluş umudumuzdan bahsetme fırsatı sunar.

Ne var ki karşımıza zorluklar da çıkabilir. Bu insanlar bizi, keyif aldıkları etkinliklere davet edebilirler. Bu davetler, Tanrı'nın yoluna saygı gösterilmediğini bildiğimiz yerlere de olabilir. Bu gibi durumlarda inanlı reddetmesini bilmelidir. Havari Yakup'un uyarısını her daim hatırdta bulundurmalıdır: "Dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu biliyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder" (Yakup 4:4). Pavlus Korintliler'e uyarıda bulunur: "Doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? Mesih'le Belyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrı'nın tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: 'Aralarında yaşayacak, aralarında yürüyeceğim, onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak.' Bu nedenle, 'İmansızların arasından çıkıp ayrılın' diyor Rabb. 'Murdara dokunmayın, ben de sizi kabul edeceğim'" (2 Korintliler 6:14-17).

Mesih'in öğrencisinin yakın arkadaşları yine Mesih'in öğrencileri olacaktır. Tanrı için aynı sevgiyi paylaştıklarını bildiği için onlarla birlikte olmak isteyecektir. İnanlılar arasında kurulan bu tür arkadaşlıklar hayat boyu devam edecek ve bir güven kaynağı olacaktır. Benzer şekilde evlenen inanlı, Tanrı'ya hizmet etme arzusunda birlik olacaklarını bilerek hayat arkadaşı olarak bir mürit seçecektir.

Evlenmemiş olanlar için Tanrı'nın öğretisi açıktır. Evleneceklerse evlenecekleri kişi, aynı dinden, aynı Tanrı'ya hizmet etme arzusuyla dolu bir kişi olmalıdır. Pavlus'un sözleri, inanlıların sadece "Rabb'e ait biri" ile evlenmesi gerektiği yönündeydi (1 Korintliler 7:39).

Rabb'e Ait Biri ile Evlilik

Bu kursa devam ettikçe evliliğin temelini, Tanrı'nın Havva'yı Adem'e sunduğunda atıldığını anımsayacaksınız. Tanrı der ki, "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak" (Yaradılış 2:24). Bu ilke İsa tarafından, bir adamın herhangi bir nedenden dolayı karısını boşayıp boşayamayacağını sorduğunda tekrarlanmıştır. İsa şöyle karşılık vermiştir: "Kutsal Yazılar'ı okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan 'İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı' ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.' Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek

bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın" (Matta 19:4-6). İnanlılar, ömür boyu birleştiklerini bilerek evlenirler. İnanlılar evlendiklerinde, "Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları" (1 Petrus 3:7) olarak hayatlarını birlikte özenle planlarlar. En başından, mutluluklarının; Tanrı'nın Sözü'ne olan ortak sevgilerine bağlı olduğu ve her gün İncil'i birlikte okumaları gerektiğinin bilincinde olmaları gerekecektir. Beraber dua da edip gün be gün Tanrı'nın evliliklerinde varlığını koruduğunu takdir etmesini öğreneceklerdir. Evlilikleri çocuk ile kutsanmışsa, onları Tanrı'nın yolunda yetiştirmek üzere birlikte çalışacaklardır. Evleri, dünyadan sığınabilecekleri, Tanrı'nın sevildiği ve sayıldığı bir yer olacaktır. Mümkün olduğunda evlerini, gelip Tanrı'nın Sözü'nü tartışma ve dinleşmeleri için diğer inanlılara da açmalıdır. Kardeşlerine Mesih sevgisini gösterebilecekleri başka yöntemler de mevcuttur. Elçiler, başkalarına kardeşlik sevgisi göstermemiz konusunda tavsiyelerde bulunmaktadır (örneğin, Romalılar 12:9-21; Yakup 1:22-27; 2:14-17).

Pavlus Efesliler 5:22-29'da evliliğin en büyük örneğini; evliliği, Mesih'in bize gösterdiği sevgi ve bu sevginin bizde yaratması gereken karşılık ile mukayese ederek verir.

- Pavlus'un inanlı hanımlarına gösterdiği yol şöyledir: "Ey kadınlar, Rabb'e bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. Çünkü Mesih beden kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. Kilise Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar. Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever." Mesih'in bize gösterdiği sevginin örneğinden, koca da karısına sevgisini gösterdiğinde gerçekten uyumlu ve mutlu bir evlilik olacaktır. Ne var ki evliliğin bu ilkelerinin takip edilmediği yerde kırgınlık, aile içi şiddet ve gerginlik söz konusu olur, evlilik yıkılır ve her iki taraf da üzülür, çocuklar sıkıntıya girer ve zarar görür.

Evlilik hakkında diğer yönlendirmeler için Koloseliler 3:18-21 ve 1 Petrus 3:1-7'ye bakınız.

Ne var ki bazısı Müjde'yi, evlendikten sonra öğrenir. Bu kişiler ne yapmalıdır? Havarilerin gününde de bu gibi durumlarla karşılaşmıştı ve bu durumda havarilerin gösterdiği yol, inanlıların eşlerine sadık kalmaları ve onlara umutlarını göstermeleri yönünde olmuştur. Pavlus bu konuyu 1 Korintliler 7:12–16'da işlerken şöyle sonlandırır: "Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?" Diğer eşin de Mesih öğrencisinin huzurlu örneği aracılığıyla Müjde'yi kabul etmesi büyük mutluluk getirir.

İnanlı ve Ahlaksızlık

Çok ahlaksız bir çağda yaşıyoruz. Buna şaşırılmamalıyız, çünkü Rabb, geri dönmesinden önceki günlerin, Nuh ve Lut peygamberler zamanındaki gibi olacağını söylemiştir (Luka 17:26–33). Nuh ve Lut'un gününde dünya ahlaksızlık ve sapkınlıkta son hadde gelmiştir. Daha da üzücü olan yanı, birçok kişinin bunun kötü olmadığını düşünüp bundan zevk almasıdır. Örneğin, Lut ailesine şu mesajla gider: "Hemen buradan uzaklaşın!" dedi, "Çünkü Rabb bu kenti yok etmek üzere." Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar" (Yaradılış 19:14). Tanrı'nın böyle bir şey yapacağına inanmazlar ve damatlar böylece o şehre yağın gazapta can verir. Nuh ve Lut'un zamanında Tanrı kötülükleri yok eder ve bunu tekrar yapacağını belirtir. Maalesef günümüzde bu kötü çağın kötülüklerine o kadar alışabiliriz ki Tanrı'nın bu uyarısının ciddiyetini göremeyiz.

Günümüzde alışlagelmiş olup inanlıların hayatında yer alamayacak bazı şeyleri sayalım. Böylece Pavlus'tan, 1 Korintliler 6:9–11'deki listeyi sağlarız. Bunları bir tablo haline getirir ve üzerine yorum yaparız ancak Pavlus'un, bunları yapanların Tanrı'nın Egemenliği'ni miras almayacağı yönündeki uyarısını dikkat alalım. Bu, ciddi bir konudur.

"Günahkarların, Tanrı Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın!

- Ne fuhuş yapanlar—Evlilik dışı veya evlilik öncesi cinsel ilişki, Mesih'in öğrencisi için yasaktır. Günümüzde dünya bu ahlaksızlığa göz yumar ancak bu yanlıştır ve günahtır.
- ne puta tapanlar—Putperestlik, puta tapmanın dışında başka şekillerde de görülebilir. Mesih'in öğrencisi, tüm kalbiyle seveceği tek tanrı olduğunu bilir. Tanrı'nın yerine başka bir şeyin öncelik kazanması, ister servet, ister iş, spor veya hobi olsun, onu put kılar. Açgözlülük bir

- putperestlik türüdür (Koloseliler 3:5).
- ne zina edenler—Başkasının eşi ile cinsel ilişkiye girmek çok ciddi bir günahdır. Mesih der ki, inanlı başkasının eşine şehvetle dahi bakmamalıdır (Matta 5:28).
 - ne oğlanlar, ne oğlancılar—Bu, homoseksüellik gibi ahlaksız davranışları kasteder. Bu gibi davranışlar günümüz dünyasında yaygınlaşmıştır, ancak inanlının bunlarla alakası olamaz (Romalılar 1:26–32).
 - ne hırsızlar—Hırsızlık yanlıştır ve başkasının malını arzulamak veya başkasının malında gözü olmak da günahdır. Pavlus’un, hırsızlıkla başı derde girenlere şu öğüdü verir: “Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun” (Efesliler 4:28).
 - ne ayyaşlar—İçki, sigara ve uyuşturucular konusu aşağıda işlenmiştir.
 - ne sövücüler, ne soyguncular—Bu, başkalarını kötüleyen ve başkalarından zor kullanarak alanları dahil eder.
 - Tanrı’nın Egemenliği’ni miras alacaktır—Pavlus’un yorumunun gücü buradadır. Sıraladığı bu şeyleri yaptığımız takdirde Tanrı’nın Egemenliği’ni miras alamayız. Tanrı, böyle davranışlar içinde olanları, Egemenliği’nin mutluluğunu paylaşmayı kabul etmeyecektir.
 - Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız, Rabb İsa Mesih adıyla ve Tanrımız’ın Ruhü aracılığıyla aklandınız.

Bu son cümlede Pavlus’un dediğine dikkat ediniz. Korintliler’in bazıları, Müjde’ye inanmadan önce bu gibi davranışlarda bulunmuştur. Bu, günümüzde de geçerlidir. Bir insan Müjde’nin bilincine varmadan önce bazı yanlış davranışlarda bulunmuş olabilir. Ne var ki iman ettiklerinde bu hayat tarzına tövbe edip Mesih’e vaftiz olduklarında geçmiş günahları yıkanır gider. Tamamen aklanırlar. Mesih aracılığıyla geçmiş günahkarlığımızdan kurtulabileceğimizi bilmek ne sevindiricidir. Ancak Pavlus bizi, eski yaşam tarzımıza dönmememiz konusunda uyarır.

Giyim Modası

Mesih’in öğrencisi, dünyanın bu alandaki etkisine de dikkat etmelidir. Moda tasarımcıları, Tanrı’nın yoluyla ilgilenmemektedir. Her birimizde var olan üç temel tutku, yani “benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur”u (1 Yuhanna 2:16) ayartmaya odaklanmışlardır ve reklamları da bu ilkeye

dayalıdır. Kutsal Yazı; açık saçık veya kışkırtıcı olan herhangi bir şeyin, Mesih'in öğrencisi ile bağdaşamayacağını çok açık ifadelerle belirtmektedir. Bu özellikle kadın giyimi için geçerlidir. Pavlus bu konuda şu yolu gösterir: "Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim." (1 Timoteos 2:9).

İçki, sigara ve uyuşturucular

- Tanrı'ya hizmet yolunda en büyük gücü, aklımızın becerisinden alırız. Duyuları herhangi bir şekilde bozan bir madde, inanlının Mesih'e hizmet etmesini engeller. Tanrı'nın Sözü'ne tefekkür edebilmemiz ve O'na dua edebilmemiz için aklımızın her daim açık olması gerekir. Yolumuzu şaşırمامamız için aklımızın dinç olması gerekmektedir. Alkol veya uyuşturucu kullanımının muhakeme kabiliyetimizi çok kolay bir şekilde engelleyebileceği bir gerçektir. Birçok ülkenin trafik kuralları, alkolün etkisi altında araç kullanımını çok ağır bir şekilde cezalandırmaktadır. Bunun nedeni, sürücünün muhakemesinin keskin olmayışıdır. Kendilerinininki kadar başkalarının da hayatını tehlikeye atmaktadırlar. Mesih'in öğrencisi her zaman aklını açık tutmalıdır. Petrus olayı şöyle ifade eder: "Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın, ayık olun. Umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfaya bağlayın. Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: 'Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım'" (1 Petrus 1:13-16).

Petrus, Tanrı kadar kutsal olabilmeye gayret etme yolunda aklımıza hakim olabilmemiz gerektiğini söyler. Uyuşturucu veya sigara kullanımı inanlının bedenini, "diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak" sunmasına engel olmaktadır. Benzer şekilde inanlı, alkolün onu etkisi altına almasına izin vermemelidir ve içki kullandığı durumda başka bir kardeşine kötü örnek teşkil edeceğini hatırd bulundurmalıdır.

Çoğumuz bu farklı maddelerin kullanımının getirdiği sağlık sorunlarından haberdarız. Birçok Batılı ülkede, sigara kullananların sağlıklarını soktukları tehlike konusunda uyarılar mevcuttur. Buna bir örnek, sigara paketlerinde yazan "Sigara öldürür" cümlesidir. Mesih'in öğrencileri olarak bu konu üzerinde dikkatlice düşünüp kendimize

Tanrı'nın bize, O'na hizmet etmemiz için verdiği ömrümüzü neden kısaltacağımızı sormamız gerekmektedir. Bu alışkanlıklardan keyif aldığımızı söylemek geçerli bir yanıt değildir, çünkü bu durumda hizmet veya fedakarlıktan söz edilemez.

Mantıklı ve sadık inanlılar, Tanrı'nın kutsallığını tanımadan önce bu gibi alışkanlıklarının olması durumunda bu sorunları ele alacaktır.

Elbette burada maddelerin tıbbi nedenler için kullanımından değil, eğlence ve keyif için kullanımından bahsedilmektedir.

Eğlence ve "boş zaman"

İnanlı, nasıl dinlenir ve boş vaktini değerlendirir? Konunun ciddiyetle ele alınması gerekmektedir çünkü dünya, insanların eğlenmesi için çeşitli imkanlar sunmaktadır. İnanlı, Tanrı'nın ona verdiği boş zamanı nasıl kullanacağını iyi bilmelidir. Boş vaktini, faydalı bir şekilde kullanmalıdır. Mesih'e hizmetine zarar verecek bir şekilde kullanmamalıdır. Uyarı şöyledir: "Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın. Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür" (Efesliler 5:15-16).

Zamanı faydalı ve aynı zamanda stresli yaşantımızda dinlenidirci bir şekilde kullanmanın birçok yolu vardır. Mümkün olduğu takdirde Müjde umudunu paylaşanları ziyaret edip birlikte vakit geçirmek bir seçenektir. Hasta ve yalnız olanlar ziyaret edilmelidir ve kardeşlerimize, onları yüreklendirmek için mektuplar yazılmalıdır. Bizimle akıl dengi olanlarla yürüyüş, bahçe işleri, spor veya hobi gibi fiziksel aktivitelerde faal olabiliriz ve kitap okumanın da hatırı sayılır. Aileyle birlikte, çocuklarla oynayarak veya muhtaç olanlara yardım etmek zevklidir. İnanlının akli ve bedeninin fayda görebileceği birçok etkinlik mevcuttur.

Ne var ki daha önce de belirttiğimiz üzere dünya bizim boş vaktimizi doldurmaya çalışmaktadır. Yine de dünyanın "iyi vakit geçirme" anlayışı, Mesih'in öğretisinden uzaktır. Dünya aklımızı olabilecek en tanrısız düşünce ve resimlerle doldurmaya çalışmaktadır. Bize tanrısızlığın faaliyetlerini sunmaktadır. Gece kulüpleri, kumarhaneler veya benzerlerine davetler reddedilmelidir. Bu gibi ortamlar, Mesih'in öğrencisine uygun değildir. İsa yanımızda olsaydı bu gibi yerlere gider miydik?

Sonra, görsel ortamda sunulan eğlence vardır. Film yönetmenleri, ilgimizi nasıl çekebileceklerinin farkındadır ve havari Yuhanna'nın "Baba'dan değil, dünyadan" diye bahsini ettiği "tutku"ları ayartmak üzerinden çalışırlar. Sunduklarının çoğu; Pavlus'un, Mesih öğrencisinin Tanrı'nın Egemenliği'ni miras almasına engel olacak türden faaliyetler olduğu yönündeki uyarı ve tanımıyla bağdaşmaktadır. Dolayısıyla inanlının, bu gibi kötülükleri sergileyen bir filmi izlemesi sakıncalıdır. Onun yerine kutsal olabilmek için "zihinlerinizi eyleme hazırlayın." Günümüz eğlencesinin "Baba'dan değil, dünyadan" olması nedeniyle "Tanrı'ya karşı düşmanlıktır." Konuyu biraz açacak olursak Mesih'in öğrencisi, evine getirebileceği kötülükleri göz önünde bulundurarak televizyon kullanımını iyice gözden geçirmelidir.

Benzer şekilde internet kullanımımız konusunda da dikkatli olmamız gerekmektedir. Bilgisayar birçok yönüyle bize yardımcı olmaktadır. Ne var ki inanlının, aklına girmemesi gereken düşüncelerin girmesine olanak sağlayabilir. Buna bir örnek olarak pornografi ve düşünce ile eylemde erişmeye çalıştığı kutsallığa aykırı kaçan diğer ayıplar sayılabilir. Böyle bir ihtimalin söz konusu olduğu durumda inanlı gerekli önlemi almak için elinden geleni yapmalıdır. Mesih bizi uyarır: "Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir" (Markos 9:47). Uzlaşmaya açık olmayan ses tonuna dikkat ediniz. Bizden, Tanrı'ya tüm gönlümüzle ve saf bir şekilde hizmet etmemizi engelleyecek herhangi bir şeyi def edebilmek için kendimize karşı sert davranmamızı istemektedir.

Denemeler ve Sıkıntılar

Kutsal Kitap'ı okudukça Tanrı'nın hizmetkarlarının hepsinin, hayatları boyunca farklı imtihanları ve sıkıntıları olduğunu görürüz. Tanrı bu gibi durumları, O'na olan imanımızı ve sevgimizi denemek için kullanır. Sıkıntılarımız, Mısır'a köle olarak satılan Yusuf, Saul tarafından zulmedilen Davut, aslanlara atılan Daniel veya Daniel'in, ateşli fırına atılan üç arkadaşınıniki kadar çarpıcı olmayabilir, ancak Tanrı'nın bütün hizmetkarları bir şekilde denenecektir. Tanrı'nın gerçekten bize yardım etmek için bizi gözetlediğine inanıyor muyuz, yoksa sıkıntıya girdiğimizde Tanrı'dan vazgeçip kolay çıkış yolunu mu ararız? Müjde'yi duyururken çok fazla eziyet çeken Pavlus, inanlılara şöyle demiştir: "Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir" (Elçilerin İşleri 14:22).

İmanımız, Tanrı'nın yolundan vazgeçmemizi zorlayan yasalara karşı vicdani tavır alma durumumuzda denenebilir. Bizi ezen kişisel sorunlarımız, gücümüzü düşüren ciddi bir hastalığımız olabilir veya ailemizin üyelerinin sorunları bizi çökertebilir. İşyerinde, dinimiz nedeniyle sorun yaşayabiliriz. Bu gibi bir sorun, bizimle aynı inancı paylaşmayan ev halkıyla da yaşanabilir. Başka inanlılardan soyutlanmış ve kendimizi dünyada yapayalnız hissediyor olabiliriz. Tanrı'ya iman ve sevgimizin çok ağır şekilde denendiği birçok yol olabilir. Ne var ki her durumda Tanrı'nın bizim sorunlarımızdan haberdar olduğunu ve Mesih gibi davranmaya çalışma yolunda ettiğimiz duaları işiteceğini hatırdaki bulundurmamız gerekir.

Denemeler, Tanrı'ya olan imanımızı göstermek için bir fırsattır. Yakup der ki: "Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin" (Yakup 1:2-4). Petrus, imanın denemesini, altının artırılması ile benzetir ve kişiliğimizin, katlandığımız şeyler karşısında güçlendiğini gösterir: "Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle artırıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir" (1 Petrus 1:7).

Zor anlar yaşadığımızda bize faydası dokunabilecek ve yüreklendirici olabilecek bazı alıntılar sunulmuştur:

• "Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın. Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız" (1 Petrus 4:12-13). Petrus bu sözleri, İsa Mesih'e imanları nedeniyle pagan Roma yöneticileri tarafından eziyet ve hatta ölüm gören inanlılar için yazmıştır. Şöyle bir eklemeye bulunur: "Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşındığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin" (Ayet 16).

• "Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: 'Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.' Böylece cesaretle diyoruz ki, 'Rabb benim yardımcımdır, korkmam; insan bana ne yapabilir?' Tanrı'nın sözünü size iletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın" (İbraniler 13:5-6). O'na güvendiğimiz sürece nasıl denenirsek denenelim, Tanrı'nın bizi bırakmayacağını bilmek ne büyük bir tesellidir.

• Karşımıza çıkan sıkıntılara dayanamayacağımızı hissettiğimiz zamanlar olabilir ama Pavlus'tan bize şu güvenceden bahseder: "Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrım güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır" (1 Korintliler 10:13).

Bu gibi zamanlarda Mezmurlar'dan bize yardımı dokunabilecek bazı sözler vardır:

"Sana güvenirim korktuğum zaman. Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam. İnsan bana ne yapabilir?" (Mezmunur 56:3-4).

"Esenlik içinde yatar uyurum, çünkü yalnız sen, ya Rabb, güvenlik içinde tutarsın beni" (Mezmunur 4:8).

"Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır. Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, dağlar denizlerin bağırına devrilse, sular kükreyip köpürse, kabaran deniz dağları titretse bile" (Mezmunur 46:1-2).

"Rabb ezilenler için bir sığınak, sıkıntılı günlerde bir kaledir. Seni tanıyanlar sana güvenir, çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya Rabb" (Mezmunur 9:9-10). Bu Mezmurlar, inanlıların geçmişte zorlukla karşılaştıkça Tanrı'ya döndüğünü gösterir dualardır. Zor günlerimizde dertlerimizi Tanrı'ya dualarımızla anlatmalıyız. Petrus'un önerisine kulak asmalıyız: "Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır" (1 Petrus 5:7).

İmanımız için ne sıkıntı çekersek çekelim, ister zulüm olsun, ister üzüntü, yalnızlık veya ızdırap, başkalarının da sıkıntı yaşadığını görürüz. Onların ihtiyaçlarını gözetip onlara yardım eli uzatabileceğimizi görürüz. Benzetmelerden birinde İsa, Egemenlik'te yeri olacakların, zorluk yaşayan kardeşlerini ziyaret edip onlara bakan inanlılar olduğunu anlatmıştır: "O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rabb, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?' Kral da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz'" (Matta 25:37-40).

Tüm inanlıların o veya bu şekilde zorluk çekeceğine göre Pavlus'un sözleriyle yüreklenebiliriz: "Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değer" - "Tanrı'nın, kendisini sevenlere, amacı uyarınca çağırılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz" - "Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir" (Romalılar 8:18, 28, 38-39). Ne acılarla karşılaşsak karşılaşalım, sadık kaldığımız takdirde Tanrı'nın bizimle olacağı ve bizi hiçbir zaman terk etmeyeceği güvencesine sahip oluruz.

Sonuç

Yukarıdaki yorumların, Rabbimiz'in örneğinin izinden gitmenizdeki pratik yöntemler sağlama yönünden faydasının dokunduğunu umuyoruz. Özet olarak, günah işleme isteği ayartıldığında veya bir karar vermemiz gerektiğinde sormamız gereken sorulardan biri şudur: "İsa Mesih yanımda olsaydı bunu yapar mıydım? Veya beni davet ettikleri yere gider miydim? İsa'nın böyle bir yerde olmasını bekler miydim? İsa yanımda olsa bu filmi izleyebilir veya bu kitabı okuyabilir miydim?" İnanlı olmak bu denli pratik olabilir.

Pavlus şöyle der: "Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün" (Koloseliler 3:1-2).

Vaftiz sırasında inanlının eski benliği ölür ve Mesih ile yeniden hayata başlar. Pavlus'a göre aklımız, İsa'nın Tanrı'nın sağında oturduğu o kutsal ortamda olmalıdır.

Başlangıçta da dediğimiz gibi Pavlus der ki:

"Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur. Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin"

(Romalılar 12:1-2).

Aklımızın düzgün ve yararlı olup Tanrı'yı hoşnut eden şeylere odaklanması gerekir.

Sonuç olarak Pavlus'un tavsiyelerine kulak verelim:

- "Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rabb'in gelişi yakındır. Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin. O zaman Tanrı'nın her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır. Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün" (Filipililer 4:5-8). Tanrı sizi, Sözü'nü öğreniminizde kutsasın. Dileriz ki Tanrı'nın size İsa Mesih'te vaftiz yoluyla sunduğu kurtuluşu takdir edip ona göre O'na gönülden itaat edersiniz.

Ne Yapmalıyım?

Notlarımızın yardımıyla İncil'i incelememizin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Derslerimiz bizi, yaradılıştan Rabb İsa Mesih ile Havarileri'nin dönemine kadar getirmiştir. Bu yolculuğumuzda günahın dünyaya girişini ve Adem ile torunlarına ölüm getirdiğini gördük. Aynı zamanda tüm bilgeliği ve merhametiyle Tanrı'nın, günahın Rabb İsa Mesih'in kurtarıcılığı yoluyla bağışlanmasının temelini sağladığını görürüz. Ne var ki sadece İncil tarihi ile metinde sunulan dersleri öğrenmekle kalmadık, Tanrı'nın peygamberleri aracılığı ile yeryüzünde, Rabb İsa Mesih ile sadık hizmetkarlarının yöneteceği Egemenliği'ni kurma amacını açıkladığını gördük. Kehanetlerin günümüzde geçerliliğini gösteren ayrıntıları ve bu kehanetlerin doğru gerçekleşmesi ile etkilendik. Tarihte gerçekleşmişler ile birlikte bu kehanetler, Kutsal Kitap'ın esinlemesini teyit eder ve bize Tanrı'nın sözünü verdiğini yerine getireceği güvencesini verir. Bu kehanetlerden yakında Rabb İsa Mesih'in, insanın kötülüklerini yok edecek ve yeryüzünde Tanrı'nın doğru yolunu kuracak Tanrı gücüyle dönerek insanlığa mutluluk ve barış getireceğini anlarız. Ancak bu defa şöyle bir soru ortaya çıkar:

“Ne yapmalıyız?”

Bu soru yeni değildir. Pentikost gününde, İsa Mesih'in dirilmesinin ardından elçilerin Kutsal Ruh'u aldıklarını hatırlarsınız. Petrus'a bunun ne anlama geldiğini sorulduğunda, Kutsal Yazı'dan yola çıkarak İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayan açık ve doğru konuşmasını yapmıştır. Bunun sonucunda Petrus'un etrafına toplananlar, “Kardeşler, ne yapmalıyız?” diye sormuştur (Elçilerin İşleri 2:37). Yanıtı doğrudan ve hatasızdır: “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun” (Ayet 38). Bu, Tanrı'ya sadakat ile hizmet etmek isteyen, Gerçek'i hakikatle arayan herkesin sorusuna basit bir yanıtıdır. Tanrı'ya hizmet etme istekleri kuvvetli olan yaklaşık 3000 kişi, Petrus'un sözünü benimseyip vaftiz olmuştur (Ayet 41).

Benzer bir soru Pavlus'a, depremin Pavlus ile Silas'ı özgür bırakmasıyla Filipili bir zindancı tarafından sorulmuştur. Zindancı, “Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?” diye sorar (Elçilerin İşleri 16:30). Bu, insanın ölümlü ve hepimizin Tanrı önünde günahkar olduğunun farkına varan herkesin sorduğu en

önemli sorudur. Yine yanıt kısa ve özdür: “Rabb İsa’ya iman et, sen de ev halkın da kurtulunuz” (Ayet 31). Bu inanç, her zaman Mesih’te vaftiz olma arzusu ile iç içedir ve öyle olacaktır. Şöyle okuruz: “hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu” (Ayet 33). Pentikost’taki 3000 gibi zindancı da Tanrı’nın Müjde’de sunduğu lütfa karşılık vermekte gecikmemiştir.

İsa elçilerine şu kısa ama hayati önem taşıyan buyruğunu vermiştir: “Dünyanın her yanına gidin, Müjde’yi bütün yaratılışa duyurun. İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek” (Markos 16:15-16).

Önünüzdeki konular, siz ve aileniz için azami önem taşımaktadır çünkü bunlar yaşam ve ölüm meseleleridir. Bunları tartarken lütfen size her türlü konuda yardım etmeye gönüllü olduğumuzu unutmayınız. Eğer sorunuz varsa ya da İncil’deki konulardan herhangi biri hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız bize e-mail yoluyla ulaşabilirsiniz. Bu yardımı teklif ederken arzu-
muz, Tanrı’nın Sözü’nün Gerçeği’ni bulmanız ve buna göre hareket ederek böylelikle Rabb İsa Mesih’i dönüşünde karşılamaya hazır olmanızdır.

İsa'nın Buyrukları

1. Düşmanlarınızı seviniz; sizden nefret edenlere iyilik yapınız (Matta 5:44)
2. Kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınızı bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin (Matta 5:39, 40)
3. Kimseden öç almayın. Bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Acı çekmekten çekinmeyin (Romalılar 12:18-19; 1 Korintliler 6:7)
4. Sizden bir şey dileyen kimseye verin, malınızı alandan onu geri istemeyin (Luka 6:29-30)
5. Senden davacı olanla daha yoldayken anlaş (Matta 5:25; 1 Korintliler 6:7)
6. Zengin olmak için çalışmayın. İyi iş yapmaya hazır olun. İhtiyaç içinde olanlara yardım edin. Sıkıntı çekenlerle ilgilenin (1 Timoteos 6:8; Romalılar 12:13; İbraniler 13:16; Yakup 1:27)
7. Doğruluğunuzu insanların önünde sergilemeyin. Sol eliniz, sağ elinizin ne yaptığını bilmesin (Matta 6:1-4)
8. Kötülüğe kötülükle değil, iyilikle karşılık verin (Romalılar 12:17)
9. Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin (Matta 5:44; Romalılar 12:14)
10. Kötülüğe kötülük, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin (1 Petrus 3:9)
11. Size zulmedenler için dua edin (Matta 5:44)
12. Küsmeyin. Yargılamayın. Şikayetlenmeyin. Lanet okumayın (Yakup 5:9; Matta 7:1)
13. Kin, öfke, kızgınlık ve iftiradan uzak durun (Efesliler 4:31; 1 Petrus 2:1)
14. Günahlarınızı birbirinize itiraf edin (Yakup 5:16)
15. Dünyaya uymayın (Romalılar 12:2; 1 Yuhanna 2:15)
16. Tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedin (Titus 2:12; Matta 5:30)
17. Kötü efendilere dahi iyi hizmet edin (Efesliler 6:5-8).
18. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin (Romalılar 12:16)
19. Kimseye borçlu olmayın (Romalılar 13:7-8)
20. Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun (Matta 18:15; Galatyalılar 6:1)
21. Tanrın Rabb'i bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin (Matta 22:37)

22. Hiç usanmadan, her zaman, gizlilik içinde dua edin. (Luka 18:1; Matta 6:7)
23. Durmadan, Tanrı'ya şükredin ve yaptığınız her işte O'nu anın (Efesliler 5:20; Özdeyişler 3:6).
24. İnsanların nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın (Matta 7:12)
25. Mesih'i örnek alın ve O'nun izinden gidin (1 Petrus 2:21)
26. Mesih'in iman yoluyla yüreğinizde yüreklerinizde yaşamasına izin verin (Efesliler 3:17)
27. Mesih'i canınızdan çok sevin (Luka 14:26)
28. Mesih'i insanlar önünde açıkça kabul edin (Luka 12:8).
29. Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın (Luka 21:34-36; Matta 24:44)
30. Komşunu kendin gibi seveceksin (Matta 22:39)
31. Kimse önderlik taslamasın (Matta 23:10-12)
32. Yalnız kendi yararınızı değil, başkalarının yararını da gözetin, birbirinizin yükünü taşıyın (Filipililer 2:4; Galatyalılar 6:2)
33. İşğiniz insanların önünde parlansın. Başkalarına yaşam sözünden bahsedin. Fırsat buldukça herkese iyilik yapın (Matta 5:16; Filipililer 2:16; Galatyalılar 6:10)
34. Eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız (Filipililer 2:15)
35. İyi yürekli, şefkatli, ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olun (2 Timoteos 2:24; Titus 2:2; Efesliler 4:32)
36. Ayık, uysal olun (Filipililer 4:5; 1 Petrus 1:13; 5:8)
37. Yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin (Efesliler 4:25)
38. Her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rabb için yapar gibi candan yapınız (Koloseliler 3:23)
39. Uysal, ayık, cesur olun (1 Korintliler 16:13; Filipililer 4:4; 1 Selanikliler 5:6-10)
40. Yumuşaklığı giyinin, herkese karşı sabırlı olun (Koloseliler 3:12; Romalılar 12:12)
41. Herkesle barış içinde yaşayın (İbraniler 12:14)
42. Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın (Romalılar 12:15)
43. Gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün (Filipililer 4:8)

44. Fuhuş, pislik, açgözlülük, açık saçıklık, bayağı şakalardan uzak durun (Efesliler 5:3-4)
45. Ne yaparsanız yapın, yaptığınızın Tanrı katında etkisini düşünerek yapınız. Her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapınız (1 Korintliler 10:31; 3:17)
46. Kendinizi günah karşısında ölü sayınız. Kendiniz için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşayınız (Romalılar 6:11; 2 Korintliler 5:15)
47. İyilik etmekte gayret edin. İyilik yapmaktan usanmayınız (Titus 2:14; Galatyalılar 6:9)
48. Kimseyi kötülemeyiniz (Titus 3:2)
49. Mesih'in Sözü'nün bütün zenginliğiyle içinizde yaşamasına izin veriniz (Koloseliler 3:16)
50. Sözü'nüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun (Koloseliler 3:8; 4:6)
51. Rabb için, yöneticilere itaat ediniz (Titus 3:1)
52. Her davranışınızda kutsal olunuz (1 Petrus 1:15-16)
53. Düşmana iftira fırsatı vermeyiniz (1 Timoteos 5:14)